

નમ્ર નિવેદન

અધ્યાત્મવેત્તા, પંડિતરત્ન, બા. જ્ઞ પૂજ્ય શ્રી ઠેશવલાલજી મહારાજ, તત્ત્વજ્ઞાની, તત્ત્વચિંતક અને અધ્યાત્મયોગી છે તેઓશ્રી જ્યાં જ્યાં વિચરે છે ત્યાં ત્યાં પોતાનાં વ્યાખ્યાનોમાં તેમજ ચર્ચામાં તત્ત્વજ્ઞાનની સમજણ આપી રહ્યા છે.

આ અદ્ય આયુષ્યવળા માનવજાતમાં, આત્મ સ્વરૂપને મગટાવવું તે ઉત્તમ કર્તવ્ય છે, જેથી દરેક મુમુક્ષુ જીવે તત્ત્વજ્ઞાન, જોઈએ તે 'દુઃખાનુયોગ' સમજવો, એ પોતાના કષ્ટાણુ માટે ધણું જરૂરનું છે. આ વિષય દરેક ધોના મહેલાઈથી સમજી શકે તેવી સાદી અને સરળ ભાષામાં પૂ. મહારાજશ્રી તત્ત્વજ્ઞાનની મૂલમ વાનોને પોતાનાં વ્યાખ્યાનમાં સમજાવે છે.

સંવત-૨૦૧૧ના ગાજઠોટ ગાત્રમાસ દરમિયાન શ્રી ભગવતી સૂત્રનું તેરમું શતક અને છઠ્ઠા ઉદેશા ઉપર પૂજ્ય મહારાજશ્રીએ વ્યાખ્યાનો આપેલાં છે. આ ભગવતી સૂત્ર, આગમોનું પદ્ય પરમાગમ છે. આ પરમાગમમાં સાક્ષાત્ વીતરાગની ધ્વનિમાંથી ધીધ ઝીઝી ઝીઝીને અમૃતનાં રહસ્ય બરી રીધાં છે. તેમાં ચૌદ પ્રહ્લાંડના બાવો ભર્યા છે, તેમાં સનાતન ધર્મ ધરી રાખ્યો છે. યથાર્થ આત્મ-સ્વરૂપની જોળખણ કરાવવી તે આ સૂત્રનો પ્રધાન ઉદેશ છે. જ્ઞાનીઓએ દ્વંદ્વમાં ધણું જ જુદું રહસ્ય મૂકી રીધું છે. એક એક પદે પૂર્ણતા દર્શાવી છે. તે જગતની ઉપલક્ષ કે બાહ્ય દ્રષ્ટિયો નહિ દેખાય. આવાં જુદાં રહસ્યો પૂજ્ય મહારાજશ્રીએ ઘણી ગ્રામી અને સરળ ભાષામાં વ્યાખ્યાનમાં પીરસ્યાં છે ધોત્તાઓ એકવાર ઉપયોગ સહિત સમજે તો જરૂર સમજાય.

। ઉપાયો, અને દ્રવ્ય-ગુણ-પર્યાયનું સ્વરૂપ તથા દ્રવ્યસ્વભાવોનું
। જ સહેલાઈથી સમજી શકાય તેવી રીતે અને સરળ ભાષામાં
જ મહારાજશ્રીએ નિરૂપણ કર્યું છે.

આ અધિકારમાં કુલ વ્યાખ્યાનો ૧૪૪ આપવામાં આવ્યાં છે,
પૈકીનાં ૭૬ વ્યાખ્યાનોનો આ સંગ્રહ છે.

આ વ્યાખ્યાનોનું સંશોધનકાર્ય, જાનનગર નિવાસી
(હાલ કલકત્તા) શ્રી જયમુખલાલ પ્રભુલાલ શાહ, બી એ (એનર્સ)
એલ. એલ. એમ. એ કર્યું છે અને મુદ્રણશુદ્ધિનું કાર્ય શ્રી શાંતિ-
લાલ રેવાશંકર શાહ, શ્રી રાવળદાદુર મોહનલાલ પાપટભાઈ શાહ,
શ્રી જાંઘરજીભાઈ પટેલ, શ્રી વાપજીભાઈ કામદાર અને મે.હનલાલ
કસ્તુરચંદ શાહે કર્યું છે. તેઓએ લીપિલા પરિશ્રમ માટે તેઓ
હોનો આ તકે આભાર વ્યક્ત કરું છું.

જવતરણો કરવામાં રહી ગયેલી જાનિઓ માટે વાચક વર્ગની
જમા વાચું છું.

ચાવસર પૂર્ણિમા,

સં. ૨૦૧૫

રામજી રામજી વીરાજી

પ્રમુખ

શ્રી સૌરાષ્ટ્ર સ્થાનકવાસી ફોન

ધાર્મિક શિક્ષણ સંઘ.

તેના ઉપાયો, અને દ્રવ્ય-શુદ્ધિ-પદ્ધતિનું સ્વરૂપ તથા દ્રવ્યસ્વભાવોનું
ધર્મી જ સહેલાઈથી સમજી શકાય તેવી રીતે અને સરળ ભાષામાં
પૂજ્ય મહારાજશ્રીએ નિરૂપણ કર્યું છે.

આ અધિકારમાં કુલ વ્યાખ્યાનો ૧૪૪ આપવામાં આવ્યાં છે,
તે પૈકીનાં ૭૯ વ્યાખ્યાનોનો આ સંગ્રહ છે.

આ વ્યાખ્યાનોનું સંશોધનશર્ચ, જામનગર નિવાસી
(હાલ કલકત્તા) શ્રી જયમુખલાલ પ્રભુલાલ શાહ, બી. એ. (એનર્સ)
એલ. એલ. એમ. એ કર્યું છે અને મુદ્રણશુદ્ધિનું શર્ચ શ્રી શાંતિ-
લાલ રેવાશંકર શાહ, શ્રી રાવળહાટુર મોહનલાલ પાપટભાઈ શાહ,
શ્રી અંદરજીભાઈ પટેલ, શ્રી વાઘજીભાઈ દામદાર અને મેહનલાલ
દસ્તુરચંદ શાહે કર્યું છે. તેઓએ લીધેલા પરિચય માટે તેઓ
સૌનો આ તક આભાર વ્યક્ત કરું છું.

અવતરણો કરવામાં રહી ગયેલી કાનિઓ માટે વાચક વર્ગની
સમાધાન કરું છું.

જામનગર પૂર્ણિમા,
સં. ૨૦૧૫

}

રામજી સામજી વીરાણી
પ્રમુખ
શ્રી સૌરાષ્ટ્ર સ્થાનકવાસી ટ્રસ્ટ
ધાર્મિક શિક્ષણ સંઘ.

—: સંસ્મરણાર્થે :-

સ્વ. પુત્રવધૂ અ. સો મધુકન્ટા તથા પુત્રિ ચિ. શારદા
સંસ્મરણાર્થે રૂ. ૬૦૦ નવસો આપવામાં આવ્યા છે.

ધા,

આવ,

૧૦૧૭.

— નરસિંહરામ વનેશ્વરભાઈ દફતરી.

સુરજ બેજ દલપતરામ બીરા

—: સંસ્મરણાર્થે :-

સ્વ. પુત્રવધૂ અ. સો. મધુકાન્તા તથા પુત્રિ ચિ. શારદા
બહેનના સ્મરણાર્થે રૂ. ૬૦૦ નવસો આપવામાં આવ્યા છે.

કેલકતા,
નૂતન પ્રભાત,
સંવત ૨૦૧૭

— નરભેરામ વનેચંદ્રભાઈ દક્ષતરી.

—: સંસ્મરણાર્થે :-

સ્વ પુત્રવધૂ અ. સો મધુકન્ટા તથા પુત્રિ ચિ. શારદા
 યા સ્મરણાર્થે રૂ. ૬૦૦ નવસો આપવામાં આવ્યા છે.

પ્રત્ય,

મળાત,

૨૦૧૭.

— નરસિંહરામ વનેશ્વરભાઈ દફતરી

કુરુ જ બેજ દ લ પ ત રા મ બે રા

—: સંસ્મરણાર્થે :—

સ્વ. પુત્રવધૂ અ. સી. મધુકાન્તા તથા પુત્રિ ચિ. શારદા
બહેનના સ્મરણાર્થે રૂા. ૬૦૦ નવસો આપવામાં આવ્યા છે.

કલિકતા,
નૂતન પ્રભાત,
સંવત ૨૦૧૭.

— નરસેરામ વનેચંદ્રસાઈ દફતરી.

વિષય સૂચિ

વિષય	પૃષ્ઠ
જીવ બ્યવહારની જરૂરિયાત	૧
જિન્દગીમાં અને વિનાગમેને નમસ્કાર	૨
જોશિલ નિર્લેપ પકડવાથી થતી હાનિ	૩
જોશિલ બ્યવહાર પકડવાથી થતી હાનિ	૩
નિર્લેપ, બ્યવહાર બંનેની જરૂરિયાત	૪
શ્રી ભગવતી સૂત્રનું માહાત્મ્ય	૪
શ્રીવશનની વાણી અલેહ અને અગાધ રસવાળી છે	૫
શ્રી ભગવતીજીમાં ભરેલા અગાધ ભાવો	૭
જીવ કયા ઠેકાને કહેવાય ? અને તેનું સ્વરૂપ	૧૦
જીવો જન્મતનેત્ર છે	૧૨
શ્રી ભગવતી સૂત્રમાં આવતા વિષયોનું વર્ણન	૧૩
શ્રી ભગવતીજી સૂત્રની ભકિત	૧૬
માંસિક	૨૫
જીવું સ્વરૂપ અને સ્વાધ્યાયની સમજણ	૨૭
જન્મકાળની ભૂત અને તેને ટાળવાનો ઉપાય સાચી સમજણ	૨૬
જિજ્ઞાસુ રાજાના અધિકારની ટાંકણાવ	૩૩
કામ, ક્રોધ અને પર્વાવ	૩૭
કામ અને તેના સામાન્ય કુલોનો બ્યાખ્યા	૩૭
કાર મકારની અર્થજ્ઞતા	૫૨
શ્રીવશનની જાણની સાચી સમજણ	૫૩

વિષય સૂચિ

વિષય	પૃષ્ઠ
સત્ વ્યવહારની જરૂરિયાત	૧
જિન ભગવાન અને જિનાગમેને નમસ્કાર	૨
એકાંત નિશ્ચય પકડવાથી થતી હાનિ	૩
એકાંત વ્યવહાર પકડવાથી થતી હાનિ	૩
નિશ્ચય, વ્યવહાર જાનેની જરૂરિયાત	૪
શ્રી ભગવતી સૂત્રનું માહાત્મ્ય	૪
વીતરાગની વાણી અલેહ અને અગાધ રસવાળી છે	૫
શ્રી ભગવતીજીમાં ભરેલા અગાધ ભાવો	૭
ભાવ દયા કેને કહેવાય ? અને તેનું સ્વરૂપ	૧૦
શાસ્ત્રો જગતનેત્ર છે	૧૨
શ્રી ભગવતી સૂત્રમાં આવતા વિષયોનું વર્ણન	૧૩
શ્રી ભગવતીજી સૂત્રની ભક્તિ	૧૬
માંગલિક	૨૫
કેનું સ્વરૂપ અને સ્વાધ્યાયની સમજણ	૨૭
અન્નદિ કાળની ભૂત અને તેને ટાળવાનો ઉપાય સાચી સમજણ	૨૯
દિશાન રાજના અધિકારની શરૂઆત	૩૩
દ્રવ્ય, ગુણ અને પર્યાય	૩૭
૭ દ્રવ્યો અને તેના સામાન્ય ગુણોની વ્યાખ્યા	૩૭
ચાર પ્રકારની અર્પણતા	૫૨
વીતરાગની આરાતી સાચી સમજણ	૫૩

કાનલ ભવની મહત્તા અને તેમાં જીવનું કર્તવ્ય	૧૩૨
કર્મના અભાવ કરનાર કોણ ? કોનાદ્વારા કર્મનો કર્મના અભાવ થા ?	૧૩૩
કેટલો સૌવીર રેશ અને વીતીભય નશરનો ન્યાય	૧૩૭
કેવળાદિ ગુણોમાં સ્વ આત્મા ઉપયોગ કારણ છે કે જીવના અભ્યર્ચનરૂપ પરિણામ જ કારણ છે ?	૧૪૫
અભ્યર્ચન પ્રગટ કરવા માટે ભેદ વિજ્ઞાન	૧૫૧
જે સમવાયનું સ્વરૂપ	૧૬૧
જે સ્વરૂપનું સ્વરૂપ	૧૬૪
જે જીવનું સ્વરૂપ	૧૬૬
કેવળ શુદ્ધ પારિણામિક ભાવને પહેચી વળવા માટે નિઃશંકતા અભ્યર્ચના અને નિઃસંદેહતા ગુણોની જરૂર	૧૭૭
અભ્યર્ચન-જ્ઞાન-સારિત્રાણી મોક્ષમાર્ગ :	૧૮૩
જેવારમાં મનુષ્યના ચાર વર્ગ છે	૧૮૭
જે કાશ્યાપી સૂત્ર એ.એ. ઠ.એ. એ.થા ઉદેશમાં એક ઓળંગી	૧૮૬
જેમન રાજા વ્યવહારે અને પરમાર્થે કૃતપુણી	૧૯૦
કેવળાદિ પુણ્ય કેવી રીતે અપાય છે ?	૧૯૭
કૃતપુણી અને અકૃતપુણીનો ઓળંગી	૨૦૪
કાશ્યાપી અતિથયો	૨૦૬
કેવળ ગુણો સુકતવાણી	૨૧૧
કાશ્યાપી-અનેકાંતવાદ	૨૧૪
કૃતપુણ્ય પી પુણ્ય અને પાપાનુબંધી પુણ્ય	૨૧૫
કાશ્યાપીની સર્વ ક્રિયા, જ્ઞાનીની એક કળા બરાબર આવે તેમ નથી	૨૨૪
કૃતપુણ્ય ધર્મસ્ત	૨૨૬
કાશ્યાપી અને અભ્યર્ચનની ક્રિયામાં એકું અંતર	૨૪૧

માનવ ભવની મહત્તા અને તેમાં જીવનું કર્તવ્ય	૧૩૨
સર્વથા કર્મનો અભાવ કરનાર ઠોણ ? ઠોનાદ્વારા કર્મનો સર્વથા અભાવ થા ?	૧૩૩
હિંદુ સૌવીર દેશ અને વીતીભય નગરનો ન્યાય	૧૩૭
નિર્જરાદિ શુભોમાં સ્વ આત્મા ઉપયોગ કારણ છે કે જીવના સમ્યગ્દર્શનરૂપ પરિણામ જ કારણ છે ?	૧૪૫
સમ્યગ્દર્શન પ્રગટ કરવા માટે ભેદ વિજ્ઞાન	૧૫૧
પાંચ સમવાયનું સ્વરૂપ	૧૬૧
પાંચ લઘિનું સ્વરૂપ	૧૬૪
પાંચ ભાવનું સ્વરૂપ	૧૬૬
પરમ શુદ્ધ પારિણામિક ભાવને પહેલી વળવા માટે નિઃશંકતા નિર્ભયતા અને નિઃસદ્દતા શુભોની જરૂર	૧૭૭
સમ્યગ્દર્શન-જ્ઞાન-ચારિત્રાણિ મેઘમાર્ગ :	૧૮૩
સંસારમાં મનુષ્યના ચાર વર્ગ છે	૧૮૭
શ્રી ઠાણાંગુ સૂત્ર ચે.યે ઠ.ભે ચે.થા ઉદ્દેશમાં એક ચોમંગી	૧૮૯
ઉદાચન રાત્ર વ્યવહારે અને પરમાર્થે જૂનપુણી	૧૯૦
હોડોત્તર પુણ્ય દેવી રીતે બંધાય છે ?	૧૯૭
જૂનપુણી અને અજૂનપુણીની ચોમંગી	૨૦૪
ચોત્રાંશ અતિશયો	૨૦૯
૩૫ શુભો ચુકતવાણી	૨૧૧
સ્થાપ્તવાદ-અનેકાંતવાદ	૨૧૪
પુણ્યાનુબંધી પુણ્ય અને પાપાનુબંધી પુણ્ય	૨૧૫
અજ્ઞાનીની સર્વ ક્રિયા, જ્ઞાનીની એક ક્રિયા ભરાબર આવેતેમ નથી	૨૨૪
ગુણકલાપ ધમ્મસ્સ	૨૨૯
મિથ્યાદષ્ટિ અને સમ્યગ્દષ્ટિની ક્રિયામાં મેઘું અંતર	૨૪૧

કનક નિમે ક્રેમ કેને ૨ પોતલે	૨૪૬
કિતમ ને મકાલ-રકતી કિયા અને ચેતતની કિયા	૨૪૭
કાકાના કાનનાં કિયા કેની કિયા ?	૨૪૯
કુલકે કેને કફિએ ?	૨૬૨
કુલકે કાનનો કિયાનો કેપામ શું ?	૨૭૦
કાન નો કાનનો કેને, આશય કેપામો મુકિત થાય ?	૨૭૩
કાનના કાનનાં આંધ અંગ-નેની પ્રાપ્તિ માટે શું કરવું ?	૨૭૬
કાનના કાનનાં કાનનાં કેને કાનના પ્રકાર	૨૮૧
કાનના કાનનાં કાનનાં કેને કાનના પ્રકાર	૨૯૮
કાનના કાનનાં કાનનાં કેને કાનના પ્રકાર	૩૦૧
કાનના કાનનાં કાનનાં કેને કાનના પ્રકાર	૩૦૫
કાનના કાનનાં કાનનાં કેને કાનના પ્રકાર	૩૦૬
કાનના કાનનાં કાનનાં કેને કાનના પ્રકાર	૩૧૦
કાનના કાનનાં કાનનાં કેને કાનના પ્રકાર	૩૧૨
કાનના કાનનાં કાનનાં કેને કાનના પ્રકાર	૩૧૨
કાનના કાનનાં કાનનાં કેને કાનના પ્રકાર	૩૧૮
કાનના કાનનાં કાનનાં કેને કાનના પ્રકાર	૩૧૪
કાનના કાનનાં કાનનાં કેને કાનના પ્રકાર	૩૧૬
કાનના કાનનાં કાનનાં કેને કાનના પ્રકાર	૩૧૭
કાનના કાનનાં કાનનાં કેને કાનના પ્રકાર	૩૨૧
કાનના કાનનાં કાનનાં કેને કાનના પ્રકાર	૩૨૪
કાનના કાનનાં કાનનાં કેને કાનના પ્રકાર	૩૨૭

- કરેલી બધી ધર્મકરણીની ચથાર્થતામાં ચાર બેલની આવશ્યકતા ૩૨૬
- જ્ઞાન ભાવ કેવો ? તાદાત્મ્ય સંબંધ શું ? સંયોગ સંબંધ શું ? } ૩૩૨
- શિવ સંબંધ શું ? તેનો વિવેક શું ?
- શુદ્ધને લાજવો શી રીતે ? ૩૩૪
- ઉત્પાદ, વ્યય અને મુવ અને તેમાં કમવર્તીપણું- } ૩૩૫
- અકમવર્તીપણું શું ?
- છત્રને ત્યારે સમ્યગ્દર્શન થાય ત્યારે તે કેવો થાય, } ૩૩૭
- તેનું ચિન્હ શું ?
- વ્યવહાર સમ્યગ્દર્શન, તત્ત્વજ્ઞાન સમ્યગ્દર્શન અને નિશ્ચય } ૩૩૮
- સમ્યગ્દર્શન
- અનંતાનુબંધી દોષનું સ્વરૂપ ૩૪૦
- અનંતાનુબંધી માનનું સ્વરૂપ ૩૪૧
- અનંતાનુબંધી માયાનું સ્વરૂપ ૩૪૧
- અનંતાનુબંધી લોભનું સ્વરૂપ ૩૪૩
- ધર્મની શરૂઆત કયાંથી થાય ૩૪૫
- સંવરનો અર્થ શું ? ૩૪૫
- સંવર પ્રાપ્તિનો પ્રથમ પ્રયાન - ૭ દબોનું સ્વરૂપ ૩૪૮
- આત્મામાં ઉત્પાદ, વ્યય અને મુવત્વ ન્યામની શક્તિ ૩૫૨
- મૂઝ ધર્મ શું અને મૂઝ પાપ શું ? ૩૫૫
- સામાયિકતા બીજા પાદની સમજણ ૩૫૫
- જોક્ષાંત દર્શિતવાળા શું મને છે અને અનેક્ષાંત દર્શિતવાળા શું મને છે ? ૩૬૦
- દ્વય-વસ્તુ સ્વભાવનું વિરત્ન ૨ સ્વરૂપ ૩૬૦
- બ.દ્વદ્વિતિ અને અંતઃદ્વિતિની સમજણ ૩૬૬
- શુભ પરિણામને ધર્મ મનાય ? ૩૭૩
- આત્મા કોણ છે, કેવો છે, કયાં છે, કેટલો છે તેની જોડખણ ૩૭૬

- કાલના કોઈ ભીને પામનાર સાચી ધર્માત્માની સમજણ કેવી ? ૩૮૩
- પાપના ભેદ કાઢી નીચીય ચર્ચા મનો જોઈએ અને તે શેનો ? ૩૮૯
- મનોનું જે પાત્ર-પેઠે ઉપર સૂચા પાડ - કહેં ચરે ? જયં ચરે ૩૯૨
- જાણના જે જાણના પાત્રનાં મૂળ હેતુ આધાર અને આધાર } ૩૯૬
- જેની કલિયાણી શું કહે છે અને તેની સામે સ્યાદાપદ શેલી
જાણે છે ? ૩૯૬
- જેની કલિયાણી અને કલિયાણીનાં પદો જણાવે ચિના દિશા ક્યાં ૪૦૨
- જાણના પાત્રનાં ? કલિયાણીનાં ક્યાં શું ? ચર્ચા સાવચ
જાણના પાત્રનાં ? ૪૦૪
- જાણના પાત્રનાં પદોનાં ક્યાં ક્યાં, પૂજા અભિષેક કોઈ,
જાણના પાત્રનાં પદોનાં અભિષેક કોઈ અભિષેકના પદોનાં
જાણના પાત્રનાં પદોનાં અભિષેક કોઈ અભિષેકના પદોનાં
જાણના પાત્રનાં પદોનાં અભિષેક કોઈ અભિષેકના પદોનાં ૪૦૭
- જાણના પાત્રનાં પદોનાં અભિષેક કોઈ અભિષેકના પદોનાં ૪૦૮
- જાણના પાત્રનાં પદોનાં અભિષેક કોઈ અભિષેકના પદોનાં ૪૧૧
- જાણના પાત્રનાં પદોનાં અભિષેક કોઈ અભિષેકના પદોનાં ૪૧૨
- જાણના પાત્રનાં પદોનાં અભિષેક કોઈ અભિષેકના પદોનાં ૪૧૨
- જાણના પાત્રનાં પદોનાં અભિષેક કોઈ અભિષેકના પદોનાં ૪૧૩
- જાણના પાત્રનાં પદોનાં અભિષેક કોઈ અભિષેકના પદોનાં ૪૧૪
- જાણના પાત્રનાં પદોનાં અભિષેક કોઈ અભિષેકના પદોનાં ૪૧૬
- જાણના પાત્રનાં પદોનાં અભિષેક કોઈ અભિષેકના પદોનાં ૪૧૭
- જાણના પાત્રનાં પદોનાં અભિષેક કોઈ અભિષેકના પદોનાં ૪૧૮

બાજુ વળેલું અવગણન ન રાખે તો પતન થાય. જે જે
 નિષ્કામ ભૂતો, મુક્તિપૂર્વક સંપત્તિને પામ્યા છે, તેઓ પ્રથમ પરમાર્થને
 કેવળ નિષ્કામ ભૂતો પ્રથમ અવગણન કરીને પછી નિશ્ચયમાં સ્થિર
 રહીને જ મુક્તિ પામ્યા છે. આમ કમથી મહાપુરુષો મુક્તિને પામ્યા
 છે, પણ છે એવું પાતકો આ સત્ત્વ વ્યવહારરૂપ નય કારણ છે
 જો નિષ્કામ ભૂતો મુક્તિ સત્ત્વ વ્યવહારરૂપ કારણથી સાધવા
 ન શકે તો કમથી મુક્તિ મેળવી શકે એવું નથી. સત્ત્વ વ્યવહારના
 અવગણનને નિષ્કામ ભૂતો પ્રાપ્તિ થાય છે, તે નિના નિશ્ચયની પ્રાપ્તિ
 નથી. આમ કમથી મુક્તિ મેળવીને, નિશ્ચયની પ્રાપ્તિ થાય ત્યારે
 મુક્તિ મેળવી શકે છે, તે પાતન લક્ષમાં રાખીને શ્રી ભગવતી
 મુક્તિ મેળવી શકે છે.

નિષ્કામ ભૂતોને નિષ્કામ ભૂતો-સંસારનાં પરિવ્રમાણ કરાવ-
 નાં નિષ્કામ ભૂતો, કમથી મેળવી શકે છે તેમને નિષ્કામ
 ભૂતો નિષ્કામ ભૂતો નિષ્કામ ભૂતો થાય એનાં પરમ વીતરાગતા
 જો નિષ્કામ ભૂતો નિષ્કામ ભૂતો થાય એનાં પરમ વીતરાગતા
 નિષ્કામ ભૂતો નિષ્કામ ભૂતો થાય એનાં પરમ વીતરાગતા

નિષ્કામ ભૂતોને નિષ્કામ ભૂતો-સંસારનાં પરિવ્રમાણ કરાવ-
 નાં નિષ્કામ ભૂતો, કમથી મેળવી શકે છે તેમને નિષ્કામ
 ભૂતો નિષ્કામ ભૂતો નિષ્કામ ભૂતો થાય એનાં પરમ વીતરાગતા
 જો નિષ્કામ ભૂતો નિષ્કામ ભૂતો થાય એનાં પરમ વીતરાગતા
 નિષ્કામ ભૂતો નિષ્કામ ભૂતો થાય એનાં પરમ વીતરાગતા

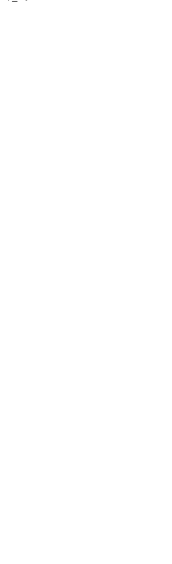

—

1

2

3

1. 1990

100
101
102
103
104
105
106
107
108
109
110

બલે તો તેને સમજાય કે પરમાવનું કાર્ય, વિભાવનું કાર્ય મારાથી ન થાય. અંદરમાં સૂક્ષ્મ બાવને બાજુર નાં રૂચિ નથી, પરંતુ પરનેજ બાજુવાની રૂચિ છે. એ સ્વચ્છને બાજુવાની રૂચિ થઈ હોત તો પરચુ છૂટી જાત.

દૃષ્ટાન્ત :-

એણેક સદાએ પોતાના સ્વચ્છમાં દિવસ અને કલકાળનાં બંધ કરાવ્યાં, તેથી તે બંધ થઈ ગયા એણેક સદા સમ્યગ્દૃષ્ટિ આત્મા છે. તેનું વલણ પોતાના આત્મા તરફ છે. તેથી તે એમ ન માને કે એ જે કલકાળનાં બધા કંઈક. એ જ બધાને બચાવ્યા તેમ પણ ન માને પણ તે એમ માને કે સામા એવોનો પુરુષનો ઉદય હોય ત્યારે જોગાનજોગ એમ બની જાય, અને બાવહાર બાવધી એમ જ કહેવાય કે સદાએ કલકાળનાં બંધ કરાવ્યાં, અને મહાન લાભ ઉઘડ્યો, પણ પરમાર્થે એણેક સદાએ જે કંઈ બન્યું તેનું માત્ર જ્ઞાન કહ્યું છે. યુગ સમયનો ઉદય હતો તેના કાળ રૂપે કલકાળનાં બંધ દયાં છે એમ જ્ઞાનથી બલે છે.

કલકાળનાંમાં જતી પાંચસો ગાયોને ધર્માત્માએ બચાવી લેતા. તેને કહે 'આપેજ ગાયો બચાવી' પણ ધર્માત્મા તો એમજ માને છે કે- 'મેં કંઈ કયું' નથી, પરંતુ ગાયોના અધુરપણા ઉદય અને પુરુષના કારણે તે બચી ગઈ અને તે વખતે પ્રકૃતિનો ઉદય મારા એવેજ વર્તેલો હતો તેથી તે કાર્ય થઈ ગયું. તે વખતે પ્રકૃતિના પરમાત્મા પણ ત્યાં પડ્યાં હતાં પુરુષની દૃષ્ટા જે દેવી તે પ્રેરણીય ધર્મના નિમિત્તથી દેવી હતી. આપેનું અધુરપણ જેથી જોગાનજોગ એવી કિંધા થઈ બધા છે.

ભગવાન જેવો ૧૩. પુણ્યાદિ વિદ્યાનો ૧૩, છતાં શુભ.શુભ રાગ થાય છે.
 ચોથે શુભાશુભ હોય છે, પાંચમે શુભ હોય છે, છઠ્ઠે અશુભ હોય જ નહિ
 જ્ઞાન, દર્શન, ચારિત્રના બોરે સકામ નિર્જરા થાય છે પૂર્વ પ્રવૃત્તિના
 કારણે અંદર કપાયની મદતા છે તેથી જિજ્ઞાસા બિનું લોહોત્તર
 પુણ્ય બંધાય છે. જદન્ય બાવથી કર્મની કોટા ખપે એટલે ધાવકને
 સમ્યક્જ્ઞાન છે, સમ્યક્દર્શન છે, દેશવિર્ભિત ચારિત્ર છે, તેથી તેના
 બોરે ગુણગ્રેહી, નિર્જરા પણ થઈ રહી છે એના બે ઉદ્દૃષ્ટ રસ
 આવી જાય તો ઉચ્ચમાં ઉચ્ચ લોહોત્તર પુણ્ય બંધાય જાય,
 એટલે તીર્થંકર ગ્રેત્ર બંધાય જાય જે બાવે નિર્જરા થાય છે
 તે બુદ્ધો બાવ અને જે બાવે પુણ્ય બંધાય છે તે બાવ પણ બુદ્ધો
 નિર્જરા થાય તે તો જ્ઞાન, દર્શન, ગુણનુ કાર્ય છે પ્રતિક્રમણ થાય છે
 તે વચન યોગ છે; અને અગિયાર પ્રવૃત્તિના ઉદય નથી એટલે
 દર્શનના બોરમાં કર્મની કોટા ખપે છે. તે સકામ નિર્જરા છે.
 પ્રતિક્રમણ કરવાનો જે પ્રયત્ન બાવ છે તે બાવથી પુણ્ય બંધાય છે,
 તીર્થંકર ગ્રેત્ર બંધાય છે. જે શુભ બાવ તે બંધનું કારણ છે,
 તેનો જ્ઞાનીને આદર નથી તેથી સહેજે સહેજે આવા જિજ્ઞાસા પુણ્ય
 બંધાય છે. રૂળંગ અર્થ એ છે કે વિદ્યપ, શુભ.શુભ પરિણામ
 તે હું નહિ અને તેનાથી બંધાયેલ કર્મનાં ફળ તે હું નહિ, હું
 તો સદ્દ ભગવાન જેવો ૧૩. તેના બોરે કર્મની નિર્જરા થાય છે
 અને શુભ બાવથી લોહોત્તર પુણ્ય બંધાય જાય છે. પરમાત્મની
 કિયા જે પ્રમણે ધરતી હોય તે પ્રકારે તે દેહની કિયા અને
 હંચા દર્શ જાય છે. જેને તેની મીઠાઇ નથી બંદરમાં અદ્દપતું,
 અમત્વપતું નથી જેને પરમાત્મની ઉપાધિએની હંચા નથી તેને જ
 ઉદ્દૃષ્ટ પુણ્ય સદાજ બંધાય જાય છે. પરંતુ જેને પુણ્યની મીઠાઇ
 છે, જડ કિયાની મીઠાઇ છે, તેને ઉદ્દૃષ્ટ પુણ્ય બંધાય નથી

તેમ આ જીવે પૂર્વજીવે દયા, દાન, સંગ સમાગમ કરેલ છે તથા આત્મા સામે જોયું છે તેથી જ લાખ, બે લાખ, પાંચ લાખ રૂપિયારૂપ પાંદડાં મળ્યાં છે પણ જો તેને જ પંપાળ્યા કર્યો તો આ પાંદડાં સુશાઈ જશે, અને દુખી-દુખી થઈ જશે માટે તે પ્રાણીઓ ! વર્તમાનમા તે પાંદડાને પપાળવાની મહેનત ઓટી દઈ, દેવાદિની ભક્તિ કરવા લાગી જાયો. કેમકે જીવને પુણ્યની જ મીઠાશ વર્તે છે, અને તેમા અહ-નમપણુ રાખે, ધર્મના બદનાં નીચે પ્રકૃતિને આપીત થઈને વર્તે છે એવા જીવોને જોઈને જ્ઞાનીઓને દયા આવે છે વસ્તુનો સ્વભાવ જ્ઞાનીઓ કહે છે, તેમજ છે. ખીલું સ્વરૂપ ત્રણ કાળમાં પણ નથી આત્મા જ્ઞાતા દદા છે. જાણવા, રેખવા સિવાય ખીલું તે કરે નથી આત્મા તો ત્રિકાળી, પૂર્ણ, કૃતકૃત્ય, જ્ઞાતા અને દદા છે તે સિવાય ખીલું કાર્ય પ્રકૃતિનું છે. એટલે આત્માનું કાર્ય આત્મામાં ખતવજો, અને પ્રકૃતિનું કાર્ય પ્રકૃતિમાં ખતવજો.

૮૫-૧૩

સં. ૨૦૧૧ના આવણ સુદ ૪ ને શુક્રવાર તા ૨૨-૭-૫૫.

ભગવતીજી સિદ્ધાંતનું વાંચન આવે છે. હતાલન રાજના ન્યાય દ્વારા આત્માનું સ્વરૂપ સમજાવે છે. ભગવન મહાવીર અને પૂર્વજીવદશના ન્યાય દ્વારા કર્મની પ્રકૃતિનું કાર્ય શું છે અને આત્માનું કાર્ય શું છે તે સમજાવે છે. આકાશ પ્રદેશની યેઝી પર આત્મા અને કર્મ બન્ને રહેલા છે. એ બન્નેના સ્વરૂપને સમજે તો આત્માનું કદવાણુ થઈ જાય. આત્માના સ્વભાવને કારણે દુઃખદિ, શ્રેષ્ઠદિ સંકેદપ-વિરોધ દગ્ધ નથી પરંતુ ૧૨ વરસે હણ કરવાથી, ૧૨નો અમર કરવાથી જ કોપદિ, શર્મક દગ્ધ છે. માટે

ધર્મી, તોયે પણ ઉપારોય મને નહિ, તેથી તેના બાદ દુઃખમાં
તેમાં હર્ષ કે ખેદ થાય તેને ધર્મમાં પાતાતુ સ્વરૂપ માનતા
નથી. સર્વ વિભાવ રહિત ત્રિકાયાં એકરૂપ સ્વભાવનો જ તેમને
આદર છે, પરંતુ રાગાદિ કે પરભાવનો તેમને જરા પણ આદર
નથી. આદર નથી એટલે શું ? આદર નથી એટલે તેમના ઉપર
દ્રષ્ટિ નથી. એટલે રાગાદિ ભાવો અને અપૂરાય વખતે પણ
આત્માનો સ્વભાવ શુદ્ધ અને પદ્મિપૂર્ણ છે (પાણી ઉપર હોય
તે વખતે પણ તેનામાં શીતળતા છે) તેની જાનીએને અપૂર્વ
શ્રદ્ધા છે. ત્રિકાળી દ્રષ્ટિ વગર ખરેખર ધર્મની શકમાત્ર થતો
નથી, જે એવ શુભ રાગને જ આદરણીય માને છે, અને શુભ
ભાવના કૃપારૂપ લક્ષ્મી વગેરે પદ્મજ્યના એકત્વ છુદ્ધ કરે છે,
અને હર્ષભાવને પાતાતુ સ્વરૂપ માનીને ભોગવે છે, તને પાતાના
શુદ્ધ પારિશ્રામિક ભાવની શ્રદ્ધા નથી, તેથી તેને વર્તમાનદયામાં
સંગ્રહશર્ચન-જાન-સાંત્રરૂપ આત્માનો શુદ્ધ ભાવ પ્રગટતો નથી.
આત્માનો ધર્મ પ્રગટતો નથી, તેથી અજ્ઞાની એવ, કર્મચેતના
અને કર્મફળચેતના જ ભોગવે છે. તે એવ કર્મ પ્રકૃતિના
વલ્લભ છે. તથા ચર્ચ સ્વરૂપને સમજ, તે તને
સમજાવતો પ્રકાર, આત્માના સ્વરૂપને શુદ્ધિથી સ્પર્શ
કરીએ છીએ અને પરંપરાએ
સાકાંત જવાના છે. પણ જે
પારિશ્રામિક ભાવથી વિપરીત તે
ભાવના સર્વત્ર ભાવથી
તે કર્મ, તે જાણે
હું પરને સ.પુ ૧૬

અશાતાના સંયોગો દેખાતા નથી એટલે કે અધતી કર્મ જ શાતા-અશાતારૂપે નિમિત્ત દેખાડે છે.

૩ આત્માના ગુણને કે.જી આવરણ કરે છે ? અંતરંગ ને મિથ્યાત્વ, અજ્ઞાન, અનતાનુબંધી કાય છે અને નિમિત્ત રૂપે ને મોહકર્મનો ઉદય છે તે જ આત્માના ગુણને આવરણ કરે છે. મોહકર્મ, ધાતીકર્મ છે, તેજ આવરણ કરે છે.

૪ ધાતીકર્મ શામાં નિમિત્ત થાય ? અજ્ઞાની હવને પોતાના શુદ્ધ સ્વરૂપની પ્રાંતિમાં સદ્કરી નિમિત્ત બે ઠાઈ હોય તે ધાતીકર્મ છે. અજ્ઞાની હવ સમયે સમયે પોતાના શુદ્ધ સ્વરૂપની પ્રાંતિમાં જ પડે છે.

“આત્મ પ્રાંતિ સમ રોગ નહિ, સદ્ગુરુ વૈધ મુલાણુ.
ગુરુ આજ્ઞા સમ પથ્ય નહિ, ઓપધ વિચાર દેખાન.”
આત્મસિદ્ધિ શાસ્ત્ર-ગા ૧૨૯.

તેથી ધાતી કર્મ નિમિત્તરૂપે છે, તેમ દેહેવાય છે. ધાતીકર્મ પ્રાંતિ કરવનું નથી, પગ તેની અગ્રને હાંને પ્રાંતિ કરે છે.

૫ કોના વડે રતિ અરતિનો અનુભવ થાય છે ? સ્વરૂપની પ્રાંતિમાં સદ્કરી નિમિત્ત રૂપે ધાતીકર્મ છે તેથી રતિ-અરતિનો અનુભવ થાય છે. વાસ્તવિક રીતે સ્વરૂપની પ્રાંતિ વડે જ રતિ-અરતિનો અનુભવ થાય છે.

અને ધાતીકર્મને પોતાના સમ્યક્ત્વ વડે દર્શકમાં
૧ હોય તે પોતાના સમ્યક્ પુરુષર્થ જ-આત્મનો
૧મો દર્શક, ચાર અધાતીકર્મ એની બેઠે જ

અને કર્મનું કર્તવ્ય શું, તેનો જાવ સમજાવો તો જાવ સમજાવે
કેવળજ્ઞાન પ્રાપ્ત કરીને સુકિતમાં જાય.

આ આત્મા અનાદિનો છે આજ કલનો નથી, નવો નથી,
પર્યાય પૂરતો નથી. આત્માનો કોઈ કર્તા નથી, અને આત્માનો
જો કોઈ કર્તા હોય તો કતિનો કર્તા કેવું ? કતિનો કોઈ કર્તા
નથી, માટે આત્માનો કોઈ કર્તા નથી આત્મા અનાદિનો છે.
આત્માનો પૂર્વ મોક્ષ થયો નથી જો પૂર્વ કદી મોક્ષ થયો હોત
તો અત્યારે સંસારમાં ન હોત, સંસારપર્યાયમાં ન હોત, આર
મતિમાં રખડતો ન હોત, વિદ્યારમાં ન હોત.

વર્તમાનમાં આત્મા સંસારમાં છે તે કોનાથી બંધાયેલો
છે ? જીવ પોતે પોતાના અશુદ્ધ જાવથી બંધાયેલો છે રાગ, મોહ,
સંકલ્પ, વિકલ્પ તે જીવના શુદ્ધ જાવ નથી કર્મે તેને બાંધે
નથી, વ્યવહારભાષામાં તેમ કહેવાય છે, પરંતુ વસ્તવિક રીતે તો
જીવ પોતાના અશુદ્ધ જાવથી જ બંધાયેલો છે. જીવે પોતે અશુદ્ધ
જાવ કર્યા, તેના નિમિત્તથી બંધાયેલો છે. જીવનો સ્વભાવ પુણ્ય,
પાપ, શુભ, અશુભ જાવથી રહિત છે. શુદ્ધ સ્વભાવ છે.
તેને પોતાનો સ્વભાવ ન માનતાં વિદ્યારને પોતાનું કર્તવ્ય માનવું,
સંકલ્પ-વિકલ્પને પોતાનું કર્તવ્ય માનવું, તે અશુદ્ધ જાવ છે.
પોતાના અશુદ્ધ જાવથી જીવ બંધાયેલો છે. પોતે પોતાના
પુણ્યાર્થથી શુદ્ધ બની જાય તો કર્મે તેને રસ્તે ચાલ્યાં જાય,
પરંતુ પોતાના શુદ્ધ જાવને ન માનતાં, તેનો અદર ન કરતાં,
વિદ્યારને પોતાનો સ્વભાવ માનવો તે અશુદ્ધ જાવ છે.

મનુષ્ય જીવન જો નાટક છે. નાટકનાં નિર્દેશ એક જાણી
એક દ્રશ્ય બદલાતાં રહે છે. સ્ત્રીને માન્ય સ્વચરિત્ર તો વધે

નથી. પરંતુ પુણ્ય-પાપનાં ફરિયાદી રહિત, સગવડના, અગવડનાનાં ફરિયાદી રહિત, શુદ્ધ જ્ઞાના, દૃષ્ટાન્તરો છે. તે સ્વભાવને ન માનતાં પૂર્વના પુણ્ય-પાપથી આવનાં ફરિયાદી તેને, ઓ મૂઠાં પોતાનું કર્તવ્ય માનવું, આ અશુદ્ધ ભાવથી જ છવ બંધાયેલો છે. આ શરીર, મન, વાણી, આઠ કર્મો તે જડ છે તે જડ પુણ્યકૃતિનું પરિણમન છે. આત્મા તેનાથી જુદી જ વસ્તુ છે આ શરીરશક્તિ મારા, અને તેનું હું કંઈ દરી અ.પુ તે સ્વૃષ્ટ મિથ્યાત્વ છે એટલે જાડું મિથ્યાત્વ છે. આત્માની દયામાં દાણે દાણે પુણ્ય-પાપની એટલે વિહારની લાગણી ધાય છે, તેને પોતાનું સ્વરૂપ માનવું તે પણ મિથ્યાત્વ છે.

પોતાના આત્માને કેવા સ્વરૂપથી ઓળખવાથી, જાણવાથી પોતાનો શુદ્ધ ભાવ પ્રગટે અને અનાદિનું આ બધન ટળે તે જ્ઞાનીઓ આ ન્યાય દ્વારા બતાવે છે આત્માનો ત્રિકુળ એકરૂપ સદૃશ ચૈતન્ય સ્વભાવ છે તેની યદ્ય કરવાથી મિથ્યાત્વ ટળે છે, તેમાં વિશેષ સ્થિરતા એટલે લીનતા કરવાથી કપાય ટળે છે, અને છેવટે અકંપન દયા પ્રાપ્ત ધાય છે

છટ્ટો પ્રશ્ન એ છે કે એક દૃષ્ટિથી બે ક્રિયા બને કે નહિ? હોઠો એમ બેલે છે અને એમ જ સમજીને બેઠા છે કે અને મનની ક્રિયા કરીએ છીએ, અને સમજાણની ક્રિયા પણ કરીએ છીએ. પરંતુ મનની-વચનની અને ક્રિયાની ક્રિયા તે જડની ક્રિયા છે. તે જડની ક્રિયા પણ કઈં હું, અને જ્ઞાના, દૃષ્ટાન્તરો, સ્વયંકૃતિ રહીને સમજીને પણ કઈં હું એમ જાણક દેશ. સ્વરૂપ પોતાની સમજાણની ક્રિયા અને તેજ સમયે મન, વચન, ક્રિયાની એટલે જડની ક્રિયા હું કઈં હું-ને બે ક્રિયામાં તે વિદ્યમાનું છે, મોટે એક દૃષ્ટિ

હમણાંજ ઉખેડીને દેંદ્રી દડો છું ત્યાં તે વસે અર્જુન માળીના શરીરમાં પ્રવેશ કર્યો, અને તે પ્રવેશ દુનની સારી જ અર્જુન માળીએ હાથે પુરુષને તથા પેતાની જાને મરી નાખી. આમ દરેકજ છ પુરુષ તથા સ્ત્રીને મરતો. પરિણામે શહેરના ગ્રામ દેવાઈ ગયો. નગરમાં રાખાએ દેડે. પીડાવે. કે-“કોઈ શહેર બહાર નીકળ્યો નહિ, અર્જુન માળી જ તરફ ફરે છે તે તરફ કોઈ જાયો નહિ” છતાં પણ તે તે દે.કદાજ છ પુરુષ અને એક સ્ત્રીની હત્યા કરે છે. આ ઉપદ્રવ છ મન ચાલ્યો, તેના તબ્બે ૧૨૬૦ હત્યા કરી આજ નગરમાં તે નગર યેડેનાં એક પુત્ર છે. તે ધર્માત્મા છે. પ્રભુ દર્શનની રુચિવાળો છે. તેણે જાણવું. કે-નગર બહાર ઉઘાનમાં સર્વજ્ઞ ભગવાન પધાર્યા છે. તે ખબર સંભળતાં જ તેની રુચિએ દોરે દુરું તેનું નામ મુદ્ધર્મન છે. તેને પ્રભુદર્શનની ઇચ્છા થઈ. તે દિશા તરફ જ અર્જુન માળીનો ઉપદ્રવ છે. તે નગરચેડેનો પુણ્યવંત પુત્ર છે. તે પેતાના પિતા પાસે પેતાની ઇચ્છા બાદર કરે છે પરંતુ પિતાના કહે છે. પિતા કહે છે-“તે તરફ અર્જુન માળીનો બચકર ગ્રાસ છે, માટે ત્યાં જવા મારી આજ્ઞા મળ્યો નહિ અહીંથી જ વંદન નમસ્કાર કરીને સતેષ માનો.” પરંતુ મુદ્ધર્મનનો પ્રભુ-દર્શનનો વેગ ભેરદાર હતો, તેથી માળાપને કહીને નીકળી પડે છે. જે બાળુ અર્જુન માળીનો ગ્રાસ છે, તે જ તરફ પ્રભુ મહાપીર પાસે જવનો પંથ છે. ગામના મ.જુલે ગઢ ઉપર ચઢીને, મુદ્ધર્મને જતો જુએ છે, અને મન દેવે તેન બેડે છે. “હઘા મ.જુલેએ ના પડી છતાં માળે નહિ બેડે હો, ધર્મના ટીંગણું મું દેવ છે.” મુદ્ધર્મને તો પ્રભુ સંતુષ્ટ થયા માટે સ્વરૂપના દસે ચલ્યો અપ પ.

છે, તો મને પણ લઈ જશો ?" સુદર્શન તેને સાથે લીધો. બન્ને
 પ્રભુ પાસે આવી પ્રભુને આદર પૂજા, પૂજાભવદના કરી
 સમીપે બેઠા, અને પ્રભુની વાણી છૂટી ત નાબળના અર્જુન માળી
 જોઈતો સ્વરૂપમાં દરી ગયો. બન્ને પાત્રના લઈને ગયા હતા.
 જેમ દરિયાની માછલી સ્વાતિ નદાવના બિંદુની રાહ જોતી હોય
 છે, અને તે નદાવ આવતા જ બિંદુ ઝીંટી લે છે. પછી તેમાં
 સાચાં મોતી પાક્યાં વગર રહે જ નહિ. તેમ અહીં પ્રભુની
 સ્વાતિ નદાવરૂપ વાણીનો વરત.દ, સ્વરૂપ લઈ જીતે છે, તે બાળ્યા
 વગર રહે નહિ. જાગેલો હવ દાગળે રહેતો નથી વ્યાદે પોને
 શુદ્ધ, અવિનાશી સ્વભાવે લાગ્યો, ત્યારે પ્રકૃતિનું બૂનડું ટપકું. જે
 હવ આત્માની સ્વાધીનપણે ઘડા કરી પૂર્વશુદ્ધ આત્માનું જ્ઞાન
 દરી પૂર્ણ સ્વભાવમાં રિપરતા કરે છે, તે હવ ક્યાંય અટકતો
 નથી તે પૂર્ણ સ્વરૂપ જરૂર પામે છે.

અર્જુન માળી પૂર્ણરૂપે લાગ્યો છે હવે પૂર્ણ જ્ઞાન પ્રગટ
 કરે જ છૂટકો છે. અર્જુન માળી પ્રભુ પાસે દીક્ષિત થાય છે,
 સ્થિર થાય છે, સાધ્ય સાધ્યપણે આત્મામાં દરી લાય છે. સાધુ
 ધ્યામાં વિચરતાં, પૂર્વ પ્રકૃતિના કારણે અનેક પ્રકારના ઉપસરો
 અને પરિવર્તો આવે છે. તેને અર્જુન માળી શું માને છે, અં
 પડેલાં શું માનતો હતો, ક્યાં પડેલાની દયા, અને ક્યાં અત્યારન
 દયા? તેના ભાવપેદ પડ્યા છે તે અવસરે રહેવડો.

આત્માની સ્વાધીનપણે થઈ હરી નંદી પૂર્ણ મુક્ત આત્મનું
અખંડ જ્ઞાન હરીને તેમા થઈ હરી છે પૂર્ણ જ્ઞાનધન, નિરવરણ,
મેદા સ્વભાવ પ્રગટ કર્યો જ છૂટકો. છે પછી શુભ કયાંય અટકે
નહિ, દ્રવ્ય ક્ષેત્ર, કાળ અને જાતના કયાંય અટકવાના આત્માનો
સ્વભાવ નથી.

અર્જુન માગી પ્રભુ પાસે દીક્ષાન કર્યો નાપક દશા પામ્યો.
છતાં પૂર્વ પ્રકૃતિના કારણે અનેક પ્રકારના પરિપક્વ અને ઉપસર્ગ
આવે છે. જ્યારે અજ્ઞાન દશામા હતો ત્યારે ઉપસર્ગ અને પરિપક્વ
આવ્યા, અને સાપક દશામાં પણ આવ્યા, પરંતુ જ્ઞાનદશા
હોવાથી સાપક તેને પોતાના માનનાં નથી, તેને પોતાનું સ્વરૂપ
માનતો નથી, તે તો જાણે છે અને માને છે કે-જેટલા જૂઠાભાવ,
અશુભભાવ થાય તે શુભ-સ્વરૂપ નથી અર્જુન માગી કહે છે કે-
જૂઠાભાવ કરવામાં બાકી રાખ્યું નથી તેજ અર્જુન માગી સાપક
દશામાં જાણે છે કે-આ બધા પરિપક્વ તે હું નહિ, અને તે અગુમ
થી પાપ કર્મ બંધાય તે પણ શુભ-સ્વરૂપ નથી. પાપ કર્મનો
પ થતાં બાદમાં પ્રતિફળ સંયોગો ધરા, તે પણ શુભ-સ્વરૂપ
અને તે પ્રતિફળના વખતે જે ખેડ થાય છે, સંકર-વિકર
પણ શુભ-સ્વરૂપ નથી. શુભનું સ્વરૂપ તે બધાથી
કે અજ્ઞાનીને પેદાના નૂતન સ્વરૂપને ન જાણ્યું તેથી
મદાજી બેનું કર્યું. તે પણ બેનું બેનું કર્યું કે અગુમ
ધ્યાં તે હું, પાપકર્મ બંધાય તે પણ હું, તેના ઉદ્ભવથી
ચિંતે આવ્યા તે બધાં અને હું જ કર્મનાં તેથી ખેડના,
ય તેનો કર્તા હું છું એમ અજ્ઞાનીને
કહે છે. વિદ્યાને પેદાનું સ્વરૂપ

[illegible]

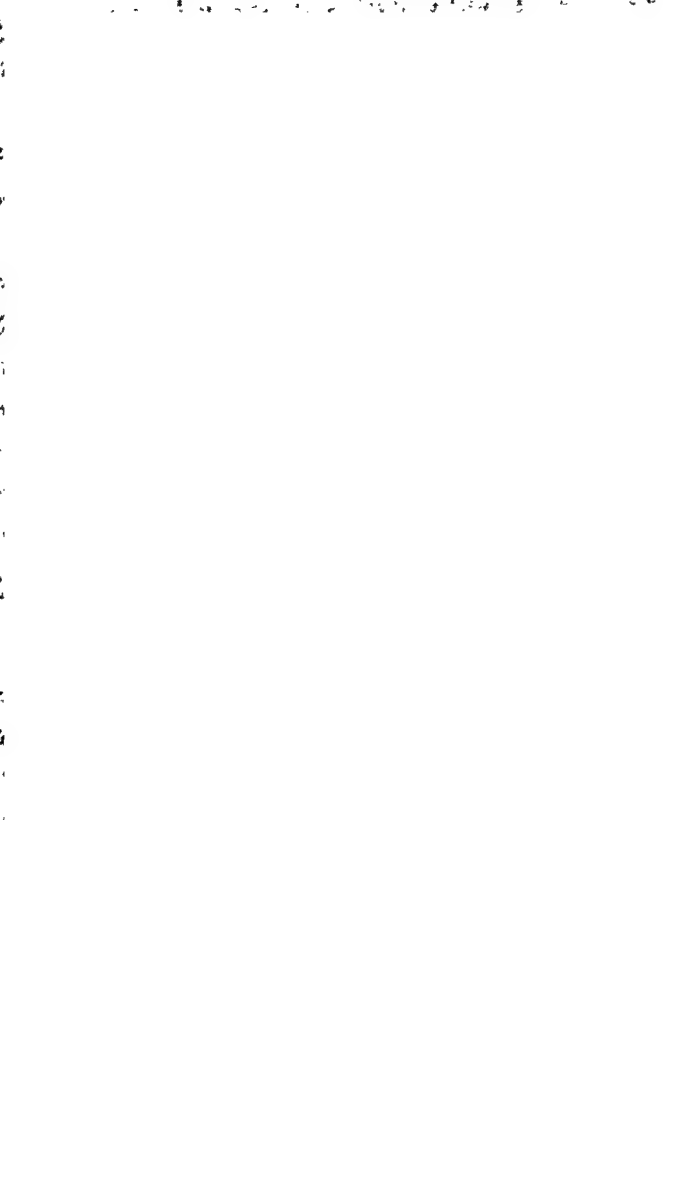
આત્માની સ્વાધીનપણે ઘડા કરી તેથી પૂર્વ મુદ્ધ આત્માનું અખંડ જ્ઞાન કરીને તેમાં ઘડા કરી છે પૂર્વ જ્ઞાનધન, નિરતરણ, મેક્ષ સ્વભાવ પ્રગટ કર્યો જ છુટકો છે પછી જીવ કયાય અટકે નહિ, દ્રવ્ય ક્ષેત્ર, કાળ અને જાવમા કયાંય અટકવાને. આત્માનો સ્વભાવ નથી.

અર્જુન માગી પ્રભુ પને દીક્ષિત થયે મ.ધક દશા પામેયો. છતાં પૂર્વ પ્રકૃતિના કારણે અનેક પ્રકારના પરિપક્વ અને ઉપસર્ગ આવે છે. જ્યારે અજ્ઞાન દશામાં હતો ત્યારે ઉપસર્ગ અને પરિપક્વ આવ્યા, અને સાધક દશામાં પણ આવ્યા, પંચ જ્ઞાનદશા હોવાથી સાધક તેને પંચાના માનના નથી, તેને પંચાનુ સ્વરૂપ માનતો નથી, તે તો જાણે છે અને માને છે કે-જંદગા બૂદભાવ, અશુભભાવ યાય તે જીવ-સ્વરૂપ નથી અર્જુન માગી દહે છે કે- બૂદભાવ કરવામાં બાકી રાખ્યું નથી તેજ અર્જુન માગી સાધક દશામાં જાણે છે કે-આ બધા પરિપક્વ તે હું નહિ, અને તે અશુભ ભાવથી પાપ કર્મ બંધાય તે પણ જીવ-સ્વરૂપ નથી. પાપ કર્મનો ઉદય થતાં બ.દામાં પ્રતિફળ સંયોગો થયા, તે પણ જીવ-સ્વરૂપ નથી અને તે પ્રતિફળના વખતે જં ખેદ થાય છે, સંકલ્પ-વિકલ્પ થાય છે તે પણ જીવ-સ્વરૂપ નથી જીવનું સ્વરૂપ તે બધાની અજેયર છે. અજ્ઞાનીએ પંચાના મૂળ સ્વરૂપને ન જાણ્યું તેથી બ.દામાં કમકાળુ ઝાનું કર્યું. તે પણ ઝેનું ઝેનું કર્યું કે અશુભ પરિણામ થયાં તે હું, પાપકર્મ બંધાય તે પણ હું, તેના ઉદયથી પ્રતિફળ સંયોગો આવ્યા તે બધાં અને હું ખ કરનારાં તેથી ખેદના, સંકલ્પ-વિકલ્પનાં પરિણામ થાય તેનો ક્ષો હું હું, એમ અજ્ઞાનીએ આ દૃષ્ટિથી જાણે સંસાર બિટો કર્યો છે. વિજ્ઞાને પંચાનુ સ્વરૂપ સંસારમાં રખાયા હો છે.

યા છીએ. ત્યાં અખએના અખએ વર્ષાં મુખી રહ્યો ત્યાં કદી
 ॥ખાનો એક ઠણિયો, પાણીનું ટીપુ. વચ્ચનો તાંતલો પણ મળતો
 ॥થી, એવા સંયોગોમા આ જીવ એકવાર નહિ પણ અનર્તાવાર
 હેવા છતાં જીવનો એક પ્રદેશ પણ એકો થયો નથી, જીવના
 હોમાંથી એક ગુણ પણ એકો થયો નથી એવો ને એવો
 રિપૂર્ણ સ્વભાવ છે. મારે જ્ઞાની કહે છે, ‘હે જીવ! તું બહારના
 સંયોગોથી જુદો છે. બાહ્ય સંયોગોના લક્ષ જે દર્પ તથા ચોકળા
 માથે થાય છે તે પણ તારો સ્વભાવ નથી તારો સ્વભાવ તો
 સ્વચ્છ ચેતન્યરૂપ છે. તે ચેતન્ય સ્વભાવને તું એજાખાયા ત્યારે
 સંસારનાં દુઃખ તારે કદી બેગવવાં નહિ પડે આત્મા સિદ્ધ
 મગવાન જેવો છે. જેન સિદ્ધતા આત્મામા વિકાર કે દુઃખની
 ઉત્પત્તિ થતી નથી, તેમ આ આત્માના ચેતન્ય ક્ષેત્રમાં-સ્વભાવમાં
 દુઃખ કે વિકારની ઉત્પત્તિ થતી નથી આત્માના સ્વભાવમાં
 અર્તાદિય અનંદ જ ઉત્પન્ન થાય છે. વિકાર થાય છે તે ચેતન્ય
 ભૂમિકામાં પાકવા જ નથી, ચેતન્ય શક્તિના આધારે ટકવા પણ
 નથી. એ તો એક સમયે આવે, અને બીજા સમયે ચાલ્યા જાય
 છે. ચેતન્ય ભૂમિકાનો એવો સ્વભાવ છે કે તેમા કેવળજ્ઞાન પ્રગટે,
 દર્પ અને ચોક રહિત કેવળ અનંદ જ પ્રગટે. વિકાર તે ચેતન્યનો
 સ્વભાવ નથી. વિકાર તે પ્રકૃતિનું કાર્ય છે. અર્જુન માગીને અનેક
 પરિપટ્ટો આવવા છતાં, તે પ્રકૃતિનાં કાર્યને પ્રકૃતિમાં અને આત્માના
 કાર્યને આત્મામાં ખગવે છે. અને એ રીતે પુણ્ય, પાપ અને તેનાં
 ફળો, તે બધાનો જ્ઞાતા અને જ્ઞાતા હું તેવો જાણ કરી, જગત
 જનમાં સ્થિરતા કરીને તેણે પેલાનું આત્મકલ્પણ કર્યું. આ
 જ્ઞાતવમાંથી હવું સમજવાનું છે. એક જ આત્માની, પહેલનો કેરી
 જ્ઞા અને અત્યારનો કેવી જ્ઞા, તે વિકારનું છે. બન્ને જ્ઞા
 જુદો છે. યજુની પ્રકૃતિને એ મૂકી દેયો, તો, કલ્પ બોલે

થયા છીએ. ત્યાં અખએના અખએ વર્ષા મુંઝી રહ્યો ત્યા કદી
 ઘાખાનો એક કલિયો, પાણીનું ટીપુ. વચ્ચેનાં તાનણો પડ્યું મળીને
 નથી, એવા સંયોગોમાં આ જીવ એકવાર નહિ પણ અનંતાવાર
 રહેવા છતાં જીવનો એક પ્રદેશ પણ એકો થયો નથી, જીવના
 શુભોમાંથી એક શુભ પણ એકો થયો નથી એવા ને એવો
 પરિપૂર્ણ સ્વભાવ છે. માટે જ્ઞાની કહે છે, 'હે જીવ ! તું બહારના
 સંયોગોથી જુદો છે. બહાર સંયોગોના લક્ષે જે હર્ષ નથી. એકના
 જાણ થાય છે તે પણ તારો સ્વભાવ નથી. તારો સ્વભાવ તો
 સદૃશ ચેતન્યરૂપ છે. તે ચેતન્ય સ્વભાવને તું આજાપાજી ત્યારે
 સંસારનાં દુઃખ તારે ફરી ભોગવવાં નહિ પડે. આત્મ સિદ્ધ
 સમવાન જેવો છે. જેમ સિદ્ધના આત્મામાં વિકાર કે દુઃખની
 ઉત્પત્તિ થતી નથી, તેમ આ આત્માના ચેતન્ય સંપ્રદામાં-સ્વભાવમાં
 દુઃખ કે વિકારની ઉત્પત્તિ થતી નથી. આત્માના સ્વભાવમાં
 અર્થોદય આનંદ જ ઉત્પન્ન થાય છે વિકાર થય છે તે ચેતન્ય
 ભૂમિકામાં પાકતા જ નથી, ચેતન્ય શક્તિના આધારે ટકતા પડ્યું
 નથી. એ તો એક સમયે આવે, અને બીજા સમયે ચાલ્યા જાય
 છે. ચેતન્ય ભૂમિકાનો એવો સ્વભાવ છે કે તેમાં કેવળજ્ઞાન પ્રગટે,
 હર્ષ અને શોક રહિત કેવળ આનંદ જ પ્રગટે વિકાર તે ચેતન્યનો
 સ્વભાવ નથી. વિકાર તે પ્રકૃતિનું કાર્ય છે. અનુજન મ.ગીને અનેક
 પરિપક્વ આવવા છતાં, તે પ્રકૃતિના કાર્યને પ્રકૃતિમાં અને આત્મના
 કાર્યને આત્મામાં ખગવે છે. અને એ રીતે હુણ, પાપ અને તેનાં
 કાર્ય, તે બધાનો જ્ઞાન અને દૃષ્ટિ છ' તેવો જાણ કરી, સર્ગજ
 જનમાં સ્થિરતા કરીને તેણે પોતાનું આત્મકલ્યાણ કર્યું. આ
 દૃષ્ટિમાંથી હવે સમજવાનું છે. એક જ આત્માની, પડેલનો કેવી
 રીત અને અત્યારની કેવી દૃષ્ટિ, તે વિકારવાનું છે. બન્ને દૃષ્ટિ
 જુદી છે. હજુની પ્રકૃતિને એ મૂકી દેણ, તો દૃષ્ટિ જુદી

પ્રથમી શઠ જીએ છે. પ્રભાત થાય કે તુરંતજ પૂર્વ પુરુષાર્થ કરી
 પૂર્વ ધર્મ જઈ એ જ તેની ભાવના છે. હું સિદ્ધપુરની વાટે ચડયો
 હું હું સ્વયાંસિદ્ધ પરમાત્મા હું, તે હવે તેવો જ ધર્મ જઈ અને
 પૂર્વતાએ પહોંચી જઈ. યાક ખાવા બેઠો છે ત્યારે પણ આજ
 ભાવના ભાવે છે. ભાવનાની પાછળ પૂર્વતાએ પહોંચવાનો ભાવ
 છે, અને તે જ પોતાનો ધર્મ છે પૂર્વપર વિશ્વાસ રહિત, સાચી
 ધર્મ, સાચું જ્ઞાન, તથા સાચું વસ્તવિક ચારિત્ર, તેના દડી જવું
 એ જ સંવર છે, એ જ સ્થિરતા છે અને એજ ધર્મ છે તે ધર્મને
 પહોંચી વળવા માટે આત્માની સ્વચિરૂપ વ્યવહાર કરવા યોગ્ય છે.

એક હોય ત્રણ કાળમાં. પરમાર્થનો પંથ,

મેરે તે પરમાર્થને; તે વ્યવહાર સંમત.

આત્મસિદ્ધિ શુભ્ર-ગ્રંથ ૩૬

નિર્લય અને વ્યવહાર ધર્મને જો એક લેન છે તેમ જાણ્યો,
 તે એવું કહ્યાણુ ધર્મ જ્યો પીતરાગની વાણીને સાંભળીને અનેક
 એવો ધર્મને પાની ગયા.

હવે ભગવાન મહાવીરદેવ વિહાર કરી કઈ તરફ જાય છે તે
 સમજાવે છે. તે કાળ અને તે સમયે સિંધુ નદી પસે સીંદર
 દેશને વિશે પીલીભય નામે નગર હતું. સિંધુ નદીના કાંઠેનો દેશ
 તેને સિંધુસીંદર દેશ કહે છે. ત્યાં ભગવાન મહાવીરના વખતમાં
 દેવપતિ રાજા ધર્મ ગયા છે, તેના એવનમાંથી યાત્રુ બાહુવનુ મળે
 છે, તેનો વિસ્તાર અવસરે કરાયો.

હોલ જોઈ થાય ત્યારે વિનંતી-દેવતા વચન: સાબાળાની
 યોગ્યતા આવે છે. આમાં દે.પ. અને નધા પદ્ય પોતાની અવગતિ
 પે.તે જ યોગ્યતા ખોઈ છે. કમ ને. નમા નિમિત્ત હોવાથી
 હજુમીં હવ, યોગ્યતાને પાનેન. હવ.નીં હવ, બમવત શ્રી
 મદાવીર દેવે પ્રકૃપેતુ અને ૮ - નૃવેદ બમવતીમૂવ અને
 તેના આધ્યાત્મિક અર્થને સ.બ.એ. અને ૫ તા.ના ઉપદાનથી પોતાના
 પરિણામે તે પોતાની લા.ક.ત.એ જ પોતાને કેવળજ્ઞાન થાય
 આ હવ દેવળી પાને કદને અ.બ.એ, ૭ તા કે.રે. વદો, તેનું કાવ્ય
 પોતાની યોગ્યતાને ખોઈ બેઠે. ૯, ૧૭

૧૧૭ વીતરાજમાર્ગે વિચરતા જ્ઞાનદાનના દાતાર છે. તમે તે
 ચેટલાના દાતાર છે. જ્ઞાનદાનના દાતાને એટલે મે.હાલકનીના દાતા
 રવકપને પાની ચૂંટા, ૭૬ સાતમે રા.ર.ક.ને વિચરતા સંત-
 પુરોહ જ કમવતે મે.હાલકનીનું દાન કર છે, અને તે દાનને જાણ્ય
 અને લાયક હવજ ઝીલી ચકે ૭ પ્રવચન ૫ પ્રસવનાને જાણ્ય અને
 લાયકાવ.એ હવ જ ઝીલી ચકે છે, અને સમજને સાચી રીતે
 પચાવી અને પરિણામથી ચકે છે. હજુમીંતા તે અમલી હવ
 ૫૭ પાની ચકે છે, અને જાણ્ય હવે ૫૭ પાની ચકે છે. પરંતુ
 તે હવે સંતપુરુષ વીતરાજી પર્માના દ્રવ અપાતા બેધને ટીલી
 ચકા નથી. જાણ્ય હવેમાં ૫૭ જે હવેની જાણ્યવત્ય સારી
 દે.પ, એટલે હજુમીં દે.પ અને દા.પે લાયકાવ પ્રમદાવી દે.પ
 તે જ હવે વીતરાજી વાળીને ઝીલી ચકે છે, તેનું મનન કરી
 ચકે છે, તેને પરિણામથી ચકે છે અને સમજદારીને પાની ચકે છે.
 અમલી હવે અને લાયકાવ વિદ્યા જાણ્ય હવે આ બેધને ઝીલી
 દા.પ નથી. પરંતુ જાણ્ય દે.પ, હજુમીં દે.પ, દારી જાણ્યવત્ય,

આ નગર પશ્ચિમ તરફ છે પ્રભુ મહાવીરદેવ દાડ પૂર્વ તરફ છે. એટલે ન્યાય એવો છે કે, પૂર્વમાં ડાંગેલો. ગૂર્વ પશ્ચિમ તરફ આવે છે, એટલે જાવનાના બળે એ નગરીના રાજાના કેર્મ પૂર્વનાં યુદ્ધ પુણ્યના ઉદયે, તેને મહાવીર દેવને. જોગ મળી જાય છે. તમે જમવા બેસા દો, અને જાવના બાગા દે કે મ.હં અહા મુખ્યે પડે તો લેખે લાગે અને તો તે જાવનાના બાગ દેય, અને પૂર્વનાં પુણ્યનો ઉદય હોય તો સત્પુણ્યનાં જોગ મળી જાય, પરંતુ જોગ ન મળે, અને પોતે જાવનાનું બાગ ઉપારે તાપણુ એવ સ્વરૂપને પામી જાય. જાવનાના બળે સત્ત્વનાં ચેગ મળી જાય છે.

વીતીભય નામે નગર હતું પ્રથમ નિઃશકતાનો અને નિર્ભયતાનો શુભ આશયો જ લેઈએ, આત્મનાની પધાવનાયાં અનહિ કાગનો બધ નીકળી ગયો છે, તેનું નામ વીતીભય નગર એટલે અનહિ કાગના બંધનમાંથી છૂટવાનો માર્ગ, એટલે કે નારા પોતાના મે.સુનાર્મ માટે સમ્યક્ રત્નચાર છે સમ્યગ્ધર્મ, સમ્યગ્જ્ઞાન, સમ્યગ્ચરિત્ર અને સમ્યક્ત્વ, તેમાં પ્રથમ સમ્યગ્ધર્મ લેઈએ જ્યાં મુખી એવી ધડા અને રૂચિમા દેવ છે ત્યાં મુખી તનું વડજી બાહ્ય નહિ, માટે પ્રથમ શુભ, સાચી ધડા લેઈએ નિઃશક અને નિર્ભય પદાર એવને સાચી ધડાનો માર્ગ હાથનાં આવે છે. મારા હાથમાં સોનામહેર છે અને તમારા હાથમાં ચાલીનો રૂપિયો છે, પરંતુ હું તમને સોનામહેરનું સ્વરૂપ સમજાવું તે તમે જ્યાં મુખી સમજે નહિ ત્યાં મુખી રૂપિયને નહિ મૂકો, અને જ્યાં સોનામહેરનું સ્વરૂપ સમજાયું કે તુરત જ રૂપિયો છૂટી ગયો સાચી ધડા વધર, નિર્ભયતા રૂપ શુભનગરીમાં કેર્મ એવ જઈ રહે નહિ જનનો મંકર તે વિદુષીધીર દેય છે. તે જનના જાંઠામાં જ ફેલાવે

ધર્મ થકે છે. અહંશક આવક પર મરજાત સંકટ આપ્યું તો પણ નિઃશંક અને નિર્ભય ગુણને ટકવી શક્યો. અહંશના કાચીદારો કહે છે કે—“અમારાં હવત બચાવવા માટે તુ એકવાર ધર્મ ખોટો છે તેમ કહી દે.” અહંશક કહે છે “તે વાત અવગણિત છે માત્ર ધર્મ ધર્મ જેવડા દુકાંડા કરે તે પણ ધર્મને તુ ખોટો નહિ કહું” આત્મા પોતે પોતાના પુરપાકને પેના તરફ વળે તો જરૂર નિર્ભય અને નિઃશંક સ્વરૂપ વીતીભય નગરમા પહેલી થકે છે. સિંધુ એટલે જ્ઞાનનો દરિયો, તે સિંધુતીવીર દેશ છે, તેમા જવા માટે પ્રથમ વીતીભય નગરમા આવવું જ પડ્યો

— — — — — ૨૨

સંવત ૨૦૧૧ના આવણી સુદ ૬ અુધવારે તા. ૨૭-૭-૧૯૫૫.

ભગવાન મહાવીર સંપાનગરીમામાં વિહાર કરી સિંધુ તીવીર દેશના વીતીભય નગરમા પધારે છે. જ્ઞાન સમુદ્રમાં છે. જ મારનો આત્મા પોતે જ સિંધુતીવીર દેશ છે વીતીભયનગર એટલે જોણે નિઃશંકતા, નિઃસંકેપતા, અને નિર્ભયતા પ્રાપ્ત કરી છે તેજ વીતીભય નગર છે. સિંધુતીવીર દેશમાં ફરવા માટે વીતીભય નગરમાં અગ્યા વિના પુટકો નથી. જે વીર્ય સંચાર તરફ વળે છે તેને પેના તરફ વળે, જે વીર્ય કપાયમાં પરિવર્તી થતું છે તેને સ્વનાથ તરફ વળે તો નિર્ભયતાને પ્રાપ્ત કરે, અને પેનાના જ્ઞાનસંદરમાં પહેલી જાય. પુણ્ય અને પાપની પહેલી પર જે આત્મા છે તેમાં ધર્મ રહેલો છે. હાલિ બદલાય વગર હવને પાપનું સમું સ્વરૂપ સમજવું નથી.

માયા કપટનાં પરિણામ તે પર સ્વભાવ છે. અસત્ય હન, અસત્ય મહા કે કુચરિત્ર પણ આત્માનો સ્વભાવ નથી. માટે તે

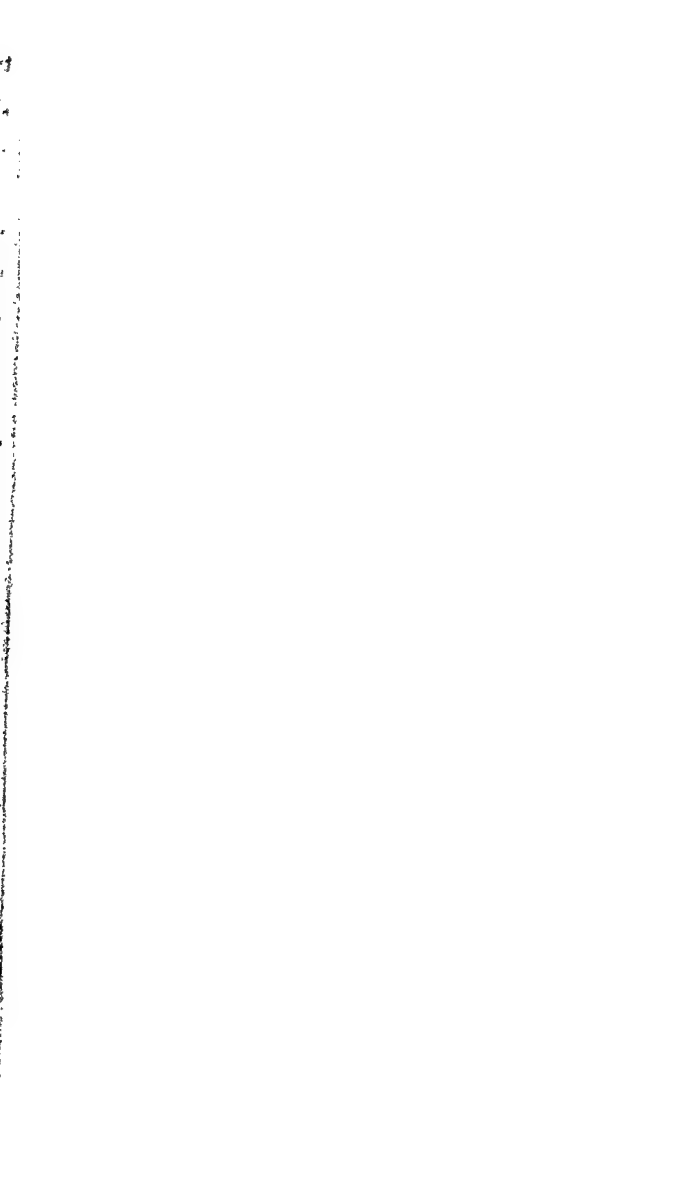

આત્મા શું? સિંધુતીરીર દેશ શું? વીતીભય નગર શું? તે સમજ્યા વગર સંસાર ટળે નહિ.

લોકો પૂછે છે—“અમારે શું કરવું?” પ્રથમ આત્મજ્ઞાન કરવું. સ્વભાવની દયા પ્રાપ્ત કરવી, તો સિંધુતીરીર દેશમાં પહોંચી શકાય છે.

પ્રથમ નિઃશંકતાનો ગુણ આવવો જોઈએ. જ્યારે નિઃશંકતા અને નિર્ભયતાનો ગુણ હોય ત્યારે વ્યવહારમાં પણ સત્તાધિકારી થવાય છે, તે જગતનો અનાદિનો સિદ્ધાન્ત છે. એટલે સત્ય ધર્મ, સત્ય જ્ઞાન અને સત્ય ચારિત્ર સહિત કોઈ સાધુ કે યોગીના જાગે તેની કદર કરતાં લોકોને ન આવડે તો સાધુનકાળી અને સંધની પડતી નિશ્ચય થવાની.

સરજપણાને જોવા માટે દૃઢ્યમા સરજતા જોઈને વિદ્યાગણુ અને મધ્યસ્થપણુ પણ જોઈએ. આવા ગુણોવાળા પદ્માભાની જે કદર કરે તે જીવ નિર્ભય અને નિઃશંકતાના ગુણને પામે. જ્ઞાનો પુરુષ પડકાર કરીને કહે છે—આત્માનો પરમ પરિણામિક આત્મ-સ્વભાવ તેજ સિંધુતીરીર દેશ છે. એજ તારો દેશ છે. તે જ સર્વ જીવોને ઉપદેશ છે. ત્યાં પડે-રેવા માટે વીતીભય નગરરૂપ નિઃશંકતા, નિર્ભયતા અને નિઃસંદેહતા હજી આવા સ્વભાવને જોગખીને તેનો આદર કરે, સત્કાર કરે, ઉપયોગને તેમાં લગાવી દે તો જીવને નિઃસંદેહતા, નિઃશંકતા અને નિર્ભયતાનું પ્રાપ્ત થાય છે, આત્માના સ્વભાવમાં ઘન નથી, કસ નથી, મંચુ નથી, આત્માના સ્વભાવમાં ચાર ગતિનું જનણ પણ નથી. ચાર ગતિમાં જનણનું કારણ મિથ્યા યાદ્ય, મિથ્યા ભય અને રિક્તજન

તેનો અનુભવ યતાં નિર્ભયતા, નિઃશંકતા અને નિઃસંદેહતા ગુણ પ્રગટે છે. માટે જ સનીઓ કહે છે "સિંધુનીચીર દેશમાં પહોંચવાને માટે વીતીભય નગરૂપ નિર્ભયતાઃ લાવ, નિઃશંકતાને લાવ. અંતરમાં પોતાના દ્રવ્ય સ્વભાવવળી દષ્ટિથી, ભૂતાર્થ, સત્યાર્થ, પરમાર્થ દષ્ટિથી સ્વભાવને એકવર તેા જો. આ દષ્ટિથી જોતાં આત્માનું નિર્ભય સ્વરૂપ વિકર, ભય, અને મેદ રહિત છે, તેનો અનુભવ થાય છે પરંતુ પહોંચમાં હલિક વિકારને જોતાં, ભય, મજ અને મેલને જોતા અખા અત્માને વિકારી, મેલવાળો, માની લેવો તે ચોરશીના અવગમનુ કાંચુ છે, અને તે તેનું મૂળ છે. પરંતુ સિંધુનીચીર દેશનું મૂળ નથી પરંતુ આત્માના અંતર સ્વભાવમાં મજ, મેલ, ભય, શંકા, કે વિકાર નથી તેમજ કૂલ કે ચોની નહો. સ્વભાવમાં જો ચોની હોય તેા વિદન્ય જીવને ચોનીમાં આવવું પડે એવા સ્વરૂપની દષ્ટિ સિંધુનીચીર દેશમાં પહોંચવાની સાથે મુદ્ધિનનુ કાંચુ છે સિંધુનીચીર દેશને પહોંચી વગવનું મૂળ જો કામ હોય તેા દ્રવ્યદષ્ટિ છે સત્યાર્થ, ભૂતાર્થ, ગુણ, સ્વભાવ દષ્ટિ છે હવની અવસ્થામાં જે રાગ, દ્વેષ છે, હવાચોનીમાં ભ્રમવતા ભાવ છે તે નાકે ખરું સ્વરૂપ નથી એમ નહિ માનતાં એમ માને કે તે જ મારું સ્વરૂપ છે તેા તે નિઃસ્વાદર્શનશસ્ત્રરૂપ અદરનું પાપ છે, એમાં જ અનંત વનન મરણ લિપ્ત છે. જે હવે ત્રિકાળી સ્વભાવને સ્વીકારીને, નિઃસ્વા અવસ્થા ઊઠીને, ભય, શંકા ઊઠી તેને ત્યાંજ નિઃશંકતા અને નિર્ભયતા કહર પ્રગટે છે. આ જે પ્રગટનું તે જ બોદીભય નગરૂપ નિઃશંકતા અને નિર્ભયતા તેથી સિંધુ નીચીર દેશને પહોંચી વળી શકાય છે. માટે હે ભાઈ! ત્વં સિંધુનીચીર દેશને પહોંચવા માટે વીતીભય નગરૂપ નિર્ભયતા અને નિઃશંકતા લાવ

કર્ણગંધાનની સ્થિતિતા વડે, સમતા વડે હરીને સુવિવેક જે
મધ્ય આત્માએ પ્રગટ કર્યો છે તેણે અપૂર્વ યાગ્નિનું જ્વન જ્વનીને
પેતાનું જ્વન સફળ કર્યું છે, તે જ્વન કૃતકૃત્ય થયા જે જ્વન
નિઃશંક થયા તેને પરમાર્થે બંધન નથી. જેને નિર્ભયતા આવી તેને
પરમાર્થે બંધન નથી. જેને સત્તા અભિપ્રાય થયો તેને દ્વે
સંકાર નથી. કારણ વિદ્યારી જીવી માન્યતા એટલે મિથ્યાદષ્ટિ
હવી તે ટળી અને તે જ સમયે જીવી મિથ્યાદષ્ટિનો નાશ અને
સત્ય, પવિત્ર, નિઃશંક દષ્ટિનો જન્મ થાય છે, અને આત્મજીવ
મુવ રહે છે, તે જ તારા ત્રિદાળી સિંધુ સીવીર દેશ છે તે દષ્ટિ
કેવી રીતે લાવવી તેનું દાંત આપીને સમજાવે છે.

એક મનુષ્ય છે. મહાન વિકારી છે. તે મહા વિકારની
લાલસાને લીધે કામજોગને વશ થયે છે પોતાની પત્નીનું ચિત્તન
કરે છે. રાત્રિના અગ્નીજ્વર વગ્ય છે. જે એરણમાં તે બેઠો છે
તે જ એરણમાં કંઈક કામ માટે તેની સગી માતા આવે છે.
માતાએ તે વખતે તેનાં તેની પત્ની કપડાં પહેરે છે તેનાં જ કપડાં
પહેરાં છે. માતાને પત્ની માની કામજોગને વશ પડેલો કુવન
જમણો પૂછે છે. “તું આવી !” માતા જવાજ આપે છે: “હા,
બેઠા, હું જ હું” તે જ સમયે વિકારી જીવ આખો પડતોડ મથે,
અને તે કુવન અવિદ્યારી મર્ષ મથે તે જ દાંતને ઘટલીએ
ગાદિ પ્રતીતિને વશ મોદભાવમાં વર્તણું જવડા, પેટના એરણમાં
બેઠો હતો ત્યાં પવિત્ર સનતકૃષ્ણ-કામકૃષ્ણ સ્વજ.શૃષ આપનું
ધ્યાન થયું. ત્યાં તેજ જાણે વિદ્યારી જીવ ટળીને પવિત્ર અવિકારી
જીવ પ્રગટયો, સદૃશ નિત્ય સ્વસ્થ પ્રગટ થયેલ જાગ્રિ ટળી મર્ષ.
જેમ માતાને એરણમાં પડી, નિઃશંક થયા પડી તેનાં વિદ્યારી

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

દયાય, અને નિઃશંકતા દાય. પોતાના શુદ્ધ-શુદ્ધરૂપ નગરીમાં
પ્રસાદમ-વિના જવાય તેમ નથી માટે પ્રથમ નિઃશંકતા, નિર્ભયતા
અને નિઃસંદેહતા લાવ. જેણે પૂર્વાપર વિરોધ રહિત, નિઃશંકપણે,
નિર્ભયપણે સદૃશ સ્વભાવની પ્રતીતિ કરી, ત્રિપુત્રીવીર દેશ
સ્વભાવરૂપ જ્ઞાન માત્ર સ્વભાવનો સ્વીકાર કરી અને તેમાં જ નિઃશંક,
નિર્ભયપણે સાવધાની કરી હશે, દેવજ વીતરાગતાનું બહુમાન પોને
બલ-અનુભવના ભેરે હતું હશે તેને દરેક સમયે આત્મામાં
સમાધિ જ ડોચ છે. ખાતો ડોચ, પીનો ડોચ, બેઠો ડોચ, કે
લડાઈ કરતો ડોચ, છતાં સમાધિ છે

પરભાવની રુચિ રહિત, કર્તૃત્વભાવ, મમત્વભાવથી રહિત,
હું પરથી જુદો, નિર્મળ, વીતરાગ છુ ત્રિકાળી ગાયક હું. એ
પરમાર્થ તત્ત્વ, સ્વભાવને લક્ષમાં લઈ જ્યો. (રંગ, દેષ, સ્ત્રી,
કુત્ર, મોટર, લક્ષમાં લેવા જેવા નથી.) જ્ઞાનમાં જ્ઞાનદ્વારા સ્વસ્થપણું
તેનું નામ સમાધિ દશદ્યુતસ્થપના ભગવાને દશ પ્રકારની સમાધિ
કરી છે. તેમાં સૌથી પ્રથમ સમ્પદશાંતિને સમાધિ કહે છે. અથવા
અથવા વિચારે છે કે હું નિઃશંકપણે જ્ઞાનમાં ટપીને હું પૂર્ણ
કેવળજ્ઞાન ભંડારરૂપ છું. નિર્ભય નિઃશંકરૂપ છું છું નિર્ભય જ્ઞાનમાં
તેઓએ અતીદ્રિષ્ટ ઔચધનું નિઃશંકપણે સેવન હતું છે, તેથી
માયુની અનંતી બીંસ લાગે પણ ઉપાધિ કરા પણ નથી. પરંતુ
નિરૂપાધિ માપદમાં રહેતો, લીન યતો, નિર્ભયપણે ત્રિપુ-
તે એક અવતાર કરી કેવળજ્ઞાન પાત્રી

અનંત અવનમસ્વ થેડને
વંદને પડેલી જો છે તેણે

સમુદેવ પદ એવા મોટા પદના કાઠ બંધાય છે પણ ત્યાં પુરુષને
મહિમા નથી. એટલે એતરમાં દણ્ડા મોટે પીઞ વાલે છે દણ્ડા
પાકે, સાથે સાથે પણ ગાંઠ બરાબ તેટલા થાય છે. પરંતુ ત્યાં
દણ્ડોનો મહિમા છે. સાંકનો નહિ તેમ અહીં પણ સાધક, પરથી
જિજ્ઞાસુક માત્ર રહ્યો તે પુરુષર્થનો મહિમા છે. આત્માના
જ્ઞાનની ભૂમિકામાં, નિઃશંકતા અને નિર્ભયતાના ગુણમાં પુરુષ
અને પુરુષના બાવનો નકાર હોવા છતાં તીર્થંકર આદિ પદના
પુરુષ સ્તોત્રે બંધાય છે. આત્મની આગમ્યતા, ચરિત્રનુ બળ
ફાટવાં, પોતાના સમ્યક્ પરકમર્થો તિપુલીરીર દેખને પહોંચી
શકાય છે. જ્ઞાનનો દરિયો તે તિપુલીરીર દેશ છે; અને તેનાં
પુરુષર્થ એ જ આત્માનું કાર્ય છે અને ત્યાં છવ જરૂર પહોંચી
શકે છે. પહોંચતાં, પહેંચતાં અધુન રહે તે. વચ્ચે પુરુષના મોટા પદ
બંધાય છે અને દેવપણે, તીર્થંકરપણે, અગર ચક્રવર્તી પણે બચકર છે.

હાયક ભાવ તે આત્માની શુદ્ધ દશા છે આત્માની શુદ્ધ દશા
સાદિ અનંત છે. પરમાત્મનો શુદ્ધ દશા સાદિ સંગ છે એટલે પરમાત્મ
એક વાર શુદ્ધ થયા પછી પાતું અશુદ્ધ થાય છે પરમાત્મ શુદ્ધ પહેલે ટકે
તો અસંખ્યાત કાળ રહે છે. પછી તેને નિયમા અશુદ્ધ થવું પડે છે.
એકવાર રકંપથી છુટા થયા પછી પાછો રકંપમાં બને છે. તે તેનો
સજ્જ જ છે. આવા સ્વભાવવાળી ભાકંબપી ન બેઠે એ પરંતુ
આત્મા એકવાર શુદ્ધ થયા પછી ફરી ફરી અશુદ્ધ થતો નથી, એવો
તારો પૂર્ણ તિપુલીરીર દેશ શુદ્ધ જ છે. પણ પર્વાપર્વાં શુદ્ધતા ભાવ
મોટે નિર્ભયતા, નિઃશંકતા અને નિઃશંકતા-રૂપ પીટીત્વ નયનમાં
આવ, એમાં આવવા મોટે પુરુષર્થ કર, અને આત્મ-સ્વભાવની
વહા કર જરૂર તારાનાં નિશંકતા આદિ ગુણ બેઠે

સમ્યગ્દર્શન અમૂર્તિક આત્માનું યજ્ઞ ન રાખે છે સમ્યગ્દર્શન આત્માનો નિર્મળ સ્વભાવ છે. વળી સમ્યગ્દર્શન આત્માનુભવરૂપ મોક્ષ માર્ગ પર વિશ્વાસ રાખે છે ત્યારે દર્શનમોહના ઉદયથી અંધ મિથ્યાદૃષ્ટિ છૂવને અશુદ્ધ આત્માન જ પ્રજ્ઞાનું હોય છે. હું ત્રિવિધ સમાન, શુદ્ધ, નિવિશદી, અમૂર્તિક અનદમય આત્મા છું, અને આ આત્માના ધ્યાનથી કમની નિર્જરા થાય છે એ જ આત્મ-અનુભવ યથાર્થ મોક્ષ માર્ગ છે એવું નિશ્ચય નિર્મળતાનું સાનું પ્રજ્ઞાનું સમ્યગ્દર્શન થાય છે ન છતાં યથાખ્યાન ચાલિતને બાવે છે, અને જ્યારે ચાલિત આવે ત્યારે ઉગ્ર ખડન બાવને છે. પ્રીતે વીતરાગના માર્ગે પૂર્તે ચાલે બાય છે.

વર્તમાન લક્ષ્મી મળી છે તેમાં ઝેરના છાંટણું છે કે અમૃતનાં છાંટણું છે, તે તો જો તારી લક્ષ્મીનાં દુર્બલ યત્ન હોય તો માનજે કે તેમાં ઝેરનાં છાંટણું છે. જિનેમા, નાટક, હાટલો, નૃસાઓ, વિવાહ આદિમાં વપરાતાં હોય તો તેમજ માનજે. પરંતુ સાધનને અભાવે ધર્મકારણીમા ન જોડઈ શકતા હોય તેમની સહાયમાં, હતાતુએને ધર્મકારણીમાં જોડવા માટે, અને હે.મને ઘોડવા માટે તારી લક્ષ્મી વપરાતી હોય તો માનજે કે તેમાં અમૃતનાં છાંટણું છે. મિથ્યાદૃષ્ટિ છૂવને નિર્મળ સ્વભાવની મોહા પતી નથી તેથી પે.જના આત્માને રાગી, ક્રોધી માને છે અને તે માન્યતામાં બધા અને શંકાને વેટે છે. તેમ થવાથી નિશ્ચંક્ય અને નિર્ભયતા કેળવી શકતો નથી. માટે હે ભ.ઈ. વરે ત્રિપુ-સૌચીર દેવમાં પહેલેથી માટે સંતે.પ જોડયો. આમ યંત્ર અને જપને વેડીય તો સ્વરૂપ સમજી નહિ શકો, માટે નિશ્ચંક્ય રાજ

આવક અને આવિકા બન્નેનો પરમા સરખો ભાગ છે. આવક સૌ રૂપિયાનું દાન કરે તે આવિકા પણ તેટલું દાન કરી શકે. તેમાં આવક ના ન પાડી શકે

વીતરાગતાનું જ શુભ લાભ નેને નમન કરે સિંધુલીવીર દેશ રૂપ આત્માનું શુભ લે, નગાદથી જુદો પદ, સની સદા જ્ઞાનમાં જ વર્તે. મહા પવિત્ર, પ્રજ્ઞાચારી, સની સુનિ, સત્તરી લક્ષણોથી તદન જુદા દેવળ પાંગરાળ બાવનુ આચાર્ય અને અનુભવન કરી રહ્યા છે. ગણ દેહના નાથ તે જ્ઞાની આત્મા છે જેના નિર્મળ જ્ઞાનસ્વભાવમા એકજ સમયના ગ્રંથે લોકના જાણ જણાય છે, તેવો જ્ઞાયક સ્વભાવ આત્માનો છે. જેનો આવો જ્ઞાન-સ્વભાવ છે, તે દેને ન બાણે ? કેઈ પણ નિમિત્તના અટકલા વિના બધાયને બાણવાનો આત્માનો સ્વભાવ છે. બાણુ તેનાં ન બાણુ ન આવે. આ ન્યાયને લક્ષનાં રાખીને જ્ઞાની દેહે છે-ત્રિકાળી આત્મા-ચૈતન્ય જ્ઞાનધન લયોતને સંપૂર્ણપણે પ્રગટવવા માટે સંપૂર્ણ જ્ઞાન-દર્શન-ચારિત્ર-તપ, જાવમાં અખડપણે વિચરે, અને આવડો દાન, ચિદાજ, તપ, જાવમા અખડ જાવે વિચરે

— — —

પા-૨૪

સંવત ૨૦૧૧ના ધાવણ મુદ ૧૨ સનિવાર તા. ૩૦-૭-૫૫

જગવતી સુત્ર, તેમનું યાગ, હૃદી હરેયો વંચુ છે. જગવતી સિંધુલીવીર દેશના વીતીજય નગર નંદ પિહાર કરી રહ્યા છે. સિંધુલીવીર દેશ અને વીતીજય નગર દેને દેવપ અને પિવાને પહેલાં ક્યાં આવતું બેઠાં અને શું કંઈ બેઠાં તે જાણમાં મુખમાં સ્વભાવે છે.

બલે છે, નિઃશંક, નિર્ભય ગુણરૂપી નગરીમાં પ્રવેશ કરીને જે જ્ઞાન-
સિધ્ધિને બલે છે, તે સર્વને બલે છે એવો એકત્ર જ્ઞાનસિધ્ધિ
આત્માનો મહિમા છે. એટલે જ્ઞાન-ધર્મ-ચરિત્રનો મહિમા છે,
તે જ મોક્ષ માર્ગ છે. તેને લાવવા માટે નિશ્ચયજ્ઞાને લાવ તે
વિના બધું ઉદ્ધવડ છે તે વિના આત્માને કશું લાભ નથી.
અનાદિ નિધાન, અમૂર્ત, અતીન્દ્રિય સ્વભાવરૂપ, સંકલ્પ શુદ્ધ
પારિણમિક ભાવરૂપ કારણ પરમાત્મા છે તે જ બધું શુદ્ધને
ઉપદેશ છે. આવા આત્માને માનવે, ભક્તે, તેના સંગતપણે
કરવું તે જ મોક્ષનો ઉપાય છે. આત્માનો એકરૂપ સ્વભાવ અનાદિ
અનંત છે. દ્વાયિક સનકિત પ્રગટે તે તો ત્રાદિ અનંત છે પણ
આત્માનો સ્વભાવ અનાદિ અનંત છે કેવળજ્ઞાન, સિદ્ધિદયા તે ત્રાદિ
અનંત છે. આત્મા અનૂર્તિક અને અતીન્દ્રિય છે. ઈન્દ્રિય આધિન
જ્ઞાન વડે આત્મા જણાય તેન નથી શુદ્ધ સંકલ્પ, પરમ પારિણમિક
ભાવસ્વરૂપ તે જ પરમાત્મા છે, અને તે જ સિધ્ધિસીધર દેશ છે.

અશુદ્ધતાનો નાશ કરી શુદ્ધતા પ્રગટ કરવી તે અવસ્થા
છે, પદ્ધતિ છે. આત્મા ત્રિકાળી સ્વભાવથી તે શુદ્ધ જ છે. અશુદ્ધતા
દગથી અને શુદ્ધતા પ્રગટ કરવી તેવા બે કાળ આત્મામાં નથી.
તે તો વર્તમાન વર્તતી અવસ્થામાં છે. શુદ્ધ સંકલ્પ સ્વાભાવિક,
પરમ પારિણમિક કારણ પરમાત્મા તારો આત્મા છે, તેના વક્ષે
મોક્ષ માર્ગ પ્રગટે. તેના ઉક્ષ વિના સંભવ સ્વભાવ અને સિદ્ધિ
દયા પ્રગટે જ નહિ, સિધ્ધિસીધર દેશ ઉપર વક્ષે દર્શી વરદ
કેવળજ્ઞાન તથા સંભવ સ્વભાવ પ્રગટે નહિ એટલે તેને નિઃશંકતા
કુલ પ્રગટે નહિ, અને સિધ્ધિસીધર દેશમાં પણ પહેંચી યજ્ઞ
ત્રાદિ જ્ઞાન પૂર્વ, પવિત્ર શુદ્ધ દયાને પહેંચી જગત્ માટે છે.

‘કામમાં’ હોવાથી યુધિષ્ઠિરે જાણ્યું કે, “અવળી કાલે આવશે.” જાણ નિરાશ થઈને પાછો વળતો હતો. તેવામાં બીમ તે જાણ્યુંને મળ્યો, અને જાણે બીમને વન કરી વાન સાંભળી બીમને ખેદ થયો. તેણે અયુધશાળામાં જઈને જાળા વગાડી નિયમ એવો હતો કે વિચય થાય તો જ જાળા વગાડાય જાઓ. અવાજ સાંભળી વનનાં પશુઓ પણ દોડદોડ કરવા લાગ્યાં. નાજરિકો તો ખૂબ અર્થ પામ્યા. યુધિષ્ઠિરે તપાસ કરી તો ખબર પડી કે બીમે જાળા વગાડી છે. યુધિષ્ઠિરે બીમને બે.લ.વીને પૂછ્યું. તો બીમે કહ્યું કે—“જાઈ, કાળ વિતાયો તેથી મેં જાળા વગાડી.” યુધિષ્ઠિરે સમજ ન પડી તેણે ફરી પૂછ્યું, તો બીમે કહ્યું—“આપે કાળને છાલ્યો તેથી મને બહુ આનંદ થયો, અને મેં જાળા વગાડી.” હજી યુધિષ્ઠિર સમજવા નહિ તેમણે ત્રીજી વાર પૂછ્યું. ત્યારે બીમે જાણ્યુંને પાંડો કહ્યો, તેની વાત કરી તેને આપે કહ્યું—“કાલ આવશે” તેથી મેં માન્યું કે આપે કાળને છાલ્યો છે.” યુધિષ્ઠિરે હવે બધું સમજાઈ ગયું. તેણે પેતાની જૂઠ ઠપ્પૂટ કરી. આદ્યેને કોલવી જાણ્યુંને પાંડો બે.લ.વી મનપૂર્વક દાન આપ્યું. “કાલ કરવામાં જોરુ મહાત્મ્ય છે તેમ જોઈને હમણાં કરવામાં વિદેય છે.”

દાનદિઃ વ્યવહાર કર્યામાં પણ વચ્ચે ક્યેં કામ ન આવે ‘કયું’ તે કામ અને કયું તે દાન’ તેમ જોઈને બુદ્ધિ એ.પી.કે.વ. પરંતુ જે વર્તમાન પોતાના ગુણ આમ-તરવેનાં હારે લ.વીને આત્માને મહિમા કરીને સમજવા માને તો જરૂર સમજાય તેવું વસ્તુ-વસ્તુ છે. વર્તમાન કાળની અને ભવિષ્યની અવેદનને પૂર્ણ દાનને પુત્રવર્ધક પૂર્ણ ન થઈ શકે. પણ વર્તમાન જે દાન પૂર્ણ કરવાને મંદુર છે

જવા છતાં પશુ ત્યાં આત્મ-ચિંતનને મૂકતા નથી તેઓ દે.ક દિએ
પરદેશમાં જવા છતાં નિશ્ચય દિએ પરદેશમાં જતા નથી પં.૭
નિશ્ચય દિએ આત્મ-સ્વભાવરૂપ સ્વરૂ.કમાં જ નેમની રહે રહે છે.
માટે શુદ્ધ આત્મ-સ્વરૂપનો-અન્માન. નિશ્ચયને. એવો દ્વં અવયન
દે.ક કે સંકલેશમાં કે મરણ દાગે પણ તે અવયવ દ્વં નહિ
જતાં સદા અચળપણે દાયમ તરી રહે અચળપણ, નિશ્ચયપણ,
પૂર્ણ સ્વરૂપ પામવાને માટે, ત્રિધુનોવીર દે.કમાં પહોંચવાને માટે
ચીતીભય નગરીમાં આવી જા આ વિના છૂટકો નથી, સંસારની
જાધી નગરી ભયવાળી છે.

ઉત્તમ કૃષ્ણ, પાંચે ઈંદ્રિયો સમજવાની બુદ્ધિ આદિ બધાં
સંધનો આપણને મળી ચૂક્યાં છે ભગવાન દે.ક છે કે તું નવમાં
જો.ક છે. હવે પુરુષાર્થ ઉપાડ ને માર કુદકો અને જા પેલી પા.ર
આત્મા અનાદિ અનંત છે, વળી અમૂર્ત છે. રૂપવાળી ઈંદ્રિયો અને
રૂપ વિનાનો આત્મા છે, અને રૂપ વિનાનો આત્મા રૂપવાળીથી
પા.ર્ય તેમ નથી તેનાથી તું છુટકો છે અર્ગદ્રિય, સ્વભાવરૂપ,
શુદ્ધ સદાજ એવો તારો પરમ પારિભ્રમિક સ્વભાવ તે જ પરમાત્મા
છે, અને તેવો જ આ આત્મા છે: અને તે જ સંસાર ઉપદેવ છે.
એવો તારો પોતાનો સાક્ષાત્કાર કરવા માટે વ.પદ્ય ન કર તે
આત્માને માનવાની રૂચિ ન કરી તો તારા માટે અનંત સંસારને
માર્ગ હાથે પડ્યો છે આવા ઉપદેવ સ્વભાવને બાણો, અને
અને તેમાં તદી બાણો તે જ બે.કનો ઉપ.ય છે, અને તે જ
ત્રિધુનોવીર દે.ક છે.

જે શુભપણું કે અશુભપણું છે તે બધું કારણ છે. પણ ઉપયોગ, બંધનું કારણ નથી એમ સમજીને બેઠવું જ્ઞાન અને રાગાદિક બંને એક જ સમયમાં થાય છે પરંતુ જ્ઞાન પોતાના કારણે થાય છે. અને રાગાદિક પોતાના કારણે થાય છે. જ્ઞાનાવસ્થાથી કર્મના ક્ષયોપશમથી જ્ઞાન થાય છે, અને આરિત્રિમોહનીયકર્મ અને દર્શન-મોહનીયના ઉદયથી રાગ-દ્વેષ થાય છે. જે સમયે જ્ઞાનાવસ્થાથી ક્ષયોપશમ હોય તેજ વખતે મોહનીય કર્મનો મદ ઉદય હોય તો જ્ઞાનનો ક્ષયોપશમ વધી જાય છે. પરંતુ રાગની જરાય હાની થતી નથી. મિથ્યાત્વીને દેશે હોયું નવપૂર્વનું જ્ઞાન થાય છે તેને નવપૂર્વનું જ્ઞાન થાય તેટલો ક્ષયોપશમને. ઉપાડ હોય પણ રાગની જરાય હાની ન થાય. આડ કર્મની નિર્જરા રુપેય કારણરૂપ આત્મિક હેતુથી થાય છે. પ્યાનાદિક કારણેથી થાય છે પરંતુ જ્ઞાન-ચિત્તનારૂપ ઉપયોગ તેમાં કારણ નથી.

ઉપયોગનું કાર્ય શું ? ઉપયોગનું કાર્ય, નિજ આત્મા અને પર-પદાર્થને જોડવું માત્ર છે એ માટે જ્ઞાનચેતના નિર્જરામાં કારણ નથી થતી. અનુભવીએ પડકાર કરીને કહે છે, કર્મના ક્ષયમાં, સદૃશ આનંદનો ભોગવટો જ કારણ છે, સદૃશ આનંદના ભોગવટા વિના દેશે હોયું નવ પૂર્વનું જ્ઞાન થાય, છતાં તે કર્મનો નિર્જરામાં કારણ નથી થતું. સદૃશ આનંદના ભોગવટાથી જ સ્વરૂપની કર્મનો ક્ષય કર્મને કેવળજ્ઞાન પ્રગટે છે, અને શુદ્ધાત્માનું પ્રત્યક્ષ પદ જગત્થી હટે છે. અસ્તિત્વ પરમાત્માનું પદ પ્રગટ કર્મ જાય છે. ત્યારે અનંતજ્ઞાન, અનંતદર્શન, અનંતશુભ અને અનંતસીર્ષ આ સ્વ-અનુષ્ટય પ્રગટ કર્મ જાય છે.

પૂર્ણ ત્રિપુલોચીર દેશને અલ્પકાળમાં પામે છે કે એવ ! ત્રિકાળી સ્વભાવ જ ઉપાદેય છે. તેના લક્ષે જ નિશ્ચયતા, નિર્ભયતાને લાવે તેને પામવા માટે ત્રિકાળી સ્વરૂપના પુરુષાને લાવ. તે લાવવાથી સમ્યગ્દર્શન પ્રગટ થયે અને તેનાથી જ પૂર્ણ ત્રિપુલોચીર દેશ કે જે તારો ત્રિકાળી સ્વભાવ છે તેને પહોંચી વળાશે એ વિચાર ખીજે કોઈ ઉપાય નથી, માટે સમજીને સ્વભાવના તારાં અવિનાશી કલ્યાણ થયે.

૮૫૧-૨૬

સંવત ૨૦૧૧ના ધ્રાવણી મુદ ૧૮ શ્રાવણ તા. ૧-૮-૫૫.

ભગવતી મુત્રનું તેરનું શબ્દ અને હટ્ટા ઉદ્દેશો વચ્ચે છે. ઉદયન શબ્દના અધિકાર દ્વારા આત્માના તાર સમજાય છે. ત્રિપુલોચીર દેશ, ચીત્તીમય નગર, પાતળા આત્માના પરમ શુદ્ધ ત્રિકાળી પારિજ્ઞાનિક ભાવ ત જ ઉપાદેય છે પાતળા સ્વરૂપ પારિજ્ઞાનિક ભાવને પહોંચી વળવા માટે નિભયતાને લાવ.

એવને સમ્યગ્દર્શન થાય છે તેના આઠ આચાર દેય છે. જ્ઞાનના આઠઆચાર હોય છે. ચારિત્ર્યના આઠ આચાર હોય છે. વપનના આઠ આચાર હોય છે અને ચીર્વના ત્રણ આચાર હોય છે. સમ્યગ્દર્શન પ્રગટ કરવા માટે પ્રથમ નિશ્ચયતાને લાવ સમ્યગ્દર્શન પ્રગટ કરવા માટે પ્રથમ જોજ્ઞાન જોયે પીણી, લોહનું જે દુકાન કરી નાખે છે, સ્વાય, ઘાંટને બહાર દાવી દે છે, કચવ, લોકોને વેરીને દટકા કરી નાખે છે, પવન, પૂગના દગલને વેલુ-ઉંચુ કરીને ઉઘાડી દે છે, અગ્નિ, મુરખાઈદગલ નેલને દૂર કરી શુદ્ધ કરે છે, ચિત્તોટા, દેરીના રવને દાડે દૂધે દૂર કરે છે, પદ્મી, પાદુના નેલને દૂર કરે છે, કાદાનું એલે દટકી, ને

મુવર્ણ-પાપાણમાંથી જેમ મુવર્ણને, મલિન વસ્ત્રમાંથી જેમ સ્વચ્છ વસ્ત્રને, તાંબું આદિ ધાતુઓના મિશ્રણમાંથી જેમ મુવર્ણને, તલમાંથી જેમ તેલને, તપેલા લોહમાંથી જેમ અગ્નિને, કાદવમાંથી જેમ પાણીને, દૂધમાંથી જેમ પાણીને અગર પીને, દરેકને જુદા જુદા ઉપાયથી જુદાં કરી શકાય છે તેમ શરીરમાં આત્માને જુદા કરવાનો, બાળવાનો, અનુભવવાનો અનન્ય અને અનૂક ઉપાય કો દોષ દોષ તો તે ભેદ-વિજ્ઞાન છે ભેદ-જ્ઞાની પુરુષ, શરીર, કર્મ આદિ સર્વથી પર અને શિષ્ટ આત્માને બાળીને, અનુભવીને સંસાર આત્મિક મુખને આસ્વાદે છે. ભેદજ્ઞાન તે જ્ઞાનીનો તેજાળ છે, જે જાને દુષ્ટોને જુદાં કરે છે આ તેજાળથી દેહ અને આત્મા જુદા બહી, અનુભવી શકાય છે. તે ભેદજ્ઞાન થવા માટે મહાત્માઓએ, ગુણધર્મોએ સહજ શાસ્ત્ર રચ્યા છે ત્યાગ, મન, નિયમમાં આપીને પણ ભેદવિજ્ઞાન કરે. સંસારની પ્રવૃત્તિમાં કામ ધોરીને પણ ભેદવિજ્ઞાન કરે.

જેમ તેજાળના ટીપ્પણો સોનું અને કપીર જુદાં પડે છે, તેમ જ્ઞાનોના ભેદ-વિજ્ઞાન દ્વારા સ્વભાવિક આત્મદ્રવ્ય અનુકૂળ સ્વભાવજીવં હોઈને, પ્રયોગી દ્રવ્યથી જુદું પડીને સ્વધર્મમાં જરૂર આવે છે.

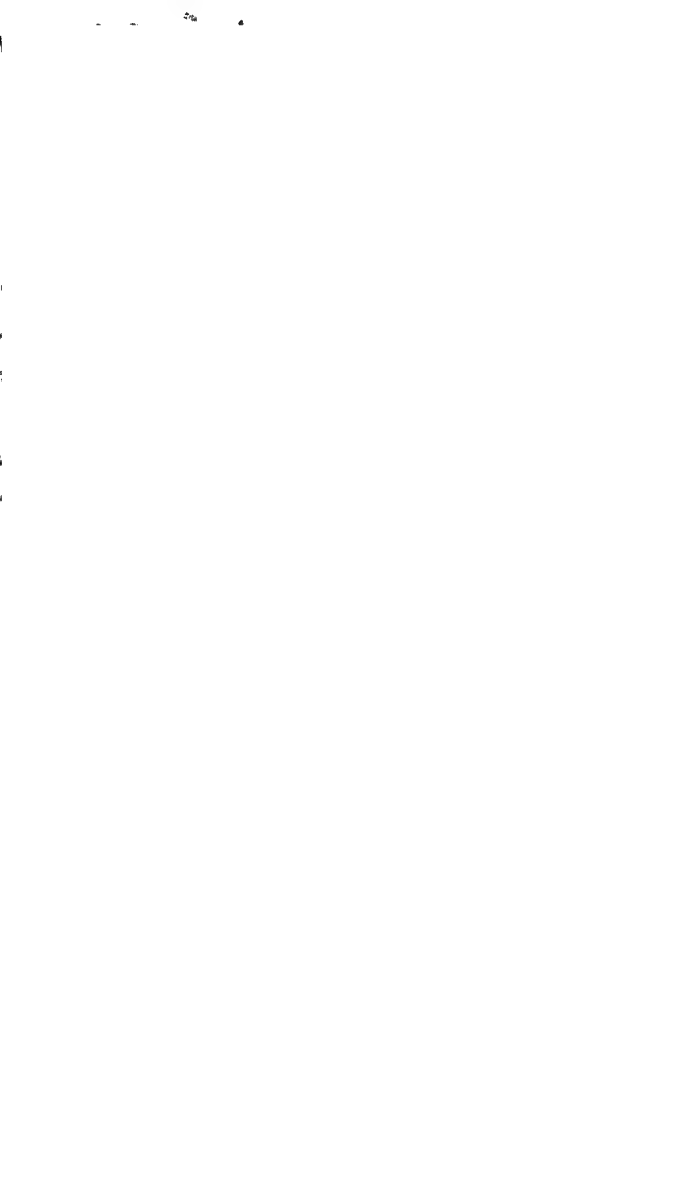
જ્ઞાન પરિણામે બનેલા અને પ્રાપ્તિશ્યાન પરિણામે બંધ તેથી તે જરૂર ભેદ-વિજ્ઞાન થાય છે. જેન માનસિકે વચ પડેલાં છે પણ તે બને છે કે શરીરમાં વચ જુદાં છે તેમ આત્મમાં શરીર જુદું છે, જેમ જ્ઞાતીઓએ પીકું છે, તેવા પુરુષોને ક્યારેય આત્મા તે દેહ નથી, અને દેહ તે આત્મા નથી. આત્માને

મેક્ષ માર્ગે, જ્ઞાન-દર્શન-ચારિત્ર-વપ યુક્ત છે તેમાં સમ્યક્દર્શનશુભ પ્રધાન છે, અને તેના વિના સમ્યક્જ્ઞાન, સમ્યક્ચારિત્ર, સમ્યક્વ્રત્ય નથી, જ્યાં સુધી સમ્યક્દર્શન ન પ્રગટે ત્યાં સુધી જેટલું જ્ઞાન છે તે કુજ્ઞાન છે, જેટલું ચારિત્ર છે તેટલું કુચારિત્ર છે, અને જેટલું વ્રત્ય છે તે કુવ્રત્ય છે. સમ્યક્દર્શન તે આત્માનો ગુણ છે. તે અનુભવશબ્દ છે જ્ઞાનાનુભૂતિને સમ્યક્દર્શન કહેવાય તે સ્વાતુર્જીયની સાથે તેના અવિનાશી સંબંધ છે. સમ્યક્દર્શન વિના પાપાના આનંદનો સ્વાદ દેાને આવે નહિ આત્માના આનંદનો સ્વાદ જ નિર્મલનું કારણ છે. સંસારના સ્વાદ તો ધાત્રીવાર લીધા, છતાં તે હંવામાં જરા પણ પાકતો નથી. અવિનાશી સુખના સ્વાદનાં ટાડાં મળ્યાં છે, ત્યારે જો આત્માનો સ્વાદ ન લીધો તો 'દીવો, તાણું'—દીવા જેવી લામચીને તે 'અદીવા' જેવી કરી મૂકી છે, અનત.નુમંધી કોષ, માન, માયા, દેહ અને મિથ્યાત્વ મેલ-આ પાત્ર પ્રકૃતિના દેહનાં લગ્નકલ્પનો પ્રકાશ મતો નથી. ત્રિકાળી સ્વરૂપના સની વળાં એ પાંચે પ્રકૃતિના અંધકાર સાથ્યા બંધ છે.

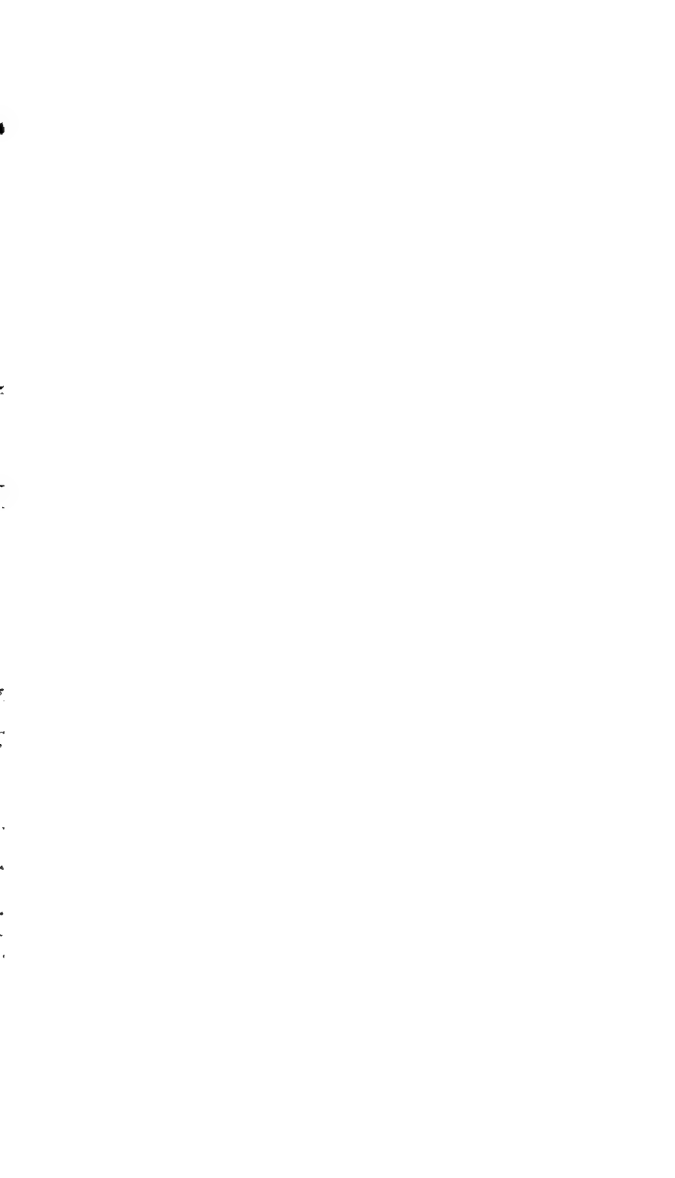
દેહ પ્રકારના પાત્રો, રુત્રિ, દરિયાદ કાણા ગર્જ અને કહેવા લાગી કે—“સૂર્ય મને કયાંય રહેવા દેતો નથી. મારે તેને કંઈક કહે” દેહ કહે છે—“સૂર્ય આવશે ત્યારે હું તેને કહીશ” સૂર્ય આવે છે ત્યારે દેહ કહે છે—“તારી જાતે દરિયાદ છે. તું રુત્રિને કહે” કેમ સાંતિથી રહેવા દેતો નથી ?” સૂર્ય કહે છે—“રુત્રિની દરિયાદ ખોટી છે. જો તેની દરિયાદ સતી હોય તો મારું સ્વપ્ન જોઈને હસી રહે અને દરિયાદ કરે” હવે જ્યાં પ્રકાશ દેવ ત્યાં મારા દેવ જ નહિ તેમ જો હવે સમ્યક્દર્શન રૂપ તે-

જિવનાર્જન આપ્યું, તે પેર આવીને પુત્રને લેવાનું કહે છે. પરંતુ પુત્ર લેતો નથી ત્યારે માતા ધરમાંથી પતાનું લાવીને બતાવે છે અને કહે છે—“જો તું જિવનાર્જન ગળે ઉતારી જા તો તને પતાનું આપું.” જોજો હો, માતા પતાનું આપીને બાળકને મારી નાખવા માગતી નથી. પરંતુ દયા ખવડાવવા માટે લાલચ દેખાડે છે પુત્ર દયા પી ગયો, પણ માતા તેને પતાનું આપતી નથી, તેવી જ રીતે તમને તો અનંત દળના તાવ ચડ્યા છે, નેમાંથી બચાવવા માટે શુભ કંઈક ઓપધ આપે છે, પરંતુ તે તમે સીધે સીધું લેતા નથી, તેથી પતાનું બતાવીએ છીએ, પણ પતાનું ખવડાવીને મારી નાખવા નથી. અશુભથી બચવા માટે શુભ બચાવર છે, પણ ભાઈ, હજી તો શુદ્ધનું જ હોવું જોઈએ. શુભમા પડ્યા રહેવાય નહિ.

સ્વ-પરને જાણવાનો આત્માનો સ્વભાવ છે. આત્માનો સ્વભાવ, કર્મની ઉપાધિ વગરનો છે. કર્મની અપેક્ષાથી જો જો જાવો પ્રગટે છે તે તે જાવો આત્માના નથી આ રીતે સમજીને, કર્મનું હજી છેડીને, પોતાના સ્વભાવના આધારે પુરુષાર્થ કરે, કામ અને રોગની અપેક્ષાએ એક અવગતર કરીને શુ સુકિત ન પ્રગટે? જરૂર થાય એટલું મહત્વાધ એક અવગતર કરીને મોક્ષમાં જરૂર જાય. કર્મની અપેક્ષા છેડીને જોઈએ, નિમેશનાં રહેલા આત્માને તેના સ્વભાવે જો જોઈએ, તો સ્વભાવે તે વિદ્ય જોવો છે. કર્મની અપેક્ષા છેડીને જોઈએ તો આત્માનો સ્વભાવ વિકાર રહિત શુદ્ધ છે, અને તે સ્વભાવને સમજીને તેનાં દીન હતું તેજ સ્વદત્ત ધર્મને પ્રગટ કરવાનો ઉપાય છે.

આત્મા સદા ચિત્ત્ય છે અને કર્મી હતા અવેદન છે. આત્માના સ્વભાવમાં કર્મી નથી. એક આત્માનું દુષ્ણ અને પા-

સ્વસ્તિવેદન પ્રત્યક્ષપણાની સહી સમ્યક્દર્શનનો અવિનાશક સંબંધ છે. અતોદ્રિય ગુણ અને આનંદ, આત્મનું ગુણ કે આનંદ સમ્યક્દર્શન વિના દોષી હોવને આવે નહિ. સમ્યક્દર્શન વિના દોષી કર્મની પ્રકૃતિ મૂળમાંથી નહીં પામે નહિ, અને નિઃકલેશતાપણું આવે નહિ.

જો આત્માના આનંદ અને ગુણને મારવું હોય તે પ્રથમ ત્યાગ, વૈરાગ્ય અને સતતા સમાગમે નિર્ભયતાને લાવે અને તત્કાલીન મોક્ષી અને દર્શનમેહની ત્રિકા એ સાત પ્રકૃતિના ઉદયમા સમ્યક્ પ્રકાશ થાય નહિ. સાતે પ્રકૃતિને દૂર કરવા માટે પ્રથમ જેદગાન લાવવું જોઈએ.

હવેને જોડગાન થય ત્યારે પ્રથમ પાંચ લગ્નિય પ્રગટે છે, (૭) જા.વ. રે. ઉપશમ દ્વાયોપશમ, દ્વાયક, ઉદય, પારિણમિક અને સન્નિવર્ષ. જા.વ. પારિણમિક જા.વ, અજા.વ. પારિણમિક જા.વ, અને હવ. પારિણમિક જા.વ એ ત્રણ પારિણમિક જા.વના બેદ છે. તેને કર્મની અપેક્ષા નથી. દ્વાયોપશમિક જા.વના પ્રકારમાં પાંચ લગ્નિયનું વર્ણન છે. (૧) દ્વાયોપશમિક લગ્નિય અથવા કાગલગ્નિય (૨) વિમુક્ત લગ્નિય અથવા ઉપશમ લગ્નિય. (૩) ઉપદેશ લગ્નિય અથવા દેશના લગ્નિય (૪) પ્રત્યેચ્ચ લગ્નિય (૫) કરણ લગ્નિય. સ્વપ્રત્યક્ષ, અપૂર્વકરણ, અનિવૃત્તિકરણ, એ કરણ લગ્નિયના ત્રણ લેદ છે.

આ પાંચ લગ્નિયમાં આત્માનો પ્રવેશ છે. કહ્યું અક્ષીની હોય દ્વાયોપશમિક અથવા કાગલગ્નિયને ઉદ્ધારને અપીલ મૂકે છે. પાંચ તે લગ્નિય, કર્મને અપીલ નથી, પણ હવ. દ્વાયોપશમિક

સ્વસ્થવેદન પ્રત્યક્ષપણાની સાથે સમ્યક્દર્શનને અવિનાશ.વ સંબંધ
 જે અતીન્દ્રિય મુખ અને અનંદ, આત્મનું મુખ કે અનંદ
 સમ્યક્દર્શન વિના દોષ હોવને આવે નહિ. સમ્યક્દર્શન વિના
 દોષ કર્મની પ્રકૃતિ મૂળમાંથી ન શ પામે નહિ, અને નિઃસ્વદેહ.વપતું
 આવે નહિ.

જો આત્માના અનંદ અને મુખને મ.વતું હેય તે પ્રથમ
 ત્યાગ, વૈરાગ્ય અને સતતા સમાગમે નિર્ભયતાને લાવ અનંતનુભવી
 યોગી અને દર્શનમોહની ત્રિક એ સાગ પ્રકૃતિના ઉદયમા સમ્યક્
 પ્રકાશ થાય નહિ. સાતે પ્રકૃતિને દૂર કરવા માટે પ્રથમ જોડણા
 લાવતું જોઈએ.

હવેને જોડણા થાય ત્યારે પ્રથમ પાંચ લગ્નિ પ્રગટે છે,
 (૭ ભ.વ જે. ઉપશમ હાયે.પશમ, હાયક, ઉદય, પાનિદ્મિક અને
 સિવિર્ષ. જન્યત્વ પાનિદ્મિક ભ.વ, અભવ્યત્વ પાનિદ્મિક ભ.વ,
 અને હવન પાનિદ્મિક ભ.વ એ ત્રણ પાનિદ્મિક જાવન. બેડો.
 તેને કર્મની અપેક્ષા નથી. હાયે.પશમિક જાવના પ્રકાશમાં પાંચ
 લગ્નિનું વર્ણન છે.) (૧) હાયે.પશમિક લગ્નિ અથવા કુજલગ્નિ.
 (૨) ગિદ્મિક લગ્નિ અથવા ઉપશમ લગ્નિ. (૩) ઉદય લગ્નિ
 અથવા દેશના લગ્નિ. (૪) પ્ર.રોગ્ય લગ્નિ (૫) કાણુ લગ્નિ
 સમપ્રવૃત્તિરણ, અપૂર્વકાણુ, અનિવૃત્તિરણ, એ કાણુ લગ્નિના
 ત્રણ બેડ છે.

આ પાંચ લગ્નિમાં આત્માને પુરવર્ષ છે. ઘટ્ટા અદ્ધની
 હાયે.પશમિક અથવા કુજલગ્નિને દેશકર્મને આપીને અને છે.
 પાંચ લગ્નિ, કર્મને આપીને નથી, પણ હવના હાયે.પશમિક

કેહનિ પ્રશ્ન થાય કે સિદ્ધાંતોમાં પાંચ સમવાય કહેત છે-
જ્ઞા, સ્વભાવ, નિયતિ, કર્મ અને પુરુષાર્થ અને તમે તો પુરુષાર્થથીજ
સોપાનમલબ્ધિ કહો છો તો તે કર્મ કીને ? પુરુષાર્થ, સ્વભાવ, જ્ઞા,
નિયતિ, કર્મ અથવા પ્રારબ્ધ એ પાંચ સમવાય તેને પાંચ સમવાય-
રણ કહેવાય છે. પાંચ કાળો પુરુષાર્થમાં એક સાથે જાવી જાય છે.
તેક પણ કાલજ મૃદુ પડીને છટકી જતું નથી, તે જા પ્રમાણે છે
જોનાના સ્વભાવની દૃષ્ટિ કરીને, પરમાત્મા પ્રાપ્તિ દૃષ્ટિ કરીને,
મનશિની દૃષ્ટિ હતી તે ટાળી તેનું નામ તે પુરુષાર્થ. બીજી રીતે
રણ હું કંઈ કરનાર નથી, પરમાં આટું કંઈ જાતનાર નથી,
એક કોર અવગાહીને રહેતું શરીર જે સમય સમય તેનું કાર્ય
રી રહ્યું છે તેમાં હું કંઈ કરી શકું નથી હું તો જાના, રથામું.
જ્ઞાન, દેવજ્ઞાન-સિદ્ધિ પદાર્થ મારા ત્રિશણી સ્વભાવમાંથી જ
જાવે છે. એમ જેમાંથી પોતાની દેવજ્ઞાનરૂપી પૂર્ણ પદાર્થ જાવે છે,
તેથી પોતા પ્રત્યે દૃષ્ટિ કરીને પસંદી દૃષ્ટિને તોડે છે. પર દૃષ્ટિને જે
કેટ તે સ્વમાં પ્રીતિ જોડે જે સ્વમાં દૃષ્ટિ જોડે તે સ્વનાં સુખને
માણે પડે છે તેથી તે સ્વમાં જોડે તેને પુરુષાર્થ કહે છે.

તોયે તે જ વખતે સ્વભાવના જ પ્રત્યે-ત્રિશણી
નિર્મળ દયા પ્રગટી તે દયા ત્રિશણી સ્વભાવમાં
તે જ સ્વભાવને બીજી રીતે ત્રિશણી દૃષ્ટિ દૃષ્ટિ
નિર્મળ દયા પ્રગટી છે, તે દયા સ્વભાવમાં હતી
મુક્તિ પ્રગટી તે જ સ્વભાવ જે. અજ્ઞાતમાં રહિત
તે દેવ તો દેવજ્ઞાન સ્વભાવને કોઈ કે સ્વભાવ
તે જ પુરુષાર્થ કરતો નથી. તેને દેવજ્ઞાન

તેથી. પરંતુ અગવડના આવે ત્યાં તે. પાને તેમાં આખે. ખેંચાઈ જાય છે, તે મિથ્યા નિયતિવાળો છે. પરંતુ અમ્યર નિયતિવાળો. અગવડના આવે તો મૂંઝાય નહિ. પરંતુ માને કે ભગવાને લેવું કે વગડાનમાં જોયું છે તેમજ થાય છે. જરાકુમાર, શ્રીકૃષ્ણ અને નેમન થ ભગવાનનું હૃદય જુએ. શ્રીકૃષ્ણ અમ્યર નિયતિવાળો છે. જરાકુમાર મિથ્યા નિયતિવાળો છે. તેથી જરાકુમાર, નગરીને છેડે જોઈ શીથળા અગ્નીમાં જાય છે. પાણીથી દીપાયત ઝાલીના કે પર્થ અને વહેલી બિપાદથી અગ્ની નગરી બળી જાય છે ત્યાં શ્રીકૃષ્ણ, કહે છે કે-“ભગવાને જોયું છે તેમજ થાય છે” શ્રીકૃષ્ણ ત્રણ ખડક ખડક છે તેની અડધજાર દેવો સેવા કરે છે તે દેવોને શ્રીકૃષ્ણ કહે છે “આ નગરી સંગમે છે, માટે સમુદ્રમાંથી પછી લાવીને ?” દેવો પછી લાવીને ખાંટે છે. તે પછી ગ્યાસંગલ કંપે પાણીને છે ત્યારે શ્રીકૃષ્ણ કહે છે કે-“ભગવાને જોયું તેમજ થાય છે” ત્યારે તે નગરીમાં સ્વેદાવાળા મિથ્યા નિયતિવાળો અકુળ-ગ્યાકુળ થાય છે. પુરુષાર્થ કરનાર જીવને સ્વભાવમાં જે નિયતિ ન જ પ્રગટે છે ખીલું કંઈ પ્રગટતું નથી. મહાવીર દેવન અગિયાર ગતુપદ હતા તેમાંથી નવ ગતુપદો મહાવીર દેવની હેવાળીના. સિદ્ધ પર્થાવને પાત્રી ગયા મહાવીર દેવ સિદ્ધ થયા પછી ગોત્રમ સ્વત્રી, પછી સુધર્મ સ્વામી સિદ્ધ પર્થાવને પાત્રી છે એવે જે સમયે સિદ્ધ થયા પ્રગટ થવાની હતી તે જ સમયે પ્રગટે છે.

પહેલાં ૧૨ વાર્હ હાગે હતા. ત્યારે બેચી ૧૨૧૪ હતી તેના બાદે સ્વભાવના પુરુષાર્થથી જે નિર્ભય ૧૨૧૪ પ્રગટી તે જ પેટાને સ્વભાવ છે. સ્વભાવ સિદ્ધ પુરુષાર્થ વખતે જે થયું પ્રગટી તે જ સ્વભાવ છે. પહેલાં ૧૨ વાર્હ હાગે હતા. હવે ૧૨ વાર્હ બચે. તે જ પેટાને સ્વભાવ છે.

કાગલખિ હો છે. અર્થાત પોતે પોતાના પુરુષાર્થથી જ્ઞાનની પ્રાપ્તિ કરે તેને કાયોપચમલખિ હો છે

કાગ પાકે, કર્મ ખરે તે. સંતુ નમન્ય, આવી વાત અજ્ઞાનીની છે અને તે ખોટી છે જ એવ નાનુ નમનવા વર્તમાનમાં પ્રયત્ન કરે તે એવનો કાગ પાકે એ જ છે, અને કર્મો પણ ખતી જ જાય છે. કર્મો અને વિકારથી બુદ્ધો એવો શુદ્ધ પરિપૂર્ણ પોતાના આત્મ-સ્વભાવને બાહ્યી તેમા જે દર્શાવે તેની સુદૃઢતા કાગ ન પાકે તેમ અને જ કેમ ? (પીડા ન ઉપમાવે તેવા કર્મોના અભાષાશળ છે. તેની ઓછામાં ઓછી સ્થિતિ અવસુદૃઢની છે એ એવ પુરુષાર્થ ઉપાડે તો કર્મના બુદ્ધા બીજી જાય) અને કર્મો ન ટળે તેમ અને જ કેમ ? ધર્મ દરનાર એવને કર્મ પાડે ત્યારે સુધિત કયો એમ તેને પર તરફ જોવાનું હોય જ નહિ પરંતુ સ્વભાવ દિનેના અનુસાર કાગલખિ આવે તેને લાખ મળે તેને સ્વચ્છ દુષિયાનો કપડો

ખિ હોવ.ય છે. ઉચ્ચમજાવને
કે વિશુદ્ધખિ હોવ.ય છે. આ
કર્મો નથી કરાવતા પણ પોતાના
મરો સ્વભાવ અને સત્ત્વવે છે.
ત્રાં કોપ.દિ કપડ મંદ થાય છે,
એ જાય કાય છે કે આ મહાપુરુષ
જા સ્વભાવ કાય એટલે સ્વભાવ
મંદ પડી કાય તે વિશુદ્ધખિ છે.

ચાર ગતિ, ૭ લેક્ષ્યા, ચાર દુષ્ટ ને ઔદયિકભાવ છે, પાપ ભાવ છે સંસારના ધધાના જે પેન મળ્યા તે તે પૂર્વના પુણ્યનું ફળ છે સ્વભાવ સમજવાનો. તથા નવ સમાગમ કરવાના ભાવ તે દ્વાયોપચનિકભાવ છે નાની પુનઃપી જે વાણી છૂટે છે તેને જ્ઞાની ઉપદેશવર્ણિય કહેતા. તથા નાની પુનઃપી સમાગમ થયે તેને ઉપદેશવર્ણિય કહેતા નથી. જ્ઞાનીની વાણીને સમજવાનો ભાવ-સત્ સમાગમ કરવાનો ભાવ તેને દેશનાવર્ણિય કહે છે, કારણ કે તે ભાવ પરમજ્ઞાના સ્વરૂપે આવે છે, વાણી લેગી નથી આવતી. આત્મા જ્ઞાયક સ્વભાવ રૂપ, - ન, દેવ, કાપ, માન, માયા લોભથી છુટો એમ વાણીમાં સામગ્રીન જન અદરમા રૂચિ થય છે અને તેને સમજવા પુરુષાર્થ કહે છે તે દ્વાયોપચનિકભાવ છે. અને તેને જ દેશનાવર્ણિય-ઉપદેશવર્ણિય કહે છે હું આજે એક દ્વાંત આપું છું. પીથ વરસ પછી ફરી અહીં આવું છું અને તે જ દ્વાંત આપું છું, અને તમેને ત્યાં આવી જાય છે, કારણ દ્વાંત સાંભળતી વખતે રૂચિ હતી તેથી જ ત્યાં આવે છે, તેમ વર્તમાન આત્માનું સ્વરૂપ, રૂચિ પૂર્વક જાણે અને જરૂર પડત્યા આત્માનું સ્વરૂપ ત્યાં આવી જાય ત જ દેશનાવર્ણિય છે. ભાણમાં સત્ પુરુષનો સંયોગ મળે તે પૂર્વના પુણ્યનું ફળ છે, અને વર્તમાન સંસારના રાગને દળીને, અગુમ રાગને દળીને, સત્ને સમજવાનો ભાવ કહે છે તે પુણ્ય પુરુષાર્થ છે. તે પુણ્ય પુરુષાર્થની પાછળ હું આત્મા કેવો છું, મારું સ્વરૂપ કેવું છે, કેટલું છે, મારું શું કર્તવ્ય છે, હું શું ફરી રહ્યો છું, મારે જરૂર જેવું શું છે, અપરજ્ઞ જેવું શું છે, પાંડવ રોગ્ય શું છે એમ વનજય વાર્તા વિચાર કરે, તે વિચાર લો પેલાના પુરુષાર્થથી જ થાય છે. થકે

કર્મનુસાર રાગ અને નિરોગીપણુ આબ્યા કરે છે, તેમા તારી કાળજી કામ કરે તેમ નથી. જ્યાં પુરુષાર્થ કામ કરે છે ત્યાં તે પુરુષાર્થને માનતો નથી અને કર્મની આંધ લાંબે ધર્મના પુરુષાર્થને સમજવાની મહેનત જ કરતો નથી જે પૂર્વના પુરુષના જેવે સ્ત-પુરુષ મળ્યા તેમની વાણીને સમજવાનો જાવ કરે, પુરુષાર્થ કરે, સ્ત્રિ કરે તેને જ દેશનાલગ્નિ અધવા ઉપદેશલગ્નિ કહેવાય છે.

— — — — — ૮૫૧-૨૯

સં. ૨૦૧૧ના ધાવણુ વદ ૨ ને ગુરુવાર તા ૪ ૮-૫૫.

પરમ માંગલ્યકરી ૫૨૫ પરમેશ્વરીને સ્વરૂપ લોકે જાવપૂર્વક નમસ્કાર કરીને સિદ્ધાતથી જ્ઞાનીઓએ સમજાવ્યા થી જગવતીજી સ્વર્ગ ૧૩૩૦ ચત્રક, ૬ દ્વો ઉદેશો - ઉદાયન કાળનો અધિકાર વંચાય છે. જગવાન મહાવીર પૂર્વ દેશમાંથી પશ્ચિમ દેશમાં વિહાર કરી રહ્યા છે. ઉદાયન સમયરૂપ આપણો આત્મા છે અને ત્રિકાળી શુદ્ધ પરમ પરિણામિક જાવ તે જ સિંધુલીથીર દેશ છે. નિયંત્રકપણું, નિઃસંદેહપણું, નિર્ભયતા અને પ્રતીતિ તે જ પીટીજય નગર છે. તે નગરમાં આવવાથી જીવ સંસ્કારધર્મને પામે છે.

પ્રાયોગલગ્નિ એટલે કર્મની પૂર્વ સત્તા જે ૩૦ કોડકોડી સાગરોપમની હોય કે ૩૦ કોડકોડી સાગરોપમની હોય તે પછીને એક કોડકોડી સાગરોપમ પ્રમાણુ એટલે કે અંતેકોડકોડી સગરોપમ પ્રમાણુ રહી જાય અને નવીન બંધ દ્વાર તે ૧૫ અંતેકોડકોડી સાગરોપમ પ્રમાણુના સંજ્ઞાતમ્બ જાય અંત બંધ દ્વાર અને તે ૫૫ કનેકેબે બંધ પડતો જાય અને ૫૫૩૩૩ કુટિઓ પડતો જાય, કંત્યકિ ચેન્દ્ર જીવન પરિણામ દ્વાર તેને પ્રાયોગલગ્નિ કહેવાય છે.

અર્થાત અઘાતાવેદનીય કર્મ ધનું વ્યય પણ વધતું ન જાય.
 યેર દુઃખેથી ને આકુળ થયેલ છે તે સ્વ-પરના વિચાર કરી
 શકતા નથી. ઉપરોક્ત બુદ્ધિ ને સ્વ-તત્ત્વના વિચારમાં વળી જાય
 ને તેને સમજાયા નેટકો ઉપક છે તેને સ્વોપશમવન્ધિ કહેવાય
 છે. બીજી વિશુદ્ધલ્પિ એવે મશિયા અને સાત્ત્વગ્ના પ્રજાવધી
 પરિણામમાં એવી ઉજ્જવળતા થઈ ગઈ હોય કે સંસારનાં કર્મોથી
 કંઈક અરુચિ વર્તે છે, યોગ્ય લાભકારી કાર્યોમાં રુચિ હેય છે
 અને તેમાં જોડાવ થાય છે તોમ કષાયથી આત્માને દૂર કરીને
 બધા આવ લેવા કે પરોપકર, દયા, દાન, અનુકમ્પા ઈત્યાદિ
 બાબમાં રહ્યો હોય તેને વિશુદ્ધલ્પિ કહેવાય છે, બ્યારે દિલની
 વરદ મન ગ્રેલિ હેય તેને વિશુદ્ધલ્પિ કહેવાય છે. ત્રીજી
 દેશનાલ્પિ જિનવાણીને બળવાધી, બળવામી, વિચારવાધી, પત્ત્વા
 કરવાધી, તત્ત્વ રૂચે એવી તત્ત્વરૂચિને દેશનાલ્પિ કહેવાય છે.
 સત્ત્વરૂચી આત્માને સજ્જે. સમજવાળી, સાંભળવાળી, પદ્મમાં
 દેવાળી, લક્ષમાં ઉતારીને કરંવાર મનન કરવાળી અંદરમાં ગ્રહ
 રૂચિ તેને દેશનાલ્પિ કહેવાય છે, અગર ઉપદેશલ્પિ કહેવાય છે.
 આ લ્પિ પરમ ઉપકારી છે. એની પ્રાપ્તિમાં બધા ભવ, દેવ,
 ગુરુ, શાસ્ત્રને છવાડિ નવનરવદિના સ્વરૂપને બદલે સમજી શકે
 છે. પરિણામમાં સ્વાધ્યાયના પ્રતાપથી એવી ઉજ્જવળતા થાય
 છે કે અનુભવ વિવાયના કોઈની નિર્ધનિ થઈ અંતે. કોડકોડી સાંસ્કૃત્ય
 પ્રમાણ બની રહે છે. ચોથી લ્પિ અંતર્બુદ્ધિની હેય છે. તેમાં ભરતી
 એવી સોમ્યતા થાય છે કે નવીન કર્મલંધ અંતે. કોડકોડી સાંસ્કૃત્ય
 પ્રમાણના સંજ્ઞાનમાં જગ્ય બેટકો થાય છે. બ્યારથી ને લ્પિ
 પ્રયતે ત્યારથી કર્મલંધન પડતું થાય છે, અનુક પદ્મ મુદ્ધિએનો બંધ
 છાટી જાય છે તેથી ભરતી સોમ્યને સંસારલ્પિ કહેવાય છે.

ધુષિનો ખાંદરમાં જોડાર પુરુષ થઈ હરે તેા ઘર અનંતનુમંધીની
 વિશ્વસીયતા કરીને અગ્નિ અપ્રત્યક્ષતાની કષયોમાં પલટાવીને
 એટલે અનંતાનુમંધી અને કથાન મેહનાયનો નર્વધા ક્ષય કરીને-
 ખપાવીને ક્ષાયિક સમ્યક્કથાન થાય છે આ સમ્યક્કથા આત્મ
 કથાનહિ તેમજ અપ્રમાથી છૂટે નહિ પણ ક્ષિપ્ર મેહમા પડેઆવી
 દીએ છે. માટે જ્ઞાની કહે છે તેને લક્ષમા લીઆ-નને તે વંદન
 કષયા થોમ્ય છે. બાવના કરરાથી બવના મુદ્ધિ થય છે એમાંથી
 સ્વ-આત્મનુમતિ પ્રમાણ મુનજન થય છે એ જિનેન્દ્ર દેવ કથિત
 પરમાર્થ વાવનો પ્રકાશ છે માટે બાવના અને તેનાથી મુદ્ધિ બાવ
 અને તેનાથી પ્રમાણરૂપ આત્મ-અનુમતિ આમ ત્રણ બેલ જે મૂકેલ
 છે. તેનાથી કર્મની નિર્ધાર અને કર્મનો કાય થય છે આત્મ-
 અનુમતિની પ્રાપ્તિનો ઉપાય-મુખ અને અનંદન જોગવદને. ઉપાય,
 મુદ્ધિ આત્માનો લાભ છે મુદ્ધિ આત્માનો લાભ, મેહવિજ્ઞાનથી છે.
 મેહવિજ્ઞાન, મેહવિજ્ઞાનની બાવના કરવાથી થય છે માટે આત્મા-
 માર્ગ બગવાન આત્મા, નિર્ધયથી પરન મુદ્ધિ પદાર્થ છે પર
 પદાર્થથી જિન્ન છે બાવકર્મ ને માર્ગદેવ છે કલ્પકર્મ તે જ્ઞાન-
 વસ્તુહિ અને નોકર્મ, તે ગરીરદિ, તેનાથી જુદે છે આત્મા અનેક
 છે જેમ તલમાં તેલ જિન્ન છે, જૂની જિન્ન છે, ઘાસમા ચેખા જિન્ન
 છે, ફેગરાં અને દાઢા જિન્ન છે, તેમ આત્મા સર્વ પર કલ્પેથી-
 સર્વ પર બાવેથી અને સર્વ પર પદાર્થથી જિન્ન છે, તિલ
 સમાન આત્મા પરમાત્મા છે. આવી રીતે વર્તવર બાવના
 બાવવાથી મુદ્ધિ આત્માનો બાવ થય જ છે અને હું મુદ્ધિ આત્મા
 મું, તેવું થકાન થઈ થય છે અને તેથી મુદ્ધિ સમ્યક્કથાન થય
 છે. ઉપદેશ સ્વમાં દેવ કે પરમાં દેવ પણ બાવ તેને મુદ્ધિ દેવ

કર્મનો ઉદય હોય તોપણ વિશુદ્ધતા છે અને ભવજાલમાં વધતાં
 નથી. સમ્યક્ત્વ શકિત વડે, નિર્જાલતાની શકિત વડે ચારિત્ર શ્રેષ્ઠનીય
 કર્મનો ક્ષય કરીને ભુક્ષણમાં સમ્યક્કાર્ય-જ્ઞાન-ચારિત્રની વિશુદ્ધતા
 કરી સંસારનો ક્ષય કરે છે. આગામી જીવ પેનાના સ્વરૂપને ન બાંધે
 તેથી ભવજાલમાં રખડે સમકિતી જીવને શુભાશુભ ઉદય વર્તેલો હોય
 છતાં સમ્યક્જ્ઞાનગર્ભિત ઉદ્ધતીન વૃત્તિએ વર્તેલો હોય થાં અગ્રંથ ક્ષય
 છે. પરબાવનો શાગ તણ નિમજાવ ઉપયોગના સિદ્ધ કર્મ સ્વરૂપાચરણને
 આચરતાં, આચરતાં બંધન ચક્રવર્તી, ચાર ચોકીનો શાગ ઠાળી
 કેવળજ્ઞાન લઈને મે.રો પધાર્યાં આનુ નામ સ્વનુભવ કહીએ એ
 અભ્યાસે નિર્વિરૂપ સમાધિને પામી શોય શુભસ્થાનવાળાને સ્વનુભવ
 અવધાન રહે છે. વળી કેટલાક કાળે સ્વનુભવ પાડે આવે છે.
 પાંચમાવાળાને ચોથા કરતાં વિશેષ વધતે આનુભવ રહે છે. ચો.થ
 કાળ પડી પાડે આનુભવ આવે છે એમ જેમ જેમ શુભસ્થાનકની
 વૃદ્ધિ થાય તેમ તેમ સ્વનુભવની વૃદ્ધિ થાય. ક્રાયા પડી પવ
 સ્વનુભવ વહેકો વહેકો આવે એમ કરતાં કરતાં અખંડ સત્ત્વ
 સ્વનુભવમાં રહે એટલે આવેલો પાં. અથ નહિ ત્યારે જીવ
 કેવળજ્ઞાનમાં હોય છે. ચો.થ શુભસ્થાનકની જાનપાસ વર્ષમાન દશાને
 પામે અને જેમ જેમ જાનપાસ વર્ષમાન દશાને પામે તેમ તેમ કર્મ-
 ખસ થી બંધા પાસમાના ઉદગ્ર સમયે સર્વ કર્મધારા થી જઈને
 પીવશમતાને પામે અને તેરંગના પહેલાં સમયે જીવ કેવળજ્ઞાનને
 પામે અને પાનથ માટે નિર્જાલકિ ગુણોને લાજ સ્વનુભવ દશ
 મુખ રૂપે છે, કલ્પણ રૂપે છે, નિર્મલ રૂપે છે, અગ્રપિ રૂપે છે,
 અનંદ રૂપે છે, શાંતિ, તૃપ્તિ અને નેમનર્મ રૂપે છે. એ દશપિ
 ચારિત્રસાદૃશ કર્મનો ઉદય વર્તેલો હોય તે કેટલો કહેલુક
 અને શુભ રૂપ છે. એમ સમકિતી જીવ અને છે અને સ્વનુભવ

આચરણમાં બંધ નથી. જાણ તે જાણ જ કે જીનકુળમાં અનંતવાર
જન્મ લીધો છતાંય મિથ્યાત્વ ન ખરડ્યું જે સમ્રાટમાં જન્મ્યો
તે સંપ્રદાયનાં લાકડાં મનમાં એવાં ધૂણી ગયા કે :-

મુજ્જા પરિગ્ગહો વુત્તો - ૬ મૂ અ ૬ ગા ૨૧

સંપ્રદાયપણુ તે મહા પાનિહ છે નરકમાર્ગે કાઈ વખતે
ન્યાયને તોળ્યો નહિ સંપ્રદાયના લાકડા મનમાં ધૂણી ગયાં છે,
તે ન્યાયને તોળ્યા હીએ નહિ એટલે મિથ્યાત્વ, અજ્ઞાન કેવળતા
સરલમાર્ગે સંપ્રદાયનાં લાકડાંને મનમાંથી કાઢીને તોળ્યા તો હનણું
મિથ્યાત્વ, અને અજ્ઞાન થાય.

“જેસિંહુ કુલે સમુપ્પન્ને, જેદિ વા મંવસે નરે ।

મમાદુ ઉપ્પદ પાલે, ખંજે ખંજેદિ મુજ્જિમો ॥”

સૂત્રકુવાંન અ ૧

જે જે કુળમાં જન્મ્યો, તેના જ દેવ, ગુરુ, ધર્મને સાર્થ
માન્યા પણ શુદ્ધ બાપે, મનત્ર રહિત, નિર્માળપણે નતું પ્રાપ્ત થાય
તેવો પુરુષાર્થ કયો નહિ જે સંભવ નથી તેના મૂલ, મજજર્મ
એવો બાપ જ્યાં અને એવી માન્યતા એવી મનજમાં બંધાઈ
જઈ કે ‘મારું એટલું સત્ય’ એમ કરીને તું બેલી ગયો (મમાદુ).
બાપા એવને બનવાન, બાડ, અજ્ઞાની, મનત્રરહિત કહે છે. ૧લી
બહે તે સંપ્રદાયનાં લાકડાં, યાચિયા હોય કેઈ મહાનુભવ
રૂપિય કામચ ત્યારે એકદમ પુણી પાઈ થાય છે, અને પેટાને
પનવણે કયો તેમ માને છે પણ નિચ્છતાને ખરે નથી કે તે
કાંઈ નતું નથી. આંદરમાં રહતો (કર્મી) બેઠે હોય તેમાં બાપ
રૂપિયનો મોટો હોય તેવડો ત્યારે જ તું એટલું કમરો છે.

અર્થ ગયો અને અર્થ લાવવા માટે સેવાને અજ્ઞા કરી પેટે પ્રભુદર્શનનો ઉત્સુક થયો છે. અર્થ પર ભંગી દર્શન કરવા બંધ છે. કેટલો ધર્મ પ્રત્યે પ્રેમ ? કર્મોનું કેટલું દાનવાપણું ? પુણ્યાનુગ્રહી પુણ્યવાળો પણ પ્રભુદર્શન કરવા ઉત્સુક થયો. આત્મા તે બિખારીની કાચલી જેવા તમારા ભોળો નથી, ૭૭.૫ પણ એક કલાક માટે ઉપાદયમાં દાખરી આપવી હોય તો પણ નવરા ન થાયો. એવું કેટલું બારેપણું ? કેટલી કર્મની બંદોબસ ? કેટલી બધી મોહનીય કર્મની પ્રબળતા ? કેટલી વિષય પ્રત્યેની લાગણી ? કેટલી બધી અજ્ઞાન દશા ? હે નાથ ! આવ. એવેનું શું કયું ? જે એ નિઃશંકતાદિ ગુણો લાવીને અગળ વધશે તે એ સિધુલીયેર રેશમાં જરૂર અકષણમાં પડેલી જશે.

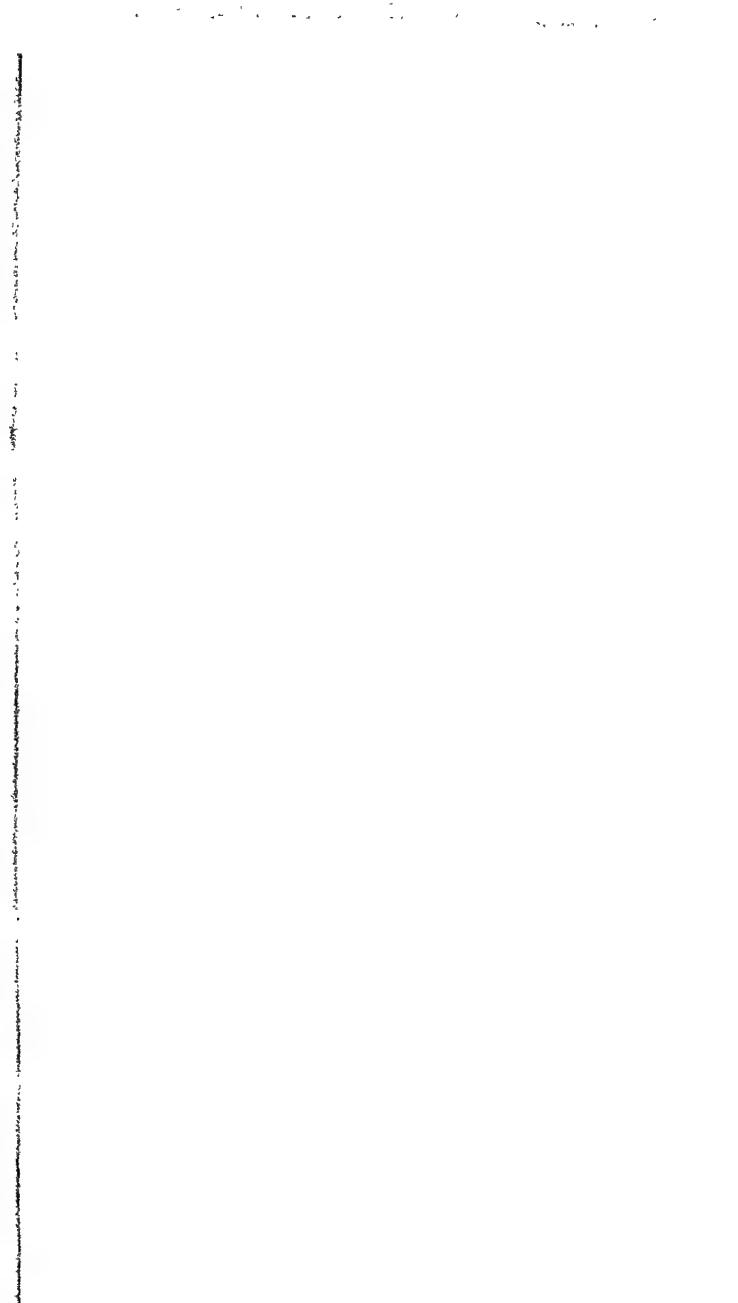
૩૫-૩૧

સંવત ૨૦૧૧ના ધાવણ વદ ૪ ને શનિવાર તા. ૬-૮-૪૪

અહીં ભગવતીજ તિર્થાંગનું ૧૩મું ચક્ર, ૭મો ઉદ્દેશો વંચાય છે. ઉદ્દયન રાખનો અધિકાર ચાંચ છે આ રાખના અધિકાર દ્વારા આત્માનો સાર સમજાવાય છે. હવે અગળ પદ ચાંચ તે પહેલાં આત્માર મુખીનાં જે કહી ગયા તે હૃદયમાં લેલો-ખુદ્દનાં લેલો “વમ્યદર્શન-જાન-ચરિત્રાદિ મે.હમાર્ગઃ” એમ ભગવન પીતરાય દેવ કહે છે. કેટલી કેટલી રનરખની નિર્ભંજન ૧૧૧ તેટલો મે.હમાર્ગ અગળ ૧૧૧ પૂર્વ નિર્ભંજન ૨૫ ત્યારે પૂર્વ ૧૬ જેમ નિજ જ્ઞાને નિજ સ્વપક્ષ ૨૬૧ જેમ છે તેમ જલે, તેમ તેમ જાનકીવ મૂલ અને ૧૭૧ પૂર્વ હે.કહે.ક સ્વપક્ષ ૨૬૧ છે. નિજ જ્ઞાને નિજ મખંડ સ્વપક્ષ ૨૬૧ રે, અનુસરે તે ૧૬

આત્મા નિર્ભય ન થાય ? જરૂર નિઃશંક થાય છે, નિર્ભય થાય છે, નિઃસંદેહ થાય છે નિજ જ્ઞાયક સ્વભાવ જ ઉપદેય છે તે સિવાય સહજ પરભાવ, પરદ્રવ્ય, પરદ્રવ્યના પર્થાય. તે તો હેય, હેય, ને હેય જ. નિજ આનંદના અશ આગળ સર્વે હોં બને ચક્રવર્તીઓનું મુખ તૂળ માત્ર પણ લેખે નથી. એનું મુખ પેતાના નિજ આનંદના એક અશમા રહેલું છે જ્ઞાન, દર્શન, આવરણમાં અનંત, અપાર, અપૂર, અતૂટ મુખ તમારા જાતના બનું છે ત્યાં પેહોંચી વળવાને માટે પ્રથમ નિઃશંકતા, નિર્ભયતાદિના શુભ એવે. સિંધુલીવીર દેશ પેતાની ભૂમિક મા મુખને સમુદ્ર દરિયો છે. તે મુખ સમુદ્રની એક જ રજ-એટલે મુખ સમુદ્રની હોર હદા આનંદિત રહેવા માટે પ્રથમ ત્રિકાળી સ્વભાવની એળખાણ અને અખંડ ધડા એઈયે. ચૈતન્ય દીવો સદાય શાશ્વતો છે તે અન્ય અન્ય પર્થાય પરવાથી ન વિજીસે દ્વ્યર્થિક નરે સદાય શાશ્વતો છે. સ્વશુષ્ક પર્થાય અસેદપણે એકમા બહુ એઈયે નિર્ભય પાને રિયર રહેા આ સિવાય બીજું કંઈ કરવાનું નથી આ કામ કરી હેવા જેવું છે. જો આ અવસરને જુદા તો અનવકાળે આવેા અવસર નહિ મળે સમુદ્ર, તરંગે કરીને હાની વૃદ્ધિ કરે તો પણ સમુદ્ર, સમુદ્રપણે એક, અખંડ છે. તેમ આત્મા, પદાર્થે કરીને હાની-વૃદ્ધિ કરે પણ આત્મા એક, અખંડ, પરિપૂર્ણ અને શાશ્વત દીવ છે. સૂરિઠિ અણિની પછવાટે લાલ કે લીલી શાહી મૂકે તો તે નિમિત્ત વડે કરીને તે સૂરિઠિઅણિ લાલ કે લીલી જાહે છે પણ નિજ સ્વભાવે દેવવળ જ છે. તેમ આત્મા શુભાશુભ પરિણમે અસર્મ કૃપ દેખાય પણ ચૈતન્ય સ્વભાવે એક, અનવિય, શાશ્વત છે દ્વ્યર્થિક અને પદાર્થર્થિક દ્રિષ્ટિ, એમ બંને દ્રિષ્ટિએ એકવાર

નગરને વિષે ઉદાયન નામે રાજા હતો તે કેવો હતો ? તેનું વર્ણન
 મોટું છે તે હવે રહી આવડે. એ ઉદાયન રાજાને પદ્મવતી નામે
 રાણી હતી. તે દેવી સમાન મુદ્રાન્ન, દામન્ન, રૂપવન્ના અને
 શુભવન્તી હતી. તે રાજાનો પુત્ર, પદ્મવતી રાણીનો આત્મજ-
 અંગલત અભિન્વી નામે દુમાર હતો. તે સુદુમાર-મ.ખજુના પિતા
 જેવો હતો. જેમ શિવભદ્ર વિચારે છે તેમ આ દુમાર શુભમાં
 હિપરે છે અને શુભમાં વિચરે છે. વળી ઉદાયન રાજાને પાતાના
 બાણેજ, દેશી નામે દુમાર હતો. તે પણ સુદુમાર અને રૂપરૂપવાન
 હતો. હવે અહીં એન સમજાવે છે કે ઉદાયન રાજા અને પદ્મવતી
 રાણી, તેનો અંગલત એવો અભિન્વી નામે દુમાર છે તે રાજ્યની
 અનુકૂળતાવાળો અને રાજ્યની વિચારણા અને રાજ્યની સજાગ
 કરનાર છે. રાજ્યના કારણદરમાં થોડો ભ્રમ પણ હોય છે, આમ
 છતાં તેનો પિતા તેને રાજ્ય નહિ આપે, તેના પણ હેતુ છે.
 રાણીએ જે કંઈ વાત કહે છે તેનો તેને 'હકક' છે. અહાનીને
 હકક નથી. આ રાજાની રાણી રૂપવતી અને શુભવતી છે, તે રાજ્ય
 સારું નાના મોટા ભોળા ભોળાને છે મનને અધુરારી, અનક
 ઉપલવે એવા મોટાની અદર રહીને તે રાજાની સારું રાજ્ય
 હંદિય અને છડું મન એ છેને અનુકૂળ, તેવા ભોળા ભોળાને
 છે. વળી આ નગરનો બહાર પૂર્વ-ઉત્તર વિષાળે એક મુદવન
 નામે ઉદયન છે. તે ઉદયન દરેક જગુને અનુકૂળ તેવા રૂપરૂપ વડે
 રહીને મહાન ચોક્ષિત છે. આ ઉદયને બધા ભોળાને છે. આ તે
 પૂર્વના પુરુષના હક છે, તેને આ દેશ બધા ભોળાને છે. પૂર્વના
 પુરુષના હકને લઈને બહારની બધીએ રહેરહીની સરવજન છે
 એટલે આ રાજા મહાન પુરુષરૂપી છે. એન રહીને એમ
 અનુદવધ આને છે કે આ સંસ્કારમાં અનુકૂળ દર વર્ષે છે:-

શ્રી ચીતરામ દેવ, જગદાન મહાવીર દેવ એમ કહેતા હતા. મુખ ભાવથી, બહા ભાવથી, પ્રશસ્ત શામના ભાવથી, જે બંધ થાય તે પુણ્ય બંધ છે પણ સુધે જો પરબાવમાં મગાવણની માન્યતા કરી બેઠો હોય તો તે પરબાવની - ક્ષીપી માન્યતાના કારણે ધાતી કર્મનું બંધન મર્યાદા કરી અને મિત્ર મર્યાદા તેમ કર્તૃત્વ ભુલિને પે.પતે અને તેને પોતાની માન્યતા થઈ, પે.તે પે.તાના આત્મ-ગુણની ધન કરે છે મુખ શામના, પુણ્ય ભાવનો આદર કરવાથી પુણ્ય તો બંધાયું તે પુણ્ય બધામાં સમવડાવનાં નિમિત્તો દેખાયો. અધાતી કર્મનાં અધેગદ્ગમે જરૂર તે પુણ્ય દેખાયો, પણ અંતરમાં જે નિશ્ચાલ બાંધુ, તેનીથી અને અજ્ઞાનથી આત્મધાવ કરે છે.

અંતરંગમાં ધાતીકર્મ જે પોતાના સ્વગુણનો ધાવ કરવાનાં નિમિત્ત છે તેને ટાળવડે જ્ઞાન, દર્શન, ચારિત્ર અને વપકૃષ્ણ સ્તભાવનું લક્ષણ મુ, તે વિચારનો નથી અને પરબાધનું લક્ષણ કરે છે. જ્ઞાનનું લક્ષણ કરે નથી પણ પુણ્યનું જ લક્ષણ કરે છે. પરબાવનું જ લક્ષણ કરે છે. પુણ્યભાવનું લક્ષણ દોષથી, પરબીનતામાં મુખ ભુલિ દોષથી, તે એવને પુણ્ય બંધાયું તેનું અધાતીકૃષ્ણ દુષ્ણ તો દેખાયો પણ તેને બે.ચવટો કરીને દુર્મનિયાં ચાલે જશે કારણ અજ્ઞાન અને નિશ્ચાલતાને પુણ્ય બંધાયું છે વિચારો પડે અને અમૃતનું દંડનું છે તેને અપાનુષ્ઠાની પુણ્ય કહેવડ છે હવે તે પુણ્યભાવને ટાળે અનિશ્ચનો આદર અને નિશ્ચાલ, દુષ્ણ, સ્વચ્છ વાતનો અનુદર કરે છે તેથી પુણ્યદુષ્ણ દુષ્ણ ટાળે અધારની વસ્તુ, સ્ત્રી, પુત્ર, પત્ની, દેહ, એ બધું જ અધે પણ એક પમાડવાનાં નિમિત્તો દેખાયો અજ્ઞાનનું દુષ્ણ, ધાતી કર્મનું

અંવત ૨૦૧૧ના શ્રાવણ વદ ૬ ને સોમવાર તા. ૮-૮-૫૫.

માંગલ્યકારી પંચપ્રવેશને સંદર્ભે હોં નવકમાર કરીને સિદ્ધાંતથી જ્ઞાનીઓએ નગવત ૫ પત્રિપૂર્ણ જાનમા નિર્જય કયોલ અંદર તરવોનું નામ, તે સિદ્ધાંત.

નગવતીજી સિદ્ધાંત વચ્ચે તે પંચ ૧૦ નું સ્થાન, છોડી દેશે, ઉદાયન રાજાનો અધિકાર નહીં છે આ નવાને પદ્માવતી માંથી શાફી અને અભિવૃદ્ધિમાર નામ પુત્ર ૧ આ રાજા વ્યવહાર અને પરમાર્થ, બાદા અને આત્મચર, જાન રીત કૃતપ્રાપ્તિ છે.

આ રાજાને પૂર્વે હોંડોળ પુત્ર બધાએ છે આનું હોંડોળર પુત્ર કેવી રીતે બધા છે તેની વાત સમજાવે છે. સહજ સ્વભાવની સમતપીમા પુત્ર બધા ને હોંડોળર પુત્ર છે. એ કે રાજાદિની અવસ્થા નામ, ઉદા પૂર્વ નામ ન હોંડોળરથી પ્રશસ્ત રાજ કર્મ બધા છે અને પુત્રના નામ કર્મ બધા છે, ઉદા પુત્ર મહાન હોંડોળર પુત્ર, ધર્માગાને બધા છે “ત્યજે તેને બધા અને આંખે તેને બધા” પુત્રની ઈન્દ્રા નથી તેને સહેજે મુન નિમિત્ત આવે, પુત્ર એ કર્મ આવે તેને બધા.

હોંડોળર માર્ગના ઉપદેશના સુદો હેટલકને બધાવા બધે તેના બધા અને પરમાર્થ સમજવાની રીત કરી એટલે કે સ્વભાવના આદર કરી પેતાના સહજ સ્વભાવની વાત છે નિજ ધર્મની વાત છે. તેની રીતે તે અભિવૃદ્ધિ યત્નિ પદ્મવતું અંદર છે. તેને બધા વિના ધર્મને પાનવનો બધા હોંડોળર નથી. ધર્માગા એમ વિચારે છે કે હોંડોળર રહેલો પરિવર સુદાનક, સંક, સમજાવ બધા છે. તેની સહે રહેલો પૂર્વના બધા કર્મની રીતે.

મિથ્યાદિને પણ શુભ ભાવ થાય છે તે એટલા બધા
 વધી જાય કે દ્રવ્યલિંગીમુનિ થઈને, જૈનના મુનિ થઈને નવમી
 શ્રેણેયક મુખી જાય છે, અહમેન્દ્ર થાય છે પરંતુ તે મોક્ષમાર્ગમાં
 સાધક નથી થતા, તેથી તેને પન્નાર્થે શુભ કહેવાય નહિ, પણ
 અશુભ છે. પુણ્યબધની અપેક્ષાએ શુભ છે નિમ્બદિ, પાપાનુગ્રામી
 પુણ્ય બાંધે છે તે પરંપરાએ મોક્ષના સાધક નથી, પણ સાંસારના
 સાધક છે અને મોક્ષમાર્ગમાં બાધક છે સમ્યક્દિ જે પુણ્યનુગ્રામી
 પુણ્ય બાંધે છે, તે બધના કારણ હોવા છતાં મોક્ષમાર્ગમાં સહકારી
 થાય છે. 'શુભ પદ્ધતિ,' જે કર્મ એવ પુણ્ય કર્મના નિમિત્તે,
 જોગેની કંઠાકૃપ નિદાનમયથી નવીન શુભ કર્મ કરે છે તે
 પાપાનુગ્રામી પુણ્યકર્મ બાંધે છે તે કર્મરૂપી કાળ બરિષ્પકાગમાં
 જોગેને બાંધે છે, ત્રણ ખડના જોગેને બાંધે છે. જેમ વાતુદેવ
 સામે પ્રતિવાતુદેવ નિદાનથી પ્રાપ્ત જોગે દાણ સમ્રાત, ૪૬૪૪.એ
 નાકાદિનાં દુઃખ પ્રાપ્ત કરાવી દેશે.

સમ્યક્દિ એવ નિર્વિકલ્પ સમ્પન્નિને પત્નીને તેનાં દરબાર
 સ્થિત નહિ રહેવાં ફરીવાર દાસા માટે પુરુષાર્થ કરે છે.
 નિવૃત્ત્યર્થ થાય છે ત્યારે સમ, નિયમ, કષ્ટ, વપ, દાન,
 વિદ્યા આદિ કરે છે. વધારે તે નિદાન કરીને
 એ, તે પુણ્યનુગ્રામી પુણ્ય બાંધે છે. તે પુણ્યકર્મ
 સંકલ્પી, વતુદેવ, બગદેવ, દીર્ઘકર અદિના
 દાણ દાણ છે, વધારે પૂર્વજન્મમાં અતિવ
 નાના બળથી વિષાનુભવ પામવાના રૂપને પિંડ
 સંતોષક અદિના સમાન સમાજમાં

ન્યાયે છે. શિક્ષાર કરવા જતી વખતે આત્મધ્યાન હનું. શિક્ષારે ક્યાં
પણી ગર્વ કર્યો, તેથી રીદ્ધ્યાન કર્યું. જેથી નરકનું અનુભવ
ભંધાર્થ ગયું. ૨૪ી અનાથી મુનિના સમાગમે ધર્મ થામ્યા અને
ધનાશ્રુના નિમિત્તે ભગવાનપદને પ્રાપ્ત કર્યું. અત્યારે નરકમાં છે,
ઉતાં યાંતિ લોગવે છે

૨. પુણ્યાનુમતી પુણ્યના કાળે છે ખડમાં અનેક પ્રકારના
સંગવડતાના સંજોગો મળ્યા છતાં ધર્માત્મા છુટતે સંગવડતાને
જોતો નથી. પણ પોતાના નિર્મળ પાવત્ર સ્વભાવનાં બેહુક થક.
અને બેહુક જ્ઞાન (પુણ્ય બાધના વખતે પોતાના સ્વભાવનું જ્ઞાન
કર્યું નથી, તેથી લોગવતી વખતે પણ જ્ઞાન થતું નથી) અને
રિધિસ્થાનો પુરુષાર્થ વધારતા, વધારતા યાત્રિ બેગવે છે. સુની
કહે છે કે મારા જ્ઞાનના પુરુષાર્થને સારા કે નખરા સંયોગે કાંઈ
કરી શકે તેમ નથી. અનિત્ય સંયોગે મારા જ્ઞાનસ્વભાવને કાંઈ
કરી શકે તેમ નથી.

૩. બાહ્ય સાધનો સારાં હોય તો જ ધર્મ થય, શરીર
સારું હોય તો જ ધર્મ થય, સાધનો સારાં ન હોય તો ધર્મ
ન થય અને શરીર સારું ન હોય તો ધર્મ ન થય, તે વાતને
હું મગજમાંથી કાઢી નાખી આમું શરીર પાણીમાં પીકાય, છતાં
કેવળજ્ઞાન હાંને મેલમાં ચાલ્યા ગયા છે. પોતાનો સ્વધર્મ સ્વભાવ
કેઈ પણ નિમિત્તથી અવિદ્ય સખતો નથી.

આ પ્રજા વાત ત્રિશગી સત્ય છે. તેનાં યાંત્રા કે સંકેત નથી.
શૂન્ય પુણ્યને રેડે દુનિદાન્યે. સહેલી મળ્યા વિના
પરોપકારી જ નથી. પરોપકારિણી રેડે હોય તો તે પણ મળ્યા

છવને વીતરાગની એક જ વાણીનું ધવલુ યનાં સસારથી છુટનાં
 વાર ન લાગે જેમકે એવંતા કુમાર આદિ સસારનાં સર્વ
 બોચીને છોડીને, વીતરાગ માર્ગે ચલીને આત્માનું કલ્યાણ કરે છે.
 જ્ઞાની વિચારે છે કે સાધ્ય-સાધક બાવે, જ્ઞાન બાવે, આત્માના
 સ્વભાવમાં સમાર્થ જવું, દરી જવું, દટાઈ જવું, લીન રહી જવું,
 તે એક જ મારે માટે યેય છે.

ધર્માત્મા વિચારે છે કે આત્માની સમાધિ, સાધક છે અને
 નિર્જ સ્વરૂપ સાધ્ય છે. સ્વરૂપ સાધક છે અને નિર્જ સાધ્ય
 સાધ્ય છે, નિર્જ સાધક છે અને મે.સા સાધ્ય છે આત્માની
 સધિ સાધક છે અને અખંડ સુખ સાધ્ય છે અનુભવ દયા સાધક
 છે અને પૂર્ણ દયા સાધ્ય છે. અવી રીતે ધર્માત્મા છવને આત્મ-
 ભાવપૂર્વક જ્ઞાનનો પુરુષાર્થ વર્તવો દેવાથી રાગનો, દોષનો, મે.હનો-
 પુરુષનો સહેજે નહાર થતો જાય છે અને સહેજે સહેજે મહાન
 પુરુષાનુભવી-લોકોત્તર પુરુષ બંધાઈ જાય છે. બલિયમા સુખ,
 પુરુષ કે સગવડગાની ઇચ્છા નથી તેને સહેજે સગવડગાનો નિનિતો
 આવે, તોજી તેને જાણે અને માને કે “હું જીતો છું, આત્મથી
 નિનિતો છું” પુરુષના નિનિતો સંચે.ગે ચાતુરી દેખાય છે જન,
 હરબી જોરે ચાતુરી મળે, પણ તે મું કહે છે તે પુરુષનાં
 સંચે.ઈ જવા નથી અજ્ઞાનપૂર્વક પુરુષ બંધાવ ને તે પુરુષાનુભવી
 પુરુષ છે.

મહા લોકો કહે છે કે આપણે કરમ-કરમની લપમાં પડવું
 નહિ જનમાં વધારે જિંદગી હિતરીએ તે આપણું બધુંને રૂઢી
 જલ્લ અને બધું વધારે જિંદગી હિતરીએ તે ‘સેડ’ રહી જલ્લ

ખેડક છે. પરભાવ અને પરદ્રવ્યની શક્તિને પોતાની માનવી, તે
 અજ્ઞાનીનો ખોરાક છે “હું” પરથી જુદો હું અસંયોગી ગાળા
 હું,” તેમ યોને પોતાને બૂઝીને શાગ-દેવ, અજ્ઞાનભાવનું મંડલ,
 અનાદિ કાળથી કરતો આભ્યો છે હર્મને નામે જડભાવનો-
 બંધભાવનો આદર અને અબંધ સ્વભાવનો અનાદર, અનાદિ
 કાળથી કરતો જ આભ્યો છે. જો ન કરતો હોત તો બ્રહ્મ દર્પ
 ગયો હોત. તે બૂઝ ટાળવાનો ઉપાય, અમૂલ્ય સ્વભાવને સમજવો
 તે છે. તેમાં પરભાવનો ત્યાગ કદં બંધ છે અરૂપી, અલીન્દ્રિય,
 મુક્ત, ગાયક સ્વભાવ તે નું તેને જડ દેહકિ પરદ્રવ્યોની સદાય
 નથી. એવા નિરુપાધિક મુક્ત આત્માનું લક્ષ યત્તાં સદૃશ સ્વભાવનો
 આદર થાય છે અને પોતાને ચારિત્રની વૃદ્ધિ થાય છે. ઉદય
 અનુસાર આદરપાત્રી પણ હૃદી બાય છે. સહેજે અણદારક
 પરિણામ કયો કે મારો સ્વભાવ અણદારક છે હું અલીન્દ્રિય,
 ગાવા-દ્રવ્ય હું. લેવની હંજા, નેરતની હંજા તે મારો સ્વભાવ
 નથી. હંજામાં તો હજાર પોતાનું ખેડ રહ્યો છે. હંજા એ જ
 દુઃખનું કારણ છે. અનેક પ્રકારની હંજાઓ તે મારું કાર્ય નથી.
 આમ જ્ઞાનીનાં પરિણામ યત્તાં આપણી આત્માના લક્ષ કાયે કાયે
 દેવ-ચુર-શક્તિની બક્તિની વૃત્તિ દર્પ બાય છે. પીત્તલની વણી
 કાંમળવાનો વેશ ડિપડી બાય છે અને તેનાં સહેજે સહેજે
 પુરુષાનુગ્રહી પુરુષ બંધાય છે, તે પણ સમ્યક્-વિચિત્રાગ્રહ એવને
 અની હંજા નથી, તેથી આપણ સ્વભાવ પ્રગટ્યો બાય છે. જ્યાં
 મુખી આપણ બાવ ન પ્રગટે ત્યાં મુખી ક્યાં પુરુષ પણ બંધાય
 નહિ જુએ તો ખરા! ૪-૫-૬-૭ દુષ્ટત્વને લીધે જ નમસ્કાર
 બંધાય બાય છે. તેઓની હંજા. પણ હોતી નથી અનંત
 સ્વેચ્છીયાં અનંત લીધે જ કદં ગયા તે બધને “વાર” કહેવા

પૂર્વકના પુરુષના કાઠ આવા ન હોય માટે ભગવાન શ્રી જિનેશ્વર
 દેવનું બ્રહ્મ ચૈતન્ય છે. તે વચ્ચે તારથી તે તારકો, ચન્
 (૧ થી ૪) અતિચયોથી સંપન્ન હોય છે ચોત્રીશ અતિચયો
 નીચે મુજબ.

૧ તે તારકોનો પુરુષદેહ અદ્ભુત રૂપ અને ગંધવદેહ હોય,
 આરોગ્યયુક્ત હોય અને પરસ્પરાદિથી મલિન ન થતો હોય.

૨ તે તારકોનો શ્વાસોશ્વાસ ૫૫ કમળની મુગંધ જેવો મુગંધ-
 યુક્ત હોય.

૩ તે તારકોના દેહમાં રહેલ લોહી અને માંસ, ગ્રામનાં દૂધ
 જેવાં સદેહ તેમ જ દુર્ગંધ રહિત હોય.

૪ તે તારકોનો આહાર-નિહાર વિધિ છે, તે ચર્મચક્રથી
 અદ્ભુત છે.

૫ તેનું સમવસરનું ચોક્કસપ્રમાણ જૂમિમાં હોય ૫૫ તેનું
 કંટકોટી મનુષ્ય-તિર્થચ-દેવેનાં મુખે-મુખે સમાવેશ કર્પ
 થાય છે. દેહને અગવડતા રહેતી નથી.

૬ તે તારકો દેશના આદે કે.ઈ અપૂર્વ શ્વેતિ છુટે ૫૫ તે
 તારકોની વાણી મનુષ્ય-દેવ-તિર્થચને માટે રંગરેત્નની
 જાણમાં પરિણમી શકે.

૭ તે તારકોનાં ચિર પાળ સૂર્યનંદરની ચોક્કસ ૫૫ વિદંબજી
 પદ્મચંદ તેણે તે તેજોનય જામંડગ હોય.

૮ તે તારકો જે રક્ષણ વિચરતા હોય તે રક્ષણી સર વિશ્વમાં
 ૨૫ ચોક્કસ મુખીનાં તેમજ સર્વ અને નીચે ૧૨૫ ચોક્કસ
 મુખીમાં તેમ જીવતા ૫૫ જ નહિ.

- ૨૫ ભગવાન વિચારતા હેય ત્યાં કાંટા ઝીંપે મુખે ઘડી ભાલ છે
 ૨૬ વૃક્ષો લચ્વીલચીને નમે એકેન્દ્રિય પણ નમે.
 ૨૭ દૂર દૂર સંભળાય તેવો દુકુળી નાક ધનૌ ઢાલ.
 ૨૮ વાયુ અનુકૂળપણે વર્તે.
 ૨૯ પક્ષીઓ પણ પ્રદક્ષિણા કરે.
 ૩૦ મુત્રંધવાળાં જગની વૃદ્ધિ થતી હેય
 ૩૧ પાંચે વર્ણનાં પુષ્પની વૃદ્ધિ થતી હેય.
 ૩૨ વાળ અને નખ વધવા પામે નહિ
 ૩૩ અધન્યથી કોઠ દેવતાઓ, એક નિઃશયના નહિ પણ ચારે
 નિઃશયના મળીને એઠામાં એઠા કોઠ દેવતા, તે તારકો
 પાસે રહે છે.
 ૩૪ ઋતુઓનાં પ્રવર્તન પણ અનુકૂળ જ હેય છે. જન્મે ત્યારથી
 તે તારકો પ્રથમનાં ચાર અતિથયોથી સપ્ત હેય છે. પછી
 દેવગણના પાંચે ત્યારે પાતીકનોના ક્ષયના થોડે હાપ્ત થતા
 ૧૧ અતિથયો હેય ત્યારબાદ દેવગુરુ થતા ૧૬ અતિથયો
 હેય છે. આમ કુલ ૩૪ અતિથયો હેય છે.

ભગવાનની વાણી ૩૫ ગુણોએ પુરુષ હેય છે. તેની વાણીનાં
 કાંઈક કશી રખલવા ન હેય અને મધુરતા પર ચિત્તની હેય.
 સંભગત્તને લગે કે અણે કનનાં નનુત રેલ્યાં ન હેય.
 સંભગત્તને કુપા-નૃપ અદિ સર્વ જુદાં દિને વાનવ બદલે તેથી
 વાણી હેય છે. સંભગત્તને સંકલ્પ પેદા થતા નથી અને કલ્પ
 થાય તે પેદા થયાં જ કલ્પ થાય છે, તેથી તે વાણીના અદિરૂપ છે.

સંવત ૨૦૧૧ના આવળુ વદ તમે બુધવાર તા. ૧૦-૮-૧૯૫૫.

પંચ પરમેષ્ઠીને બાવપૂર્વક નમસ્કાર કરી નિહાળ્યાં રાત્રી-
એએ સમજાવ્યું. ઉદાયન રાત્રીની વતી ૫૮ છે તે વતી મહાન
પુરુષાનુભવી પુરુષવાન છે તેને સ્વા. ૫૪, ને ૫૦ ચક્ર, પત્ત,
સમૃદ્ધિ બધી બાદ સામધી અનુક્રમિત અમૃત- ૪૮ ને અમૃતનું
દાંતું છે. આવા લોકેશ્વર પુરુષ ન ત્રિપતી સ્વરૂપની અમૃતિમાં
સહેરે સહેરે મળી આવે છે તેને ત પત્ત ને નમસ્કાર વ દેવ છે.
તેને દેવ પદ્ય કર્મ દિગ્ગતી સમગ્ર ન્યા સમયગત નરૂપી
સંક્રમા ક્યારે આત્મામાં ગમે છે ત્યારે દેવ કર્મ દિગ્ગતી
જાણતાં નથી કર્મ માત્ર બાવળુ કરતું છે પૂર્વ કર્મ ઉદય
નિમિત્તે સાધક ધર્માત્માને વર્તમાન જાતી દયામાં લોક પડે છે,
પરંતુ ખૂબી તે એ છે કે, તેને અભિપ્રાયમાં લોક નથી
વર્તમાન પદ્યમાં લોક પડે એટલે સગદેવ દર્શ આવે છે.
૪, ૫, ૬, ૭, ૮, ૯ કે ૧૦મે શુભધન શુદ્ધિ કે અશુદ્ધિપૂર્વક
લોક પડે છે. ૫૨નું પરમાર્થ તે એનું જ દેવવા છે કે પૂર્વ
દિશી એટલે દેવ, શુભ, પદ્યમાં નદન શુદ્ધ જ છે. ૫૨નું
સંકાર અવસ્થામાં એ પદ્યને એકાગ શુદ્ધ દેવ તે વાર રાત્રી
ધર્મી મહાપર ગીતમ દશાની લેવા મહાન જન્ય પુરુષ, પુરુષ
કેમ કરી આ બધું જનજન્ય જગત શુદ્ધિની બેલમાં દર્શ દેવ
છે અને એટલે છે કે 'આત્માને બધું, દેવ છે નહિ તે તે આ
જાણ છે.'

"જાં, એક છે દેવતા, સામે વાણીમાંડી
જો મોઢાવેશમાં શુદ્ધિની તે આંડી".

મુખી જીવ અનેકાંતને અને વ્યવહારને સમજાવે નથી ત્યાં મુખી
શુભ વ્યવહારનો હોષ કરી અશુભનાં પ્રવર્તે છે મુમુક્ષુ જીવને
પુણ્યની ઇચ્છા નથી. પરંતુ સાધક જીવ, સ્વરૂપનો ઉદ્ધૃષ્ટ પુરુષાર્થ
ઉપાદે છે. તેમાં સદ્ગુણ ઉદ્ધૃષ્ટ પુણ્યનો રસ પત્રી બાધ છે જે
જીવને સહેજે સહેજે પુણ્યનો ઉદ્ધૃષ્ટ રસ પડે છે નથી તેના
પુરુષાર્થની કચાચ છે ધર્માત્માને પુણ્યબાધ કરવા દેય છે.
પૂર્ણપદ સિવાય તેને કશું ભોક્ષ્ય નથી દેવમનિના પણ ઇચ્છા
નથી. છતાં પુરુષાર્થના દેતુરૂપ એવા શુભ વિદ્યેષા, દેવ, ગુરુ,
ધર્મ તથા જ્ઞાતની ભક્તિ, જ્ઞાની પ્રત્યે માન અને અર્પણના
ભાવ, આ બધું નિદેશ અક્રિયભાવને અનુકૂળ થવા માટે, બાહ્ય
નિમિત્તનો સંયોગ દેવા માટે આબ્યા વિના રહે નહિ નિદેશ
આપાદ્યભાવને અનુકૂળ થવા માટે વ્યવહાર-ગદ્ય નિમિત્ત આબ્યા
વચર રહે નહિ.

નય નિદેશ એકાંતથી. જ્ઞાનાં નથી કહેડ;
એકાંતે વ્યવહાર નહિ, ખન્ને સાધ રહેડ.

જ્યાંમુખી સત્ત્વનું શુદ્ધસ્થાન નથી ત્યાંમુખી ઈર્ષ્ય, દમ્બ-
દામ્બીએ પુણ્યને કથિત વ્યવહાર ઉપદેશ માની લેવું ન જોઈએ.
કથિત પુણ્ય વ્યવહાર ઉપદેશ તો છે માટે ભાવે દીક, તેન
માની ન લેવું, સાચુ અનુદિ કાળની નીકળ્ય કરી રાઈ છે તે
જરૂર હજી આવતાં તે તરફ દાગડાં કરી ભગવતી નામે માટે કહ્યું
કહે છે, તરફ જ્ઞાનાં કાલ્યા શુદ્ધસ્થાનને રાઈ નહિ ત્યાંમુખી
તરે પુણ્યને દીક માની ન લેવું, પરંતુ રાઈ પુરુષાર્થ જ રાઈ
જોઈએ ખન્ને અરેહા સમજને હોદ્દાન અને કાલ - કાલે

તુમ્હ અને પાપાનુમધી પુણ્ય છે સમ્યક્ત્વ તથા તે ૧૫
 બંધન તે પુણ્યનુમધી પુણ્ય છે અજની પણ જે લખ રૂપિયા
 ધર્માદમાં ખર્ચ કરે અને જ્ઞાની પણ જે લખ રૂપિયા ધર્મદમાં
 ખર્ચ કરે, બન્નેને પુણ્ય બધય છે, ૩૪. અજની એવ મને છે
 કે જે લખ રૂપિયા મે ખર્ચ કર્યા જ્ઞાની મને છે કે ને રૂપિયા
 તે જોને વપરાવાના હતા એટલે વપાય છે મે ધર્મ કર્યું તથા
 અનાદિની ભૂલ, હવ બેગથી નદા જે હવ તે નદાના બંધ
 સુકાંટ ખાય, અને અદરનો સવળે પુણ્ય થી લાર તે પૂર કરેલા
 મિથ્યાત્વાદિ કર્મ ૧૬૫૧ કદને સ્વરૂપના શાંતિને ધની લાયક પત
 પોતાના સજાંગ જ્ઞાનગુણમાં દર્શિને જ્ઞાનગુણને લાજે છે, તેના મુખ
 બાજનો કસપજી આદર તથા પાનુ અપરી અવસ્થા છે,
 તેથી તે રાજ સમ્મ લાય છે અને પુણ્યનાં કર્મ. વગર પણ
 પુણ્યનુમધી પુણ્ય બધાઈ લાય છે. આમજાવના જૂનકાના
 સમ્યક્જ્ઞાનપૂર્વક જ્ઞાનનો પુરુષાર્થ વર્તમે દેવતા રત્ર અને સાર
 ચિત્તનો નકાર સમ્મ લાય છે. અ, તે હું નહિ, દેવચિત્ત, તે હું નહિ,
 પુણ્યનાં ફળ, તે હું નહિ, તે લક્ષ્યા મદન સનુદિકાનું લે. ૩૪
 પુણ્ય બધાઈ લાય છે ભગવાનપદ પણ બધાઈ લાય છે આથી પુણ્ય
 તે સારક દયાવાળા ધર્માત્માને જ બધય છે, જેને પુણ્ય
 કર્મના નથી તેને સદેશે શુભ નિમિત્ત આપે, તેને પોતે જાણે,
 પાંતુ તે બધાથી હું જુદો છું તેમ માને સમ્યક્દષ્ટિ, દેહ પાત્રના
 વિદ્યુત્તન ઉપર દેવ, દેવ-દેવીઓ નાદરજા કર્યા હેય, છતાં
 તે તે માને છે કે, દેહાત્મન તુમ્હ છે સદેશં વસુમદા જેવું છે.
 હું તે તેનાથી નિરપેક્ષ છું.

નંદ મહીમરને મદાપીર મનુ અને તેના સદેશો નિદાય
 કરે અને તે સ્વરૂપને સમજાવે ૧૬૧ દાંબા રાજ સુધી ભગવાન

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840.

[illegible]

ઉદ્ધવન રાજાને બધા સંયોગે શાતાકારી અને મુત નોડા છે, તેમાં પુણ્યનો મહિમા નથી. પરંતુ પોતાના ત્રિકાળી સ્વરૂપના જનમાં, જ્ઞાનની આરાધનામાં સદેવે સદેવે અતુ આવી મળે અને આત્માના બાવ વિના જે પુણ્ય બધાય તે પાપાનુભવી પુણ્ય કં. પુણ્યાનુભવી પુણ્ય અને પાપાનુભવી પુણ્યના સ્વરૂપને સમજે તે ત્રિકાળી સ્વરૂપની સાધનામાં હતા પડેલા ને. સદેવે મેલેને નય આપે તેવાં પુણ્ય બધાય છે. ઉદ્ધવન રાજા વ્યવસ્થાને અને પાપાનુભવી પુણ્યવાળા છે. હવે તેની આત્મસમૃદ્ધિ કેવી ઉત્તમ થતી આવશે.

— — —

આ - ૩૫

સંવત ૨૦૧૧ના ધાવણ વદ ૬ ગુરુવાર તા. ૧૧-૮-૫૫.

શ્રી બ્રમવતીજી સૂત્રનું ૧૩મું યાત્ર, ૭મું ઉદેશ્ય સંકેત છે. ઉદ્ધવન રાજાનું બાહ્ય અને અભ્યંતર વિવેચન સંકેત છે. ઉદ્ધવન રાજાને પૂર્વ એવું મું મું જેથી પુણ્યાનુભવી પુણ્ય બધાયે મું, તેની વાત આવે છે. અત્યંત બૂઝ તે નિશ્ચયની બૂઝ છે, તે બૂઝ મહાન છે, અત્યંત દુઃખને આપતરી, અત્યંત વચન-મંથ્ર બિનાં કરનારી છે. તે બૂઝ જાણે, ગુરુદેવ આવે, પેતે પેતની જલે સમગ્ર પુરુષાર્થ લેવે તે પૂર્વે જે નિશ્ચયવાદી કરે, આત્માની વાત કરનારાં હતાં, પૂત કરનારાં હતા, તેને જલનુભવી નય કર્મ જલ તેને નય કર્મ કરવા પડી પેતે પેતના સ્વરૂપમાં દર્શિને પોતાનાં સ્વરૂપ, દર્શન, ગુરુને બાધે છે, તેનાં મંદ જલથી કેવળની જલિ કર્મવા ઉપદેવ જન્યો, પાંડુ હાલ પેતે કર્મકર કરે નથી. હા આવી અવસ્થા છે. તે અપૂર્વ; આપણે જે પૂર્વના કરે છે, તે હેવ લોકોની જલ જલ જલે

માવવાનું નથી, આવશે તદિ અને આવ્યું પણ નથી કે. પરંતુ
 અધ્યાત્મી જ્ઞાન પ્રગટનું નથી. હું મારા પે.નાના અભેદ, અખંડ
 જ્ઞાનસ્વભાવમાં નિદેશ છું. પરંતુ અધ્યય વિના શુદ્ધ સ્વભાવમાં
 કદા ટોકો છું, એવી કદા તે સમ્યક્દર્શન તેજ પ્રકારે સ્વાધીન
 એકલ જ્ઞાપકપણાને સ્વીકાર ને જ્ઞાન અને જ્ઞાનનો વિચાર તે
 સમ્યક્જ્ઞાન અને જ્ઞાનમાં નિદેશપણે દર્શી રહેય કે તે અસ્થિ
 જ્ઞાનમાં વર્તવું કે હું એકરૂપ વીતરન છું. જ્ઞાપક છું, એજ સત્-
 પ્રકરૂપ એકમાર્ગ છે જ્ઞાનનું વર્તન તેજ જ્ઞાનીનું જ્ઞાનની સમ્યક્
 ક્રિયા છે, તે ક્રિયાને મિશ્રતાની કે. છ પણ ક્રિયા પહેલથી રોકે
 તેમ નથી. યજનનું વર્તન તે અજ્ઞાનીનું વર્તન છે શુદ્ધ સ્વભાવનો
 અનુભવ તેજ એકમાર્ગ છે. સકલ, વિકલ રચાઈના અનુભવ તે
 એકમાર્ગ નથી. અર્તીદ્રિય સુખનો અનુભવ, અર્તીદ્રિય સુખ તે જ
 સ.નું સુખ છે. તેની પ્રતિભા ઉપર મુખ ક્રિયાકાંડ કે મુખ કલ
 નથી. અમુક ક્રિયાકાંડ ને અમુક જાવને તથા માટે મુખ
 ક્રિયાકાંડકે રીક છે.

અર્તીદ્રિય સુખનો ઉપર સ્વનુભવ છે અને સ્વનુભવનું
 વર્તન તે જ સમ્યક્ ક્રિયા છે એ.સ એટલે મુકવું કે.નાથી
 અટકાઈથી સર્વ ક્રોધી રહિત, મુખ બધનથી રહિત, અમુક
 ભંજનથી રહિત તે એ.સ તે તે પ્રત્ય. ઉપર પણ તર્ક મુખમુખ
 આવશે રહિત છે, અને જ્ઞાનના અનુભવથી જ એ.સ છે. જ્ઞા.ના
 કલનો શુદ્ધ અનુભવ તેજ જ્ઞાતાનું જનકિયામે કરની, જ.દાના
 ક્રિયાકાંડ અને મુખ એ.સને એકમાર્ગ જાની લોકો છે. તેની અન્યથા
 મિશ્ર દેવથી તે મિશ્રાદિ છે. તેની કિં, કલોની એક
 કલને પણ પહેલથી રોકે તેમ નથી. એકમાર્ગ તે જ છે કે

કામરૂપ અમુદભાવ એમ બન્ને બાવ બાધે સ્ત્રી શકે તે વિધવાત્વ
 અને અનંતબુધ્ધી એમ સુત પ્રકૃતિનુ અભાવે સમ્યક્દર્શનને
 કુલ્લ બધારે આત્મામાં પ્રગટ થાય છે ત્યારે તેજ પ્રમયે સ્વચ્છ
 જ્ઞાનસાધ્ય પ્રગટ કર્મ બાય છે. શુદ્ધ સમ્યક્દર્શનબાધી કર્મની,
 નિર્જિજ્ઞાસાય છે, પરંતુ અન્ય કષ્ટકારનું નાશ થયેા નથી,
 ત્યાંમુખી કષાયકર્મનો કંટકો ઉઠાય થાય છે તેટલું અમુદપણું
 પણ પડે છે, તેનો કર્મ કલજ નથી. હાથલ તરીકે સુતનુ
 જોગિયાર વાગ્યે ધરમાં સર્પ નીકળ્યે મેં, ધરના સાધુને છે, પણ
 તે સર્પ પટ્ટાશ નીચે છે, તેમાં કર્મ કલજ ચાલતે. નથી એ
 સર્પ બહાર નીકળે તો તુરત જ તેને પાડીને બહાર ફેંદી બાધે,
 તેથી જ રીતે આત્માના પ્રદેશ ઉપર પાડે. પ્રદેશ રહેતું છે,
 સૂચામાં પડ્યા છે, તેથી તેનો કલજ નથી. હાથમાં સમ્યક્દર્શન
 છે, સમ્યક્દર્શન છે કર્મ બહાર આવે છે તુરત જ તેને ઉપડીને ફેંદી
 કર્મ શકે તેમ છે. આ રીતે બન્ને બાધ શુદ્ધ અને અમુદ બેકજ
 સમયે બંદરમાં ચમકે છે અને પેત્રપેત્રના કાર્ય કર્યા કરે છે.
 શુદ્ધ જ્ઞાનના અંશથી કર્મની નિર્જિજ્ઞાસ અને સવર થાય છે અને
 અમુદ રાગના અંશથી કર્મના બાધ થાય છે. તેમાં સનેપૂર્વક
 દુષ્ણ સજ દોષ તો પુણ્ય બંધાય અને અમુદ રાગ દોષ તે પાપ
 બંધાય છે. એમ દોષા છતાં આત્માની હાનિ થતી નથી, કારણકે
 સમ્યક્દર્શનના પ્રભાવથી તે સ્ત્રી દુર કષયર્જિત કલિનાને
 કલિના બાધે છે. જેને સ્ત્રી છે, તીર્થાર કે સર્વપતિક
 વિધવાના પત્નો બંધ પડે તેટલું કષયર્જિત કલિના બાધે છે
 અને તીર્થાર પદ બંધાય તેટલું તેટલી અવગત પેત્રપેત્રે
 . . . . .
 સમ્યક્દર્શન તરિત બાનાનાં જ્ઞાન અને કલિનાને મેં
 કિષ્ટ છે, તે કિષ્ટ દર. તે બાના પેત્રપેત્ર બાધે દુષ્ણ-સજ

1
2

3

4
5

6

7

8
9

10
11

12
13

14

15
16

કાલજી કે. શુભની જાતને તેમણે જાણી નવા મેલના પડાગ ઝિમાં છે,
અંતરઅંતુ ક્રિપદમાં નથી દેહમદા મુલની નથા આમા તથાનો
દેવ નથી પણ દેહદેવ જાને છે, તથા નાનને અત આજને નથી.

શુભ-અશુભ, નવ તરવને અપદ નથા, પદાચારને અપદ
નથી, તેવે તામલી તાલસ કલ દાન. વર નુવી આવખમણને
પારણે માલખમણ કરે છે, કાલ જાણી નાની કાલમે પણ
તેનું તપ અવતુ નથા તેનું નામવજ દન નાન તપ દેન તે તેટલા
કાળમાં દેટકાવ શુભ આદામા પદાચાર નથા હા' મેલની એણી
ઉપર દેવજી સર્વ શકે પાતને હા અને પાતની કલપનમે
આવે તેવો મેલની નિસરણી પર પદાચાર નથા અર્જિત
નાવમાં બેલવામાં દેખે શુભ અવતુદન તરી શકે નથા, તેમ
અજાનતપ કરવામાં દેખે શુભ આદામા અપ નહિ અજાનતપમણ
કરે, પરંતુ અજાનતો યોગ થયે નથા અને અજાનતી જાતનુ
એટલે આત્માનુ પ્રદેખત જાત થયુ નથા અજાનતી તે ખાલી કિલવો
અવિવેકનાં, અજાનત પાતની છે અહીં તથા દેવ નથી તપ તે
કાળી પણ કરે છે, અજાનતી પણ કરે છે એવી દેહનાં સારા
વિવેક આણે નથી, મેલનાં પડાગ એના કાલુ ઝિમાં છે, અંતર
તરવનો ઉદાહરણ નથી, તે સદાચાર પામવા માટે ખણુ કરે
દેવ તોપણ દેહમાં જુટ છે, તેથી સદાચાર હો તેન નથી વલુનો
તેવે રજાવ છે, તેવો તમજે નો દાન થયે અપદ અજાનતીને
અંતરનો અંતર અપદી અર્જ છે. અંતરની અર્જમે હાલ અર્જ
કાલે તે દેહમાં કાલ અર્જ

અજાનતી એવી અવ છે તેવી અર્જ, તેને અર્જ મેલનાં
દેહમાં અર્જ વલુદ અર્જને અર્જ અર્જ એ કાલ. કાલ તે દેહ

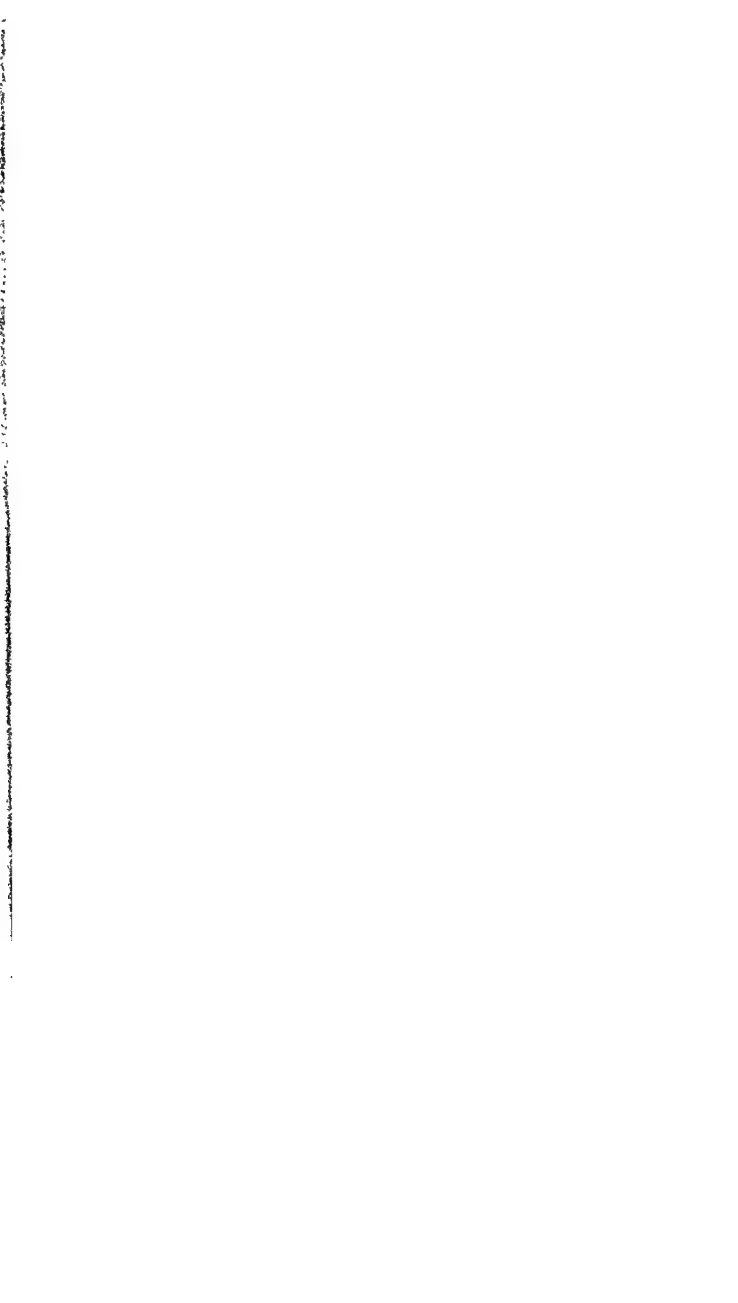

નિર્જન, પરંતુ તેની ખાનદાનીમાં ફરક પડે નહિ, તેમ અન્મનો
અસહી સ્વભાવ ખાનદાનીવાળો છે, તે સદા એક સરખો છે સિદ્ધ
અને સંસારી, બધા જીવોનો સ્વભાવ એક સરખો છે સંસારી જીવને
પર્યાયમાં ક્ષણિક રાગ, દ્વેષ, મોહ, વિકાર ક્રોધ છે પણ આખો સ્વભાવ
રાગ, વિકારવાળો થયો નથી. બાલ-તપસ્વી આવા ખાનદાનીવાળા
સ્વભાવને ભૂલીને વિકાર તથા ચાર ગતિને પાતળુ સ્વરૂપ માને
છે ચાર ગતિમાં જનમ્યુ કે ચાર ગતિમાં જવાના કારણ તે આત્મનું
અસહી સ્વરૂપ નથી, પરંતુ નહીં સ્વરૂપ છે હવે અનગદ્યામાં
ક્રિયા કરવામાં કંઈ બાકી રાખી નથી, છતાં કામ થતું નહિ,
તેમાં ક્રિયાનો દોષ નથી, પણ પાતાનું અસહી સ્વભાવને પાતે
સમજ્યો નથી. ક્ષણિક વિકાર, સમયે-સમયે બનેા કરે તો યથા
અને ન કરે તો ન યથા અસહી સ્વભાવને જાણે તો જ વિકાર
છે, અસહી આત્મા મગદ યથા, નહીં ટળી યથા અને આત્માનું
પરમ કસ્યાણુ યથા.

— ૩૮

સંવત ૨૦૧૧ના ધાવણ વદ ૧૨ રવિવાર તા. ૧૪-૮-૫૫

ઉદાયન રાધના અધિકાર દ્વારા આત્મનો સાર સમજાવ્યો
છે. સ્વ સેજ ટેકનો માલિક છે, એટલે સૂર્ય જેન સેજે કગ્ગે
હી નીકળે, તેમ આ રાધનો આત્મા સેજે કગ્ગે ખીલી
કગ્ગે છે. આત્માનું અસહી સ્વરૂપ પરથી જિનન છે, મુક્ત છે, ગુણ
જમાં ન હોય તેનું છે સમ-દેષ, આત્મનું અસહી સ્વરૂપ નથી
જમાનું, અસહી સ્વરૂપને જેમ છે તેમ જાહેરને તેમાં એક-કર
જ તે જાહેરના જનના એક નહીં સમજાવે નહિ થય છે.

અંક૬૫, વિહ૬૫ની એક સમયનાં દેહન, આત્માના ત્રિભુવ
સ્વરૂપમાં નથી. અંસાર એક સમય પૂરેના છે, તેથી તેના ક.૬૩૫
અંક ગતિના બધા સ્વરૂપ આત્માના નથી, એટલે જ હું મનુષ્ય છું,
દેવ છું, નારદી છું, વિશ્વેશ્વર છું, તેમ જ આત્મા, તે ગતિ વગેરેથી
રહિત છું, અનાદિ, અનંત, અંક૬૫, પરમાત્મા સ્વરૂપ છું, તે
કાલને લક્ષમાં લઈને આત્માની પ્રતીતિ કરવી, યજ્ઞ કરવી,
વીતરાગ, વિદ્વાન, નિર્વિકાર પ્રતીતિ કરવી, તેમ જોવાનું કામ છે.
અંક૬૫માં સંદિગ્ધ મુદ્ધ આત્મ-જાણી કહેવા છે તે સ્વરૂપ અને
નિર્વિકાર છે. આવી જ્ઞાનીની કામ ક્રિયા છે, કામી ક્રિયા છે, તેના પાપર
એવો છે કે તેનો આત્મ કરીને જીવે તે આત્મ ગતિ પૂરી થાય એક
જિંદગી કરીએ કેક અદરના પ્રાણી આત્માના, પ્રાણી આત્માને
સૂતો છે, અંધારી રાત છે, તેને મલકે ક્રિયા આવી મલકે, પછી તે કાલને
છે અને કાળને વિચારે છે, 'અહો દો' અને કેટલી સરલ ક્રિયા
આવી મલકે તે ક્રિયાને આત્માના કાળ છે ? આત્મા પોતે જ છે,
તે સદા આત્મા જ કરે છે, એમ જાણના જાણનું જે આત્માના
વર્તન, તે જ વર્તન જ્ઞાનીની અંક૬૫માં ક્રિયા છે એ ક્રિયા વળે
સમયે નિર્વિકાર કરી કરે છે. આત્મા આત્માના કામ અટકે નહિ
અંધારામાં જોડો દેવા તોપણ તે સર અને પડેને બહે છે. આ
અંક૬૫માં અને વીતરાગનાવનું વર્તન એ જ્ઞાનીની ક્રિયા છે.
અત્તની, પદ્મી દિધી સૂર્યાસુ બહે છે, પદ્મ તેને સૂર્ય
આત્માના યનુ નથી. અત્તની, સૂર્ય આત્માના કાળ છે અને મન
પુદ્ધિ કરી કરે છે, આટલે જ જ્ઞાની અને જ્ઞાનીની ક્રિયાનાં અંક૬૫-
પાત્ર એટલું અંતર છે.

જાણી દિધી જુએ તો મલકે ક્રિયા પદ્મ આત્માના
વિચાર કે ક્રિયા કરવી, એ જાણી દિધે આત્માના સ્વરૂપ નથી

જ આત્માનો અસુલી સ્વભાવ જાણે છે ત્યાં મુખી બંધ છે. આ માન્યતા તુરંત જ પડી બંધ નથી, પરંતુ જ્યાં સમ્યક્તાનું ધર્મ ત્યાં પડી પોતાના કારણે બંધ થતો નથી એ સ્પષ્ટ થતો, જ્ઞાન-ક્રિયાની વાત, એ વાતને સાંભળવાના બોલના બંધ કરીને સત્ય દેવ, મોહકથી અજાણનાં ગોઠવ્યા બોલીને જમાવાસ્યના જેવા પેર અપ્રકાશમાં પડેલ દોષ, તેને સૂર્ય બોલે, તે પણ દેખાતો નથી. શું બહારથી દોષ જ્ઞાનસૂર્ય બોલે છે? બાઈ, તું પોતે જ એણે કળએ સંપૂર્ણ સૂર્ય છે, તે તું જ છે, તે વાત બધા બારણે સાંભળી શકાવી નથી. એ જ્ઞાનીની જ્ઞાનમય ક્રિયાને એકાગ્ર ચિત્તે સાંભળે, સાંભળીને સમજે, અને આદર કરે, ભક્ત કરે, પુરુષાર્થ કરીને એ ગોઠવું પ્રારથી છુટુ છે એમ જુદો રહીને વિચાર, ભજન, પ્રમાદ, દયા એ બધા બારણાં દેખાડીને, તેમથી જુદો થઈને એક સમય બહાર આવે તો બહારથી જ્ઞાનનું અજરનું પ્રયત્ન અને પ્રકાશ થાય, થાય ને થાય.

આ દેવના રાગ સેન દેશને પાડી છે. એટલે એણે કળએ તેનો સૂર્ય ખીલ્યો છે. આત્મા પરમાત્મથી સદા જુદો છે તે કેવી રીતે સ્વતંત્ર છે, તેની સ્વાધીનતાએ આત્મામાં થઈ, અને તેની રૂચિ, તેનો જ ઉત્કૃષ્ટ અધાર અને હું ત્રિકાળી, સ્વયં, જ્ઞાનના સદા સ્વભાવમાં ટકાયે છું તેથી ક્રિયા, વર્તન, જ્ઞાનથી એકત્વપ દેવ, ત્યારે તે ચરિત્ર છે તે ચરિત્રથી જ્ઞાનીના જ્ઞાની ક્રિયાથી થઈ છે એ જ જ્ઞાનીના જ્ઞાની તત્ત્વ ક્રિયા છે અથવા જ્ઞાનીના જ્ઞાની ક્રિયાની સંપ્રદાયોમાં જ્ઞાનીના મહામહાપુને પાણે મહામહાપુની ક્રિયા, એક કદએ પણ ન બાંધી દો.

દે.પ તેને અંસારવર્ધક કર્મોને બંધ થતો નથી, પરંતુ જેના
 અંતરમાં આસક્તિભાવ છે તેને અનન્ય સન્માનના કાળજીથી કર્મોને
 બંધ થાય છે. અમ્યરૂપિ હવની ભૂમિમાં વૈવિધ્યમય દે.પ છે
 તેને જેટલો પ્રેમ આત્મજનુભવમાં છે, તેના કોઈના બળને પ્રેમ
 મધુ વિષયભોગમાં નથી. પરંતુ જેને વિષયભોગની જાડ વૃત્તિ
 છે, તે એમ કહે કે આત્મા નહીં સ્વભવચાલે નથી, અસલી
 સ્વભાવચાલે છે, તે વાત એ જાની લીધી છે, ખાટે અને દુરે
 અંસારને બંધ પડે નહિ, તેને સામ્યજ્ઞાને કહે છે કે 'ભર્ષ' તે
 મૂઢા પાપ છે, મૂઢા કંઈ છે ને પેટના ત્રિકાળી અસલી સ્વભવને
 ઉડીને. શેઠ-દેવતા, વિષયભોગનો, અને પ્રકરતા નિમિત્તોના
 બંધનમાં પડે છે, એ પોતાને સાધુ માને તે કહેવા પૂરું
 છે, 'ખરું નથી' તેને આત્માના અસલી સ્વરૂપ કે સ્વભાવનું અને
 નહીં સ્વરૂપ કે સ્વભવનું જાન જ નથી તેને સાધુ કોહણ
 થઈ જ નથી. અમ્યરૂપિ હવ તે સ્વભવથી જ વૈવિધ્યમય બની
 બંધ છે. એ અંસારનાં કર્મો કરને થકો પડે બાકે છે કે જેટલે
 અંશે અતિરેકનો ઉદય છે, જેટલે અંશે અતિરેક છે, તેટલે
 અંશે કર્મનાં બંધનનું કારણ છે. દુર્લભ અમય થયે નથી
 લક્ષ્ય દેશિત્રને દેવો યાજ કરવાના પુરુષાર્થ કરીયા લઈ કપાય
 હૃદય પીતરની, હીરુમે.ની સુસ્થાનની પ્રતિ દશે તરફ જ દુર્
 સર્વ અર્થ દર્શ્ય ને વસ્તુ જેન છે તેન અને છે, તે
 સ્ત્રીની સ્ત્રીની ક્રિયા યાજ, નિર્જા કરે છે પડે છે. અને
 હવે તેમ લમજે છે અને અંસાર કરે છે તે અમ્યરૂપિ દર્શ
 યાજો જ નથી. કર્મ અપકૃત જૂઠું કરે તેમ નથી. તું જૂઠું કરે
 તો દુર

જ્ઞાન ધર્મ પદજ્ઞાન એવી પે.તાના જ્ઞાનની પદ્ધતિ ધર્મ જ્ઞાન નહિ
 ધર્મ નથી. દર્શણમાં એક ઝગઝગે ત્યારે દર્શન એ દર્શન થયે નથી,
 પરંતુ તેની કાંતિનું પરિણમન એવડે થયેલ છે, તોપણ દર્શન તે
 પેતાના સ્વભાવ રૂપ જ છે જ્ઞાની હો છે કે, જ્ઞાનસ્વભાવ એ આત્માનો
 શુભ છે. આત્મા જગતને બાંધતો થઈ. પણ તે જ્ઞાનશુભ નિત્ય છે આ
 સ્વાસ્થ્ય અને અનેકાંત છે એ દર્શન તે પ્રમાણે ન બાને અને હો કે
 જ્ઞાન, કેવળી જ થાય છે. જ્ઞાન, કેવડપ જ છે, જ્ઞાન, કેવળી જિજ્ઞાસુ
 જ નહિ. ઘટ છે ત્યાં સુધી જ જ્ઞાન છે તેમ માનવર એકાંત
 જિજ્ઞાસુ છે. ઘટની પાસે બેસવાથી એ ઘટનું જ્ઞાન ધર્મ કેવ
 તે તેની પાસેના યાંબલાને પણ ઘટનું જ્ઞાન ધર્મ બેઠાએ, પરંતુ
 તેમ બનતું નથી. જેનામા જ્ઞાનચક્રિત છે તે જ ઘટને દેખીને
 બહારી થઈ છે. એ માટે જ્ઞાનની સત્તા કેવળી જિજ્ઞાસુ છે જ, એવી
 જે પ્રતીતિ અને તે પ્રતીતિમાં ટાંકું એકું જ્ઞાનીનું વર્તન એ જ
 જ્ઞાનીની સમ્યક્ક્રિયા છે. દર્શણમાં પદ્ધતિ ઝગઝગે છે, પરંતુ પદ્ધતિ
 અવગ છે અને દર્શન પણ અવગ છે તેમ જ્ઞાન અને કેવ, બને
 અવગ અવગ છે. દરે જ્ઞાન સર્વ કેવને બાંધે છે, ઉપાં અનેક
 પ્રકારે પદ્ધતિ દિશી દેખવામાં આવે, તોપણ જ્ઞાન એ આત્માનો
 શુભ છે. આત્માથી છૂટીને તે બીજે કયાં જવાનો નથી જ્ઞાન
 અને આત્મા અલે છે. આત્મા અવગ છે અને આત્મા એવડને
 બાંધે છે તે કેવડ વસ્તુ પણ અવગ છે. એવે એક અનેકાંત બાંધે છે
 અને તે જ સધર્મ છે. એમ સ્વદાદ દાપ જીવ-દેવનું અનેકાંત
 સ્વરૂપ સમબદ્ધનું છે. તેને સધર્મીએ જાન્ય. પ્રતીતિ દેખી
 એવડ કેવડ હો છે કે જેને આત્માની સ્વરૂપિનતા હો છે,
 તેને તેજ હોય છે.

તે શુભ રાગરૂપે હોય કે અશુભ રાગરૂપે હોય તેમાં શુભ, અશુભ
અંધનું કારણ છે. આ પૂર્ણપણે સંતોષવાનું અને સ્તનની કિલ્લો તે
સંવર અને નિર્ધારનું કારણ છે એવા સ્તનની કિલ્લાની એક કાળને
અગ્નિની કિલ્લાની સ્થાને દળા પાડી પડેલાં નહિ.

ભગવાન કહે છે કે, જે જાણે જનન કાળ કાલે, અનંતભર
કર્મા, તે જાંબક જાણ દત્તો અને તે ઉપાધિવળે જાણ દત્ત
ઉપાધિવળે જાણ સેવવાથી નિરુપાધીક તથા આત્માને જાણ બિરો નહિ,
શુદ્ધ આત્મજાણ બિરો નહિ, પરંતુ પોતા યથા યથા સમજીને જરૂર
જેવ શાંતિના માર્ગે જાય તો સુખ શાંતિરૂપ રૂપ પાડનાં પ્રગટ
માટે પોતાના શુદ્ધ સ્વરૂપની શાંતિને જાળવવાની જરૂર છે અને તેને
સમજાવનાર સતના સમાગમના જરૂર છે એક નાના બાળક હોય
પરંતુ તેને માર્ગની બરાબર ખબર હોય તો તે બાળકને પણ
પૂછવું જોઈએ તેમાં હું મોટો, તે નાનો તેને કેમ પૂછવું? એમ
જાનમાં રહે તો માર્ગની ખબર પડે નહિ જાણનારના હૃદય નાગરિકો
જાણનારથી બિરોધ છે અને લિહપુર થયું છે. સંસારમાં તે હૃદય
નહાય છે, અનેક પરીણા ઉકેલ હોય તેથી છે પરંતુ અનુભવ
છે, વિજ્ઞાન થાય અને વિજ્ઞાની મૂળો રૂપે નહિ છે. ૨૫ હૃદયના
આકાશી છે. તેથી પાંચ વળા ગાદના બેઠા છે અને જ્યાં જ્યાં
સત્તામાં જૂથ પડ્યા છે. દુનિયાના જેવે તેથી હૃદય હોય, પરંતુ
જે માર્ગે થયું છે, તે માર્ગનું જાણ પાડનાં ન હોય તે તેમ
જેવું જાણ પાડીને, તે માર્ગના અણકાર જાહેર થાય પરંતુ જાણ
હોય, તેને પૂછવું જોઈએ, પરંતુ જાણ ન મૂકે અને ન પૂછે તે
સમજાય રહે એક પંદરજી નવજી બેઠા હૃદય તે નવજીજાને
પૂછે છે 'વિજ્ઞાન જેવું જાણે છે કે જ્યાં જાણે છે નહીં'

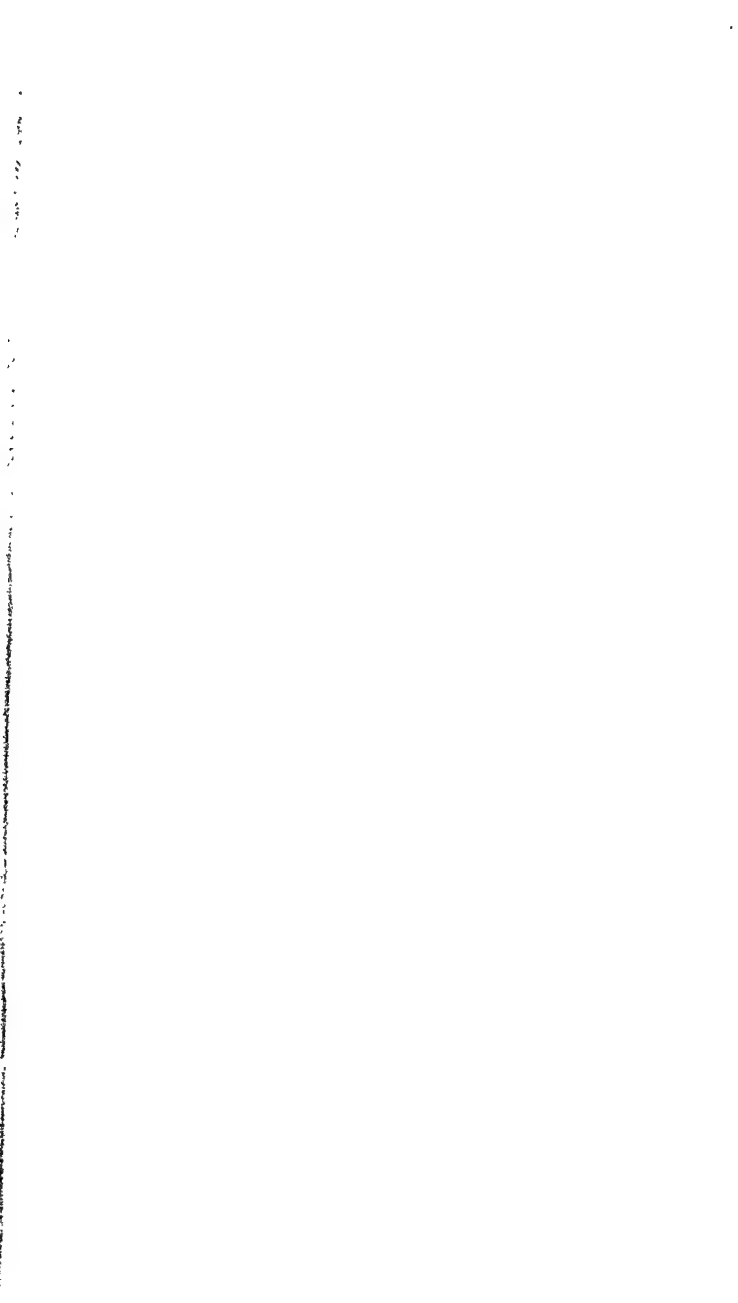

કાળે ધણા છોકા પાત્રી ચકે છે જે સર્વજ્ઞ ભગવાને સાચુ તરત
 હણું છે તેનો વિરોધ ટાળીને જો વર્તમાન સમયે તો આ કાળે
 પણ એકાવતારીપણાને પાત્રી બાથ તેમ ભગવતીજી હાથે છે સમજ્યા
 વિના બનતું દુઃખ પાડ્યો તેમા કિયાની ખત્રી નથી એક માત્ર
 સમજણની ખત્રી છે જેને તે બૂલ ટાળી છે તેજી વરવાર
 સત્સમાજને સત્તનું સ્વરૂપ સાબગતું પડ્યો, સમજતું પડ્યો અને
 વિચાર કર્યો પડ્યો સલામના ગવડમા જેન દલા પુરખા
 સમજાવીને ન્યાય આપે છે તેમ આ નૌન્યાના નિરૂપાવી મુદ્દ
 ધર્મનો અને ઉપાધિવાળી ભૂતનો બનાદિથી ગમ્યો ચાલે છે.
 તેની સફળતા પાસે ફરિયાદ કરવાથી સારી સમજણ થવાથી
 બનાદિનો ગમ્યો ટળી બાથ છે, માટે જાની પાસે જઈ સમજો
 તો કદાચ પડે.

સા - ૩૦

સંવત ૨૦૧૧ના દાવણુ વદ ૧૪ મંગલવાર તા. ૧૬-૮-૧૪.

ભગવતીજી સૂત્રનું ૧૩મું ચાક અને ૭૬૦ ઉદ્યોગ વચાવ
 છે, તેમાં ઉદ્યયન રાખનો અધિકાર ચલે છે ઉદ્યયન રાખ સોગ
 દેધનો પછી છે તેનો ન્યાય સમજાવે છે. આ રાખનો આત્મા
 સેધે કળાએ ખીલી બિડાયે છે જાનીની એક કળાને અજાનીની
 બધી કળા પણ પડેલે નહિ એક જ વખત સૂત્રના સમાજને
 સમજાવનારને પામવાની પાત્રાને નિગમીને બદલ, તે સ.દ,
 દેવ, બહાન, સંકલ્પ-વિશ્વાસ સહિત સદાજ મુદ્દ સજાવ દેખાડે.
 સદાજીન વિદ્ય સજાવનો સદાજી કાવધી બદલ નેહાટા કરે
 છે. સત્સમાજમનો ઉત્કૃષ્ટ સુચિ ભરીને સત્સમાજમની સુચિ
 મરડે, તેની મરડેને એ છે કે તેની સર્વ તંદારની સુચિ શરૂ છે.

સમ, દ્રેષ રૂપ શુભાશુભ વૃત્તિઓ બ્રહે છે તે પર પ્રવૃત્તિના નિમિત્તની ઉપાધિ છે, પરંતુ તેના સાથે આટલું માની લેવું કે પોતે પોતાના જ્ઞાનમાં બૃહ રૂપ મિશ્રવસ્તુઓ બ્રહ્મ છે એ સંકલ્પ, વિકલ્પ, સંગ્રહિ પરબાવનો પ્રવીક - કરે છે ત્યજન સ્વયં, જ્ઞાતા-દશા સાક્ષીને બૃહીને પરબાવનો કર્યા કાચ છે અને પરબાવનો કર્યા કદને શુભાશુભ કર્મના એટલે છે - કદિ કંઈના ઉદય દેખીને હું સમ, હું મંદ, હું કર્મ એમ માનતા, બ્રહ્મી કિયાને કરતો, કર્મબાવનો આટલે કરે છે અને એને આટલે કલ્પી નથીન કર્યા બંધાયાં જ કરે છે. એન નિર્મળા અનીલામાં પર એવે બાજુવાનો સ્વભાવ છે, તેમ જ્ઞાનમાં કર્મ, ને કર્મને અને અન્ય એવે બાજુવાને યોગ્ય દેવ તે બાજુવા કરે છે આટલું જોઈતાં જઈ કર્મવર્ગજ્ઞાની કરતાં કિયાને મન, વચન, કાલાની કિયાને આ આત્મા, દેહબાવના કારણે, દેહાધ્યાસને કારણે, દેહ પ્રત્યેના મમત્વને કારણે પોતાની માની જોડે છે જે જોડે આત્મા છે તે જ જોડે કર્મવર્ગજ્ઞાની પડી છે તેમાં કર્મવર્ગજ્ઞાની ૧૪૮ પ્રવૃત્તિઓ પડી છે, તેની કિયા સમયે સમયે કાચ જ કરે છે અને જ્ઞાન તેને બાજુવા કરે છે, પરંતુ અનિર્મળ આત્મા, દેહાધ્યાસના કારણે તે બધું પોતાનું નાની જોડે છે.

પોતે પોતાના જ્ઞાતા-દશા સ્વભાવને બૃહીને પરબા કર્યા કાચ છે, એટલે કર્મવર્ગજ્ઞાની કિયાને પોતાને કર્યા નહીં છે. પોતાના જ્ઞાનમાં શુભ કે અશુભ કંઈના, સંકલ્પ, વિકલ્પ, મન, વાણી, દેહની કિયા દેખાય છે હવે તે જમતે નિમિત્ત સંબંધીના જોડે પોતાના જ્ઞાનમાં બાજુવા છે નાહી દેખાય છે, દરેક બધું છે, તેમ દેખાય છે. તે જમતે જ અને પરબા વિશેષ બૃહીને પૂર્વે

અત્રિ ઉ. જે દર્શનપ્રેમ અને અત્રિપ્રેમથી પુરશે અને પોતે
 પાત્રમાં લખાય હશે તે જ પ્રેમમાર્ગ છે આથી દયા લખવાને
 માટે એક વચન અમરું ખાને. પૂર્વના પુણ્યના કારણે જ્ઞાના
 મળે અને પૂર્વના શાપના કારણે અજ્ઞાના મળે. એ બન્ને સિદ્ધિમાં
 જણ પણ રાગ, દ્વેષ નહિ કરતાં. અમરું પણ તે જ પ્રેમ-
 માર્ગનો ઉપાય છે વીતરાગભાવ તે જ પ્રેમમાર્ગ છે રાગ,
 દ્વેષ, મોહને ઊડીને પોતે પોતાના સ્વરૂપમાં રહે તે સ્વરૂપ અત્રિ
 અત્રિ ઉ. જીની આથી વિદેશ શુ કહે ? જાને. આંધ્ર, વિદેશનો
 આંધ્ર, તે અન્યદેશનો ધર્મ નથી, પણ મોહનો ધર્મ છે કર્મના
 અભિવ્યક્તિ કિયાઓનું કારણ તે સ્વરૂપ અત્રિ અત્રિ છે. આમાં
 કર્મના અભિવ્યક્તિ નિરોધ તે જ સ્વરૂપ અત્રિ અત્રિ છે, તે જ
 ધર્મ છે, અને તે જ સાચી કિયા છે. અને તે મેં જીવ કારણ છે.
 અત્રિ એવનાના અનુભવમાંથી હી કર્મને શુદ્ધ વીતરાગ વીતરોષ
 અનુભવ કર્યો તેમાં કહે છે આંધ્ર વીતરાગ. વધી તેટલે જો
 પ્રેમમાર્ગ હશે, તેટલા જો આમાંના શુદ્ધતા હશે, એ જ
 વીતરાગતા વધતા વધતાં પ્રેમમાર્ગથી પૂર્ણતા થશે. ત્યારે કર્મ
 કર્મનો હાથ કાઢી જશે અને આત્મા સ્વરૂપ સંતોષ છે તે જ
 કર્મને રહેશે.

પુણ્યને અત્રિની કહીએ નાથી કહે કરે છે, અને અત્રિની
 આંધ્ર દેવથી પુણ્યની મેં કહે છે અને વિષયવત્ત પ્રયત્ને
 તે જ પુણ્યની શુદ્ધતા છે. અત્રિની આંધ્ર દેવ, દેવ, અત્રિ
 શુદ્ધતા વધતા વધતા, અત્રિ પુણ્ય વધે તેટલે અત્રિ કર્મ
 ત્યારે જ તે પુણ્ય શુદ્ધ કર્મને કહે જાણે છે. આંધ્રનો મેં
 કહે છે, એ શુદ્ધતા કહે નહિ, તે જ એ અત્રિ પ્રેમમાર્ગ સત્રિ

[illegible]

જાણી ક્રિયા જઠમાં છે તેમ સ્વાર્થ થઈ બેઠી. ૪૫૧ી યદ્યર્થ અનુભવ થયો તે જ જાણીની કમ્પ્યુક્રિયા છે તે જ તને મેક્ષ અપાવશે.

જાણીના જાનની ક્રિયા કેવી હોય ? જાનના જાનની ક્રિયા હોય ? હું પોતે કે.જી. ૧૪. જાન મારાથી બિન્ન છે કે અભિન્ન છે, અને તે જાન કેવી રીતે પમાય અથવા કેમ ૪૫૨ી શકતું નથી એનો અપૂર્વ વિચાર, અપૂર્વ ભવે. યાજ્ઞન આનન્દા લક્ષે, યાંત્ર ભાવે એ કરે તો અદૃશ્યી જવાબ આવે છે, 'જાન તું જ છે.'

આત્મ-તત્ત્વ, વસ્તુનો સ્વભાવ તેજ તારો ધર્મ છે, સ્વરૂપમાં દાનું તે જ જાણની ક્રિયા છે, જાનની ક્રિયા તે આત્માની બહારી ક્રિયા છે, આ ક્રિયાથી તારા મેક્ષ છે નિર્બળ સ્ફુટિત અસ્ફુટિત સંમાન ચેતન્ય સ્વભાવ, મન, વચન ક્રિયાની નિરૂત્તિથી સ્વતઃ પ્રગટ કરવો તે જ ધર્મ છે, અને તે તારા સ્વરૂપને ધર્મ બાણા અને ૪૫૧ી તેમાં સ્થિર થા એક અંતર્ગતીર્ણ ૪૫૨ી સમજાતર સ્ફુટિત એ તું સમજા કરીશ તો તને અનન્ત કર્મની નિર્વાર થશે. એ જ જાણીના જાનની કમ્પ્યુક્રિયાનું બળ છે. સક્રેક જન્મજાતીના પાંચલો દિપ્તિને ૪૫૩ી ૪૫૪ી પાડીના નામે છે, છતાં પોતે કેવળજ્ઞાન લાંબે મેક્ષમાં બાંધ છે. ક્રિયાના બાજુ જાણી અનન્ત અજાણીના બળની રીતુલના ર્થ રહે ?

પોતે પોતનાં સ્વરૂપને સમજાવે નથી. જનકિકાનું વાતર્થ સમજાવે નથી, અને પોતનું માની પામવે પામીથી, ૪૫૫ી મુંઝવે અને ભાંડવે એ મુંઝવે નહિ તે. બાજુ નહીં મુંઝવે કર્મથી રૂઢ મૂર્તિ છે. અનંતગુણથી કેષ, અન્, નન્, દે.નથી

4

પોતાનો સ્વભાવ બાળકા પછી પેને મળત્ર છે, પણ પોતાના સ્વભાવના અજાણી પોને પરત્ર છે

“अप्पा कत्ता चिकत्ता य दूहाण य मुहाण य
अप्पा मिच्चममिंनं य दूप्पहिंय मुप्पहिंयो”

ઉ નુ આ ૧૦ આ ૩૭

માટે જાનીની ક્રિયામાં પેને પેનના કુખને કાઢી અને અજાણીની ક્રિયામાં પેને પાત્રના કુખના કાઢી છે પોતે જ પોતાનો મિત્ર અને શત્રુ છે સુખાંગીદાર અને દુઃખાંગીદાર કંઈક પોતે જ છે.

જાન તે જાનફર જ છે અને પર તે પરફર જ છે. સોનાનાં દાળીઓ સોનાફરે જ પડ્યા છે તેના વડુ બપુ તેથી પરફરેથી સોના અશુદ્ધ કહેવાય છે, તેના વડુ સોનાના સ્વરૂપથી શું દાળી ગયું? ના, ત્રાળાના વડે અશુદ્ધ ગાણી, ને તે દાળવા માટે તેને સ્વાર્થપણે દોષ તે. અશુદ્ધતા દાળી થાય અને સોનાનો દાળીઓ સોનાફરે મળી જાય સોનાનું શુદ્ધ સ્વરૂપ પ્રગટે, તે જ રીતે આત્મા સોના જેવો છે પરન્તુ વડેથી આત્મા અશુદ્ધ કહેવાય છે, પણ આત્મા પોતાના સ્વભાવથી દાળી નથી તેને શુદ્ધ કરવા માટે સંસ્કાર સમકર્ણરૂપ જ્ઞાનક્રિયાએ તેને દોષીએ તે અશુદ્ધતા દાળી થાય અને આત્મા નિષ્ક શુદ્ધ સ્વભાવે પ્રગટે પ્રગટે પૂર્વશુદ્ધ, સૈવે કળાએ ખીલી, શુદ્ધ રૂપે રહી જાય.

સુક્રિયને અર્થ નેક જ છે, હર્ષ નેક જ છે. સ્વનમક વિવિધ તે જ હર્ષ. દુઃક વિવિધ તે જ દર્ષ. દુઃખની અથ

ઉપયોગને પરથી દહાવીને પોતાના સ્વરૂપમાં લગાવી દેવો તે જ પોતાનો પુરુષાર્થ છે, તે કર્તવ્ય છે આત્માના જે વિહર થાય છે, તેને ઉદયિકભાવ બદલીને ન અનાન્યાય જ છે એવો દૃઢ નિર્ણય રહેવો, તે જ સ્વરૂપ પ્રાપ્તિનાં મુખ્ય ઉપાય છે, મુખ્ય પુરુષાર્થ છે. જાયક તરફ લગ્ન રખા, દેમક જતા, દંપતી, તે હું છું. કોય જિલ્લ છે. તેના કપટ, અનિષ્ટ વિહર ન થાય તે જ પુરુષાર્થ છે. તે જ પુરુષાર્થ કહેવા અન ત જ સત્ય પુરુષાર્થ છે. સ્વર્ગમાં ટકવો, જાતાના જ્ઞાનનું વાત ને જ દાંતી કિયા છે એ કિયાથી આત્મા નિમજ થતા કાય ૭ અન અદ્યપદાતના ભુક્તમાં મેલમાં કાય છે, એમ જ્ઞાનીની અને અજ્ઞાનીના કિયાને બદલીને જાતની જાનકિયામાં જે ટકે તે ભવ અદ્ય કાળમાં મેલમાં રહે.

સા-૪૩

સં. ૨૦૧૧ના પ્રથમ બાદરવા સુદ ૨ શુક્રવારના ૧૬-૮-૪૫.

ઉદયન સ.કર્તા આત્મા તેજે કળાન ખીરો છે, તેની વાત સાચે છે. નિત્ય ચેતન્ય, અનકર નાચ, અદ્યતી અધેતિ, જાયક સ્વભાવમાં પ્રભુ કાળ, પ્રભુ દેહમાં જૂઠું નથી રહતું સ્વભાવનું જ્ઞાન રહ્યું, તે દેમ જૂઠો હું આત્મા શુદ્ધ છું, આત્માનો જેમ નિર્કેષ છું, તેનું અને નાટી પ્રાપ્તમાં એક સાચે રહે, છતાં તેનાં કે.ઈ સમયે શુદ્ધ મુર્ખસ્વભાવના અભાવ નથી, તેમ હું ચેતન્ય - આત્મા કર્મનાં વર્ણનાં કર્મનાં અવરણનાં કર્મણુ દરીર સાચે એક કોરે રહેવા છતાં જુદો છું. જેવે હેતુનું લગ્ન રહીને જાતમાં, કપલમાં, અનકિ દાંતી કાચક રહ્યું છે, છતાં જાતસ્વરૂપ રહે તે દાંતી નથી, એ દાંતી નથી, એ

જ્ઞાન જ મોક્ષનું કારણ છે, એમ જિ.ઉં, પણ મોક્ષના ઉપાયનું અવધાન નહિ કરત, બધા અને મોક્ષ છે તેમ મા.૪ મોક્ષથી જોઈ તેવા જગતના જીવે નર વદ્યન પીધવટે રીતે એટલે વાળીના આડબર્યા પેતાન આત્મને અંદરન અપ છે, પરંતુ જાતકિયા તે. કમતા નધા બધાન અગાજ બધના વર્ગ છે. 'જ્ઞાનથી મોક્ષ' તેમ વા.૫ ૨૨ છે, પાંતુ તથા જ્ઞાનાના જ્ઞાનથી કળા અમે નહિ ત કળા ન ગા.૩૫ના રીત જુદા ન

જે હવ સમ્યક્જ્ઞાન અને સમ્યક્જ્ઞાનને પામે, તે સમ્યક્ જ્ઞાનથી કહેવાયે. નધા ૧૮ ન જગ કલ વગર નહિ સંપૂર્ણ જ્ઞાનને જ રંગ ન દેવ જોઈએ. બધના ગુણરથનક સુધી સાધક દયા છે સાધક હવ તેને દેવ સમને છે અપૂર્ણ વા.૫ને અપૂર્ણ રીતે સમને છે સ.ધક દરના રંગ કલ છે, તે સુધી વાત છે અને રંગને અ.દરનીય મનવે. તે સુધી વા.૩ છે. રંગ થાય તે કલા ગુણને દે.૫ છે ? તે જ્ઞાનગુણને દે.૫ નથી. યદગુણને દે.૫ નથી, પણ ચરિત્રગુણને દે.૫ છે અને તેને અ.દરનીય માને તે યદગુણને દે.૫ છે યદને. દે.૫, તે મિથ્યા-દર્શનરથ છે. રંગ તે વિહાર છે અને વિહાર ને બધત છે, તે વા.૩ સ.ધી છે, એમા વરા પણ વ.દિ. નથી, પરંતુ ર.ય તે મિથ્યા નથી, રંગ તે અજ્ઞાન નથી જ્ઞાનને રંગ દે.૫ જ નહિ, તેમ માનનાત્મ સમ્યક્દર્શન અને સમ્યક્જ્ઞાનના સ્વરૂપથી સમજણ નથી એ શરને પેતાનુ સ્વરૂપ સ્વીકારે, પે.૮૮ સ્વરૂપ માને, તે તે હવ મિથ્યાથી પણ છે અને અહની પણ છે.

અતઃકિંતુ હું આત્માના જટકથી મિથ્યા ન અને અજ્ઞાન છે છે સ.ધક હવને જે રંગ અને દે.૫ કલ છે, તે વિહાર છે,

1111

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100
101
102
103
104
105
106
107
108
109
110
111
112
113
114
115
116
117
118
119
120
121
122
123
124
125
126
127
128
129
130
131
132
133
134
135
136
137
138
139
140
141
142
143
144
145
146
147
148
149
150
151
152
153
154
155
156
157
158
159
160
161
162
163
164
165
166
167
168
169
170
171
172
173
174
175
176
177
178
179
180
181
182
183
184
185
186
187
188
189
190
191
192
193
194
195
196
197
198
199
200
201
202
203
204
205
206
207
208
209
210
211
212
213
214
215
216
217
218
219
220
221
222
223
224
225
226
227
228
229
230
231
232
233
234
235
236
237
238
239
240
241
242
243
244
245
246
247
248
249
250
251
252
253
254
255
256
257
258
259
260
261
262
263
264
265
266
267
268
269
270
271
272
273
274
275
276
277
278
279
280
281
282
283
284
285
286
287
288
289
290
291
292
293
294
295
296
297
298
299
300
301
302
303
304
305
306
307
308
309
310
311
312
313
314
315
316
317
318
319
320
321
322
323
324
325
326
327
328
329
330
331
332
333
334
335
336
337
338
339
340
341
342
343
344
345
346
347
348
349
350
351
352
353
354
355
356
357
358
359
360
361
362
363
364
365
366
367
368
369
370
371
372
373
374
375
376
377
378
379
380
381
382
383
384
385
386
387
388
389
390
391
392
393
394
395
396
397
398
399
400
401
402
403
404
405
406
407
408
409
410
411
412
413
414
415
416
417
418
419
420
421
422
423
424
425
426
427
428
429
430
431
432
433
434
435
436
437
438
439
440
441
442
443
444
445
446
447
448
449
450
451
452
453
454
455
456
457
458
459
460
461
462
463
464
465
466
467
468
469
470
471
472
473
474
475
476
477
478
479
480
481
482
483
484
485
486
487
488
489
490
491
492
493
494
495
496
497
498
499
500
501
502
503
504
505
506
507
508
509
510
511
512
513
514
515
516
517
518
519
520
521
522
523
524
525
526
527
528
529
530
531
532
533
534
535
536
537
538
539
540
541
542
543
544
545
546
547
548
549
550
551
552
553
554
555
556
557
558
559
560
561
562
563
564
565
566
567
568
569
570
571
572
573
574
575
576
577
578
579
580
581
582
583
584
585
586
587
588
589
590
591
592
593
594
595
596
597
598
599
600
601
602
603
604
605
606
607
608
609
610
611
612
613
614
615
616
617
618
619
620
621
622
623
624
625
626
627
628
629
630
631
632
633
634
635
636
637
638
639
640
641
642
643
644
645
646
647
648
649
650
651
652
653
654
655
656
657
658
659
660
661
662
663
664
665
666
667
668
669
670
671
672
673
674
675
676
677
678
679
680
681
682
683
684
685
686
687
688
689
690
691
692
693
694
695
696
697
698
699
700
701
702
703
704
705
706
707
708
709
710
711
712
713
714
715
716
717
718
719
720
721
722
723
724
725
726
727
728
729
730
731
732
733
734
735
736
737
738
739
740
741
742
743
744
745
746
747
748
749
750
751
752
753
754
755
756
757
758
759
760
761
762
763
764
765
766
767
768
769
770
771
772
773
774
775
776
777
778
779
780
781
782
783
784
785
786
787
788
789
790
791
792
793
794
795
796
797
798
799
800
801
802
803
804
805
806
807
808
809
810
811
812
813
814
815
816
817
818
819
820
821
822
823
824
825
826
827
828
829
830
831
832
833
834
835
836
837
838
839
840
84

ક્રમજનું તે નિર્લય એટલે પરમાર્થ, તેમ જ આ અનંત ગુણો પિંડ છે, ત્યાં જ્ઞાનથી આત્મ. જાણે તે આત્મ, ઘટ્ટ કષ્ટ તે આત્મા, ક્રમા કષ્ટ તે આત્મા, ત્રિકળી વરૂપમાં કષ્ટ તે આત્મ, તપ તે આત્મા, એમ વ્યવહારથી એક કરીને આત્માને સમજાવ્યો છે. ગુણોએ, કથન તે વ્યવહાર છે ત કેવળ આત્માને સમજાવે છે તે તેમાં જે વ્યવહાર થયે તે નિર્નિત્ય નીવડે છે એવો વ્યવહાર, પરમાર્થનાં રી રીને આવે, તે પ્રધાન જ્ઞાન એ છે કે-જાણે, આત્માની ક્રિયા આત્માના થાય છે, જ્ઞાનની ક્રિયા જ્ઞાનનાં થાય છે, તે આત્માના થાય છે હવે જે અસત્ય પરમાર્થને સમજતો નથી, નિર્લયને સમજતો નથી તેને હવે અંદર લક્ષ કરાવે છે. કેવી રીતે લક્ષ કરાવે છે તે જાણે, આ વિધિ.ક કરે છે તે આત્મા છે, પરમ સત્ય, હાનિ આત્મા છે, અને આત્માને જે પરમાર્થ વિચાર કરે છે તેને સ્વ તત્ત્વ જાણ, જુ સદા થઈ જ્ઞાન, આત્મિક જગેરે અનેક ગુણો પિંડ છે, એમ જોઈને અનેક વક્ષ કરીને ગુણ ગુણીની એકતા કરે છે તે આત્માની આત્મા ક્રિયા છે, જ્ઞાનની જ્ઞાનક્રિયા છે, કોઈ પરમાર્થની તુલ્ય ક્રિયા છે. આમ સ્વદાદ સમજાયા વગર નિરોધ નથી

હવે 'સ્વદાદ' અર્થ 'અપેક્ષા' થાય છે અપેક્ષા એટલે દિ-
કે.જી. 'સ્વદાદ' અર્થ 'તિહાંગ' એનો સજાવ અર્થ એવો કરે કે
અપેક્ષાનો જે તિહાંગ છે તેને સ્વદાદ કહેવાય છે.

દર્શન :-

એક જ સત્યનાં પરમાર્થ નિર્લય સત્ય છે, અનિર્લય સત્ય છે, પરંતુ જે અપેક્ષાને નિર્લય છે, તે જ અપેક્ષાથી અનિર્લય નથી હવે કે.જી. સત્ય પરમાર્થ પે.જી.ના વસ્તુવસ્તી અપેક્ષાને નિર્લય અને

(૧) હવત પારિજ્ઞાનિકમ વ (૦) જાન્ય પારિજ્ઞાનિકમ વ
 (૩) અમલ્યત્વ પારિજ્ઞાનિકમ વ અ. ત્રણે બેને કર્મની અપેક્ષા નથી.
 પારિજ્ઞાનિક જાવના અ. ત્રણ બેદ, ૧ વ્યવહાર નયના રિતર છે
 હવે હવના સ્વભાવની દૃષ્ટિયા અંકરત નો. બે અને તે દૃષ્ટિયા
 બેમાં આવડે તો જાન્યત્વ, અજાન્યત્વવાળા બધા હવે. ત્રિકાળ
 એકરૂપ પારિજ્ઞાનિક સ્વભાવવાળા છે હવત પારિજ્ઞાનિકમ વ તે જાન્ય
 તેમ જ અજાન્ય બધા હવેને એક નરમ. હવે છે જાન્યત્વ
 પારિજ્ઞાનિકમ વ જાન્ય હવેને જ હવે છે અને અજાન્યત્વ
 પારિજ્ઞાનિકમ વ અજાન્ય હવેને જ હવે છે ત્રણે પ્રકારના બધે
 પીત્તપોષાના સ્વભાવથી જ છે તેમાં દે.ઈ કર્મની અપેક્ષા નથી.
 ધણાં પુણ્ય કરે તે હવ, 'જાન્ય,' અને ધણાં પાપ કરે, તે હવ
 અજાન્ય. પ્રવૃત્તિ જાવ કરે તે હવ, જાન્ય અને અજાન્ય જાવ કરે
 તે હવ, 'અજાન્ય,' તેમ નથી પુણ્ય અને પાપ, ઉદ્ધિષ્ઠિ જાવરૂપ છે.
 જાન્યત્વ અને અજાન્યત્વ પારિજ્ઞાનિક જાવરૂપ છે તેથી જાન્યત્વ કે
 અજાન્યત્વપણે પુણ્યપાપની અપેક્ષા નથી દે.ઈ હવ જાન્ય હવે
 અને તે ધણાં પાપ કરે, દુરમા કરે દે.ઈ કરે, સ્વાત્મની નારકે બધા
 તેમાં પાપ કરે તેથી તે કઈ અજાન્ય ધર્મ જગે નથી દે.ઈ અજાન્ય
 હવ ધણાં પુણ્ય કરે, નવની મેરેયકે બધા તેમાં પુણ્ય કરે છતાં
 તે કઈ જાન્ય ધર્મ જગે નથી તે જાન્ય હવે તો જાન્ય જ રહે
 અજાન્ય હવે તો અજાન્ય જ રહે, દે.ઈ કે તેવે તેનો સ્વભાવ જ
 છે, તેમાં ટક ન હોય.

હવત સ્વભાવ બધા હવેમાં છે ધણાં દુરા કર્મ કરનાર
 આત્માનો હવત સ્વભાવ નથી રૂઈ જગે નથી ધર્મ કરનાર
 હવનો હવત સ્વભાવ રૂઈ નથી જગે નથી. હવત પારિજ્ઞાનિક
 જાવ હવે નિરોધિ આરૂપ છે. હવે હવનો જ વિદ્યો

લીન થયે તે અનંતકાળ રખડશે. હવે ને જાતની આસક્તિ છે. પ્રીતે
શિવ સંગમને આટે પાંચમા ભાવના ભાવના રીતે પાંચમી ગતિમાં
જા સંસારી એવ સર્વે આપુગ વ્યકુગ છે કે. મુખી છે જ નહિ
હવે તારે મુખી થવું હોય તે. ઉદયિક ભાવન છે. પ્રાણિક
ભાવમાં લીન જાત એક શિવપદ જ પરમ આનંદને મુખનું ધામ છે
પ્રોત્થાના સ્વભાવમાં, પરમ પ્રાણિક ભાવના જ નિધન છે,
તેને તુ નિર્લય નય-વટે રેખા, તેની ભાવના ૧. એ ભાવના
કરણી એવ હોઈતર ગુનકાળને પની અકલકાળન સુક્તિ પામશે

સં. ૨૦૧૧ના પ્ર. જાદરવા મુદ ૪ રવિવાર તા. ૨૧-૮-૫૫.

ઉદયન રાજાએ અધિકાર લે છે કે ઉદયન રાજા, તેને
કાળે ખીલેલા જાતની રાત આજી. જાતની કિય કેન નમ યજ,
તે સમજાવે છે. અરૂપી આત્મની કિય, આત્મા એ પની જાત
તે કુતિને પાને ત્રણે કાળના રૂપિ કે. મુખી મુખી કે. મુખી
પણ મદરે રાંધે પણ સમજાવતા વિના. આત્મ-રૂપિને પાંચે
નથી, પામશે નહિ, અને પામવાનો પણ નથી વાંદુર્ણ આત્મ-
સ્વરૂપની પ્રાપ્તિને લે લે પામ્યા છે, પાને છે અને પામશે તે
સમજાવતાગણના બધે જ પામ્યા છે. પિત્ર વિના પુત્ર પામશે નહિ,
ધિવ વિના પુત્ર લેવ નહિ, તપ વિના શુદ્ધિ લેવ નહિ, દેવ
જાતની રાત વિના, હો. નારે સમજાવતા વિના શુદ્ધિ આત્મ-
સ્વરૂપની પ્રાપ્તિ સંભવિત જ નથી જાતની રાતની કિય, તે જ
શુદ્ધિ સ્વરૂપની પ્રાપ્તિમાં અનંતકાળ રખડુ છે. જાતના શુદ્ધિ
સેત્તરૂપી આત્મા રૂપે રૂપી ભાવને રૂપે રૂપે ભેદકે શુદ્ધિ
ભેદકે તેમાં રૂપે રૂપી જણી, તેને આત્મસ્વરૂપ નિર્લય સ્વરૂપ

મુખી તે ધાવક તથા મુનિનાં મને. પગાવ માં અમર્થ ઢોનો નથી,
 તેથી કરીને તેની તેનું રુચિ નથી તેમ ન પડે. પણ તે અનમર્થ
 છે, તેથી ગૃહસ્થાશ્રમમાં રહે છે અને પાવન પ્રવૃત્તિ અથ-
 વા પુરુષાર્થ અને કામપુરુષાર્થના ઉદયના કારણે પણ તે ઉદયને પેતાનું
 કર્તવ્ય ગણતો નથી, પણ તેને કમ નવ. વળ્ય છે, તેમ
 અમર્થને અરુચિપૂર્ણ કરે છે અને કલ્પનાના અસત્ય વિદ્યાર્થો
 મળ્યા, પિતા કે ગુરુની પ્રેરણાથી વિદ્યાર્થ છે, પણ તેનું વિષય
 અણુમાં થઈને રમતમા જાય, તેથી તે વિદ્યાર્થ અણુમાં થઈને
 અણુતો નથી, કારણ કે તેનું વિષય વિદ્યાર્થના રસાયણ નથી તેમ
 જ્ઞાતી, અપ્રત્યક્ષાની અને પ્રત્યક્ષાની કપાલના ઉદયના નિવારણ
 કાર્યમાં જોડાય છે, પરંતુ સલામત કાર્યના નિમિત્ત રસાયણના અણુ
 છે જ નહિ, પણ પેતાના સ્વભાવના જ રસાયણના અણુ રહે છે.
 પેતાના સ્વભાવની પરિવર્તિથી સ્વભાવના શરીરના અણુ ક્રિયાના
 રસાયણના અણુ થતું નથી, પરંતુ પૂર્વના કલ્પના ઉદયના વર્તનના
 કારણે થઈને ગૃહસ્થ યોગ્ય, આચરણ યોગ્ય, કુલ કુલ્ય વ્યવહાર કરે
 છે અને તેનો પેતાને તે જ્ઞાત જ બને છે અને કલ્પના ઉદય છે,
 પ્રેરણા છે, એમ કલ્પના ઉદયને પણ પિતાને છે વિષયને-સંજ્ઞાને એવા
 પ્રભાવ જ્ઞાતી પર પડે નથી કે એવા તે જ્ઞાતીની રુચિ ઉદયે એવે
 એમ એક પ્રકારના બે તરફના એવી સારી રીતે રહે નહિ તેથી
 રીતે જ એક જ ભાવમાં એવી સારી જ્ઞાતી થતું અને કલ્પના રહે
 રહે નહિ, એટલે કે અણુ અને અર્થના અણુ સારી રીતે રહે નહિ
 કહેવાને અર્થ એ છે કે, અંતરંગ રુચિ, પ્રવૃત્તિના પ્રકારે કે
 તે સ્વભાવરૂપે છે જ નહિ, પરંતુ નિર્મલ રૂપે છે. તેને રુચિ છે,
 તેને રુચિ નહિ, કે. યુક્તિ છે અને કે. યુક્તિ નહિ, આ ભાવના અણુ

સં. ૨૦૧૧ના પ્રથમ બાદરવા સુદ ચતુર્થાશ્વતી તા. ૨૨-૮-૫૫

પ્રથમ આજ્ઞાકરી પાલ પચ્ચેદાને પૂરું પાળી પ્રમિતે મટે
બાવપૂર્વક નમસ્કર કરીને આલોચના ૧૫૫ ૧૫૫૦ કરીને આજ
આલોચના દિન છે આલોચના ૬૦ ચોક્કસ તાલ છે ૭૭ બદલે
નથી, કે તેને બાધવાનું. ક.નં. ૨૪, તે ૭૭ આલોચના કરી શકે
નથી, પણ આલોચના ૨ ૧ બદલે ૮૫ કે બાધવાનું ૧ ની
કોષ તે જ આલોચના કરી શકે કિંવલ આજ ૨૨મા ૫૫૫
૫૫૫૨મને થક કરીને પ્રકાશ કરવો, તેનું આલોચના ૧૭૫૫
આજ પોષદની મહા તાલ ચાલે. બેલી થવા તે આલોચના
ન મળે.

આલોચનાઈ જ મન્ત્રે ! જીવેશિ જગપદ ! આલો-
ચનાઈ જ માયા-નિયાણ-નિષ્કાદનન-નિષ્કાણ, કોવચુકમ
વિગ્નાણ, અણંત-નગાર વચ્ચેદાણ, ઉદરણ કંદે ! ઉચ્ચુ-
માવં જ જગંપદ ! ઉચ્ચુમાવપદિયે જ જીવે અનાદ
સ્વીર્જીવેનપુનરેયં જ ન જગપદ ! પુલ્લવંદ્ર જ જીવે નિગ્ધે !

૮ નૂ ૫૨ ૨૬ બે. ૫

મોરમ રચની, બાધવાન મહાવીરેયને પૂછે છે, કે બાધવાન !
‘આલોચના ૧૫૫ થી શું ૧૭ થવા ?’ બાધવાન બાધે મોરમ
રચની, બાધવાન મહાવીરે રચનીને મમ કરે છે :- ‘આલોચના
૨૫૫, કોલેય પાદને ૨૧૮ થવી જવને શું ૧૭ થવે ?’
બાધવાન મહાવીરે ઉત્તર આપતા કહે છે કે હે ! મોરમ !
આલોચના ૧૫૫ થી મહા કોલેયે ૨૫૫, નિષ્કાદનન ૨૫૫, વિગ્નાણ ૨૫૫

‘આટોચણા’ એટલે ૫.૫થી ૫.૭. ૬૨૩ પાપના ૫.૭.
 હરે છે તેને આટોચણા કરનાર બાળકા દિવસના જે પાપ કર્યા
 હેય તેની મન, વચન, કાર્યથી મહા ભાગથી તે દિવસ-આટોચણા,
 અને રાત્રિમાં પ્રભુ યોગ અને પ્રભુ કર્મથી ૫.૫ નેવ્યા હેય તેની
 માફી ભાગથી તે રાત્રિ આટોચણા. ૫.૬૨ દિવસના ૫ પાપના મહી
 ભાગથી તે પાશ્વિક-આટોચણા. ૭ ચર માનના લાગેલા પાપોની
 માફી ભાગથી તે કનુ-પાશ્વિક આટોચણા. ૭ અને ૭.૫ માનના
 લાગેલાં પાપોની માફી ભાગથી તે સ્વાસ્થી-આટોચણા. પૂર્વે
 લાગેલાં પાપોની મહી ભાગથી અને કરીને નવા ૫.૫ ન કાચ
 તેની કાળજી રાખવી તે આટોચણા. ૭ આ દુષ્ટ આટોચણા અને
 ભાવ આટોચણા, વ્યવહાર આટોચણા અને નિદેય આટોચણા,
 તેથી વિભાજ છે. વ્યવહાર આટોચણા, નિદેય આટોચણાના દેગુરુક
 છે. સંજાસરી આટોચણા કરવામાં આવે, ૫.૭૭ કુર્મુદો ન દોરે,
 આપની નીતિના માર્ગ પર આપનાના રિયરના ન કાચ તે
 પાપોની નિમ્ન ખરી રીતે ધરેલ નથી. આટોચણા કરવાથી પૂર્વના
 કર્મો નિર્જર છે. અનેક છપો આટોચણા કરી મહેત્ત કર્યા છે પૂર્વ
 કર્મો અનેક પાપોનો જીએ જીએ ૫.૭.૭.૫ કરીને મન, વચન,
 કાર્યનો પ્રવૃત્તિ, તે ૬૫ થી એકએ નોતક પ્રવૃત્તિ આપણ એકએ
 દિવાળી, મિત્રમાત્રાદિ પાંચ આટોચણી ૫.૭. ૬૨૩ જ એકએ.
 આ ૬૫-આટોચણા કરવાથી છપનું કામથી ૬૫ નહિ
 આટોચણાથી ૬૫ થયે ઉપરના કરે. એકએ, ૫.૭૭ નહિ
 નિનિતોથી ૫૫ ૬૫ થી ૬૫ આટોચણા માનના મહી નથી
 તેમ સ્વાસ્થી. પાપો લાગ્યા હેય તેને ૬૬ કરી કરીને, સંજાસરી
 સંજાસરી મિત્રા મિત્રા ૬૬ કરી કરીને છે.

[illegible]

(૩) હું કદીક એવેને દુલ્કદય થા. અને બધાકા પા. નિહા પીકા
એકલે એકલે અને મનમાં કેમ પણ એવું બુદ્ધ ચિત્તરેલ નહિ
વચનથી પણ કેમ એવેને મદુ વચન કહીએ નહિ. કાપકા કેમ
પણ એવેને દુઃખ થાય તેવું કામ કરીએ નહિ એવડે મને, એવડે
વિપરીત પ્રતિભા થઈ હોય અને પડેલા અને પાંચા મ. સમયથી
પાપક દેવ લાગ્યા હોય નો તરત નિષેધ મિ. દુહા:

[illegible][illegible]

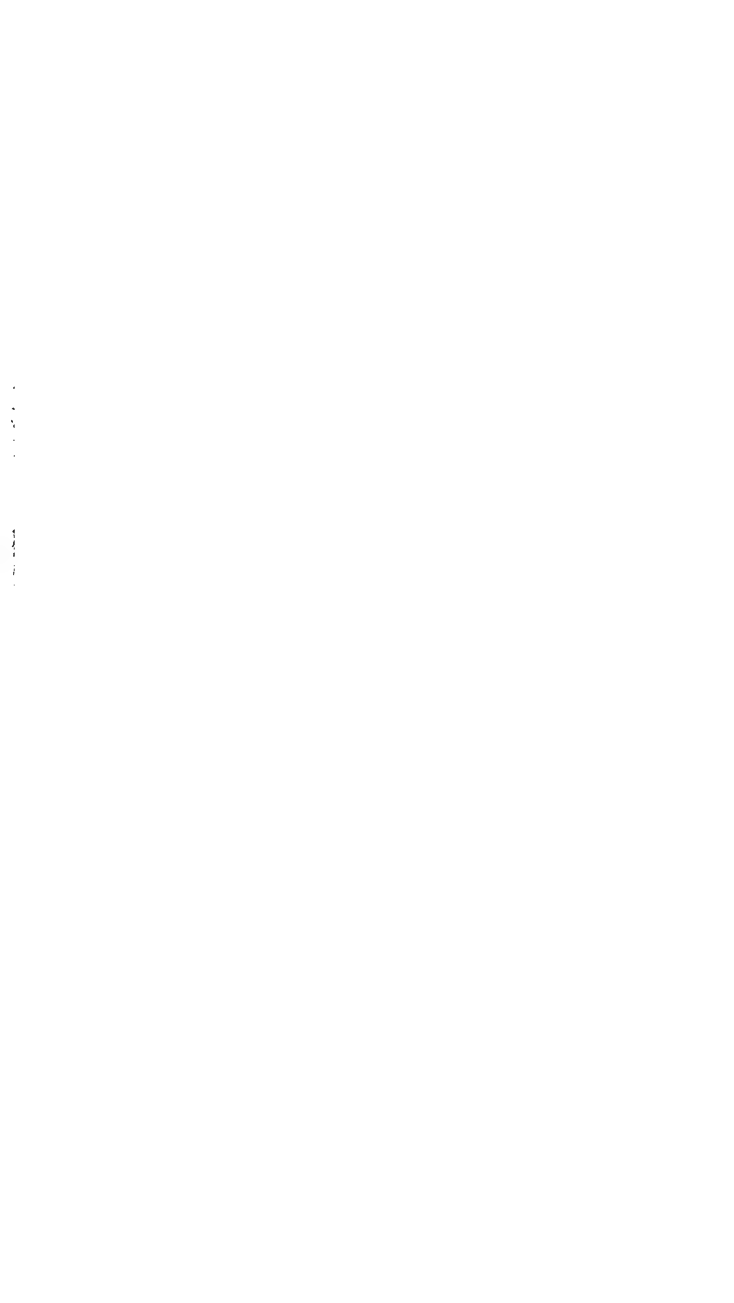
પાપો વજ્ર જેવા કઠિનમાં કઠિન બંધાર્થ જઈને આત્માને આપણિય
મહાન પ્રવગ્ધોમાં પચેલી બચ જ, મટે છે માનવી! ધર્મશ્યાનમાં
પાપકારી મરુતિ કરીશ નહિ, છતાં પાપકારી મરુતિ દર્પ ગર્ભ હેય
તો વસ્ત્ર મિચ્છા મિ દુષ્ટક.

(૨૪) એ રીતે ધ્રુવકના બાવળ સબંધી અનિકમ,
અતિકમ, અનિચર, અબુચાર, બાહુત-અબાહુત. મન, વચન,
કાયાએ કરી કેઈ પાપ, દોષ દગ્ધ હેય ને. અનન વિદ્ય અરિદન
પંચપદમેષિ, શુભ, અમયન આત્માની સ્ત્રીને તરલ મિ-ગ. મિ દુષ્ટક.

(૨૫) હું, હંમેશા દારે સુત્રી વખતે બાપા દિવસમાં
કેટલાં પાપ કર્યાં, કેટલી પાપકારી વૃત્તિને સેવી તેના મેળ કહીશ
એવીસ કલાકમાં કેટલા સમય ધર્મનય ગયો તેના મેળ કહીશ
ધર્મનય ગયેલા સમય મટે આનંદ માનીશ અને પાપચાર અને
કુદચારથી હરે અટકીશ, અટકીશ ને અટકીશ એ દિવસે પાપચાર
કે કુદચાર સેવર્થ ગયો ને દિવસે હું દુષ્ટ, દહાં, વાકર, મી, તેડ
આદિ પાંચ વિચારોમાંથી અમુક વિચારેન ત્યાગ કરીશ, એવું કહ્યું
હંમેશાં રાખવું જોઈએ, છતાં તે વસ્ત્ર ન રહુ હેય ને વસ્ત્ર
નિષ્કા મિ દુષ્ટક.

(૨૬) વિચિત્રમાંથી અવિચિત્રા મરે દેડ, ત્યજમાંથી
આચરમાં ગરે દેડ, પ્રહર્યંતુ માનેથી અજહર્યંતુ નર્મે ગરે
દેડ, તે સંબંધી પાપ, દોષ દગ્ધ હેય ને તરલ નિષ્કા મિ દુષ્ટક.

(૨૭) અગ્રહ ધર્મને નિહોને, ગરહને, દુષ્ટ ધર્મની
મરુતિ કરીશ, છતાં તે મરુતિ ન કર્પ હેય અને પાપ, દોષ
દગ્ધ હેય ને તરલ નિષ્કા મિ દુષ્ટક.

પાપો વજ્ર જેવા કઠિનમાં કઠિન બંધાર્થ થઈને આત્માને અપતિના મહાન પ્રસંગોમાં ધકેલી બાથ ઠે, મારે હે માનવી! ધર્મસ્થાનના પાપકારી પ્રવૃત્તિ કરીશ નહિ, ઉપ પાપકારી પ્રવૃત્તિ થઈ ગયું હોય તો વસ્ત્ર મિથ્યા મિ દુષ્ટકં.

(૨૪) એ રીતે ધ્રુવકનાં બાંધન તબાંધી અનિકમ, અતિકમ, અનિચાર, અણચાર, અણન-અણણન. મન, વચન, કથાએ કરી ઠે.ઈ પાપ, દોષ વગ્ય હોય તે: અનન સિદ્ધ અંરહન પંચપદ્મિદિ, શુદ્ધ, ભગવાન આત્માની સાદીએ નરત્ર મિ-છા મિ દુષ્ટકં.

(૨૫) હું, હંમેશા રાત્રે સૂતી વખતે અ.પા દિવસનાં કેટલાં પાપ કર્યાં, કેટલી પાપકારી વૃત્તિને ભેરી તેનાં મેળ કહીશ ચીવીશ કઠાકમાં કેટલા સમય ધર્મનય ગયો તેનાં મેળ કહીશ ધર્મનય ગયેલા સમય મારે અનક માનીશ અને પાપચાર અને દુઃસ્વચારથી દહે અટકીશ, અટકીશ ને અટકીશ એ દિવસે પાપચાર કે દુઃસ્વચાર સેવાઈ ગયો તે દિવસે હું દુષ્, દહાં, વાકર, મી, તેડ અદિ પાંચ વિચરે.માંથી અમુક વિચર્યાન ત્યાગ કરીશ, એવું હજુ હંમેશાં રાખવું જોઈએ, છતાં તે હજુ ન ગયું હોય તે વસ્ત્ર મિ-છા મિ દુષ્ટકં.

(૨૬) વિત્તિમાંથી અવિત્તિના ગયે દેક, ત્યાગમાંથી અત્યાગમાં ગયે દેક, પ્રકરવર્તનમાંથી અકરવર્તન નામે ગયે દેક, તે રાંધાથી પાપ, દોષ વગ્ય હોય તે: નરત્ર મિ-છા મિ દુષ્ટકં.

(૨૭) અટક પડેને નિહીને, રાંધોને, શુદ્ધ ધર્મની પીટી, ઉપ તે પ્રવૃત્તિ ન કર્ણ હોય અને પાપ, દોષ મિ-છા મિ દુષ્ટકં.

પાપો વજ્ર જેવા કઠિનમાં કઠિન બંધાર્થ કર્મને આત્મને અપતિત્ય
મહાન પ્રત્યાગ્રેમા ધરતી વ્યથ છે, મારે હે માનવી! ધર્મસ્થાનમાં
પાપકારી પ્રવૃત્તિ કરીશ નહિ, ઉપા પાપકારી પ્રવૃત્તિ કર્મ મરે હે
તો વસ્ત્ર મિચ્છા મિ દુષ્ટક

(૨૪) એ રીતે આશ્રમના બાંધવન લબાંધી અનિકમ,
અતિકમ, અનિચર, અનુચર, અણુત-અજણુતા મન, વચન,
કાયાએ કરી કે.ઈ પાપ, દોષ વગવા દેશ નો અનન સિદ્ધ અરિહન
પંચપરમેષ્ઠિ, શુર, ભગવાન આત્માની કાર્યોને નક્ક નિષ્ક. નિ દુષ્ટક

(૨૫) હું, હમેશા રાત્રે સૂતી વખતે આખા દિવસમાં
કેટલાં પાપ કર્યાં, કેટલી પાપકારી વૃત્તિને તેમાં તેનો ભેગ કદીય
ચોવીસ કલાકમાં કેટલા સમય ધર્મનય મયો તેનો ભેગ કદીય
ધર્મનય મયેલા સમય મારે આનંદ માનીશ અને પા.પ.ચાર અને
કુલચારથી હવે અટકીય, અટકીય ને અટકીય એ દિવસે પા.પ.ચાર
કે કુલચાર તેવર્ષ મયે તે દિવસે હું દુષ્, દહાં, સાર, મી, તેજ
આદિ પાંચ વિચલેમાંથી અમુક વિચલેને ત્યાગ કરીય, જેનું ઉપ
હમેશાં રાખવું જોઈએ, છતાં તે હમ ન હુ દેશ દે વસ્ત્ર
નિષ્કા મિ દુષ્ટક.

(૨૬) વિધિમાંથી અવિધિમાં મયે દેક, ત્યાગમાંથી
અ.પ.પ.માં મયે દેક, હમરુદ્ધાંત નાનેંથી અરુદ્ધાંત નાનેં મયે
દેક, તે સંબંધી પ.પ. દેવકાંત દેવતે નક્ક નિષ્ક. નિ દુષ્ટક.

(૨૭) અદુષ્ટ ધર્મને નિહીરે, મરહીરે, દુષ્ટ ધર્મની
પ્રવૃત્તિ કરીય, ઉપા તે પ્રવૃત્તિ ન કર્મ દેશ અને પા.પ. દે.પ
વગવા દેશ દે નક્ક નિષ્ક. નિ દુષ્ટક.

ગૌર્યાનના આસ બેઠોથી પણ હઠીને ધર્મવાનના રમણુ ભેગો
 ઉતાં તે પ્રભાવ ન હતું હેય અને હિરણ્ય રી, મુખનુશ્રી,
 સોમનુશ્રી, રાગનુશ્રી આગવાન પાણ્ય હેય તેના જ
 રમણુતા કરી હેય અને તે વખતે પા.પ, દે.પ ભ.પા હેય તે
 તરત નિષ્કા નિ દુઃક

(૩૩) જાણના પેદાના વિનાના પણ હઠીને પાનના
 મુઠ ઉપરોગના નેપુ મે.કએ, છા ન વડેવડુ હેય તે તરત
 નિષ્કા નિ દુઃક

(૩૪) ગુણ પ્રાપ્તી અગુણ દેવ પુણ્ય દેવ, નીલ
 લે.પા અને દાપેત દેવના વિના, પા વિનાના પદે હેય
 તે હેય તેનાથી પણ હઠીને, ગાન ગુણ દેવ તરત નાન કરવું
 ભેગો ભેગો તેજો, પદ અને મુઠક લે.પા તરત નાન કરવું
 ભેગો, ઉતાં તે પ્રકાર ન હતું હેય અને પ્રાપ્તી ગુણ અગુણ
 દે.પામાં પડ્યા રહીને દયા, દે.પા, મારી, ઉનામ, પ્રાપ્ત કરી
 હેય, પાપનાં પેટલા ઉડાવેન કરી હેય અને તે વખતે પા.પ,
 દે.પ ભ.પા હેય તે તરત નિષ્કા નિ દુઃક

(૩૫) મનુષ્ય માત્ર જુદાં પાત્ર છે. કે.પ પુણ્ય પ્રાપ્ત
 દે.પ કરવા પડે તે કરી રહે છે, મન વખતેના દે.પ વચન
 સંબંધીના દે.પ, કા.પા વખતેના દે.પ તેના હે.પ, તેનાના
 હે.પ, સેવકો પ્રાપ્ત દે.પ કરી આપા હે.પ, નાન વચન કરી,
 સંબંધી ભેગો ભેગો તેના વચન દે.પ, મે.પ્રવદ્ધ વચન
 મરત તેથી પ્રાપ્તી પણ હા.પા ને દે.પ પ્રવેશવડુ વચન
 હા.પા કરવું ભેગો ભેગો હતું હેય, અને પદ દે.પ ભ.પા
 દે.પ તે તરત નિષ્કા નિ દુઃક.

2
3
4
5

(૪૦) સર્વ છુતેના જે જે ગુણે દેવ તે તે ગુણે ઉપર દિષ્ટ રાખવી, પણ તેમના અવગુણ જો ન જોઈ પાડવાના તથા અધિભાર નહીં, છતાં તેથી પ્રવર્તન કરી દેવ તેના ગરબ મિથ્યા મિ દુહાઃ હવે દરીયાં અથા પ્રજા ન તોડે જ ૩; તેથી પ્રવિશા ભઈં છ

(૪૧) પીગરાય પ્રભુની અસ છે કે તરે રોષ, સલા-સાંજ પ્રતિક્રમણ કરતુ, છતાં ન અસ પ્રાંતે મ્યન ન અપ્રેમ દોષ, અને પ્રતિક્રમણ પ્રતિ ગમન ન કર્યું હોય અને પાપ, દોષ વાંચા દોષ તેા ગરબ મિથ્યા મિ દુહાઃ

(૪૨) ખેટા દેળ કરીને અન્યની વચના કરી દેવ, તેની નિંદા કરી દેવ, નીચના માંમેલા અનીચના માંમે, ગમન કર્યું દોષ અને એ રીતે પ્રભુના કહેલા નીચતા માંમે ગમન કરી તેમાં સ્થિરતા ન કરી હોય તા ગરબ મિથ્યા મિ દુહાઃ.

(૪૩) અશુભ કહેલો, અશુભ કહેલા પાછા કરીને રા.ન, ધર્મ, અધિક, વપ, ગુણના અવજા માટે પ્રતિક્રમણના ખલ ઉપદેશ કર્યો છે. ત્યારે તુ એમ બે.લાડ નહિ કે રા.ન્યો તે કહે પણ અપદ્ય.યો કહું ન પ્રમાણે ન થાય પણ જર્જ વા.પમે ન થાય તેા તું હથ બેરજ પણ રા.ન્યોની અધારના કરીય નહિ, છતાં અધારના કરી દોષ તા ગરબ મિથ્યા મિ દુહાઃ.

(૪૪) જે વધ્યા વખતે, જે વખત અવધાર પ્રતિક્રમણ માં રાકે છે અને મન, વચન, કાર્યના દોષ દાખને નિરૂપ પ્રતિક્રમણ રાકે રાકે છે માટે છે તરે નિરૂપ પ્રતિક્રમણમાં અવજા માટે પ્રથમ અવધાર પ્રતિક્રમણના અલ અવધાર પ્રતિક્રમણમાં અતુ ભટ ન નાચું દેવ અને પાપ, દોષ દાખ દોષ તેા ગરબ મિથ્યા મિ દુહાઃ.

(૪૯) નામની, દીર્ઘિન વચનામાં વચ. મન, મેદઈ, વાદવાદની વાચનાથી પણ દીર્ઘિન જેવું કે તેમના તરફ દૃષ્ટીને, આત્માના મુખની પ્રતિનિધિ પ્રધાન મન. આત્માનું મુખ એક અંધો પણ મનવશવશ નામ કમળ જેવું, છતાં તેમ પ્રથમે ન ક્યાં હોય અને મન, મેદઈના વચનાને જ પેલી હોય અને તે લંબામાં ૫૫, ૬૫ વાચ્ય રે ૫ ૨ તરફ નિર્દેશ મિ દુઃકર.

(૫૦) એ તમ દાનીના લયોગે પ્રત્યેક દય ત્યાં તે તેમાં તારા મન, વચન, દાયના જેમને આશય કે વચન દયા દઈશ નહિ અને એ તે જેને વચના તરફ જે તે તુરત ત્યાંથી પણ વળી તારા આત્મ તરફ રિધર રવનાં તુ કરે પ્રધાન કરશે. એ તું આપે પ્રથમ દિન-પ્રતિદિન કરાંશ, તે કરે તારા આત્માનું અવિનાશી કરદાનુપદ પ્રત્યેક દય અને આ આત્માના કરદનું દય પણ એ જ છે કે, આત્માનું અવિનાશી મુખ પ્રત્યેક દય છે આત્મા દયથી તું તારા દયા જાણના મન કરશે, કરદન પેશમાં એકદમ આવી કરશે તુ લવ પ્રેમની સાથે મનદાનનું કરોને વહેકે પહેલે, મેદઈના આ, એ જ આત્માના છે.

સ્વામેમિ સર્વે જીવા સર્વે જીવારિ સર્વંતુ મે
નિશિ મે સુખસુખં સર્વં સર્વં ન કેવલ ॥ ૧ ॥

સ્વસર્વં પ્રાત્યેશ્વ, નિશિ, સર્ગિય દુર્ગંતિય સર્વં
તિર્થંત્ય સદિકંતો સદામિ સિય સદીર્ઘ ॥ ૨ ॥

તેના જ આધારે અદલા અદલે પંચાતમ થયા પ્રગટે છે
 સ્વચ્છદશાની કળા પ્રગટીને પંચાતમ - દશ પ્રગટે છે તથા તે
 આત્માનું ત્રિકાળ સ્વરૂપ જ કારણ છે અને નવચરણ, કેશરણ,
 કાર્યરૂપ છે, સ્થિતિ તે ત્રિકાળ પદ છે તથા ત્રિકાળી આત્માના
 સ્વભાવ અને પરમાત્મ-દશાનું કારણ છે અવગત તથા વિદ્ય
 અગ્રવાનોને તે પરમાત્મ-દશાનું કારણ છે આંદર તથા વિદ્ય
 અગ્રવાનોને જે પરમાત્મ-દશા પ્રગટી તથા નવચરણ છે, દર્શક
 સ્વચ્છદશાન પ્રગટ્યુ તથા લોગવટરૂપ છે, અટકે કે કાર્યરૂપ છે,
 તેઓ પ્રગટપણે થયા છે, તનુ ન ન કાર્યપરમાત્મા છે એ દશ
 પ્રગટયા પહેલા પણ તેમનામાં અગ્રવાન કરાવી દાકવ કરી જ,
 તેને જ કારણપરમાત્મા કહેવાય છે અને પૂજા સ્થિતિ પ્રગટી તેને
 કાર્યપરમાત્મા કહેવાય છે તથા સ્થિતિ અથા આત્માના છે એટલે
 અથા આત્મા કારણપરમાત્મા છે સમકળપણે અધિકારને અથા
 આત્મા કારણપરમાત્મા છે સ્થિતિરૂપ અથા આત્મા અગ્રવાન છે,
 તે હું પણ અગ્રવાન હું મારે શું કરવું મો-ને ? ત્રિકાળી સ્થિતિને
 વિધાવ કરવો મોહને, તે વિધાવના બેરે અવરતના પરમાત્માનું
 પ્રગટે એ સ્થિતિના વિધાવ કરી તેમાં કદાચ અથા પરમાત્મ-
 દશ પ્રગટે.

ત્રિકાળી સ્થિતિનો વિધાવ તે એક અને તેના અગ્રવાન તે સદા
 ત્રિકાળી શુદ્ધ ચિદાનંદ સ્વરૂપ કારણપરમાત્માને, કારણપરમાત્મા સ્વ-
 ભાવને અગ્રવાન કદાચીરે આત્મા કહો છે એક આત્માને અધિકારને,
 મનુષ્યને, સ્વીકારીને, મહાને, તેના દરજ્જા આત્મા પદે જ પરમાત્મા
 અથા છે, એટલે વિદ્ય અથા છે, એટલે સમુદાયે તેને કરાવે
 ખેલો રહે છે વિદ્ય દશાને સમરણુ આ જ પરમાત્મા છે. વિદ્ય
 સરનો આ જ રૂપ છે, એને વિદ્યના મેરુ-દ-ન-વચરણનું અન્ય નથી

પ્રથમી ગુણવજ્ઞાનો અનુચિત, અનુનિ અને પુરુષો સહિતનો
એકજ અભિપ્રાય, તેમાં મોટા અગત્ય છે, આપણ-પાતળ જેટલું
અંતર છે. જ્ઞાતી, દેવોનાર પુરુષના અગત્ય કિયક જાણ વર્તન
અને અજ્ઞાનીના વર્તનમાં આપણ-પાતળ જેટલું અંતર છે
જાણ દરિયાના દબ્બ વિગી મુનિ કે સજ્જાતીની દબ્બા કળ
દેવ તોપણ અંતર વિચારવા જાનીની એક વિચારકાને ગુણ
આવે નહિ. માટે લોકોનાર કળા વનજવાની પદ્ધતિ ગુણ છે.
જાતીઓની લોકોનાર કળા જાતનું મિશ્ર આપણે

(૨૫-૪૮)

સં. ૨૦૧૧ના મધ્યમ ભાદરવા મુદ્દ ૬ શુક્રવારના ૨૬-૮-૫૫

ઉદાત્ત રાજાનો અધિકાર ચલે છે તે સોગંદોનો પાણી છે,
તેનો ન્યાય ઘટવ્ય છે, તેનું જાન સોજે કળાએ ખીંટી નીકળ્યું છે.
આત્મામાં ૧૧૧ પરિવર્તન જાણ છે તે જાણ વિગત છે,
તેને લક્ષ્યા લીએ. કેવળજાન, કેવળજાન, અનંત મુખ, અનંત
વીર્ય અને પાંચ દાનદિ લખિય વિગત સંકીર્ણ છે, તેને લક્ષ્યા
લીએ. કેવળજાન, કેવળજાનની ૧૧૧ વિગતી દેલી નહી,
અનંત મુખ, અનંત વીર્યની ૧૧૧ વિગતી દેલી નહી,
પાંચ તે જાણી નથી કય છે કેવળજાન, જાન અધિક સંકીર્ણ છે
તે અજાણ્ય કય છે, એટલે પ્રગટ થય છે, એટલે જાનના લક્ષ્યા
જાણ થય છે. આવી જે ૧૧ અનુદય ૧૧૧ પ્રગટે છે તે પૂર્વ
૧૧૧ છે, તેને કાલિ-જાણ કહેવા છે. જે કાલિ જાણની પૂર્વ
૧૧૧ છે, તે પરિવર્તન જાણ નથી કહેવાતા જાણ તે અજાણ્ય છે,
તેના કહે કહે ઉપદેશ અનિ કાલિ જાણ થય છે. એટલે
કાલિજાણ પ્રગટ થયે છે તે જે તે પરિવર્તન જાણ નથી,

૫૨ રાજ શું દોષ ! જો ને દોષ માણમાં નથી તો તે વૃથા કહે છે.
 તે વૃથા કહે તેથી શું દુઃ દોષનું કંઈ ગયું ? ના, ખીટકુલ કયો
 નથી, એમ વિચારીને રાજને ટળે છે, અથવા એમ વિચારે છે કે
 તે હવે મારી કન્યુખ યદને મારા દોષ કહેતે નથી, ૫૨૭ પીઠ
 પાછળ કહે છે, પીઠ પાછાટો તો રાજ જંગમ રાજનું પણ મૂકું
 જોઈનારા પડ્યા છે એમ આશીર્વાદ આપવા પાડ્યું કરે છે તે
 વિચારે છે કે તે પ્રત્યક્ષમાં તો નહીં આનંદનું કંઈ આપ્યું
 નથીને ? પરંતુ કહીને તેનાં શું ? અથવા કે.પં પ્રત્યક્ષમાં જાણીને
 આનંદનું કરે તો વિચારે કે તે દોષ મનમાં નથી તો તે જગત
 માત્રથી કહે છે, પણ દરીદ્રને તો બાપા પડે. પાછાટો નથી. એટલે
 પણ તેનામાં ગુણ છે અથવા કે.પં દરીદ્રના બાપા કરે તો ત્યાં
 એમ વિચારે કે તે દરીદ્રથી બાપા કરે છે ૫૨૭ મારા પ્રાણ હોતો
 નથી, આમ વિચારી કામા પાડ્યું કરે છે એ કે.પં ૫.પી, પ્રાણ
 હરે તો એમ વિચારે છે કે પ્રાણ તો વિનાશી છે, તે તે જટિલ
 મિલ જવાના છે તો તે આત્માને જાણ તેનાં કંઈ મિટી જતું છે ?
 મારા સ્વભાવ, આત્મ જ્ઞાન આદિ છે, તેનું કે.પં કંઈ કરી શકે
 નથી તેથી તો મારા બાપા પ્રાણ લીધા છે, ૫૨૭ અત્યંત સ્વભાવની
 જાણનાને તો દરીદ્ર નથી, આ રીતે તે જર્ણવ કાળ જાણનાં
 વર્તે છે. આપ પ્રજાને પે.પં ઉપર બંધે તો તેને પે.પં જાણ
 તારી દેશી છે, તે જાણનાને જાણે છે, અને તે જાણના સ્વભાવ છે.
 કયાં પે.પં જાણના સ્વભાવ જાણનાં જાણે. એટલે તેને જાણના કે.પં
 જાણનાં કરે છે. તે જાણનાં કહે પૂછે છે તેને અત્યંત મૂલ્યનાં જ
 પ્રાણ જાણનાં કરે છે તેને જાણનાં જાણનાં જાણે નહીં તેનું જાણ
 જાણ કહે છે તેથી રાજને ૫૩ છે તેનાં જાણનાં સ્વભાવ-
 જાણનાં તેને જાણનાં સ્વભાવ જાણનાં છે તેને જાણનાં પે.પં

ધાય છે. (૭) એ સ્વભાવથી કાયમ નહે છે નાટે નિત્ય છે.
(૮) એ સ્વભાવથી શણે શણે નરે છે, અમરને પ્રાપ્ત થાય છે
માટે અનિત્ય છે.

હવે નિયતિ વિષયમાં કહ્યું છે નિયતિ એટલે જે કલનું
દેવ તે ધાય છે (૯) એ સ્વભાવથી દેવના ઉપજા
ધારે સ્વભાવ ધાય છે (૧૦) એ સ્વભાવથી દેવના ઉપજા થઈ
પરના ધાય છે (૧૧) એ સ્વભાવથી દેવના ઉપજા થઈને
સદા કાયમ નહે છે નથી નિત્ય છે (૧૨) એ સ્વભાવથી દેવના
ઉપજા થઈને મરે છે નાટે અનિત્ય છે (૧૩) એ સ્વભાવથી
ઉપજા ધાય છે (૧૪) એ સ્વભાવથી કદાચ દેવના ઉપજા થઈને
ઉપજા થાય છે. (૧૫) એ સ્વભાવથી કદાચ દેવના નિત્ય છે.
(૧૬) એ સ્વભાવથી કદાચ દેવના અનિત્ય થાય છે (૧૭) એ
પ્રાણના સ્વભાવમાં સ્વયં ઉપજા ધાય છે (૧૮) એ પ્રાણના
સ્વરૂપમાં બીજાથી ઉપજા ધાય છે (૧૯) એ પ્રાણના સ્વરૂપમાં
નિત્ય છે. (૨૦) એ પ્રાણના સ્વરૂપમાં અનિત્ય છે, એમ સ્વભાવ
બીજા બેઠા ધાય છે.

એમ નવે વારણા બીજા બેઠા ધાય છે એ રીતે એકસ
બેંલી બેઠા ધાય છે. હવે બીજી રીતે એકસે એ સ્વભાવથી
અરેકસે નિત્ય, અનિત્ય, સ્વભાવ, પરના છે એ રીતે કલન નિયતિ,
કદાચ અને આગાની અરેકસે એક એ સ્વભાવ એકે છે એ રીતે
એક એ વારણા બીજા અને નવ વારણા ૧૮૦ બેઠા ધાય છે.

એ અરેકસે એ છે જ, પાંચ રીતે એકસે એકસે
૧૫થી ૧૫૦ છે એકે છે ૧૮૦ અવનિયતિ છે. હવે એ

(૩) સત્ અસત (૪) અવકાશ (૫) સત અવકાશ (૬) અસત અવકાશ (૭) સત અસત અવકાશ દ્વયે તેનું મધ્ય કહે છે (૧) એવ સત છે, તે કોણ કાણે છે અને કાણવાથી શું પ્રયોજન છે? (૨) એવ અસત છે તે કોણ કાણે છે અને કાણવાથી શું પ્રયોજન છે? (૩) એવ મત અન્ય છે, તે કોણ કાણે છે અને કાણવાનું શું પ્રયોજન છે? (૪) એવ અવકાશ છે, તે કોણ કાણે છે અને કાણવાથી શું પ્રયોજન છે? (૫) એવ સત અવકાશ છે, તે કોણ કાણે છે અને કાણવાથી શું પ્રયોજન છે? (૬) એવ અસત અવકાશ છે, તે કોણ કાણે છે અને કાણવાથી શું પ્રયોજન છે? (૭) એવ સત અસત અવકાશ છે, તે કોણ કાણે છે અને કાણવાથી શું પ્રયોજન છે? તત્ત્વી રીતે અસત્કાંક્ષી બીજા બૃહ તરંગો આ રીતે બનાવે છે: ૧૨૫-૧૩ ૨.૫ તે ઉપરાંત બીજા બધા જાણે (૧) સત એટલે ઉદી-વિદ્યમાન વિદ્યમાન પદાર્થોની ઉપસ્થિતિ કોણ કાણે છે અને તે કાણવાથી શું લાભ છે? (૨) અસત એટલે અસત અવિદ્યમાન અવિદ્યમાન પદાર્થોની ઉપસ્થિતિ કોણ કાણે છે અને કાણવાથી શું લાભ છે? (૩) સત-અસત એટલે કંઈક વિદ્યમાન અને કંઈક અવિદ્યમાન, તે પદાર્થોની ઉપસ્થિતિ કોણ કાણે છે અને તે કાણવાથી શું લાભ છે? (૪) અવકાશ બાજોની ઉપસ્થિતિ કોણ કાણે છે અને તે કાણવાથી શું લાભ છે, એ રીતે ૧૩ જાણે છે.

અહમદલી અહમદને જ એક માને છે અને અહમદી જ કંઈ અર્થની શિદ્ધિ બતાવે છે જ્ઞાન તે કેવળ જોડું છે અને તે નિર્મૂળ છે, એવ તે કહે છે. હવે આ નવું વિચારણા છે તેની કાંઈ કોઈને, મંદિર મંદિરે સુ ૧૫૫ ૬૦ રીતે

છે. તેને અનેકાંતદષ્ટિવાળા, જ્ઞાની, ધર્મી મ કહે છે. વિનય, બહિષ્કાર અને માનનારા એ એકાગ્રમા એવી વસ્તુ. એકાગ્ર ક્રિયા કરનાર એ જ્ઞાનનો વિવેક ન સમજે તે. એકાગ્ર વિનય, બહિષ્કાર અને વદના કહે છે. એટલે કે આત્મા અસંગી નથી, જ્ઞાન, જ્ઞાપક નથી પણ અન્યનો જ કર્તા છે. એટલે કે જ્ઞાન બુદ્ધિને પ્રુપ્ત્યદિ, સમર્થિ, વિનયદિનો જ આદર કરે છે તોયે મુદ્દાનો આદર કરે છે, ચેતન્યનાનો નહિ, તે એકાગ્રદષ્ટિવાળા ભક્તિવાળી છે તેમને આત્માનુભાવ કે સર્વજ્ઞી અદ્વાનુભાવ નથી. આત્મા અદરે પેતાનુ અદા અને જ્ઞાનનો સ્વાત્મી યથા છે ત્યારે એકાગ્ર દષ્ટિવાળી સ્ત્રી માન્યતા છે તે પેતાના જ્ઞાનના આત્મી વસ્તુ છે તે બધાં નયનો સ્વાત્મી છે અને તે અનંકાનુવદી અને જ્ઞાની, ધર્મીના છે તેવા જ્ઞાની વિનય-વદના કેવી રીતે કરે છે તેનું સ્વરૂપ સમજો.

અર્થ કાંઈ કહેવાતું અર્થ કે 'બ્રાહ્મણ સોદિતાને' - એવી રીતે વંદના, બહિષ્કાર કરે છે તે બ્રાહ્મણ, સિદ્ધ મુનિ, પદ્મ પદ્મોદિતિ ! આપ સર્વને અને મોક્ષના દાતા છે. એમ સિદ્ધાન્તના અર્થે ત્યારે એકાંત દષ્ટિવાળા એમ એવી આપ છે કે બ્રાહ્મણ આપને તારી દેશે બ્રાહ્મણ કહે છે કે, દેવગણ ને તારા મુનિ પરિવ્રજાઓ સુધા છે અને મોક્ષ તારા મુનિ ઉપરોક્તથી યથા છે તેનાં બ્રાહ્મણ તે નિમિત્ત માત્ર છે. બ્રાહ્મણ તને એકાંતને જ સર્વથી કે સુખ અર્થ અને બીજાને ન આપે તો તું બ્રાહ્મણ રહી, કોઈ અને સંકલ્પ-વિશિષ્ટવાળા છે ? તારા પરિવ્રજાઓ જ સર્વને એક સુખ છે. બ્રાહ્મણ કે.તને કંઈ આપી દેવા નહીં હું અવશ્યકોદિ, જ્ઞાનને આપક કહેલો છું. આત્મ સ્વરૂપ નિરોધી છે તારા, વિશિષ્ટ સુધા જે દેખાય છે તે દેખ છે. તારા રૂપે રહેને ચેતન જ્ઞાનનાં

નિર્દેશ છે. એકત્વપણે કે, તે કા કે ? એક જાન ત્રણ
 એવું પૂર્વે સ્પષ્ટ કરી જાણીએ એ એક જાન ત્રણ એક કે
 સિદ્ધ પદમતમાને નમસ્કાર કરીને જાણીએ એ પંચજન સુદેવ.
 ગુરુશાસ્ત્ર કર્યા હતા એકત્વ કે દ્વિત્વનું જીવન, ન કર્યું ન કર્યું
 વિદ્યુત્ત આદિથી સંદેહ, કનકપદ્મને સંદેહ ન. એક એક કે
 કે નિશાવરણ કેવળજ્ઞાન ન. એક સંદેહ ન. એક જાન ત્રણ
 એકજાનની જીવન. પદે પદે નિર્દેશ નિર્દેશ નિર્દેશ નિર્દેશ
 હું જાણના આત્મા જાન. ત્રણ, સંદેહ ન. એક જાન ત્રણ
 માટે પૂર્વે જાને પાંચ પીત્ત મેં જાણ. ન કે પીત્ત. ત્રણ એક
 પદે જાણ, સ્વાદિત્ત, પાન, જાણ, જાણ એક જાણ નિર્દેશ
 એકત્વ જાણના એકત્વ કે ન. પંચજન ગુરુશાસ્ત્ર સુદેવ
 કર્યા સુધીના જુદા પેલન કરીએ પીત્ત

શાસ્ત્રમાં સિદ્ધાંતના, તથા ઉપદેશન ગુરુ, જન, ત્રણ, જણ,
 આદિ અવધારની પાતે ગુરુશાસ્ત્ર એક કે કેવ, ગુરુ પદ્મની
 જાણ કરે પુ. સંકિષ્ટાંતે અધિકાર સંકિષ્ટાંતે એક કે,
 તેને અધિકાર મુ કે, તેને જાણ નહીં તે એકત્વ કેવળી,
 નિર્દેશની છે. તે જાણની પાતે જાણ કરે જાણ કેવળી તે તે
 જાણી, પદ્મના છે. તે જાણ. અધિકાર એક કે, જાણ, જાણ,
 કાચપોત્તની કિયા, પૂર્વે કનકના કાચે કિયા છે. એ
 મનાં પૂર્વે કનકના કિયા ન કેવળી, સંકિષ્ટાંતે એક કે
 તે, કિયા ન કેવળી મીત્ત સ્વાદિત્તે અનક જાણ કરે એક
 અનક જાણ કેવળી :- 'એક જાણ ને એક પદ્મ' એક જાણ
 અંતે જાણે પદ્મની પદ્મ હું કનકને કેવળી સંકિષ્ટાંતે કરી કરી
 કેવળી જાણ સંકિષ્ટાંતે એકત્વ નહીં, જાણ કેવળી પદ્મ

[illegible]

૬.૬ મેં જોયું છે કે પુસ્તકોમાં મેં જોયું છે કે પુસ્તકોમાં
 વિદ્યાર્થીઓએ જે પુસ્તકો લેવા માટે પસંદ કર્યા છે તેમાં
 જેમાંથી જે પુસ્તકો લેવા માટે પસંદ કર્યા છે તેમાં

1.

2.

3.

4.

5.

6.

7.

8.

9.

10.

[illegible]

સિદ્ધમાં અર્જુન આત્મા છે તેને પણ અતરંગ અનુપમ કમળે
 સમયે બદલવા કહે છે અતર, નુપ, અર્જુન સમયે અવરૂઢ છે
 પણ પહેલા સમયનાં મુખ, અતરને યુગ પીળા કમળે મંડેત નથી
 એટલે બીજા સમયે અતર, મુખ, યુગ આત્મનાં નથી નથી અવરૂઢનો
 ઉપદેશ થાય છે અને પહેલી અવસ્થાનાં અલ્પ થાય છે અતર,
 મુખ સજાંપણે મુવત પણે ને છે તરી અવસ્થા તરે પદ, અલ્પ
 અને મુવતી કમળો છે પદાંબ, ઉપદ, અલ્પ, કમળો છે વા
 ઉપાં મુલો મુવ રહે છે અ.વે, અમળાં તમ ન વાનુત સમય છે.
 અમળ, આર્ષ / તમે શુદ્ધ દયા સંતોષે છોને દરેક વાનુ ઉપદ,
 અલ્પ અને મુવતી સદિગ છે તરેક નામે દરેક વસ્તુની નથી
 પદાંબની દેવોનિ અને શુદ્ધ પદાંબ નહ અને અલ્પ, ઉપદેશ
 દેવપણું એવું બધી વસ્તુમાં હેય છે તેમ ઉપદ અલ્પ અને
 મુવ દયા કમળો છે એટલે શુ ? એક જ કહે બધી પદાંબે નથી,
 પણ એક પદી એક આત્મની વગે છે એટલે કે ને ને અને
 જે જે પદાંબનાં કાળ પડે છે તે તે પદાંબ વસ્તુની અલ્પ છે.
 મુવતુપ અલ્પ અકમળો છે એટલે કે અલ્પ હું, અલ્પ કાળે
 એક નામે જતો છે આ વસ્તુસમય છે બધી પદાંબે એક સામે
 જતો નથી. વસ્તુસમયદેવ ઉપદ, અલ્પ અને મુવ, સમય
 એટલે સમયો છે, સમયો નથી આત્મા જેને પોતે સમય સમયથી
 એક અવસ્થા આલેખે તોત અવસ્થાદેવે અલ્પ છે, પણ પદાંબે
 સંગે નથી. આટલી વાત એ અને, જે અને આત્મામાં ઉપદે
 તો આત્મા દયા કે.ઈ પદાંબી રહે તેથી પદાંબ પ્રતિ શુદ્ધ અલ્પ
 પોતે મુવ-સમય સદે સદે અલ્પ અલ્પ અલ્પ અલ્પ અલ્પ
 પ્રતિષ્ઠી, મુવ-સમય સદે એટલે સમય સિદ્ધિ પદાંબે
 સિદ્ધિ અલ્પ છે, સિદ્ધિ અલ્પ છે.

જેમ બીકનેા ચાંદમા કમે કમે વધને વધને પૂર્વિચને
 દિવસે પૂર્ણપદ્માને પામે છે, તેમ નિકલ્ય સમ્બંધીન ચામળા
 નિકલ્યથી પંકરમા બધે બિજાપદને પામે છે એવું એણે શુદ્ધરથને
 કાર્થિક સમર્થિત હેય તેવું જ કેવળીને તેરને શુદ્ધમાને હેય છે
 એટલે સમ્બંધીનની અપેક્ષા એ બન્ને સરખા છે. આથી શુદ્ધરથન-
 વળાનું સ્વરૂપ અસાધ્ય ચારિત્ર સમ્બંધ છે. પરંતુ તની પદ્મમાં
 ફરક છે. તેરમા શુદ્ધસ્માનનું જાન, રસન, ચાત્ર સમ્બંધ છે,
 પરંતુ આથી શુદ્ધરથને ઉપક હેય ન જાત. તેમજ શુદ્ધરથને
 વધારે ઉપક છે. એટલે ઉપકમા ફરક છે. આથી શુદ્ધરથન જાન
 હેય પણ તે અનિયુત્તરિ હેય ત્યાં જન પદ્મ અને કેવળજાનન
 હેય પદ્મને શુદ્ધમાને ચારિત્રની જાગન છે ચારિત્ર હેય તે
 દેશચરિત્ર ચારિત્ર હેય અને ન હેય તે રવિ પિરિત્ર ચારિત્ર ન
 હેય. છટ્ટે શુદ્ધરથને ચામળિકા, કંદેરત્વપર્વ અને પદ્મર-
 વિદ્યુત્ત ચારિત્ર હેય મૂકનસંપર્વ અને વધજ્ઞાન ચારિત્ર ન
 હેય. આથી શુદ્ધરથને વધજ્ઞાન ચારિત્ર હેય છે તેરમે
 શુદ્ધરથને કેવળજાન હેય છે.

નિહમ એવો છે કે - મહા, જાન અને ચારિત્રની પૂર્ણ

સમયે એક દાસ તે જોઈ પૂછે જાન હેય, પૂછે
 તુ કન ચારિત્ર ચારિત્ર છે નિમિત્ત રૂપે હવુ કંઈ
 કે શુદ્ધરથનના અંતરકથે જાનના સ્વરૂપને કહે
 જુની પદ્મની પરિપૂર્ણ દાસ તે જા રીતે જાન
 રાત્રી પરિપૂર્ણતા થી, એક રીતે જાને કહે છે.
 કેમ જાન એટલે એક જા કંઈ એકે
 ને એક જા કંઈ એકે એકે જા કંઈ

અમે, તારી પોતાની ઈચ્છા જેમાથી પ્રમો તેને જાન દર્શાવે તમે
 ન અમે તો આની હેતુ કે તુ હજુ અનન્યુષધી કે પના ધરમા છે.
 કે.ઈ કે.ઈનું ખૂન કરે તેથી ખૂન કરનાર અનન્યુષધી કે પના છે. ઉ
 તેનું નિર્લયપૂર્વક ન કદી સુકાય બાદ અનન્યુષધી અનન્યુષધી
 દોષની કસોટી નધા કરુણનગ ન રાન બાદથી કે.ઈકનો
 મુખદ વીધાય છે. વરુણ, અનન્યુષધી પ્રધર્મને નધો, પરનુ
 પોતાના સ્વરૂપની અરુચિવાળો બાદ અનન્યુષધી કે.પર છે. છે.

અનન્યુષધી માન - અનન્યુષધી અનન્યુષધી અનન્યુષધી
 માનમાં પરિવર્તી ગયો છે કે પાતાના ત્રિશળી સ્વભાવ દર્શાવે
 એવો જ નધો મરવા પડ્યા હોય અને કે.ઈ પ્રમાણમાં અનન્યુષધી
 પોતે પોતનું બોલી અનન્યુષધી અનન્યુષધી માન અને અનન્યુષધી
 સ્થાની કહે છે, અનન્યુષધી તારા ત્રિશળી સ્વભાવના નવર છે કે
 તારા અનન્યુષધી દર્શાવે અનન્યુષધી માન નુ એક વાર એ કે.ઈ
 ત્રિશળી સ્વભાવ તારા નવર જ નકરવી ૧ અનન્યુષધી માન છે
 અનન્યુષધી અનન્યુષધી પોતાનુ સ્વરૂપ છે તેની કાંઈ એવું નધા તેને પરની
 ખીડામાંથી કુરુણ નળાતી નધા, એટલી અધી એવું પરની ખીડા
 છે. છાની કહે છે, તું અનન્યુષધી છે, અનન્યુષધી મહેલી છે, અધી છે,
 તું છુટ, છુટ છે, તારા એક એક મહેલી અનન્યુષધી છુટ પરિવર્તી
 રહ્યો છે તેની કાંઈ એક વાર ખીડ તો માન પરનુ એ વિચાર
 ન અમે પોતાના સ્વરૂપ તારા દર્શાવે અનન્યુષધી અનન્યુષધી

અનન્યુષધી માન :- માન એટલે તુ હજુ અનન્યુષધી
 અનન્યુષધી પોતે પોતાના અનન્યુષધી અનન્યુષધી તુ હજુ એવું
 તુ હજુ અનન્યુષધી અનન્યુષધી કે.ઈ કે.ઈ, કે.ઈ કે.ઈ

1

2

3

4

5

6

7

8

9

વીતસાગ્રના લક્ષિ કરે છે વૈધાવૃત્તના બે બેર એક દેહ આપીને કરે અને એક પાતાના ત્રિકાળી આત્માન કમ ખાતર કરે ઉપચારની વિધિના, ત્રિકાળી દુષ્ક્રિયા સ્થાપી નાં, આટલે ઉપચાર બદલાય આવે છે. તે ઉપયોગને દેહધે લાવવા ન પૂરું વૈધાવૃત્ત કરે છે. પ્રાણો, સુષીરના જીવને આ વળી સ્વચ્છ નાં નેમન વિચાર આવશે 'અને આટલી આટલી તપસ્ય કરીને પીત્ત, કફ અથવાન અમારી પ્રયત્ન કરતા નાં અને વૈધાવૃત્ત કમ ને સંપૂર્ણ મહાદેહ કરીને પ્રયત્ન કરે છે.' અર્થે તપાસ કરવા સમ્યક્સંચાર ચાલુ થયું અને પાંચે અધર્મ થયે. અથવા તે. કદી થયું જેવી હતી તેવી જ પ્રશ્ની કેવા રાગના કમ કમ્યુતું તેમ બતાવ્યું, પરંતુ પ્રશ્ની, સુષીરના ન સહન ન થયું ત્રિકાળી દુષ્ક્રિયા હજી જવાના કારણે અતંત સુરોને તુપાવી લાવવા, જે દેહમાં ન દોષ તે બતાવવા અને પીચના સુરોને નકાર કરવા તે અતંતનુભવી માયા છે.

અતંતનુભવી દેહ - આત્માને દેહના અતંત સુરોમાં થવા સંતોષ ન આવે અને સલામત. સ્વચ્છના સંતોષ આપી થવા તે અતંતનુભવી દેહ છે સલામત કારે. સુક છે તે કારણ છે તેમ ન અને અને સંતોષની પરંતુમાં દેહધર્મ થવા તે અતંતનુભવી દેહ છે. રાગી પાતાના આત્માનુ સ્વચ્છ સમજાવે છે એક કમ્યુત અથવાન સ્વચ્છના કારે છે, તે થમને તે. કારણે આવેને કહે છે:- 'અતંત, કદી એક સ્વચ્છ થવા કમ્યુત થવા અર્થે છે.' તે થમને તે કમ્યુત વિચાર કરે કે 'સ્વચ્છ ને સ્વચ્છ સ્વચ્છ છે. દેહી થત તે પી પાંચ સ્વચ્છના પરંતુ સ્વચ્છ થવાને કહે તે સુદાસ કહે' જે દેહના કમ્યુત થવાને

પાસે અદ્ય આઈએ, અદ્ય પરિમિતની કાંઈ ચડતી નથી, પરંતુ અજ્ઞાની એવ આત્મ-દુષ્ટોનો અનુદય કરીને સર્વિષ દુષ્ટાદુષ્ટ પરિણામનો અનુદય કરે છે. તે એવ પ્રુદય-પરિણામ કર્યો દેખ, ધર્મની કે દુષ્ટ પરિણામની ક્રિયા કરતો દેખ, તોપણ તે વખતે ધર્મના અનુદયનું અનંત પાપ તે સેવી ગયો છે, તે પાપગુણથી પ્રુદય છે, કદાચ તેનાથી દેવચરિત મળે, પરંતુ તેનામાં મેઝ કે તેનો માર્ગ મળે તેમ નથી.

મૂળ ધર્મ શું છે અને મૂળ પાપ શું છે તે સમજાવ કરાવ એવોનો મોટો ભાગ પ્રુદયમાં કે અજ્ઞાની ક્રિયાના ધર્મ (મેઝ) માનીને આપી રહ્યો છે. જાની કહે છે, 'પીરો કા,' અને તારી ક્રિયાનો નિષેધ કરતા નથી કે.કે ક્રિયાનો નિષેધ કરતા નથી, પણ તે ક્રિયા પાછળની બેકાંત દિશો, પાપને નિષેધ કરીને છીએ તમ ન ક્રિયામાં તારે ધર્મનો, આત્મના દુષ્ટને. જ અનુદય કરીને એકબે કાપણ કે બીજો તારો સ્વભાવ છે.

આધારિક કરતી વખતે બીજો પાપ બેઠો છે, તેને અર્થ કરો.

વંદ્યમિ :- ભેદે દુષ્ટમ ન કરું છું તે પંચવ! તું તારા સ્વભાવમાં, કાપણ, અદ્ય, મુશળા રમી રહ્યો છે તેમાં તું તદ્દિ રહ્યો છે. તું તારા દુષ્ટતાનાં દુષ્ટમ ન કરી રહ્યો છે. એવું નિષેધ દુષ્ટા અજ્ઞાના તેમાં દુષ્ટમ ન કરું છું તારે ભેદ દુષ્ટ. અદ્ય મારા છે.

નમંદ્યમિ :- જે અનંત દુષ્ટતાનાં દુષ્ટમ ન કરું, તેમાં પણ કાપણને તું નમવું છું. અજ્ઞાનાં દુષ્ટતાને તે અનંત

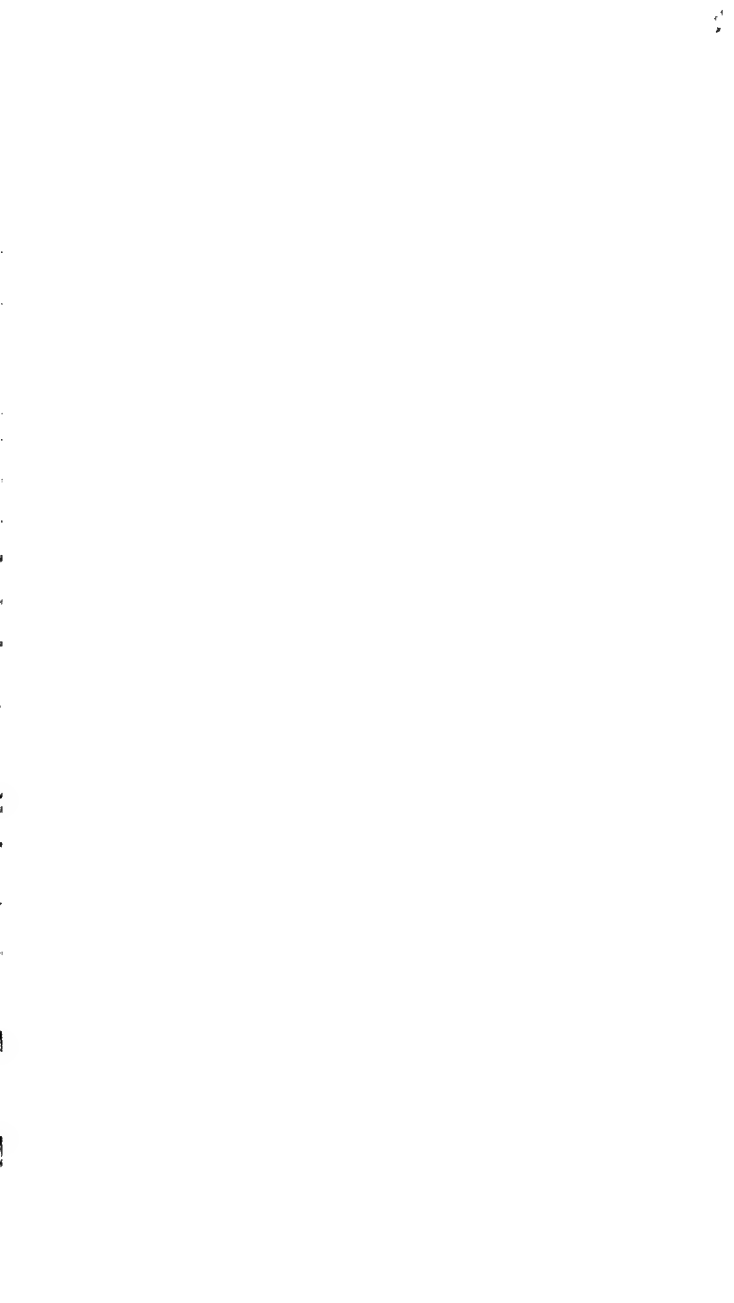
આપરે વિકાર ટળી રહ્યો હો, નેથી મિ'દ હાથ, મેકાતકિલ્લો
 બની રહ્યો છે આપ મિ'માદાંધિ છુલ પાતાળા કવલવંદાજ
 નિરરકાર કરે છે અને માત્ર કિયદાન નેડુ જવા માને છે ને
 તે 'ન જૂનો, ન અવિધ્યાન'

તારી વર્તમાન વર્તતી પદાવને અતમ ય ધીન તુલ
 પાતાળા દુલ્લ, ગુણ સાર્યે અજેડ કરે રો અજાદ મંદા, તે તે
 આત્માને માન્યો, તેમ અરમર કહેવાય વર્તમાન વર્તતી ધનની
 દશને સ્વરૂપના સમાગમે સમજ અને તરકાળુ ગુણ, પદાંકલ
 થાળ, અથવા ગુણપદાંકલ તારે આત્મા છે, તેની અરી મદીલ
 હાં કર્યારે કહેવાય કે અનત ગાને ધરનારે જ ગાં, ન ગાં
 અવલખને નિર્મળ પદાંક પ્રગટ કરે તારે જ આત્મા કમુક કર્યે
 કહેવાય, આત્માની પ્રતીત કરી કહેવાય

પાંતુ જે બેઠી કિયા કે અકિનં દેખે રે, બેઠા દુલ
 પિણામને દેખે છે તેમાં તમજ થઈને ય પિણાને છે તેજ
 આત્માને હજુ આજાયે તપી પાંતુ જે અજાદ બેઠા આત્માને
 માને, તે તેને કિય રહ્યા વધ

અનંત અકિનં આત્માને જે માને તે અનંત
 અકિનં પાંતુ, અનંત ગુણ પાંતુ આત્માને અકરે કેતે
 પિણાની વધ તે અનંત અકિનં રહ્યા વધ રહે નહિ અનંત
 નેડા નેડા રહ્યા વધ રહે નહિ

કેડું પણ અકિનં મદીલ, પદાંક મદીલ કુલ રહ્યા વધ
 અકરે જ રહ્યા છે અકરે આત્મા રહ્યા વધ આત્મા રહ્યા વધ
 તેડું બેડું પણ અકિનં આત્મા રહ્યા વધ આત્મા રહ્યા વધ

પણ હવે બધું છે. પરંતુ ભાઈ! જમણ નો ખરો ? નવી દિશાનો નો
 ખ્યાલ કરતું આમાની સંજ્ઞાની આદર્શો હોઈ હોઈ એમ બાંધે છે ?
 સર્વત્યાગ-સ્વરૂપી આત્માની હજુ નાં પ્રતીત થતી નથી, હોઈમાં
 સંતોષ થઈ જાય છે. એક જામાલિકા દેખા નેની ૧૩૭ બેઠે
 અપૂર્વ ભાષા બિહારનાં ભાઈએ કે અકપાય પીતરાય સ્વભાવની અહીં
 રૂપ માધ પાંગાના સમજાવમા દર્શને એ વીના અખારો કરી
 દરેક કિયાની પાછળ લઈ બેસું હોયું ભાઈએ. કે જાન્ય દર્શન
 આદિત્રનું પાપણ કરીને, પાખાવનાં તપન કરીને, પૂર્ણપદ પ્રગટ
 કરવા માટે ત્યાગને કેળવું છું. બાજાને કેળવું છું કવ, ગુરુ પાંચની
 સંજ્ઞાનો અખારો કરી છું. રાજાનો અખારો કરી છું બધી
 કિયાની પાછળ એવ આમ સુદિની પૂર્ણનું સંજ્ઞા એ ને રહેવ
 રોય તો અત્યુક અથો રાત, રોય, સદાય, વિદાય કપડ
 વધા બેઠેએ

જેવો પાંગાનો સ્વભાવ છે, આમાનાં પ્રેરણા સ્વભાવ છે
 તે સ્વભાવ પૂરેપૂરો ખરો, સૂર્યે ખરો તો પાપ હવે જ ન ક રહેવ
 બેસું સ્વરૂપ જ પૂર્ણ ત્યાગમય છે બધું છે. પીત પૂર્ણપદ માટે
 કરે તે પાપ હવે કરું ન રહેવ. કેવાજાન કેવાજા પડું કવ
 હવ તો હવું કરું રહેવ. આરુ કરું વ તો હરી દેવ છે,
 તેમાં વિરોધ છું કરું ?

હવે પરંતુ આ સ્વરૂપ છે આમા, સદાય સ્વરૂપી,
 એ આમાં, આવક અને મોતનાં સંજ્ઞા છે, તેનું કવ હોઈ
 તરીકે ત્યાગ સ્વરૂપે દર્શાય છે, એમ કહી દેવ અને ત્યાગ
 રહે રહેવ, પણ સંજ્ઞા આમાં ત્યાગ સંજ્ઞા આપી કે અને
 કેવું દર્શ ન હોઈ તેમાં કઈ રૂપ હોઈ

કે.ઈ દ્રવ્ય બીજા દ્રવ્યના ગુણને પ્રદર્શ, કરી રાખ્યા નથી. સમ્બન્ધજ્ઞાન, દર્શન, ધ્યાનિત તે આત્મના ગુણે છે એવા આત્મનાં અનંત ગુણો છે. ગુણોને ધારણ કરનાર અનંત છે, એટલે નથી ગુણને પ્રદર્શ કરવાનો ધર્મ આત્મને. છે, એટલા નહિ એટલે પોતાને પોતાના ગુણને પણ જાણી રાખ્યા નથી, નરે નહિ કરી કે ગુણ પ્રદર્શ કરવાની તાકાત આત્મની છે. અનંતદર્શન, અનંત ધ્યાનિત અર્થ ગુણોને પ્રદર્શ કરવાના તરફ આત્મ વિશ્વસ કે.ઈની નથી. એટલા કે.ઈ કેદમાં આ તાકાત નથી, આ પ્રમાણે જે સમસ્ત દ્રવ્ય છે તે જ સમસ્તવે તે કષ્ટિય સમસ્તને પ્રદર્શ કરવાની તાકાત આત્મની છે, એટલી નથી, તે સમસ્ત, સમસ્તવસ્તુ જે સમસ્તવે છે તે એટલે સમસ્તવે છે કે એટલે? એટલે જ સમસ્તવે છે.

એને તેથી સુક્રમ વાગે એ તે સમસ્તવની આત્મની તાકાત છે. આ પાઠ એક છે, પ્રકરણ છે, તેન સમસ્તવની તાકાત આત્મની છે બીજા પાંચ દ્રવ્યનાં કે.ઈ પ્રમાણ સમસ્તવની તાકાત નથી. સમ્બન્ધજ્ઞાનથી આત્મને દેહવર્તિપદ, અવર્તિપદ, ક્ષણ-કેણી, ક્ષણિકદશા અને કેટલેક અવસ્થાન ગુણોના ગુણને એ પ્રદર્શ કરી રહે, એવા ધર્મ એટલા નથી, પણ આત્મને છે. રાગ-ધર્મ, મોહ-ધર્મ, ક્રોધ-ધર્મ, મદ-ધર્મ, દુઃખ-ધર્મ, ત્રિપાટ-ધર્મ એ ધર્મ એટલેના છે.

ગુણને પ્રદર્શ કરી તેને ગુણકી આત્મ ગુણો દેવવ છે, જે પ્રદર્શ કરવાનો આત્મનો જ દરમિય છે, એને કે.ઈ કે.ઈ જુદું જુદું છે, તે બીજું અર્થ નથી, પણ તે દેવવે જે

વિશ્વાસમાં હયાં છે અને તેને લઈને ત્યાંથી ક્યારી અનુભવ બધ
હરી ચોક્ક મેગવચો, માટે આવા તમા આત્માને વિશ્વ થઈ

પ્રાણના આત્માને સમજાવે નમસ્કાર, તેણે આત્માનું
સ્વરૂપ સમજાવે છે તેણે પોતાની જગતના દરેક માં ઝીંકી લઈને,
અંતરમાં દરીને સાચી સમજણ કરે તે પોતાનું કં તુલ્ય છે તે
હું પ્રગટ ન થયું? અર્થ પ્રગટ થાય

તુલ્યને મહત્ત્વ કરવાનો, આજુવાનો, સ્વભાવ આત્માનો છે,
માટે આત્મા તુલ્યથી છે હવે તુલ્યથી તપ આત્માને સમજાવે
કમલ મવા છે તે તપ આત્મા સમજાવે છે. સ્વ સમજણ સ્વેચ્છે
સમજાવે સમજાવવારે સમજાવે, તેણી સાચી સમજ મહત્ત્વ કરવાનો
સ્વભાવ આત્માનો છે થઈ રાખે, અગત્ય છે. તેની સાચી છે
કેઈ કેઈને પરાણે સમજાવી રહે તેમ નથી અને પરાણે તુલ્ય
મહત્ત્વ કરવી દીને તેણી તાકાત કેવળીના પશુ નથી કે. સ્વેચ્છે
ત્રોણે છે છે હવે છે કે:- હવે, મૂક અને સ્વેચ્છે સમજાવે
પુરોષ છે,

પોતે પોતાના તુલ્યને પોતે મહત્ત્વ કરે (સ્વેચ્છે) એટલે તુલ્યથી
ધર્મ આત્માનો, પોતાનો, પોતાના થ છે અને તુલ્યને થઈ
અંતરમાં મૂક સ્વેચ્છે સ્વેચ્છે હવે છે તે સ્વેચ્છે છે. તેને જ
તમારે સ્વેચ્છે મહત્ત્વ દીને સ્વેચ્છે નહિ અને કેઈને તમારું
અવિદ્યથી કમલ થઈ.

અનંત તુલ્યને પોતાની આત્મા, તેના અર્થ અને સ્વેચ્છે
સ્વેચ્છે સ્વેચ્છે સ્વેચ્છે સ્વેચ્છે સ્વેચ્છે સ્વેચ્છે સ્વેચ્છે સ્વેચ્છે
પોતે અનંત પોતે, પોતે સ્વેચ્છે આત્મા તે સ્વેચ્છે સ્વેચ્છે સ્વેચ્છે

તે અધુ દ્યાન કરે છે, પણ તે પછી પ્રતિબદ્ધ કરે છે અને
 ઉદ્ધિયનું અવસાન લઈને પછી પ્રતિબદ્ધ કરે છે પણ
 તે જ જ્ઞાન એ મન અને ઉદ્ધિયનું અવસાન છે. એને વિગત
 અનંત શુદ્ધ સ્વરૂપ શુદ્ધ ચિત્તનું આત્મ તત્ત્વ બની જાય છે. તે
 શુદ્ધજ્ઞાન, સમ્યક્જ્ઞાન છે, પ્રમાણ જ્ઞાન છે અને તેજ જ્ઞાન, અવલોકી
 કેવળજ્ઞાનનું કારણ છે નિર્લેશી પ્રાણી દેહ કેવળજ્ઞાનનું કારણ છે

સમ્યક્જ્ઞાન, દર્શન, અભિયન, તે જ સર્વ છે. સર્વ તે
 સર્વો એવા તારા પાતાના આત્મ-દેહને ભાવે છે સમ્યક્-
 દર્શનનો વિષય આપો. આત્મા છે, એવા એ વર્તમાન સર્વો
 દર્શાને ભાવે છે સમ્યક્જ્ઞાનકે સર્વોત્તમજ્ઞાન છે સમ્યક્જ્ઞાન
 કે અધ્યાત્મિકધર્મો તથા સમ્યક્જ્ઞાનજ્ઞાન. અદ્યનુ એક પણ
 શુદ્ધ આત્માને જ સકામાં દેવનું છે, મ? સમ્યક્જ્ઞાનનું એક શુદ્ધ
 આત્માને દર્શા દેવનું છે પણ આત્માને કે જે જ્ઞાન છે જ નહિ

અક્ષય નિરવન આત્મ અપોતિ.

સંતો તેનું દ્યાન ધરો

આ શાકામાં ચેતન હોરો.

બુદ્ધી કયાં સર્વમાંથી જામે

દ્યાન ધારણા આત્મ પદની.

કરતાં પ્રમાણ નીકળે

આત્મ તત્ત્વની દેહા દારો.

આત્મ અનંત કરે અધરો.

સર્વ આત્માને કે જે જ્ઞાન છે નહિ અને પદાથી અલ
 દુષ્ટો અધરો દેવ આત્માને અને એ સેવ કરે તે સમ્યક્જ્ઞાન

શ્રીકાળી સ્વરૂપમાં છે, એમ સમજાય તે, દેવગણ નો, અથા કોને
કઈ બધા તેમાંથી કેઈ પણ અથા વ? પેન પેનન આપાને
જુએ તો આપા આનન ગુણન. વિદ, માફ પેનપ્રમુતિજ કેબા
ક્રિ. આપો પેતાનો આપા અને પેતાનો અને અને એક એક
અર્થને બાણનાર સુગણન અનેક આદેવાળુ તપુ મનુ સંપદ-
સુગણન આપા જ છે

“હું દેવ છું ? ક્યાંથી થયો ? શુ સ્વરૂપનું માત્ર ખરું ?
દેના સંબંધે વળગણુ છે ? શામુ કે એ પારદરું ?
એના વિચાર વિવેક પૂર્વક. શાળા બાવે એ કહો
તો સર્વ આત્મિક જ્ઞાનના. સિદ્ધાન્ત તત્ત્વ અનુભવ્યા”

જોરે, આનુ નામ તે સંપદનર્થન જેન છે તેન બદલે
અથાને સ્વભાવનુ એ અવરભન કરે તે પર્વ પ્રાપ્તિને પૂર્વે
દેવગણન અને સિદ્ધાન્ત પ્રગટે વર્તમાન એક બધ કરીને નિઃકર્મ
પણ બધ.

અહીં કેઈ એમ પ્રશ્ન કરે કે આ, દુષ્કર્મ પાપના બદલે,
જાણી કેટલાં (અર્થે મુલે) પાપને બદલે, અવર
(અર્થે છે) બાવે કયો. સ.પ.કર્મ, દર્શનકર્મ,
જાણી દુષ્કર્મ અને કેઈ જ વિરુદ્ધ દુષ્કર્મ
પાપે એમ કહીને અપાણે કેટલાં પાપનાં
દેવકર્મ કેઈ વગર ન કરીને, કહે જે
જો તેને અવર એ છે કે- અર્થ, અવર
કેટલાં પાપનાં આપાને અર્થના અને સંપદને
કેટલાં દેવ કેઈ કેટલાં રહે તેમ નથી અને

પરંતુ તેને માટે માત્ર સંજ્ઞાઓ હતી ગંગા-જમુના વચ્ચે કોઈ દરિયા હાટયા છે, તે સંજ્ઞાઓ ગમકવાની ખુદ દીકરાઓ નહેતી, પરંતુ સુનીમ, એ સંજ્ઞાઓને સમજતે. હતા. હવે જો તે દીકરા સુનીમની ઓળખ કરીને, વિશ્વાસ કરીને તેની સજ્જા હીમે તે કહર તેને ઠાંટની પ્રતિ કાચ એકઠેકાંજે બપોરે પડવા સમી ગયા હતા કે દેરાસરની પાસેના છે. પરંતુ તેની નાંધે પૂજા થતી હતી છે. દેરાસરનું મંદુ દીકરાએ રહાવ્યું, પરંતુ રજુ થતી નીકળ્યું નહિ. પછી સુનીમનો સજ્જા હીમે અપાડ તુરંત તે દિવસે પાસની છ.યા જ્યાં પરંતુ ત્યાં સુનાંને ખાંડવનું મંદુ તે પાસે નીકળ્યું.

એવી રીતે જોને આત્માને. અનુભવ થઈ છે તેવ. સુનીમને કાંઈ હીમે તે કહર ઠાંટની પ્રતિ કાચ, પરંતુ બહુ દરિયા દીકરા કો તે મહેનત નિષ્ફળ કાચ સુનાં હો છે કે બહુ દરિયા, સંજ્ઞાઓ એકથી કિયા રાખવા. અને અનેકાં જોને કે સમજનારા પ્રાણ દાંડાં સરકા પડતી રહે નહિ. પૂર્વના સુનાં રાખે છે કિયા બહે છે તેનાં પછી સુનાં સુનાંને સમજાવે છે તે બધી કિયા રહ્યા કાચ થયા, નિષ્ફળ, કાચ રાખ, સુનાં, પ્રકરકર્તે એ બધાં દુષ્ટ પચેલા છે, અને તે પાં મુજ પરિણામ સિદ્ધાંતે અંગને રાખે છે કહરનો સંજ્ઞા રેડવા રહ્યાને પાસવનું નિર્ણય છે, પાં તે નિર્ણય નિર્ણય રહે રહી રહેવાની પ્રેરે રહવાને કાચ તે પાં રહે પરંતુ આત્મા-સુનાં. રહે અનુભવકાર કાચ રહે તે સુનાં રહેવા.

દશા પ્રગટ થવાની નથી. તે સ્વચ્છ હેતુ જે જે અન્ય જગતે
જોએ ઉપકાર કરવામાં આવી શકે તેને ૧૦૭ નાં પાંચ
આત્મ-દશા પ્રગટ થવા મહેનત કરે. તોયે ૧૦૮ ને અન્ય
ઉપકારમાં ખીણ મહત્ત્વા ઈશ્વરની પશિષામાં પણ કદ અર્પે,
૧૦૯ ઉપકારની અર્થાત્તિ કરે તોયે ૧૧૦ નાં અન્ય ૧૦૮
નિમિત્તરૂપે ન થાય, ઉપકારી ન થાય.

દરેક દુઃખ અર્થાત્તિ ૧૦ ૧૧ નાં અન્ય તે નરે. ૧૨ નાં ૧૩
જેમ અને આત્મીય ઉપકાર અન્ય ન થાય ઉપકારની
મહત્ત્વા મહત્ત્વા હી દેવ કોણ તેમ મોટા ૧૪ ૧૫ ૧૬ તે જેમ
કમ, નિયમ, વધ, વધ, તે જેમ અન્ય અન્ય અન્ય અન્ય
નિમિત્ત છે તેમ અન્ય અન્ય ૧૭ ૧૮ ઉપકાર અને તે જે
નિમિત્ત, નિમિત્તરૂપે થાય, તોયે ૧૯ ૨૦ ૨૧ ૨૨ ૨૩ ૨૪ ૨૫ ૨૬ ૨૭ ૨૮ ૨૯ ૩૦
અને અન્ય ૩૧, ૩૨, ૩૩, ૩૪, ૩૫, ૩૬, ૩૭, ૩૮, ૩૯, ૪૦, ૪૧, ૪૨, ૪૩, ૪૪, ૪૫, ૪૬, ૪૭, ૪૮, ૪૯, ૫૦
તોયે ૫૧ ૫૨ ૫૩ ૫૪ ૫૫ ૫૬ ૫૭ ૫૮ ૫૯ ૬૦ ૬૧ ૬૨ ૬૩ ૬૪ ૬૫ ૬૬ ૬૭ ૬૮ ૬૯ ૭૦ ૭૧ ૭૨ ૭૩ ૭૪ ૭૫ ૭૬ ૭૭ ૭૮ ૭૯ ૮૦ ૮૧ ૮૨ ૮૩ ૮૪ ૮૫ ૮૬ ૮૭ ૮૮ ૮૯ ૯૦ ૯૧ ૯૨ ૯૩ ૯૪ ૯૫ ૯૬ ૯૭ ૯૮ ૯૯ ૧૦૦
નિમિત્ત ૧૦૧ જેમ અન્ય ૧૦૨ ૧૦૩ ૧૦૪ ૧૦૫ ૧૦૬ ૧૦૭ ૧૦૮ ૧૦૯ ૧૧૦ ૧૧૧ ૧૧૨ ૧૧૩ ૧૧૪ ૧૧૫ ૧૧૬ ૧૧૭ ૧૧૮ ૧૧૯ ૧૨૦ ૧૨૧ ૧૨૨ ૧૨૩ ૧૨૪ ૧૨૫ ૧૨૬ ૧૨૭ ૧૨૮ ૧૨૯ ૧૩૦ ૧૩૧ ૧૩૨ ૧૩૩ ૧૩૪ ૧૩૫ ૧૩૬ ૧૩૭ ૧૩૮ ૧૩૯ ૧૪૦ ૧૪૧ ૧૪૨ ૧૪૩ ૧૪૪ ૧૪૫ ૧૪૬ ૧૪૭ ૧૪૮ ૧૪૯ ૧૫૦ ૧૫૧ ૧૫૨ ૧૫૩ ૧૫૪ ૧૫૫ ૧૫૬ ૧૫૭ ૧૫૮ ૧૫૯ ૧૬૦ ૧૬૧ ૧૬૨ ૧૬૩ ૧૬૪ ૧૬૫ ૧૬૬ ૧૬૭ ૧૬૮ ૧૬૯ ૧૭૦ ૧૭૧ ૧૭૨ ૧૭૩ ૧૭૪ ૧૭૫ ૧૭૬ ૧૭૭ ૧૭૮ ૧૭૯ ૧૮૦ ૧૮૧ ૧૮૨ ૧૮૩ ૧૮૪ ૧૮૫ ૧૮૬ ૧૮૭ ૧૮૮ ૧૮૯ ૧૯૦ ૧૯૧ ૧૯૨ ૧૯૩ ૧૯૪ ૧૯૫ ૧૯૬ ૧૯૭ ૧૯૮ ૧૯૯ ૨૦૦

૧૦૧ અર્થાત્તિ ૧૦૨ ૧૦૩ ૧૦૪ ૧૦૫ ૧૦૬ ૧૦૭ ૧૦૮ ૧૦૯ ૧૧૦ ૧૧૧ ૧૧૨ ૧૧૩ ૧૧૪ ૧૧૫ ૧૧૬ ૧૧૭ ૧૧૮ ૧૧૯ ૧૨૦ ૧૨૧ ૧૨૨ ૧૨૩ ૧૨૪ ૧૨૫ ૧૨૬ ૧૨૭ ૧૨૮ ૧૨૯ ૧૩૦ ૧૩૧ ૧૩૨ ૧૩૩ ૧૩૪ ૧૩૫ ૧૩૬ ૧૩૭ ૧૩૮ ૧૩૯ ૧૪૦ ૧૪૧ ૧૪૨ ૧૪૩ ૧૪૪ ૧૪૫ ૧૪૬ ૧૪૭ ૧૪૮ ૧૪૯ ૧૫૦ ૧૫૧ ૧૫૨ ૧૫૩ ૧૫૪ ૧૫૫ ૧૫૬ ૧૫૭ ૧૫૮ ૧૫૯ ૧૬૦ ૧૬૧ ૧૬૨ ૧૬૩ ૧૬૪ ૧૬૫ ૧૬૬ ૧૬૭ ૧૬૮ ૧૬૯ ૧૭૦ ૧૭૧ ૧૭૨ ૧૭૩ ૧૭૪ ૧૭૫ ૧૭૬ ૧૭૭ ૧૭૮ ૧૭૯ ૧૮૦ ૧૮૧ ૧૮૨ ૧૮૩ ૧૮૪ ૧૮૫ ૧૮૬ ૧૮૭ ૧૮૮ ૧૮૯ ૧૯૦ ૧૯૧ ૧૯૨ ૧૯૩ ૧૯૪ ૧૯૫ ૧૯૬ ૧૯૭ ૧૯૮ ૧૯૯ ૨૦૦

ત્યાંથી કા.ય. જે પાનિદ્રામ કા.ય નેને જાં પછી તેને પેનનાં
ન માને. મુજા દુલ વિદરપ કા.ય તેજાં પે દુલ પાં નહિ, કાં
ધાની કા.ય નહિ. ત્યાં, જાણિય કા.ય જે જા.ન-જાંડ કા.ય છે
તેને કા.યની મેદા, કા.યિયનું નામન કા.ય કા.ય

પરંતુ કર્તવ્ય યાગના માનવને આ લીન છે દર્શનમાં
આત્મા અભિપ્રાયથી ટળે છે એક મ, અભિપ્રાયને દેર છે બહા-
દાનિનું, તુલસાનું દર્શન છે સંધ્યા આજમય ન મનન આજનું
દર્શન છે. જાણી અને અજાણી નવ નવ દેહો, નવ નવ પરિવ્રજાઓ
વર્તે, પરંતુ જાણી-પી એક છે. એ અવગત નાં છે ૧૯૨૨ અભિ-
પ્રાયના એકે તેનાં અધ્યા પરિવ્રજા નિર્મલન હવે કહેવાય છે અને
અજાણીનો અભિપ્રાય અવગત દેવાથી તે અધી કંઈ પણ અધનું
દર્શન છે. અરિય-સિદ્ધાંત, કલ્પનાં લીનન કે મદરા, આ દર્શન
સુષુપ્તે ભાષ કે દાનિ કરતા નથી અર્થ એક. અર્થ તે એક
દુખ અરિય એવું જ છે પિતાના વિદ્યારી, અધિકારી પદાને
સ્વીકાર ન કરવો, તે મહા પદ છે

[illegible]

[illegible]

કેવું પ્રથમ પોણું તેવું પછી ૨ નું કાપણી બાકી છે ?
 પોતે બે.પ્રભાતીના પગે પડેલાં ન હોય તો ૫૫ મી.પ્રભાતી
 કાપણીથી, બે.પ્રભાતી, બાકી ૫૫ મી.પ્રભાતી કાપણીથી
 તે બાકીથી કાપણી બાકીનાં બાકીનાં ૫૫ મી.પ્રભાતી
 કાપણી બાકીનાં બાકીનાં ૫૫ મી.પ્રભાતી

[illegible][illegible]

૧૯૧૪ વર્ષે વસુદેવ કાવૃં ને આ બધા પાંચેને કહેલે છે. સુકુબાવમાં પણ એ જ જીવિકા બગાડે હતી. અન્ય પાંચેના આધારે ૧૪ મેંક દબા છે એક દબાના અંકેક એક છે. ૭ અંકવામાં વાંકા છોકરાઓ દબાના પાંચવાં ને એક એક કહે જ. આ વાત મુઠિએ બીએ હાથ પલાળાઈ નબળાવા નાનકે દબા છે, તેથી કમ-નબા બાવન મહાવે ના. પાંચીનગરુ બાવન કહેયું છે, ૧૬૪૭ એકાગ દબા. ૧૩૫ આવાવા કુ ના. ૧૩ સામે એકા મહે રહ્યુ ના. આવાવા ૧૩૫ પાંચ દબાવા વાંકે વળવા મહે રહ્યુ છે.

પાંચીનગ. થયે કમને એકાએ છે. સવાલે કમને બે. રાત્રે નથી. હવે પાંચીનગ તે. એક દાહિકા અથા છે. અંક ને જ અન્યે આપે. અશી એકાવા દાહિકાએ. ૧૫૪૭૫૫૫ છે. મહે ના. આવાને છોકરાઓએ અગા દબા. ૧૩૫ એકા પાંચીનગરુ પણ કાઢીત કરી છે અને પાંચીનગરુ પાંચ કાઢીત કરી છે. સવાલે પાંચીનગ કરી ના. અથી ને ૧૩૫ ના. પાંચીનગ દબાવા મહે દેવ, મુર, કમને અને દાહિકા અવાવાવા વીએ, તે પાંચીનગ દાહિકા કમને ને દાહિકા.

અવાને કિ. ૧૩૫ સવાલે દાહિકાએકા દાહિકા દેવ છે, કે અવાવા દાહિકા છે, અવા છે, અવાવા કરી છે કે અવા. પાંચમાં એકાવા વાંકા, કિ. ૧૩૫, દાહિકા દબા છે તે ની વાંકી પાંચીનગ મહેકે આવી પાંચવા છે તે પાંચવા પાંચે દાહિકા દેવ ના, વાંકા કે દાહિકા દાહિકા ના, વાંકાને દાહિકા દાહિકા. અવા ના. ૧૩૫ વાંકાવા વાંકી પાંચવાં દાહિકા પાંચવા દાહિકા દાહિકા ના. એ દેવ ન દેવ છે. દાહિકા વાંકા ના. કે પાંચીનગ દાહિકા દાહિકા.

ଅ. ୨୫୨୧ନା ୩ ଭାବେବା ବଢ଼ ୫ ଧୂସିବା ନା. ୭-୫-୪୪.

આદિ ભગવતીજી સુત્રનુત્તરમુ ચતુઃ. હજારીકેદો દેવદત્તનામો
અધિકારશ્લોકે ઉદેવદત્તનામ્યે કાક પદ્મપ્રી નતો. કેવા છે, કેવી
માનવાવાળા છે એનું આજ્ઞાપદ્મ મેળવ્યું છે તેની સામે સ્વકર્મદેહીના
સમભવનાર મું દહે છે તે પાત્ર તેમજ સમજી ર્હયું છે એવું છે
તેમ સમજી હકને એક સ્તાનું સત્કાર કરે છે, વિચારે છે. દેવદત્ત
દત્તો નથી એકાંત ભગવાળા મું દહે છે તેનું આજ્ઞાપદ્મ છે. સાચી
સાચી જગ્યામાની દિધિ સ્વભાવમા પડી છે. સ્વભાવની દિધિ પૂર્વક
પર્યાયમાં દેવદત્તી મહિમા છે અને દેવદત્તી નિર્ભય છે તેનું પાત્ર વધે
જ્ઞાન દેવ છે. મારી વર્તમાન વર્તણૂક દેવદત્તના સંદર્ભે. સ.સ. સ.સ.સ.
વિદ્યપ, ય.ય છે તેવડી મારી હજી પદ્મપ્રી. મં, તે પાને કીડી
દેવ નથી, પણ તેમ દેવની મરના દેવદત્ત છે એવું છે
તેમ સમજે છે. અદ્વાની આ પ્રકારે આડી સંજો નથી

[illegible]

•

•

4

—

•

1

1

•

તું જોઈ પડીને આશંકાદિ આવેને વગરથી છે, તે. તારી નજરમાં
જનું પછી લોકમાં કર્મ ઉપલક્ષ્ય થયાં, એમ જે મહેશ્વર છે તે
જાણે નથી. કર્મ નિમિત્તરૂપ છે તેમ ન તથા. પદ્મમા હજી
પરપીત થવાની કેટલી થોડી થયેલા છે તે સમજવું જોઈએ

આત્મામાં આ પરગણા જે ગણવાને થઈ, કાચ, કૈવલ્ય,
અભિનતાને જે ગણવાને. થઈ, તે ત્રિગુણી સ્વભાવરૂપ નથી,
પરંતુ કૌણિક પદ્મપત્તે અભિનતા સ્વભાવ સ્વરૂપ તે નથી જ નહિ
આત્મા પરગણા જે રૂપે છે પણ તે ગણવાને થઈ ત્રિગુણી
સ્વભાવરૂપ નથી. મે. સ્વભાવની ગુણ અભિનતા જાણે છે તે જ નહિ
હું જોઈ નહિ સ્વરૂપ છે મારા સ્વભાવને અર્થને નહિ, દ્રવ્ય સ્વરૂપ નથી

આમ સ્વભાવ અને પદ્મપત્તે જાણે પરગણા પદ્મપત્તે જાણ કરીને
પદ્મપત્તે પે. જાણ સ્વભાવ તરફ નહિ, નહિ જાણે અર્થને, પરગણાને
જોડીને જાણ છે, અભિનતાને કપાતે. કાચ કે અર્થ રીત જે જાણે
કાચને છે તે પદ્મપત્તે પરપીતને પણ જાણે છે. પદ્મપત્તે
પરપીતને તે જાણે વિષય છે, પરગણા નહિ. વિષય છે, અર્થને
જાણ-દ્રવ્ય એ પ્રમાણને વિષય છે નહિ. જાણે કે અર્થને
જાણે પણ જાણે કાચ તે જાણે પે. જાણ સ્વરૂપ તરફ જાણે જાણ છે
મટે જાણે અને જાણ થઈને વિષય તે જાણે જાણે જાણ છે
તેમ જાણે પણ જાણે કાચ નહિ, જાણે ત્રિગુણી સ્વભાવને
જાણે, જાણે જાણે પદ્મપત્તે જાણે જાણે તે જાણે વિષયને
જાણે જાણે જાણે જાણે છે

કિંમતે જાણે અને જાણે જાણે કાચ છે પણ જાણે જાણે
જાણે જાણે જાણે જાણે જાણે જાણે જાણે જાણે જાણે

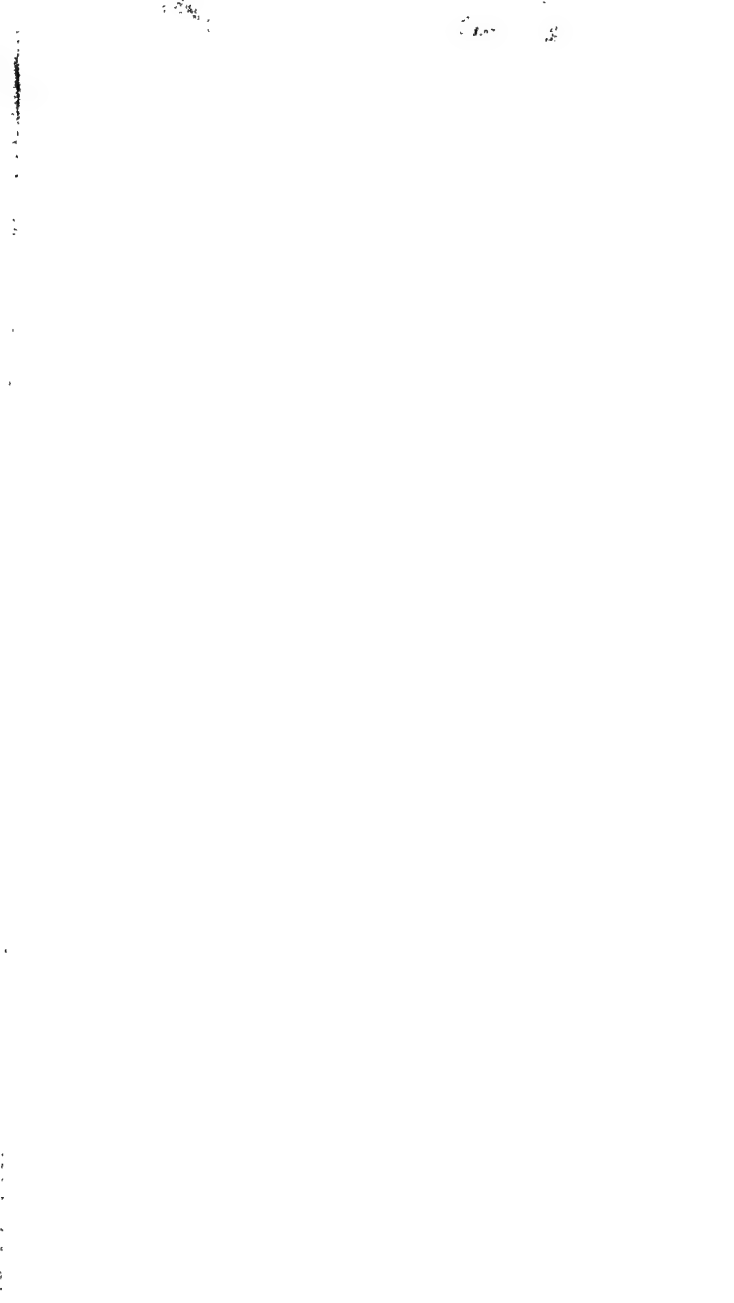

તું કિંધા પછીને આશંકાદિ ભાવેને વાગ્યે છે, તે તાર નર્મમાં
જવું પછી. લોકમાં કર્મ ઉપરાંત કથા, એમ જે કહેવન છે તે
બાબત નથી. કર્મ નિમિત્તરૂપ છે તેના ન નકા પેટામાં હજી
પરખીત થવાની કેટલી યેગ્યતા છે, તે સમજવું જોઈએ

આત્મામાં આ પરત્રંગના જે ગણવેને. ધર્મ, કાર્ય દેવ,
અલિનગને જોગવવાનો ધર્મ, તે ત્રિગુણી સ-જગતના નથી,
પરંતુ કૃત્તિક પદ્મીને આશિષ હિ સ્વભાવરૂપ હોય તે નીચ નહિ
આત્મા પરત્રંગના જેગમે છે પણ જે ગ-વણને ધર્મ ત્રિગુણી
સ્વભાવરૂપ નથી મે.સુગની ગુણ બાબત આત્મા છે કે નહીં. આત્મા
મુદ્ધા શિદ નંદ સ્વરૂપ છે મારા સ્વભાવને આશિષ ન વ, હવે કહ્યું નથી

આમ સ્વભાવ અને પદ્મીનુ બરબાદ સ્વભાવરૂપે જાન કરીને
ધર્મીમાં પે.તાના સ્વભાવ તરફ લક્ષ્ય, ન મકદમને આશિષ, પરત્રંગનાને
છેડવે બાધ છે, અલિનગને કાપવે બાધ છે આવી રીતે જે બાબત
સમજાયે છે તે પદ્મીની પરખીતને પકડી જાય છે પદ્મીની
પરખીતના તે નયનો વિષય છે, વ્યવહાર નયને. વિષય છે, બાબત
આમ-દમ્બ જે પ્રમ.જુનો વિષય છે નથી જાણે કે પ્રમ.જુની
જાણે પણ બધાનો તાર તે મુદ્ધા સેતુના સ્વરૂપ તરફ દર્શાવે છે
મટે સુનીયા અનેકાં ધર્મને વિષય તે. આત્મા આત્મા જેવું છે
તેમ સમજાય પણ પાનો કરી જાતી, સ-જગ ત્રિગુણી સ્વભાવને
જુલો, જોઈએ જાતી પદ્મીને જાણે તે ને એકાંત કિંધાવળી
જાણીએતરંગ નિશ્ચય છે

કિંધા તે સુની અને અસુની બન્ને કહે છે પણ અસુનીને
૧૬૫૬ હેડેનું જાન નર્મ કહેવું છે અને આશિષ હોવાને કહે-

કિયાવાડી, પાખંડી છે, અનાંત સંસારમાં પરિવ્રમણ કરનાર છે. જાડો વ્યવહાર જ્ઞાનમાં થતાથી શક્ય નહિ થતી નિર્લયથી પૂર્ણ સ્વભાવની અપેક્ષાએ તે નર્વ વ્યવહારને દેવ માને તે. તે વ્યવહાર કથાચિત્ર અપેક્ષાએ સાચે છે નહિતર તે જ્ઞાનમાં જોઈ પાડનાર, વ્યવહાર-પરમાર્થના લક્ષ વચ્ચે દેવથી ન થાય છે. સંસારમાં પણ માનવી પૂર્ણતા ન લક્ષ વિન કમ કરતા નથી એને આખા કૃપિયાનું લક્ષ છે તેને પર્યાપ્તની કિમત છે. પર્યાપ્તની કિમત છે તે કૃપિયાન લક્ષ છે.

આ વાતને ન્યાયથી સમજો દણે કાળ અજ્ઞાત કરનાર અણગણી પણ એ ખરું દણું આવે ત્યાર નિશાન ત.કવામાં બુદ્ધ કરે, તેા તેનું કાર્ય સફળ થયું ન અણાય તેમ જાન સ્વરૂપનો નિર્લય કરવાનો અજ્ઞાત કરનાર અમુકાં હરે, સચિવાળા હરે, તેથી અજ્ઞાત દરમાં યજ્ઞ વર્ષ કરી નજવા, પૂર્વ કર્મના ઉદય રૂપ સુતુના નિમિત્ત દાણે, જોઈ જાનના પુરુષ અને રાખવા એટલે નિર્લય અજોઈ જાન, દર્શન, અનિરતા પ્રયે.ક કરીને પૂર્વની બુદ્ધતા કાણે બાંધાયેલાં કર્મના ઉદય દાણે, અપૂર્વ અરુચિ રાખે એ તે કર્મસુતુના ક્રમ કરે, તેા તેના અજ્ઞાતની સ્વરૂપ પણ એ આચં દાણે પીરેઈક કરે તેા અજ્ઞાતની નિપૂણતા પી.ઈ વખતે ૧૦૪ ક્રમો ત.ક દેવ, ઉત્તરુનો દિવસ દેવ અને વિષ ઉધો દેવ, તે વખતે પેનના દુઃક સ્વરૂપને ભાગર અણે તે નિરલ ભલવાર તાતું કોઈવા સદનો પિરેઈ અને અનિરતા સ્વેચ પૂર્વ કર્મના રાખના કાણે વગર દેખવ, તે વખતે અજ્ઞાત અનિરતાને સ્વી.ર નહિ કર્યાં દુઃક પાડવર સ્વરૂપને અનુસર્યાં અજોઈ રાખવાં નજવતુ તાતું જાનને એ કાણે

તેની ઝંખપ નથી. વાત રોવી કે ન રોવી તે પૂવનું એક અને
આપીન છે. આદરમાં જો કેલકે ઝંખપ કે ન રોવી તે ન મનાય
નથી તેની સમજાય આપી છે

[illegible][illegible]

_____

51

સં. ૨૦૧૧ના પ્રથમ બાદરવા વદ ૭ ગુરુવાર તા. ૮-૬-૧૪.

[illegible]

॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

એ વાતનો હેતુ છે કથાયનો હેતુ છે કઈ પણ કનુ એ ગુણનું
ઉદ્ધાત તે કઈ આત્માનો નિજ ગુણ નથી પણ વગમાત પદ્યવનો
ગુણગુણ થતો બાવ વણાય છે પાદ યજ છે પદ યજ થતો જણાય છે
મારા સ્વભાવમાં પ્રણયાય થયે તેમ મની હીન છે અને તેની
ધર્મમાં ખતવાડી કરે છે, તે અગ્રની, પાપી છે

પેતાની ત્રણે કાળની પદ્ય સુક છે કહા એક માન્યતા
જ હોય છે. એ માન્યતા સ્વણી કઈ જાય તે. અનત કાળની
કુદિ કઈ જાય ઉપયોગ એ પદ્ય, અને અર્થ ગુણ અને એકાંત
કિયાવાની પણ ઉપયોગ એ પદ્ય બેડ ત છે, પણ તેના અર્થ
એણે કરે છે કે છીયા સુવન ન માન્યતા પ્રદાનના પ્રદાન
જાયત પાપયો. કઈ પણ સુવન ન માન્યતા પ્રદાન પ્રદાન એ
તો સ્વભાવ, સ્વભાવ, પ્રદાન, પ્રદાન છે અત મની કિયા છે
એ પેતાની કિયા માતા આત્માને કાળ દય અને એ પેતાની
કિયામાં ઉપયોગ મુકાયો પદ્ય કથ એ તો કિયા ખતવાડી છે
એવાની કિયા તે પદ્યની કિયા છે પદ્યની કથાને પદ્યની માન્યતા
અને તેથી અનંતવાદ કથા, કથા, અનંત પદ્ય, પદ્ય છે
અને પદ્યો તેથી અપદ્યમણ દગવાનું નથી અપદ્ય પદ્યમણ-
માત્રો નિર્દેશ નથી.

પેતાના વિદ્યાર્થી સ્વભાવને ન માન્યતા પ્રદાન પ્રદાન પ્રદાન
કે કથા અર્થ કથા અર્થ એ પદ્ય પ્રદાન પ્રદાન પ્રદાન પ્રદાન
પેતાના વિદ્યાર્થી સ્વભાવ પ્રદાન પ્રદાન પ્રદાન પ્રદાન પ્રદાન
પ્રદાન પ્રદાન પ્રદાન પ્રદાન પ્રદાન પ્રદાન પ્રદાન પ્રદાન
પ્રદાન પ્રદાન પ્રદાન પ્રદાન પ્રદાન પ્રદાન પ્રદાન પ્રદાન
પ્રદાન પ્રદાન પ્રદાન પ્રદાન પ્રદાન પ્રદાન પ્રદાન પ્રદાન

કોઈ પ્રધ કો કે અદિર, દય, ગત્ય, અદ્યોર્થ, પ્રધાન્ય,
અપરિશ્ક્રમ, નિયમ તે પ્રથમ પદ્યધિયુ નહિ ? તમે ઉત્તર.
અર્થ ? પૂર્વના શાસ્ત્રિના ઉદયને લઈને અદિનાન, સંવત્સર, અકિતના
અદિ શુભ વિદ્યેષાં બે છે તે નમાય વિદ્યેષાં શુ છે તેના નાનુંય
તો કર, અને નિર્ધય કરીને કહાંકે છીએ કે 'પરના નિમિત્તના
પરિણામ, પ્રવૃત્તિઓ આપે તો પા.પા.ધર છે ન ? પરના નિમિત્તને કયા
પરિણામ તે તારા આશાને સ્વભાવ નથી તો પરના વિદ્યેષાં
પ્રિયાને લાભ દેવ તો સ્વભાવનાં કહાંકે દેવેય નહિ પર-
પરિણિ એ વિદ્યેષાં છે, વિદ્યેરી બધ છે જન એ ૧૭૩ રી બધને.
કર છે તેને પાતાના પ્રિયાને સ્વભાવને નકર નહિ. અને
બધથી બધી શુભ કિયાની પા.પા. એ પરના સ્વભાવને નકર
દેવ તો તે બેકાંત કિયાવારી છે

કાની કહે છે કે આશાના નિયમ પ્રવૃત્તિ, અકિતની અંશ
લેવક બેકાંતે કાનૂન સ્વભાવ દેવેય પરના નિમિત્તથી
પ્રિયનું કમ કેમ કય ? સ્વભાવિ અંશ લેવક પર વિદ્યેષાં ન
લેવક તે કેવી રીતે ? હું પૂર્વ શુક છે તેથી કાની બક.
રાખી, વર્તમાન ઉદયમાન શાસ્ત્રિ વિદ્યેષાં તે પ્રવૃત્તિઓ
લેવ તેને હું નહિ હું નિર્વિદ્યેષાં ૧૭ આપ રી ૩, ૬ કા.પ
૩, ૬૫ ૩, તે બધ કયુ તે પરના છે નહિ ૭૫, ૭૬
૭૭, અદિ ત્યારે જ નિર્વિદ્યેષાં કય કે હું શુક, શુક, નિર્વિદ્યેષાં
નિર્વિદ્યેષાં ૩, શુભશુભ કિયાને બધ તે હું નહિ, અપરિ-
વિદ્યેરી છે તેને પરના નિમિત્તને ના.ર કરીને પૂર્વ કા.પને
કહાંકે કયે લેવ, તે પરના છે આશાના બધ વરે કયે
૫૬ ૧૭૩ કહેવક નહિ. આશાનું બધ કય નહિ ૭૭, ૭૮

અવદાર આ હવે પૂર્વે અનન્ય ર વ્યવહારીય અવદાર રહ્યો, પરંતુ સ્વસ્થ અર્થે થયે. નહિ એમ શરૂ-આરંભે છે તે શરૂ-આરંભ કદબુ કરીને રોઈ હવે સદે વ્યવહાર ઉપર બંને માને કે પાતે સમજ્યા છે, પણ શરૂઆતે તેમ તેમ હવે નવા જે અવદાર પદાર્થો મૂળ હેતુ અવદાર નહીં પરંતુ અવદાર હેતુ અવદાર છે તેના દુરામંદને શરૂઆતે નિષેધ છે જે અવદારનું કાલ ઘાત મળે કાલ તે અવદાર હેતુઅવદાર કહેવાય આમ જો અવદારથી આમાની વિભાવ દશા કાલ પણ નુન ન થાય, નહિય દર કાલ એવય ન થાય, તીવ કાલકિ કવ યોગ્ય ન થાય ન અવદારને અવદારેતુ કહેવાય, તેના દરકારે નિષેધ કાલ છે, તે પણ જોતિ નહિ કેવળ દામનકા, દુ-અમકા પેત્રને છે, નયવ. તેમાં કો.દામ.ર્થે અનન્યને જે અવદારન. નિષેધમાં સ.કા અવદાર ઉપર કાલના નિષેધ કહે છે, પરમાર્થે મૂળ હેતુ અવદાર જે પરમાર્થને પ્રેરક કાલ તેવો છે એવો વળ, સંપેદ, વિવેક, અનુકંપા, આરથા અમર વગર હુત. વગર દામ, ના, અનન્ય, કા.કા.ની હુમિ, લશા કંઈ સમિત આર્થે સમિતના અમર કહે નહીં એવે તેના જે વિવેક કાલ પો.ય હેતુ ત્ય કાલ કહેલીને કહેતુ મું કાલઅવધા જેતું હેતુ હવે ? મું ર.કેતુ કાલઅવધુ નહીં હેતુ હવે કે કા.કા.કે.એ શરૂો રમ. ? જે અવદાર પરમાર્થે મૂળે તે અવદારથી પરમાર્થે અવદાર એમ કહેશે. આરંભ છે. નહીં તેવો અવદાર એવે અવધા કહેતુ કાલ.

[illegible]

દયા, શાંતિ તથા જ નિમિત્ત થયું હતું મુઠ મુઠ દુઃખાદુઃખ કષ્ટકષ્ટે
અંધ તે હું નહિ, હું અકષાપી, અભિમાની હું બધા પાસે
નિમિત્તનો નશા કરીને, મુખ પાંદડા, મન નકાબ કરીને, પૂર્વ જાતની
અહં મગદી તે પાત્રના છે આત્મના રાગ ધર્મ નહ કષ્ટ
કહેવડ નહિ. આત્માનું બાળ થાય ત્યારે જ, ૧૫ દયા, દુઃખ
અંક ૧૫ થ નિમિત્ત થયું પાત્ર એ નિમિત્ત કાળ કરાવી દે
તેમ નહિ અને એ જ કાળ કરી દે તેમ માનવ તે પાત્રની
ઉપદાન ઇકિતને બુદ્ધી કરું. એ અંકાગ કિષ્કંદીપણ છે,
પાત્ર છે. બધા કિયાની પાત્રના આત્માની છે પદ્યનું લક્ષ દહી
રહેતું બેઠે એ દહી રહે તે પાત્રાઈ હેતુ અપદર અપદર છે
અને તે બધાનો ત્યાગ કરે નિમિત્તમૂલ થયું પાત્ર તે લક્ષ
વિનાનો બધા ત્યાગ અને તદ્વત્ત હેતુ હ નિમિત્તમૂલ ન થય
પ્રતે પાત્રના આર્થિક રાગ રવરપના રાગ રવે રહે હેતુ
તે બધા ત્યાગ કરે નિમિત્ત થયું છે એમ છે તેમ રાગે
તે આત્માનું કષ્ટાણ થયું છે. જુદા મુખ પાંદડા ન બધાને કાળ
પાત્રી દેએ તેમ નહિ પાત્રની ઉપદાન ઇકિતથી કાળ થયું તેમાં
તે બધાં નિમિત્ત રજુ થ

ઉપદાન, આત્માનામાં નાના બધા ત્યાગના હેતુ એવા રહેતું છે
તે તે દહીં બધાં ખબર રહે દહીંની રાત્રી કાળમાં છે એ વિચાર
બધું જાણે રજુ કાળની મુદ્દી છે, તેને અપદર વર્તે. આત્મા એ મુદ્દા
દીકરી છે પાત્રાણે દેહ નહિને કહે છે અને તદ્વત્ત પૂર્વના પાત્રના
દાણે રાત્રી અપદર આત્માનાં પદ્યો છે. આત્મા અપદર
પદ્યો, દેહરોગ પદ્યો છે. તેને બેઠાં પદ્યો રહે છે-
'દયા' કાળને કાળ દેહ રજુ થવડો કરે છે. આત્મા

તેમાં તેને બાદ ત્યાગ કરી નિમિત્તભૂત થયે પાતક નિવૃત્તિદાન
જાનમાં રહેશે તો જાણીએ ત્યાગ નિમિત્તભૂત થયો. આ બધું
રહે છે કે “કાલે હું નિર્વંશ થઈશ પતન મારું. આ બધું નિર્વંશ
થાયું નથી. છોકરો બાલ ન રહે પણ મારું ત્યાગ ન હોય” ત્યાગ
કરખા ત્યાગના જોખમમાં બાંધે - ૦ - જે રચની જાન બધેથી
જામત આવે તો હોદ્દા રમી રાખે જ ન જામતને લક્ષ્યના રાખીને
ત્યાગ કરનાર પૂર્ણ ત્યાગ લગુખ થઈને થઈને જાન બધું બધું
ત્યાગ તેને નિમિત્તભૂત થયે અંતર જાગ - હેય તે બધું ત્યાગ
નિમિત્તભૂત થયે જાગી રહે છે - હું હું તે હું નથી પણ
હું ત્યાગ આવે જે હું છે તે હું રહેવડે અંતર ત્યાગ કરીને
રહે ત્યાગ માનવવર્ગને અત્યંત જાન નથી

એક આત્મા વિચાર કરે કે હું છું. એક અર્થિષ્ટ, રાજા
અથવાન આત્મા વિચાર કરે હું છું. કઈ રાખતુ નથી, એક
લક્ષમાં રહીને, રાજા કાળના જોખમને લગાડીને અંતર ત્યાગ કરતુ
રહે હું પણ તે ત્યાગ એ પૂર્ણ ત્યાગની કાળના નિમિત્તભૂત થયે
અવધરે એક રહેવડે કે તે પૂર્ણ ત્યાગની કાળના રાજા, જેનું
સ્વરૂપમાં હું વિનમ્રે પ્રજા કાળના રાજાને ન જાણી વિનમ્રે
એકે તેટલું ત્યાગ હેય પણ તે બાળ-હાલમાં ત્યાગ ન રહેવડે
તે તો અવધરે હેતુ અવધરે અંતર ત્યાગ નિમિત્તભૂત થયે
કરે રાજા એ બાળ-હાલમાં ત્યાગ હેય તે જાન બધું હેતુ
અવધરે હેય તે પણ અવધરે હેતુ અવધરે હેય તે તે
એકાંત વિચારી, જામતે છે

કરે તે બધી જાગરૂં ત્યાગ કરે છે હું હું ત્યાગ
રખી હું. એકે રાજા જે અંતર ત્યાગમાં જાગરૂં એકે રાજા

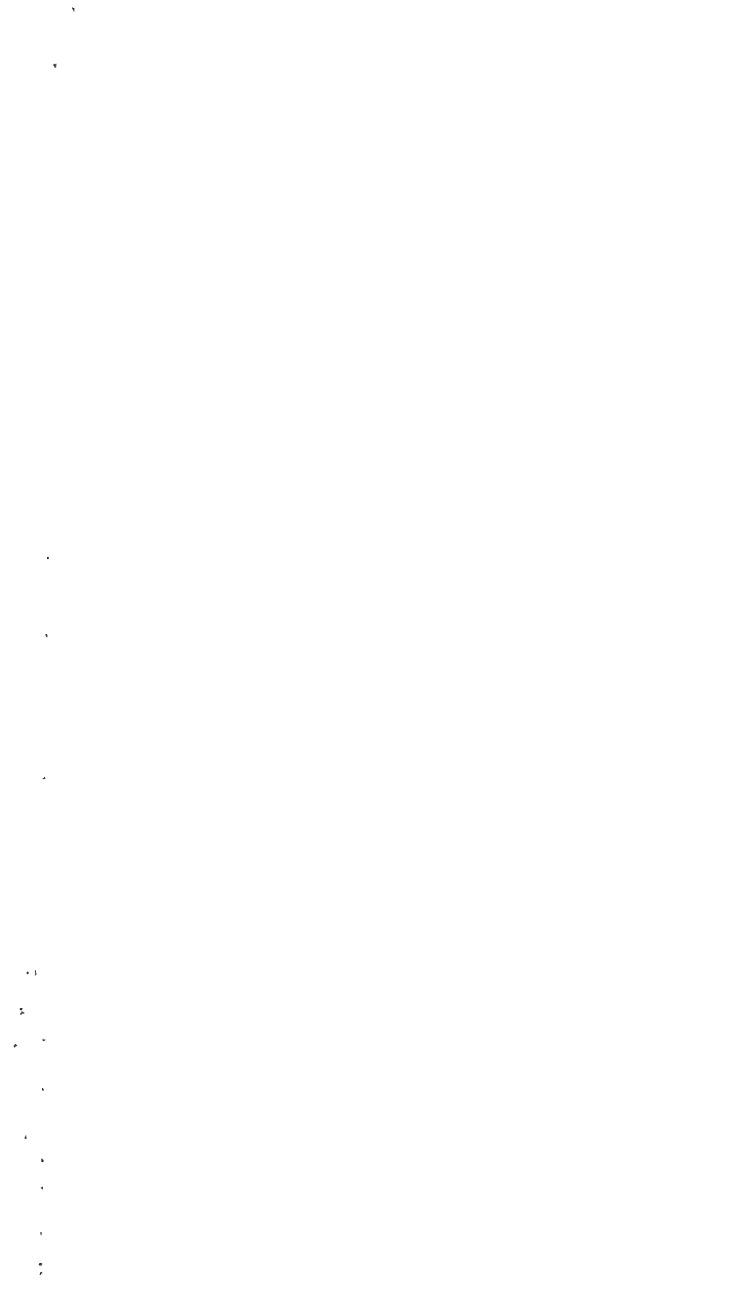
બાદી વિધિથી પણ નાચ્યું હરે છે, નાચા મૂરે છે, ઝડપી વેડે છે, મુખદુઃખ બોગવે છે, પણ તેની પાછળ કશુંપણ બગૃન્નિતુ વડા ન હોવાથી એ ખરો ત્યાગ ન રહેવાય.

દુનિયાના છવો દુનિયાની કાઢેથી માટે પુણ્ય ત્યાગ છેવે છે પણ વરતુનાં તે ત્યાગ નથી, પણ કામનુ બોધ થાય છે. ત્યાગનો વાંચો તે સૌ કોઈ હરે છે પણ સામાન્ય રીતના ત્યાગમાં અને ઝાનીના ત્યાગમાં મોટો બેદ છે એવાત કિયવડીના ત્યાગ કાચ માટે છે, જ્યારે ઝાનીએ એ બાવેડા ત્યાગ સપૂર્ણ મોટું પડના ઉપાડ માટે છે પરજવ અને પરજવની રક્તિતુ મહાત્મ્ય અગતિનું પડયું છે તે જાણ હોતે તે. ખરે ત્યાગ આવે.

સંચિત કામની દૃષ્ટિ ગઈજાણી કુનિ પર પડ્યું (એણે ઝાનમાં પેલાની સાંચની રતિ ખાલી છે તે ગઈજાણી) સંચિત કાચ રહે છે- “બા માતા પુણ્યની સગા ખેડી અને ‘આ મહા સમર્થ ત્યાગીની સગા સાચી’ એવા અદરમા અભાગપણે નિર્ણય થયે એ પણ ત્યાગ છે. વાપુરે કોઈ દેવ તેનું રાખને હજી સમજવું પૂરું જાણ નથી. પણ અદરમા અભાગપણે અવિનશી અખંડ આત્માને કાચનાર વાપુરેનાં બેડે, એ ત્યાગજવ ઉપર અભાગપણે અદર થયે તેનું મહાત્મ્ય રહું પેલાના અખંડ આત્માનું અભાગપણે મહાત્મ્ય અચ્છું સંચિત રાજ દિશામાં દક્ષિણે પૂર્વનાં પુરવાનાં રાજે ઝાની બેડા ત્યાગનું અંદરનાં અભાગપણે મહાત્મ્ય અચ્છું પરજા અચ્છી ત્યાં જ દુરસ્ટી રીતે કુનિનું પેલા પૂર્વ રહું અને કુનિની મહાત્મ્ય ઉપાડી વાડી નિર્નિયતે કરી રહી અને તે રાખને નિર્નિયત રહી, ઉપાડી રાજ કાચ કાચ છેડી, અદર અચ્છંદર નિર્ણય કુનિમાં આ

નિમિત્તે આપેા નથી પણ પોતાની ઉપદાન શ્રમિથી લાભ થય,
આથે અ.વવા ૩૫ નિમિત્તમૂલ થય, ઉપદારી થય, ને લાભ પમાડી
દીએ તેમ નહિ પોતાનો લાભ પોતાને અપદ છે અથારે પોતા
નામાં તે દરથે ત્યારે હાજ ઉપદાર.૩૫ નિમિત્ત થય છે

ઉત્તરાધ્યાયન સુત્ર ૧૩ આદયન તેમ એક ન થય છે તેમ
અર્થ દરેક એવતાં દુદયમાં બિતરી કંપે ગાદને ૧૪ પૂર્વના
સારની એ આપા છે આનદપનજ મહાનય ૬ વળની એક કડી
૧-ની છે તે પણ એ જ અર્થની છે

ચિત્ત પ્રસન્ન રે પૂજન કૃપા કરુ.
પૂજા અર્પાદત એહ.
ઉપદ રાહિત થઇ આત્મ અર્પણા રે.
આનદપન ૫૬ એહ.

પુજા વસ્ત પર્તીવન્તિ, સપુજા પુવ્વસપુરા ।
પમન્ના લાભસ્સંતિ, ચિત્તલં ચદિવં સુવ ॥

અ.યનો અર્થ :- સંપુજા પમન્ના = ડારવને અલગુત.૧ કાનની
અલગુત.માં, પુવ્વ સંપુરા = ૧૩ સ્વપી આત્મની એટલે અદિવક
રુદ્ધેની, સંપુરા = એટલે સુતિ કરીને દરથે તેનુ નય પૂજા
પુજા વસ્ત પર્તીવન્તિ = એટલે એ પૂજા-કાનની અલગુત.૫
પૂજા વેના ૩૧૧ અલગુત. થય તેનુ ૧૬ થુ । ચિત્તલં ચદિવં સુવં
લાભસ્સંતિ = કાનની અલગુત. ૧૫ પૂજા દય ચિત્તલં
અને અલગુત. ૨૬ અ.વત.નં કુચ્ચન છે, એટલે અવતર ૬૫
કુચ્ચનનં અર્થ છે અને ૧૧૧.૬૫ વે.ક છે.

ધન, અમંડ લિહ પદને ૫૦૫૦ એ ૫૦૫૦ એ પૂજન હા છે.
આવી પૂજા કર્યા વિના ગણ કાળના છુટા નથી

જનનના હવે પૂજનને અથ રમણ નથી બદલવી
ક્રિયામાં પૂજા માળીને બેઠા છે પણ તમા ૧૦૦ મુક્તિ યથ તેમ
નથી. પૂજાના એક અથ-લખી પૂજનને એક અથ રંગ મળે
તેને દેવ, ગુરુ, ધર્મ નિમિત્ત છે અને નિમિત્ત ૫૦૫૦ કરીને પિતે
અંદરથી બે હાથે તા ૫૦૫૦ નિમિત્ત ઉપકારી યથ તેમ દેવ થ

અથ ૫૦૫૦ દેવ, ગુરુ, ધર્મ દેવ. હવે ૧ બાદમાં હવે કે
બીજામાં કે જડના ૧ અથ, નિમિત્ત ૫૦૫૦ દેવ પૂર્વ
પદમાં રિયા છે હાથે અને તમા તે ૫૦૫૦ દેવ પૂર્વ
જાનમાં, અહીંયા કામદેવ રહિત અરિયના ૫૦૫૦ તે ૫૦૫૦
અને તે આત્માના ગુણે ૫૦૫૦ છે ૫૦૫૦ જેને બેઠા બાંધે છે. ૧
હોલિકા કાર્યમાં જે આચાર દેવ, મેટ. પુરુષદેવે દેવ તે મેટો
જન થ છે, પણ તેની રમણ વિનથી અગત દેવના અથ
રમિતો નિર્લેહ યથ છે, તે અથ ૫૦૫૦. મેટ. પણ ૫૦૫૦
હીજા અપૂર્ણ પીડા. ૫૦૫૦ દેવ પુ. ૫૦૫૦. ૫૦૫૦ મેટ. અને ૫૦૫૦ ૫૦૫૦
મેટ, પણ પુરુષ તે આત્મા. ધર્મ નથી બાંધે પુરુષે દેવે
૫૦૫૦ દેવ મેટના મેટ તે ૫૦૫૦ મેટ મેટ ૫૦૫૦ દેવ
૫૦૫૦ તે આત્માની રિહ છે (પુ. ૫૦૫૦, ૫૦૫૦ ૫૦૫૦ મેટ. ૫૦૫૦)
એવો ગુણે જાન-રહિનીયે ૫૦૫૦, મેટ. ૫૦૫૦, અથ ૫૦૫૦
અને ૫૦૫૦ તે આત્મા ૫૦૫૦ મેટ છે ૫૦૫૦ ૫૦૫૦ ૫૦૫૦
૫૦૫૦ ૫૦૫૦ છે, કે મેટો જાન ૫૦૫૦ ૫૦૫૦ ૫૦૫૦ ૫૦૫૦
૫૦૫૦ ૫૦૫૦. અંદર ૫૦૫૦ જાન-રહિનીય ૫૦૫૦ ૫૦૫૦
રિહિતો ૫૦૫૦ રિહિતો ૫૦૫૦ ૫૦૫૦

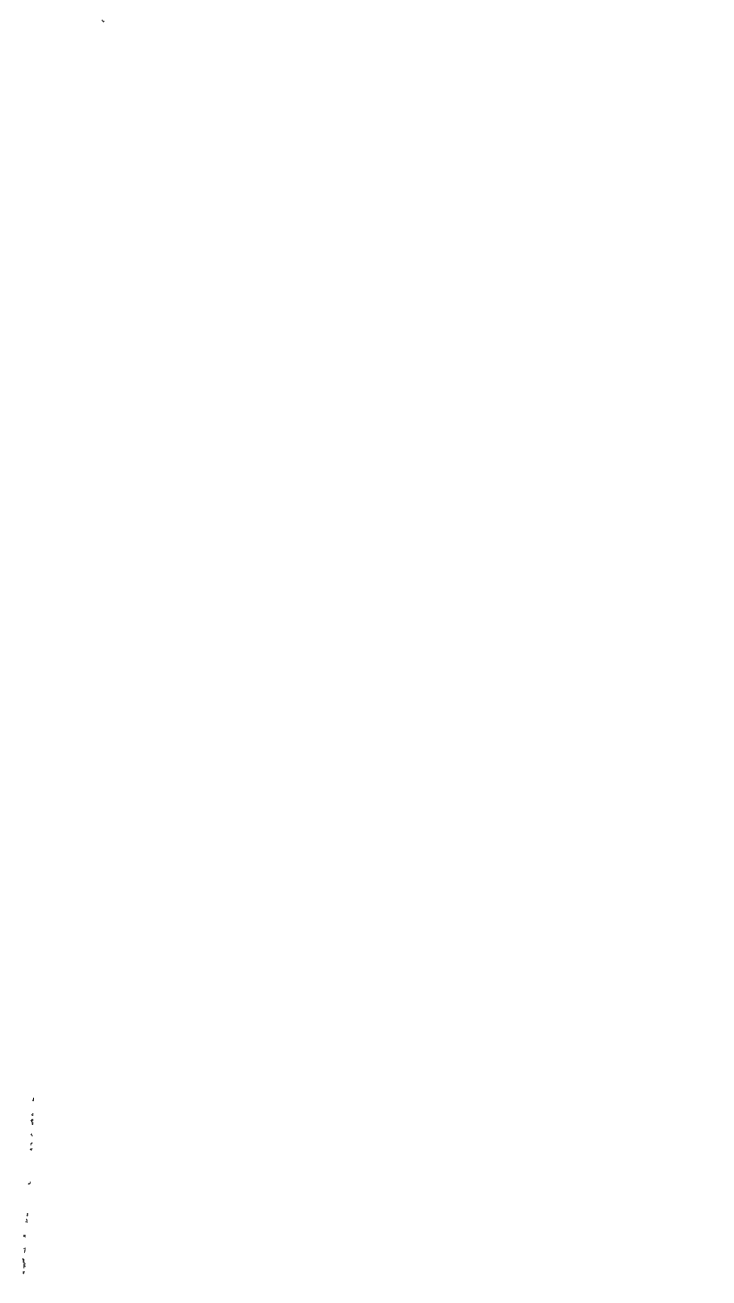

અઝાની, કિપાલી જે, માટે જેમ છે તેમ અમલને જે પણ
સ્વરૂપમાં હોયે તે એક બરા હોવા નિશ્ચય થયે

સં. ૨૦૧૧ના મ. બાદરવા વદ ૧૧ સ્વામવાર તા. ૧૨-૬-૧૫.

અમલવીજી શિહાજી, તેમજ અગ્ર, હજી, ઉદ્યે, ઉદ્યે
દાખની વગર અગ્રે છે પણ અગ્રી દાખને પેલી રીત પડે છે
જેની દાખમાં સ્વમત અને પરમત ગણી પણ છે એમ કહે
હોને કહેવાય તેનું સ્વર્ણ પરિભ્રમણ કરી શુભ અકિર વાટી, વિનવ-
વાટી, અગ્રાનવાટીનું સ્વસ્થ સમજાય તે પહેલા આ વગર દાખમાં
ઉદ્યેને આ રીતે એમ કહેવા નહીં છે કે, પાંચ અકિરેથી
સહિત, નિર્મળ, નિજ શુદ્ધ આત્માના જ્ઞાનથી ઉત્પન્ન થયેલું
નિશ્ચયક અમુક ગુણને આપણે તે સ્વરૂપ પરિભ્રમણ કરીએ
સ્વસ્વરૂપની પેળના પાન વડે પ્રાપ્ત છે આ વગરને
અગ્ર સ્વરૂપમાં હોયે તે આત્મા પાનવંશ છે. આપણે જાણી,
પણ એને સ્વસ્થ સમજાયથી, વગર ગુણના અભાવથી આત્માની
શિદ્ધિ થાય તે જ આત્માને અનુભવ કરી શકે છે તે વિશ્વ
પાંચ એકાંત દિશામાં જ રહ્યા છે.

જે હવે સ્વરૂપને સ્વસ્થ, તે પેળના પાનથી જ સ્વસ્થ છે
અમલવીજી તે પાનને ઉપર છે અમલવીજીને સ્વસ્થ છે તે
પાન પાનના ઉપર છે. એવું અમલને અનુભવ અનુભવ પરિભ્રમણ
કર્યાં પેળનાં પરિભ્રમણે હવે એ દિશા આત્માને નિર્મળ છે
અમલ આત્મા નહીં, એમ જાણી શકાય છે, અમલવીજી પણ
શિદ્ધ છે આત્માનું પાન વગર તે સ્વસ્થ આત્માનું છે અમલ હવે
અમલથી એકાંત દિશામાં એકાંત રહ્યા છે. નિશ્ચય અમલ

દ્વારથી જ ત્યાં તો ચિકાડી પહોંચીને સર્વથા ત્યાં જ રહ્યાં
 પીત્તલગણ છે ત્યાં જ નિર્વિઠલ અમીપણુ છે આ મહાને
 નિર્વિઠલ અમીપિ મર્મ ગણે છે જંઝ રાખ મેંજ ક દેવ તંજ
 નિર્વિઠલ અમીપિ, બીજાગણ રૂપ જ દેવ છુક પેતન કહાડને
 કાવળ કરવાળે એ મુઠાભા તે જ પેતન કરવા પેતન છે,
 મટે અમલવા છુલો ' વધે તેનું જ પેતન કરે.

આ આમનું, નું પીત્તલગણ-સરેલન-કાનના ચિત્તન કર
 બાંધી દેઈ રીતે તે મરડે તેન નધો આત્મા કદાચ નિર્વિઠલ
 અમીપિયં લીન છે. સંમરુદાણે, યજ્ઞાં, સુખે તે આ આત્મા
 મિથ છે, કંઈ છે, કદાચ છે સર્વથા અમલવા જે પેતન (આત્મા)
 અને રીઝ પેતન) છુલો અથ છે ત્યારે પર્મ પેતનના આમનું પેતન
 કર્મ રહે છે, મટે આત્મા પેતન-ગણ છે રાત્રી કહે છે કે-
 જે છુક, છુક, સર્વથા, સર્વથા અર્થિત આત્મા છે, મુઠાભા છે
 તેનું નું પીત્તલગણ નિર્વિઠલ અમીપિયં રીધર દાને પેતન કર
 આ રાજ રૂપ-અમલ અને પર અમલને આત્મા અને છે એ કેવલ
 રાજાઈ આત્મા આત્માને. રાજ છે રીધર-ગણ છે, તેને
 આત્મા કરતું છે, તેનું કાવળ પીત્તલગણ-સરેલન-કાન-સરુદાણી
 અમલ જ ઉપદેશ છે.

સરુદિ ચિકાડને નિર્વિઠલ અમીપિયં આત્મા એ સર્વથા
 નાથ રી તે જ સર્વથા આત્મા ઉપદેશ રૂપ ચિકાડનું કાવળ છે
 તેથી તે રીતે જ ઉપદેશ છે. આત્મા અને ઉપદેશ છે. આત્મા
 એનું રાજ અને આત્મા તે છુલો ન રહે તેથી અમલવા છુલો
 ન રહે પાડેલો નિર્વિઠલ છુલો ન રહે રીધર, અને રીધર
 ને રૂપ છે તેમ અમલવા આત્મા રીધર છે. રાજ અર્થિત

સ્વભાવ અને તે પ્રકૃતિમાં નિમિત્ત થને. કણ થ છે પણ તે રૂપ
દત્તો જ નથી.

જ્ઞાન-શુદ્ધ જ્ઞાનથી જ પ્રગટે છે મારી. સચ્ચી સમઘણ
અકિત એ જ માણે થર્મ છે મારી અહ મા જ્ઞાન-સમુદ્ધ કરે છે.
જ્ઞાનીની દરેક અવસ્થા જ્ઞાનરૂપે થાય એક થત એટલે છુ ?
એક, બીજા એટલે જ્ઞાનને મુખ્યતા લક્ષ્યમાં રાખીને તેમાં એ તું
દાસો તો તું દુસ્સો હું જ્ઞાન, અને જ્ઞાનની પ્રત્યાગિ અનુક્રિયા
અકિતરૂપ એ બધું પરતું છે તેને પ્રગટ કણ એ પાતાન પુરુષ દર્શન
આપીને છે. સંસારની સમઘણ અને કુલધનુ રૂદ્ધ પણ કે.રે મુકે ?
હું કરું, હું ર.પુ' તે સંસારના અભાવનું કાણ છે, પણ જ્ઞાનની
સમઘણ અને જ્ઞાનનું રૂદ્ધપણ તે અનવ જ્ઞાનનકલ દીન રૂપનું
કે.રણ છે. મારી અકિત અહ જ્ઞાનમાં છે, એક સ્વ-સંવિદ્યજ્ઞાન
પરુષદંબન અકિત છે, એથી અહ, જ્ઞાન અને અવિરત એ જ
પુરુષર્થ છે.

સમઘણ એટલે છુ ? સમઘણ એટલે હું જ્ઞાન-દીપ્તિરૂપ
પણે તથાપમા વચને અણે, અને, દીપ્તિ, વિદ્યારૂપે તે અનિત
મુખને અકિત અર્થ છે, તે જ સમઘણ છે અનવ જ્ઞાનને
એમજ કહેવ છે, પણ અંતરૂપી અ. ર.પ. રૂ.ર. જે ન બેલે, કે.ર.ની
પાત્રા કે રોગપાત્ર ન અહ ત્યાંથી કેવલજ્ઞાની પણ તેને કેવી રીતે
નિમિત્ત અહ ? અરુણ અહીં પણ કેવી રીતે નિમિત્ત અહ ? કે.ર
પણ નિમિત્ત ન અહ સમઘણ, અર્થ ! તો સ્વતંત્ર છે પહેલે સ્વતંત્ર
છે. પહેલે અનુપ્રાપ્ત પ્રગટે, પ્રગટે ને પ્રગટે, પાત્ર કેવી રીતે પાત્ર
પૂર્ણપણે ઉત્તું છે, પાત્રી દીપ્તિરૂપે સ્વતંત્ર રૂદ્ધ અહ તેજ અર્થને
એક છે, એટલે કેવી રીતે પાત્ર રૂપે પાત્ર રૂપે અહ એ

નમ આરજી દરવાઘી છે ન પ્રદગમ જગતના જેવે એવે નાં,
 પણ ગુણથી એવે થયાય છે એ, નાં નાં નાં નાં નાં નાં,
 ડે. ધર્મીં હવે જાકિતના નાગને પગ નાં નાં નાં નાં નાં,
 તે દિગતનાં નથી ત્રિગતનાં નાં નાં નાં નાં નાં,
 માનને નથી એવે માનને નાં નાં નાં નાં નાં,
 માર્ગથી, બચવા દેવ, ગુણ થવાને જાગ નાં નાં નાં,
 ભયવા માટે શુભના આપ છે નાં નાં નાં નાં નાં,
 પણ ધર્મના ઉપદેશ માનને નાં નાં નાં નાં નાં,
 તેવા ધર્મીં હવેનાં નિર્લેખ અને સ્વચ્છ નાં નાં નાં

આત્માનું જેને જાગ પગ નાં નાં નાં નાં નાં,
 આત્માને નાં નાં નાં નાં નાં નાં નાં નાં,
 જગતનાં જાકિતનાં નાં નાં નાં નાં નાં,
 જાકિતનાં આર્થનાં જેવે છે

છતાં દુષ્ટદેવતાના ગુણના પગ નાં નાં નાં,
 જાકિતનાં નાં નાં નાં નાં નાં નાં નાં,
 આત્મા દેવથી પડે પડે નાં નાં નાં નાં નાં,
 નેકને જાકિતનાં હવેનાં નાં નાં નાં નાં નાં,
 જાકિતનાં હવેનાં નાં નાં નાં નાં નાં,
 પદિપુત્રને જાકિતનાં ત્રિગતનાં દુષ્ટનાં નાં નાં,
 છે અને એ દુષ્ટનાં દુષ્ટનાં નાં નાં નાં નાં,
 જાકિતનાં નાં નાં નાં નાં નાં નાં નાં,
 જાકિતનાં નાં નાં નાં નાં નાં નાં નાં,
 નાં નાં નાં નાં નાં નાં નાં નાં,
 નાં નાં નાં નાં નાં નાં નાં નાં,
 નાં નાં નાં નાં નાં નાં નાં નાં

અજ્ઞાનવાદી એ શ્વાનેનું સંતુ સ્વરૂપ કે સંતુ પાતાના જ્ઞાનમાં
અણુથી છે. કિંવાવ.દીનું વિવેચન થવું જોઈ છે

હવે અક્રિયાવાદી મુ કહે છે તે નમજાવ છે અક્રિયાવાદી
કહે છે કે, આત્મા કે.ઇમે. કર્તા નથી આ ન કર્તા થઈ શકે નથી
આત્મા તો શુદ્ધ, શુદ્ધ, નિરજન, નિરજન છે એવું કહે છે,
માન, માયા, લોભ આત્મા કરતાં નથી, આત્મા આત્માને અક્રિયા
અપરિણામી માને છે આત્મા ક્રિયા કરતાં છે તેમ માને છે,
એટલે આત્માને અક્રિયા માને છે પણ તો માને છે. પણ એવું
પરમાર કરીને કહે છે કે આત્મા અજ્ઞાનજન્ય અજ્ઞાનને કર્તા છે
અને જ્ઞાનજાણે જ્ઞાનનો કર્તા છે આત્મા અક્રિયાવાદીના અણુ છે જાણી
કહે છે, એમ છે તેમ કહીએ છીએ, એમ છે તેમ નહીં

એ આત્મા એક અંશમાં અજ્ઞાનના કર્તા ન હોય તે. તે
જ્ઞાનનો કર્તા કહીએ છીએ એક અંશમાં અજ્ઞાનના કર્તા હોય
તે અજ્ઞાનને દાખીને જ્ઞાનનો કર્તા કહીએ છીએ આત્મા
અક્રિયાવાદીને અજ્ઞાન કહી શકાય છે, અટકે આત્માને અક્રિયાવાદી
અજ્ઞાન કહી શકે અને છે તે અજ્ઞાન છે, અટકે છે તેને. પણ
કહે છે આત્માને તમામ અજ્ઞાનવાદી, અજ્ઞાન, અક્રિયાવાદી
કહે છે કે અજ્ઞાનવાદી અજ્ઞાનવાદી અજ્ઞાનવાદી
કહે છે કિંવાવ કરતાં કહે છે આત્મા
માન, માયા, લોભ, રાગ, દેવ, પર્વત એ આત્મા
અંતરે રહીને આત્મા ન કરી શકે કહે છે
જો આત્મા એક અંશમાં અજ્ઞાનજન્ય
કર્તા હોય, એટલે તે કર્તા હોય તે અજ્ઞાન
જો અજ્ઞાનવાદી અજ્ઞાન કરી શકે તે

જ્ઞાનમાં પહોંચવું યથા છે તે પરિણામનું સ્વભાવનું. જગત્ પાતળું
આગમ્ય જ છે, માટે આત્મા એકાગ્ર અધ્યાન નથી, જગત્ પાતળું છે,
દેહાદિ જડ વસ્તુને તે જગત્ નથી કહીને કિમ્બતે જગત્ નથી,
પ્રાણના અખંડ જ્ઞાન ગુણને અંશવર્ણનું પાતળું જડ છે જડ કંઈ
ફૂંપે ધરાની ચોગ્ધતા જડ પરમાત્મા હલી. જ્ઞાન.વશાત્ક્રમ, કાર્યના-
વશાત્ક્રમ, કર્મ ફૂંપે ધરાની ચોગ્ધતા અપાર્ણ, ૫ ધરાની ચોગ્ધતા
જડ પરમાત્મા હલી, તે તેમજ કાર્યો, પાતળાની ચોગ્ધતા
કાર્યો, કર્મ વર્માણા ફૂંપે પરિણામ છે તમા. વગી નહી, વગી,
મુકુલજ અજ્ઞાનભાવે, મમત્વભાવે ભર. પડા કરે છે. રહે છે.
તે દેહ રહે તેા હુ રહુ. હુ દેહ, દેહને કંઈ મળી દીને તેા મળ
દેનારે અને ગાળી દીધી, તેમ જાને છે. પણ વિચાર તે. કર.
‘ગીરધરજી તે દેહનું નામ કે આત્માનું નામ?’ દેહને કે રહે
કાળ દીધી તેમાં અદર બેઠેલા આત્મા ગુણ અદરના જે બમનજીવ
રહે, તે બમન તે હુ રાજ હુ, જગત્ હુ. એ અ.વકર્મના કાર્યો
બેઠેલાને અદર કરવાથી દેહના બધાં પડે છે

પૂર્વ ભવના અજ્ઞાનભાવે, મમત્વભાવે, રાગભાવે અર્થિક
જડ કંઈ તેની ૧૪૮ મુદ્રાનિવ દેહ દાણે જાતના અવસ્થાન
કર્તૃત્વજીવ મરણ ફૂંપે અજ્ઞાન ભાવેનું કારણ, રાગ,
કર્મની અજ્ઞાનભાવની રહેવાને કારણે રહે છે અને રા.દ. દેવને
કર્તૃત્વ જડ છે ૧૪ નિમિત્તમાં અ.વકર્મની કુલિને રા.દ.કર્મ કંઈની
પ્રેરેજ અદર બીએ છે પ્રેરતું સ્વૃષ્ટનિર્લેપ રહેજ અનંદભવ
એકાગ્રી દેહ છતાં, દેહનક દેહ છતાં, તેની વિરહીત
અભિરૂપ પ્રેરે જ કરે છે અને વિરહીત અર્થિક રહેને રા.દ.
દેહ અનંદભવ પ્રેરે જ પ્રિયુષિ છે તેથી જડ

બુદ્ધ દેશથી તેમ જોન શાસન દરેનું નર્મ પેરે પાત્રને બુદ્ધને
 બુદ્ધપ પાત્રને માને છે બુદ્ધ કવચના પદ નિર્મિતપદને જ
 ઉપાધિમાવ છે તેને સ્વીકાર કરવની કદા પડે છે, પણ બુદ્ધ
 સ્વભાવમાં-મિત્ર-સ્વભાવમાં બુદ્ધ જ નર્મ માટે મિત્રભાવના કે, જે
 પણ નિર્મિતની સ્વયંતાની કદા નર્મ. આમને મેલુસ્વભાવ
 દેવથી સ્વધીનપણે પાત્રના શુદ્ધ સ્વભાવને સ્વકાર કરે ત્યારે
 મિત્રસ્વભાવ કદા પ્રગટ કરી કરે તેમ જ, મેલુ બુદ્ધને મેલુ
 કરી જુ, પણ સ્વધીનને કરી નર્મ બુદ્ધને દેવને સ્વધીન
 કરી જુ, પણ તથા કાળમાં કદ-કર્મના કરી નર્મ સ્વધીન
 સ્વધીનથી કદ-કર્મના કરી પણ જુ આમ આમ કરી જુ,
 આમ પણ છે, તેમ આત્મકર બંધકાવવી છે, અકિંચકારે
 પણ અવકાર છે, તેથી તે બધ નર્મ કરવી છે, મટે નર્મ
 પણ બધ નર્મ અવકાર સ્વધીન, તે સ્વધીન પુરો નર્મ

— ૫૮ —

સં. ૨૦૩૨ના પ્ર. આદરવા વદ ૧૦) ગુરુવારના ૧૪-૫-૧૯

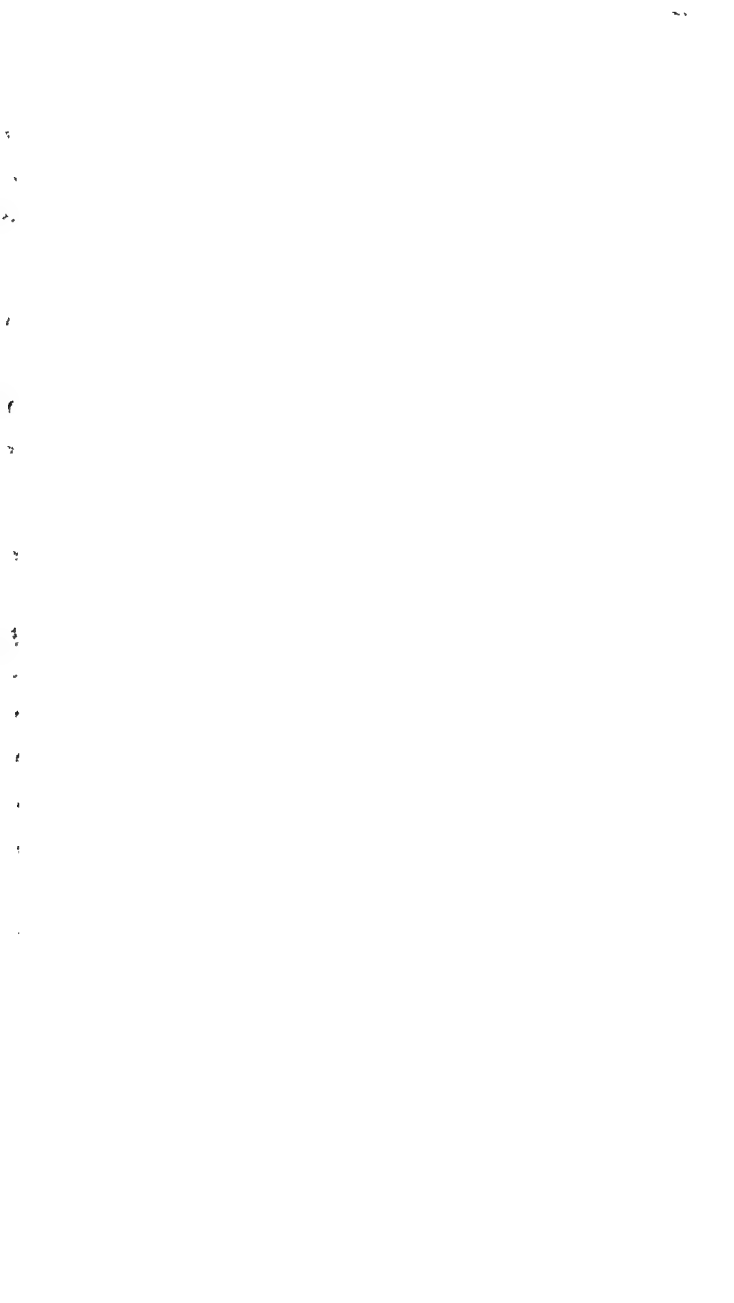
ઉદાહરણ ૧. આ ઉદાહરણને આપી છે. એટલે કે આ ઉદાહરણ
 મને તેણે જાનમાં આપી દીધા છે. ૧૮૦ કિલોગ્રામના બુદ્ધ
 દેવેશ સ્વધીન છે અકિંચકારેશ દર નર્મ છે તે જાણને સ્વધીન
 આમ, અકિંચકારે, અકિંચકારે છે, તે સ્વધીન કરી
 સ્વધીનમાં જે દેવ સ્વધીન છે તે જાણને દેવ નર્મ અવકાર સ્વધીન
 દેવ જાણ છે. તે દેવ છે કે કરી કરી છે, કરી કરી છે,
 કરી કરી છે, ૧૮૦ગ્રામી કરી ૧૪ કરી કરી છે, કરી
 કરી, ૧૮૦ગ્રામ, ૧૮૦ગ્રામ છે તે જે જાણને કરી કરી
 જે જાણને કરી, કરી કરી છે, આ જાણને દેવ દેવ દેવ નર્મ

માનવું જોઈએ, પણ એમ ન માનવા એમ માને કે કર્મ.
આપમાને કામ કરાવે છે, જ્ઞાન.વરદ્વાય કર્મે જ્ઞાનન રીકે છે નિર્મિત્તા,
મગમદિ, નિયત્તું વગેરે કરાવે છે, બીજા મનનર આપમાને સર્વથા
આત્મા માને છે. કર્મના ઉદયે બધુ થતું હોય ત કમનું. ઉદય
વીગરામપાતું પણ કરાવી દીધું.

છવને એક સમય પણ પવન પ્રભાવ, કર્મન નિર્મિત્તાને પ્રભાવ
માનવામાં આવે તો સવારી આપમા એક લગણ પણ કમનું. ઉદય
વચર રહેતો નથી તો તો કમન પ્રભાવ રિકાળી થઈને બેઠકે
તેને કદી પણ પુરુષાર્થ કરવાને વખત ન રહેતો નથી, તથા ત
૧૯૫૭ની બનીને આર અંતરૂપ લલાચલા રખડે છે, કરણ કે તમે
આપમાને એકાંતે આત્મા માની લીધે છે.

એકાંત ક્રિયાશીલનું તથા અંતરૂપાલનું રસદેવ રાજને
જલજલ આપી લીધું છે. દેવતા.બેન. રોગ. જરૂર તપકુ રાજને
કચરી રીકે તેમ નથી તથા રસદેવ કરીને રહે છે. 'હે બાબા શ્રીકે!
રાજદિ, ક્રિયાદિ, જોગદિ જાણે આપમા ને ક કચ છે જલજલ' કે
દીલના એ જાણે નથી. આટલે આપમા તો જાણે કચ છે તેમ
માનવું પણ કચદિ જાણેનું નિર્મિત્ત કર્મને ન જાણેને પે.તને
રાજદિને આપી અને છે. તથા રસદેવને આપી અને છે.
પે.તે ને ક જાણે છે. પે.તને આપમા માની, નિરુદ્ધની બની
રખાઈ રહેતું છે અને રાજદેવની બીજી રાજદેવની છે, પે.તે કર્મને
દેવ રાજે છે. એ બધું તેમના નહીં. દુ.ખદેવ જાણે આપમા
પે.તે ને દેવ રીકે છે અને જાણે છે રાજ રીકે એ દેવ રાજી
રાજ, તિરકદેવ જાણેને નિરુદ્ધ ને રહેવ અને છે.

આમામાં વર્ગમાનના ઠાળઠાળ ભાવે થય છે, છતાં જે
 છુપામાને શુભાશુભ વહિવ, કાગાદિથી વહિવ અને જે, આપને
 અકિય માને છે, અકર્મ માને છે, તને આપણે પૂરીબ છીએ
 'શુભાશુભ ભાવે, કાગાદિવગેરે ભેવના. આપણે ત કે ન મા. થય છે ?'
 એ તે શરીરમાં કે કર્મના. ઉદયમા થયે હોય. ત જ અર્થ અર્થગ
 અને મુર્તિક દેવા ભોળાએ કાગાદિના ભાવ ત મારકા અફી
 વફાઈ છે આમાના ઠાળના. તિહ થય છે કે અમાનાના અર્થ છે,
 કર્મનો ઉદય નિનિષ્કર્ય છે.

કેમ ભેમ કહે છે કે કેમ થયે. ત કર્મના ઉદયના કર્મો
 થયે છે, કેમકે કર્મનો પ્રભાવઉદય અર્થભરે ન પ્રભાવકથ અર્થે,
 આમ કહેનાર, આમાના સ્વરૂપને હજુ સમજાય નથી. કેમકે જે
 કેમકે થય છે તે આમાની કથના થય છે, ત આમાની
 ચિત્તરી સ્વીય છે આમામા અનન્યગુણે ન અનન્ય ગુણી ચિત્તરી
 સ્વીય કે અર્થ છે કેમકે છે તેને. પ્રાપ્તિ હાથ છે નટે હાથ
 હેમ તેની કેમ હેમ હાથગુણ ચેતનના છે, હાથગુણ ચિત્તને
 કેમ કહે છે.

કર્મ અર્થગ છે કર્મના હાથ નથી, નટે કર્મનાં કેમ
 નથી કેમનો પ્રાપ્તિ સતેષ છે હાથ સ્વકર્મના નથી કર્મનો
 અર્થગ અને ફી છે. ચિત્તર તે ચેતનગુણના હાથ છે, નટે
 ચિત્તર તે ચેતન અને અફી છે, છતાં કર્મને કાર્યે તે હાથ છે
 તેમ માનનાર અકિયવદ્, અકિયવદ્ છે તેમ આમાને સર્વક
 આર્થ માની હાથ છે. વાસ્તુના સ્વરૂપને જે હાથે હજુ સમજાય
 નથી સંસ્કારની સ્વરૂપના સર્વક માનના સ્વરૂપના સ્વરૂપ, નટે
 ચિત્તરને અકર્મને આમા હાથ છે, તેની સર્વક હાથ છે. હાથ
 હાથ, સર્વક હાથ છે ? કેમકે આમા આર્થ અને અર્થ

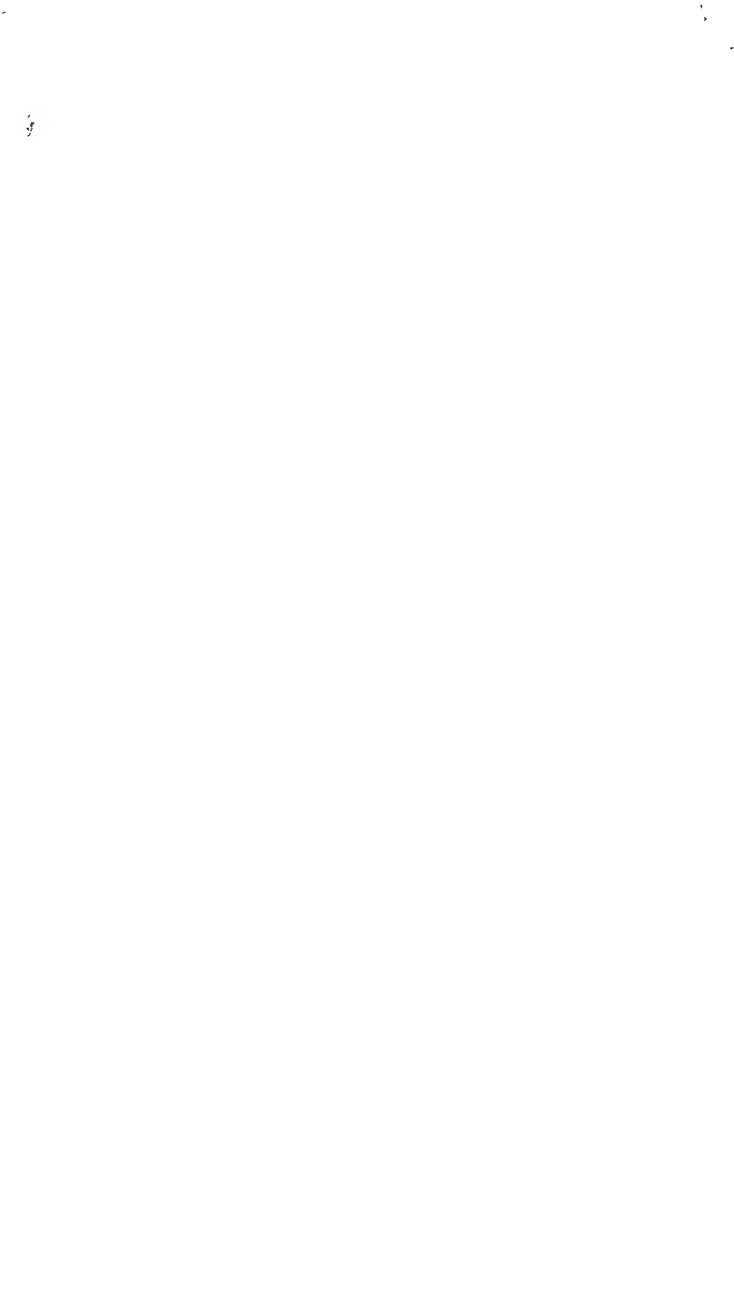

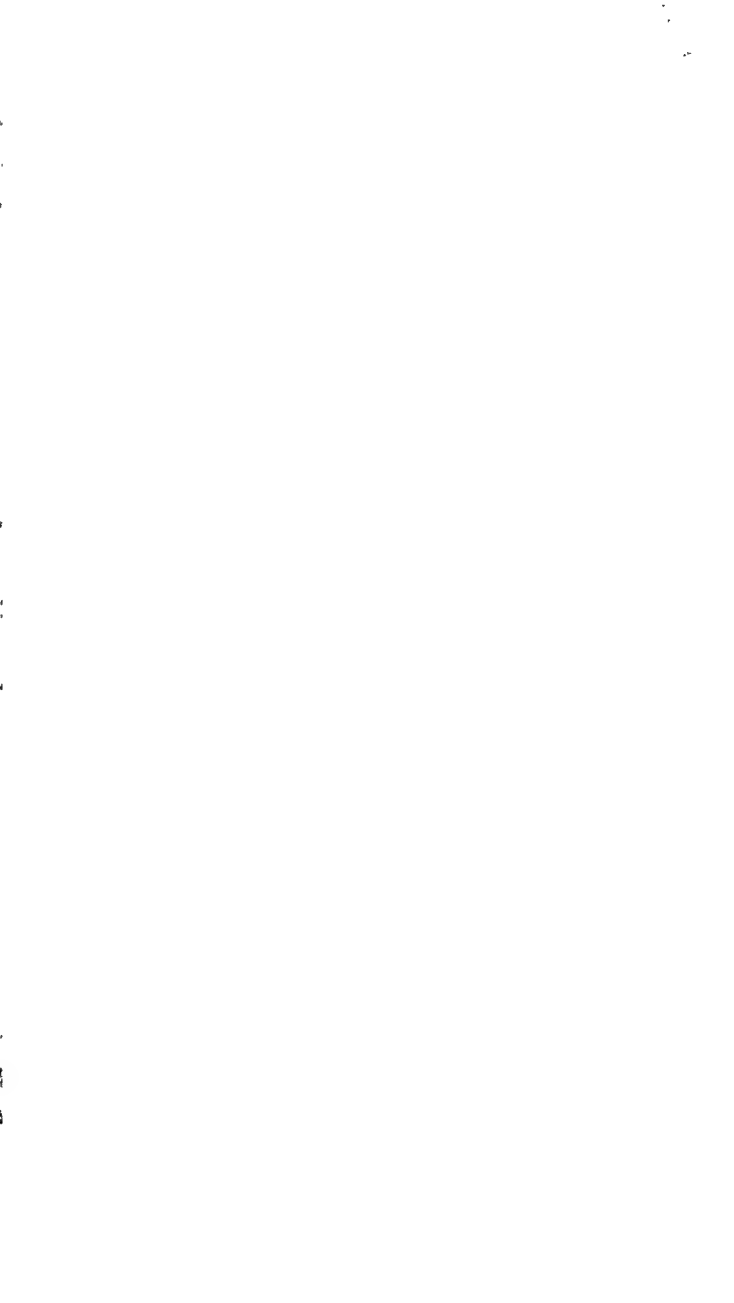
૫ દ્રિષ્ટિ દ્વય કર્મ અને નિઃકર્મના કલ્પના એ ન
 અધ્યક્ષ છે એ બિલ્લુક રાખે જ ન હોય તે
 , દશા દેવી એકાદિ ચતુર્માસના નિહા રહે, નથી
 ન શરીરના નિર્મિતે આત્માના અવસ્થા કલ્પ છે
 ના નિર્મિતે આત્માના કાગલિ કલ્પ છે એમ કર્મ,
 મંથ છે પદ્મ દ્રિષ્ટિ ચતુર્માસના કર્મના કલ્પ છે
 ૭ જ એકાદિ અને એ કાલે કર્મના, કલ્પ ૧૨ છે તેવા
 , ૧૦૦ વિદ્યાના ભાવને, કાળ એક અધ્યક્ષને આત્મા વિને જ
 માટે આત્મા કોઈ અધ્યક્ષને કાળ અને કોઈ અધ્યક્ષને અકાળ
 છે એમ બહુ, કલ્પને વિદ્યારૂપક જ દશ અધ્યક્ષ કહે છે
 હવે ૧૧૫૫ કહે, અવિદ્યાના ૧૧૫૫ કહે

વિદ્યારૂપક કાળના ૧૧૫૫ કહે તેને કે સ્વરૂપે નિર્ણય
 કાલે ૧૨૫૫ ૧ ૨૫૦૦૦ ૨ ૫૦૦૦૦ એકાદ ૩ ૫૦૦૦૦ ટીકાને
 તે જે વાગુને નિર્ણય કરી લીએ, કે વાગુને ૨૫૦૦૦ અકાળે જે
 ૨૫૦૦૦ એકાદે છી ૫૦૦૦૦ એકાદે છી ૫૦૦૦૦ એકાદે છી
 કૃષ્ણ અને આત્મા કૃષ્ણ ૨૫૦૦૦ એકાદે છી ૫૦૦૦૦ એકાદે
 ૧૫, વિદ્યાના-વિદ્યાના ૨૫૦૦૦ એકાદે છી ૫૦૦૦૦ એકાદે
 ૨૫૦૦૦ અને ૨૫૦૦૦ એકાદે અધ્યક્ષ એકાદે છી ૫૦૦૦૦ એકાદે
 વિદ્યાના, એક, ૨૫૦૦, ૨૫૦૦૦ એકાદે ૨૫૦૦૦ એકાદે છી ૫૦૦૦૦ એકાદે
 ૨૫૦૦૦, ૨૫૦૦૦, વિદ્યાના એકાદે છી ૫૦૦૦૦ એકાદે છી ૫૦૦૦૦ એકાદે
 એક જે ૨૫૦૦૦ એકાદે છી ૫૦૦૦૦ એકાદે છી ૫૦૦૦૦ એકાદે
 એક તેમાં ૨૫૦૦૦ એકાદે છી ૫૦૦૦૦ એકાદે છી ૫૦૦૦૦ એકાદે
 એકાદે છી ૫૦૦૦૦ એકાદે છી ૫૦૦૦૦ એકાદે છી ૫૦૦૦૦ એકાદે

શુભ-અશુભ જનિએથી મન દીધેય રેલિ અને કર્મ બાધ
 દોયેથી જિજ્ઞાસુ, જિજ્ઞાસુ અને જિજ્ઞાસુ થાતુ સદા સદા સદા. ઉઠ
 સ્વપ્નમાં એ હવે દોયેય નાન તુ સ્વપ્નમાં બાધ અને ઉઠ તુ
 નિશ્ચય આગિત્ર, બાધ તેને કર્મ સદા તુ પેત્રે ન હો.

ઈદિય સદિય શુદ્ધાત્માના વિપરીત એ બોને દેવ આદિ પદ
 દીધેય શુભ-અશુભ સદાસ-વિદાસના સદિય એવે આત્માના
 વિપરીત અનેક સદાસ-વિદાસના જ મન અને શુદ્ધાત્મા-તરુની
 અનુભૂતિથી જિજ્ઞાસુ એ સદાસ-વિદાસના સર્વ વિભવજન્ય તે બધા
 આત્માના શુદ્ધ છે, તથા ચીત્તજન્ય, પરમાત્મા, શુભાસ-અનુભૂતિ
 પદોશુભ્ય એ સદાસ-અનુભૂતિના મદન કુપદાસ કુપદે અને
 કર્મ હવે-પદાર્થથી જિજ્ઞાસુ છે એવું એને જાન નથી તે અનુભૂતિ
 કાળથી પોતાના સ્વભાવથી, સ્વપ્નમાં અનુભૂતિ છે, અને સ્વપ્ન
 નિમિત્તથી એ શુભ-અશુભ સ્વભાવ મદન ઉ તેમ દેહિને, તે બાધ છે
 તેમ અનુભૂતિ, માન્યને તેમ જ ન અનુભૂતિ. દોયે છે તેને તુ
 પદાસ-અનુભૂતિ અને તેના દોષને એને પોતાના પ્રિયથી સદાસ
 આત્માના અનુભૂતિ થી હવે છે સદાસ-શુદ્ધ સદાસ, પદાસ
 તે પ્રિયજન્ય સ્વભાવમાં સદાસ અને સદાસના પ્રિયથી
 પદાર્થ એ સદાસ-સ્વ-પદાર્થના કર્મ તે જ સદાસ-પદાર્થને
 સદાસ-પદાર્થના આત્મા છે દોયે પદાર્થના સદા-પદાર્થના કર્મ તે
 અનુભૂતિ થી પદાર્થના પદાર્થના કર્મ તે જ સદાસ-પદાર્થના
 સદાસ-પદાર્થના અનુભૂતિ છે તેમ જ સદાસ-પદાર્થના
 સદાસ-પદાર્થના પ્રિયથી સદાસ-પદાર્થના કર્મ તે જ સદાસ-પદાર્થના
 સદાસ-પદાર્થના અનુભૂતિ છે

આપો : આપ્યા મૂલવાળો નથી વર્તન ન રૂબે ન મનના
આપ્યાની અને ત્રિશી સળાવ દિવસ ૧. જાનીને પાનેની દિવ
કેવી દેવ છે ।

કર્મના ઉદયે મૂલ કાપી નથી મૂલને કાં નુ છે. કા
દિવસે શુદ્ધ પદ્મ નુ ન છે. મૂલ કાપી વધારે કા નિર્મલકે
દાવદ દેવ છે પદ્મ કર્મ મૂલ કાપી ના ન મન

જ્ઞાની ક્રિયા કરે કૃપા મુની,
હોને ન લેવ નિર્મલ દુની.

કુંકર્મકર પ્રાં, હજી કાં કરીશ, કાપના મુદે અને એક
કેયે, દેહો અને કી નાગયે, નરી ક્રિયા નુ ન દા. કુપુક એકેએ એક
નિદાન અને પ્રમત્તા, અભિમન, રાગદેવ રૂપ ક્રિયાથી નિર્મલ,
કર્મ અને તેની પછર કે કાપની નદા. દેવ તે અદ્વિત દા
પેદનીક આદિ કર્મની પા પીનત, અવકાશ કાપી અને કાપી પુરુષને
પર દ્યેય કર્મના હાથે રૂપિય ૧ દા પુરુષ કર્મ રૂપ દેવ
તે પદ્મ એ કર્મનાં નવાવનથી ઉદય કર્મની અવનન નિર્મલપદ્મ
આવે છે અને ખરી અવ છે આપ અવ દિવસ છે પેદાનું
રૂપને આકર્ષે તેનાં કાં તે રૂપનક છે અદ્વિતની ક્રિયા
કાંને રાગદેવનાં કાં તે રૂપનક છે આ રૂપ અને રૂપને
અવકાશ છે. પેદાની રૂપનક વિન રાગે પુરુષ અવકાશ નક
એ રૂપને રૂપની રૂપનકથી રાગે પુરુષ રૂપને ક્રિયા
અવકાશ છે દેવ તે અવકાશ રૂપનક રૂપની દેહી નેકે

દાવના નાગદિ અવકાશ રૂપ નેકે રૂપનક છે એક
પેદાનક અવકાશ રૂપ રૂપે. આપનાં એક પેદાનક

નવ નવ, અર નિર્ણય કરી ને પદ્યો એને નિર્ણય
 કરવાનો ઉદ્દેશ કર્યો. એકબીજા નામ નો, ને નામ નો નો
 થાય છે. નવનો નિર્ણય કરવા ને ને ને ને ને ને ને ને
 એકબીજા ને પુરુષાર્થના ને ને ને ને ને ને ને ને ને
 ને ને ને ને ને ને ને ને ને ને ને ને ને ને ને ને
 છે. કર્મનો રસ કરવાનો ને ને ને ને ને ને ને ને ને
 ને ને ને પુરુષાર્થના ને ને ને ને ને ને ને ને ને
 ને ને ને ને ને ને ને ને ને ને ને ને ને ને ને ને

અવનું કર્તવ્ય, નગરને, વિગત કાચાના પ અવલોકી
 નાજોના નિર્ણય કરે છે ત્યારે કાર્યનિર્માણ, ઉપરના કાચાના કર્તવ્ય
 ઉપરનાનાં અવનું કાર્ય કરવા નહી.

૧૯૩૬ ઈ.સી. માસનાં પર્વત દિવસે ૨૦.૧૧.૩૬, ૧૩.૧૧.૩૬
 માસનાં અર્ધાં દિવસે ૨૦.૧૧.૩૬, ૧૩.૧૧.૩૬, ૧૩.૧૧.૩૬
 ઈ.સી. ૨૦.૧૧.૩૬, ૧૩.૧૧.૩૬, ૧૩.૧૧.૩૬, ૧૩.૧૧.૩૬, ૧૩.૧૧.૩૬
 માસનાં પર્વત દિવસે ૨૦.૧૧.૩૬, ૧૩.૧૧.૩૬, ૧૩.૧૧.૩૬, ૧૩.૧૧.૩૬
 ૧૩.૧૧.૩૬, ૧૩.૧૧.૩૬, ૧૩.૧૧.૩૬, ૧૩.૧૧.૩૬, ૧૩.૧૧.૩૬, ૧૩.૧૧.૩૬
 ૧૩.૧૧.૩૬, ૧૩.૧૧.૩૬, ૧૩.૧૧.૩૬, ૧૩.૧૧.૩૬, ૧૩.૧૧.૩૬, ૧૩.૧૧.૩૬
 ૧૩.૧૧.૩૬, ૧૩.૧૧.૩૬, ૧૩.૧૧.૩૬, ૧૩.૧૧.૩૬, ૧૩.૧૧.૩૬, ૧૩.૧૧.૩૬
 ૧૩.૧૧.૩૬, ૧૩.૧૧.૩૬, ૧૩.૧૧.૩૬, ૧૩.૧૧.૩૬, ૧૩.૧૧.૩૬, ૧૩.૧૧.૩૬

مَنْزِلَةُ

ਯੰ. ੨੦੧੧ ਨਾ ਮੀ. ਆਦਿ ਰਾਸ਼ਟਰ ਤੇ ਰਵਿ. ੨੦੧੨-੨-੧੨

॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

પીતે જ કર્મ પુણ્ય સ્થાવરજીવિ કર્મકંપે સર્વભવ છે અદ્યત્ત
એ છે કે શુદ્ધ કે અશુદ્ધ પરિણામને કાળ પાત્ર પ્રવેશ છે અને
અવેગત પરિણામને કાળ અદ્યત્ત છે એક જ છે કે અશુદ્ધ સ્વતંત્ર
પરિણામને કાળ દર દર સુધી પહોંચી જાય ત્યાં પાદભાગ
કાળે હું છું, ૧૨ કલ્પના મરતુ દુઃખ દા. અ. અ. ને કાળે
છે હું ન હોત તો આપી સ્વભાવ ન દા. દા. દે. ૧, અ. મરતે
પ્રાણને પાદભાગે કાળે જાય છે, પાતાની સ્વભાવે પરિણામને
સુધીને પહોંચી પરિણામને દુ. કાળે જાય છે અ. અ. અ. અ. અ. અ. અ.
અને છે ત્યાં સુધી દર અશુદ્ધ પરિણામને કાળે છે

હવે એ દર અવેગત કાળે પાત્ર સ્થાવર જીવિ અદ્યત્ત
સમર્પણે કાળે, સ્થાવર અર્થને કાળે, પાતાની કાળે પાત્ર
કર્મ કાળે પાત્ર સ્થાવરજીવિ અદ્યત્ત કર્મ કાળે દા. અ. દર કાળે
કાળે પાતાં અર્થે પાત્ર કરે નહિ અને અદ્યત્ત સમર્પણે કાળે
અર્થ કાળે નહિ ત્યાં પાત્ર સ્થાવરજીવિ અદ્યત્ત પાત્ર પાતાની
શુદ્ધ પરિણામને કાળે છે.

અર્થે કાળે એક કાળે છે અને દર કાળે અદ્યત્ત
સ્થાવરજીવિ કાળે પાત્ર પાત્ર કાળે પાત્ર પાત્ર પાત્ર પાત્ર
અદ્યત્ત અર્થે છે પાત્ર પાત્ર પાત્ર પાત્ર પાત્ર પાત્ર પાત્ર
અદ્યત્ત અર્થે છે પાત્ર પાત્ર પાત્ર પાત્ર પાત્ર પાત્ર પાત્ર
કાળે છે કે હું તો અદ્યત્ત સ્થાવરજીવિ અદ્યત્ત કાળે
અદ્યત્ત પાત્ર પાત્ર પાત્ર પાત્ર પાત્ર પાત્ર પાત્ર પાત્ર
અદ્યત્ત પાત્ર પાત્ર પાત્ર પાત્ર પાત્ર પાત્ર પાત્ર પાત્ર
કાળે પાત્ર પાત્ર પાત્ર પાત્ર પાત્ર પાત્ર પાત્ર પાત્ર
કાળે પાત્ર પાત્ર પાત્ર પાત્ર પાત્ર પાત્ર પાત્ર પાત્ર

આત્માને આત્મા પ્રાપ્તી હેતુ, નિશ્ચય, શાંતિ, કંઠ, નેત્ર, શિષ્યો
રહેવું અને હું શ્રી, નિશ્ચય, ૧૯૯૦-૯૧ નેત્ર, ૧૯૯૧-૯૨
નામ શ્રી ઉપયોગ નથી

[illegible]

ખવનાં પરિણામ કદી છે અને બદલના ખવની કિંમત થાય છે
 ખવની કિંમત કદીને કાંઈકે કદી થાય છે પણ ખવના પરિણામ
 આપ્યા કદી છે. છતાં આપા પરિણામ કદી ન બેસે અને છે
 તે બિચ્છાદિ છે વિપચના પરિણામ કદી ન બેસે બદલના તેથી
 કિંમત થાય છે સ્વીકારીની કિંમત ન બની છે પણ ન બખને
 પરિણામ તો હવના છે હવનાં ન બદલનાં ન બની કિંમત છે
 કદીની કિંમત છે આજુ બાજુ વતન ન બદલે એવું કદી ન બદલ
 એવા થાય છે તે કદીની કિંમત છે હવના, કદીની કિંમત છે પણ
 તે બખને પરિણામ અને હવના પરિણામ ન બના છે હવે
 તેને શુદ્ધ ભાવ માને તે બિચ્છાદિ એકાગ્રથી નિર્લેખ્યતા,
 પામી છે.

વધુ નાચ નાચે હવનાં કદી છે હવનાં કિંમત કદીને
 કાંઈકે થાય છે. છતી કદી છે બાજુ કદી છે પણ તે બખને
 કદી કિંમતો છે હવ કદીને કદી ને બેસે અને છે પણ પરિણામ
 કદી છે, તે તે બેલી વાજ છે સુગાંબને બે કાંચી કિંમત
 કદી નથી કાંચી કિંમતના હવનાં કદીને પરિણામ કદીને
 કિંમતે તેથી કિંમત પણ કદી નથી પરિણામ અને હવનાં
 કદી કિંમતે નિર્લેખ-નિર્લેખિત કદી છે તે હવ કદીને કદી
 કદીને કદી કદી છે તેથી પરિણામ કદીને કદી, તેમ ન
 અને તે અને નિર્લેખ્ય કદી કદી કદી કદી તે પણ
 બિચ્છાદિ છે.

હવે આપને એટલું કહે કે કિંમતનાં કદીને કદીને
 કદી આપી કદીને કદીને કદી કદી છે તે કદીને કદીને
 કદી કદી કિંમત છે પણ તે કદીને કદીને કદીને કદીને કદીને

કારણે રામ કયો લંકા માને કે પાટુ અક્રિય વર્તની માટે કે તેના
આમાને સુવર્ણ આકારનાં મન નથી અને આ અક્રિયતાને પાટુ
આમાના સ્વભાવ પરિણામરૂપે પણ મના નથી અર્થાત્ તેના
એ ઉપદાન કારણ છે અને મેં હર્ષક રમન દેવ તે નિમિત્ત છે

[illegible][illegible]

નિમિત્ત થાય. જો તું કામ ધારણ નો પ્રયત્ન કરે નહિ અને મનથી
દે કે હું શુદ્ધ છું, પૂર્ણ છું. તે તુ એક જ વિચારથી છું

જો મિશ્રાઈ છે, એને આત્મા. જાન પ્રાપ્ત છે તેને.
કામ ધરવો જ એણે આત્માનો પરીધન અંગે નવન ઉદ્ધિ
વિકાસ થાય છે, તે કાવચ છે અને એક કામ અવરોધ પડે કમનું
અંધન થાય છે તે દ્વચકષ છે સમયે સમયે ના. આ કમ
અંધ.ય છે તે જલ વિનયવાળી તથા અસત્યવાદી થતી આવડે તો
આવશે. દ્વચકષ થયે. તે કડ અને અનુષ્ઠ છે કાવચ છે તે
આત્માની પરીધનમાં છે, મટે તે કામ છે દ્વચકષમ કામ અહીં
અભાવ છે કાવચમાં આત્માના પરીધન છે એક દ્વચકષ અને
કાવચમાં અને સ્વીકૃતિ છે તે પણ એક કામ અવરોધ પડે
કામ નાસ્તિક રહે મટે એક સિદ્ધાન્ત. કામમાં કામ એક વર્તે. કમ
પ્રાપ્તિ દ્વચ, કોષ, કાળ, કાવચના રહે છે આત્મા. કામ પ્રાપ્તિ
દ્વચ, કોષ, કાળ, કાવચના રહે છે મટે આત્માના કામ નથી
કમમાં આત્મા નથી અનેને નિમિત્ત નિમિત્ત સમય છે એક
પ્રકારની અંદર દુષ્ઠ છે અને તેના કારણે પછી નાસ્તિક છે.
એક કામ અવરોધને દુષ્ઠ અને પાડી નાસ્તિક છે. પદ દુષ્ઠ તે દુષ્ઠ
અને પાડી તે પાડી છે. પાડી દુષ્ઠ કમ કમ નથી અને દુષ્ઠ
પાડી કમ કમ નથી. હકારી કામ દ.ર.દ. દુષ્ઠ એવી દીર્ઘ છે
અને પાડી પાડી રહે છે, તેમ કમ અને આત્મા એક કોષ પડે
પદો પદ એક અંધાનો અગત્ય કામ કમ નથી. દેવતા અહીં
દામદા-દેવતા હકારી થયે છે. પદ અહીં દેવતા કમ નથી
અને દેવતા અહીં કમ નથી

સં. ૨૦૧૧ના બી. બાદરવા શાલ ૭ ગુનેવાક તા. ૨૦-૬-૧૪

અમરવીલ સિદ્ધાનંત સમાજ નં ૧૪૩ ૧૪૪ ૧૪૫ ૧૪૬ ૧૪૭ ૧૪૮
પ્રાણી છે. તેનો ન્યૂન્ય અંક છે—૧૪૩ = ૧૪૪ = ૧૪૫ = ૧૪૬ = ૧૪૭ = ૧૪૮

[illegible]

100

૧. હો જુદો ૧૪ ત્યારે જવે બાંધે છે. ૧૫ ૧૬ ૧૭ ૧૮ ૧૯
 મનાણે પેતાના મૂળ જુદા ૨૦ ૨૧ ૨૨ ૨૩ ૨૪ ૨૫ ૨૬ ૨૭
 ટાપી કાળે છે. એટલે ટાપે ૨૮ ૨૯ ૩૦ ૩૧ ૩૨ ૩૩ ૩૪ ૩૫
 શુદ્ધ છે અને રક પમા બાજુ ૩૬ ૩૭ ૩૮ ૩૯ ૪૦ ૪૧ ૪૨ ૪૩
 દેવી રકંધ અવરથા ન અડુદ ૪૪ અડુદ અથા ૪૫ ૪૬ ૪૭ ૪૮
 યાવમથા બાજુ છે તેથા ૪૯ ૫૦ ૫૧ ૫૨ ૫૩ ૫૪ ૫૫ ૫૬
 છે. ૫૭ માણુમા એક પ્રાણિયા ૫૮ ૫૯ ૬૦ ૬૧ ૬૨ ૬૩ ૬૪ ૬૫
 કાળે ત્યારે રકંધ અનાયુમ મુ ૬૬ ૬૭ ૬૮ ૬૯ ૭૦ ૭૧ ૭૨ ૭૩
 યાજી ૭૪ આ રક પિ. મા. ૧૭૨૫ ૭૫ ૭૬ ૭૭ ૭૮ ૭૯ ૮૦ ૮૧
 કા. થ છે અને તે રાકિતબા ૮૨ ૮૩ ૮૪ ૮૫ ૮૬ ૮૭ ૮૮ ૮૯
 છે. તે વિભાગેની રાકિતબા ૯૦ ૯૧ ૯૨ ૯૩ ૯૪ ૯૫ ૯૬ ૯૭
 મુખ્ય આઠ માત છે

૧. ઉદરીક, ૨ પેકેક, ૩ અડુદ ૪ ૫ ૬ ૭ ૮ ૯ ૧૦ ૧૧ ૧૨ ૧૩ ૧૪ ૧૫ ૧૬ ૧૭ ૧૮ ૧૯ ૨૦

૧. આ.તે.શ.ક. ૩ અડ ૮ ક નંબુ અ. ૧૦ ૧૧ ૧૨ ૧૩ ૧૪ ૧૫ ૧૬ ૧૭ ૧૮ ૧૯ ૨૦
 મરેલી છે. અમાન ગુજરાત ૨૧ ૨૨ ૨૩ ૨૪ ૨૫ ૨૬ ૨૭ ૨૮ ૨૯ ૩૦
 દા.થે પેકેક.કને રકા તને વચકુ. કલકલ છે ઉપરન આઠ ગુજરાત
 આઠ વચકુ. છે. હરેક વચકુ.ની રકા ૩૬ ૩૭ ૩૮ ૩૯ ૪૦ ૪૧ ૪૨ ૪૩
 તે નીચ નીચ રકિતબા. અ. ૪૪

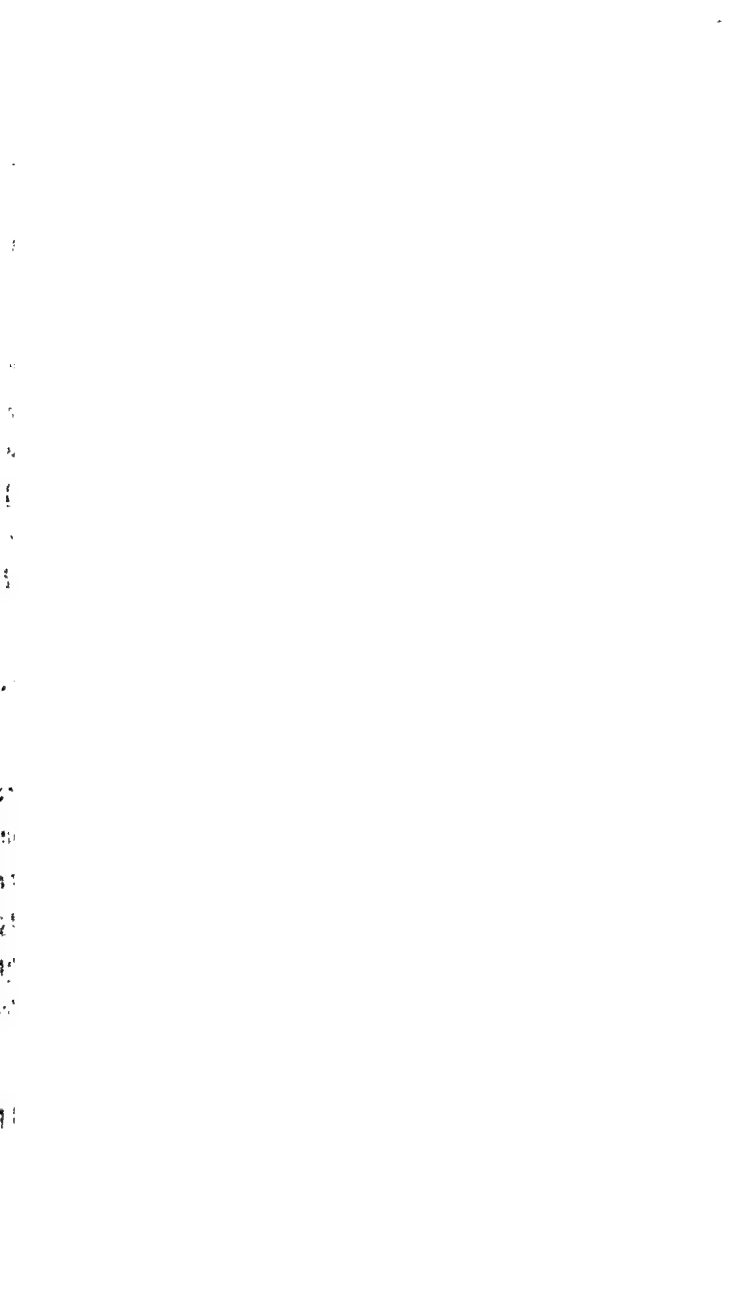
ઉદરીક વચકુ.કાંથી ઉદરીક રકા અને છે

પેકેક વચકુ.કાંથી પેકેક રકા અને છે

અડ.ક વચકુ.કાંથી અડ.ક રકા અને છે.

દેવક વચકુ.કાંથી દેવક રકા અને છે.

અ. ૫ વચકુ.કાંથી અ. ૫ અને છે

બેટકે કે પાને કાપમ કહે છે અને કહે છે - કોન કમ કમ છે
ખાસા જ કહે છે.

ચિત્રમુખે અને વિવેક મુદ્રાં જ વળે છે. એ
કાચમાં આવે તો બેક વાળ લગત - એવી રીતે એ
કું પડે છે તો તે દેવદૂત સ્વભાવ કાચ માં એવી રીતે
પરિપૂર્ણ જ છે. અખડ કાંઈ પ્રાગ્વત્ કાંઈ અન્ય - કાંઈ એક
બધા પડેલી પડે છે. એવી રીતે એક સ્વભાવ કાચ એવી રીતે અખડ
અને ત્રિશળ જ છે.

એ વાત નહીં પણ કે કોઈ પાદ કાચ એવી રીતે
દેવદૂત છે તે અત્યંત સ્થિતિમાં એક કાચમાં છે તે
સ્થિતિમાં કોઈ કે કોઈ. કહે. એવી રીતે તે કોઈ કાચમાં
કોઈ છે. અત્યંત સ્થિતિમાં એક કાચમાં એક કાચમાં
કાચમાં એક કાચમાં એક કાચમાં એક કાચમાં એક કાચમાં
એક કાચમાં એક કાચમાં એક કાચમાં એક કાચમાં એક કાચમાં
એક કાચમાં એક કાચમાં એક કાચમાં એક કાચમાં એક કાચમાં
એક કાચમાં એક કાચમાં એક કાચમાં એક કાચમાં એક કાચમાં

એક અત્યંત સ્થિતિમાં એક કાચમાં એક કાચમાં
અત્યંત સ્થિતિમાં એક કાચમાં એક કાચમાં એક કાચમાં
એક કાચમાં એક કાચમાં એક કાચમાં એક કાચમાં એક કાચમાં
એક કાચમાં એક કાચમાં એક કાચમાં એક કાચમાં એક કાચમાં
એક કાચમાં એક કાચમાં એક કાચમાં એક કાચમાં એક કાચમાં
એક કાચમાં એક કાચમાં એક કાચમાં એક કાચમાં એક કાચમાં

એક કાચમાં એક કાચમાં એક કાચમાં એક કાચમાં એક કાચમાં
એક કાચમાં એક કાચમાં એક કાચમાં એક કાચમાં એક કાચમાં
એક કાચમાં એક કાચમાં એક કાચમાં એક કાચમાં એક કાચમાં
એક કાચમાં એક કાચમાં એક કાચમાં એક કાચમાં એક કાચમાં
એક કાચમાં એક કાચમાં એક કાચમાં એક કાચમાં એક કાચમાં

હે આત્મના તાજું દેશ પડું અથડે જુએ ત્યારે અનગ
 વંશી પહેલાં કે અનગ વંશી પડી ને બાક છે તમારું અગ
 ખેડ નથી, વિશ્વ સત છે તેથી જ પદાર્થ દળને વિશ્વ છે તે
 પદાર્થ પણ સત છે પદાર્થ પેતાપણે છે પણ પરપર નહીં એવ
 અને જક બને પદાર્થ સત છે એવન અનગ ૧૧ - અથવા સત
 છે જક અનંતા તે બધાય સત છે સત એટલે અને કાં નહી
 નહિ અને ઉત્પત્તિ પણ નહિ સત બાકે કાં તો અન પદાર્થ

શી તરુચ્છાસુચમાં આપ્યાં છે ઉપસ્થાન મહાપદ
 સુગી આપ્યાં આંધ્રી છે "કુપા" અથવા મુક કુકા" તે સત
 અને તે પદાર્થ, આ ત્રિપદી કંત મા ન દેશ તે પદાર્થ નહી
 રાવું અને પદાર્થ તે પદાર્થનું સમાવેશ સ્વયંબોધે છે
 સ્વભાવ છે, એ સત છે તે બધું દેશ છે અને દેશને અસુધા
 દેખનાર જ્ઞાન દર્શન મુજબ સ્વભાવ છે એ એવન પદાર્થ છે

સત એટલે દેવું એવું દેવું દેશ ન દેશ દેવું
 જુદાપદમાં પણ દેશ, જર્મનાન દેશ પણ દેશ અને અર્ધજન
 પણ દેશ દેવું એટલે દેશ દેવું દેશ દેવું એટલે જ સત
 અને સત એટલે ત્રિકાળ દેવું

એ ત્રિકાળ દેશ તે જર્મનાન પણ દેશ અને એ
 જર્મનાન દેશ તે જુદા અર્ધજન પણ દેશ જ દેશ જુદા
 અને અર્ધજન બને જર્મનાન દેશ સુધી છે, એટલે એ દેશ
 તે દેશ ન દેશી બાકું દેવું તે સત છે, એ છે તે સત છે.

એ દેશ છે એવું દેશ પડું દેશ દેશ છે એટલે સમાવ
 નહિ દેશને કાણે કાંત સુધી છે એ દેશ પડું દેશ પડું
 અર્થાત્ દેશ દેશ છે તે અસુધા અર્થાત્ કરાં છે

આત્મા છે એટલે કે હું હું એમ કહેવા માટે જાણ આત્મા એવું નથી
 અને સ્વરૂપો-પરમાત્મપણું પણ નથી એમ માનવાનું આત્મા
 નથી છે. આ છે અસ્તિ નસ્તિ સ્વરૂપ આ છે સ્વરૂપો-
 અનેકાંત સ્વરૂપ.

આ પ્રમાણે આત્મા છે એમ નહીં કહી શકાય તેમ જાણી
 શકાય પડી ગયા છે. છે કહેતા નથી કે પણ નહીં આત્મા નહીં પણ
 પો. એટલે છે તે ત્રિકાળ છે એટલે આત્મા નહીં કહી શકાય કે પો
 કે પાણી નથી અને હું ત્રિકાળ ॥

અનંતાનંત પરમાત્મને આત્મા અનંત આત્મા કહી છે.
 એટલે છે પે.ત.પો છે, પરમાત્મા નહીં એટલે કે કુલ છે એ
 કે પદ્ધતિ પરિણમન સ્વભાવ વગ. છે આત્મા કે પે.ત.પો
 સ્વિતરૂપે સ્વભાવ - ત્રિકાળ છે છે અંત અવરત્ત એટલે
 સ્વભાવ સ્વભાવ-સ્વભાવ સ્વભાવ કહે છે છે ત્રિકાળ સ્વભાવ
 પો કહેતું છે સ્વભાવને કુલ કહે છે આત્મા સ્વભાવ અવરત્ત
 સ્વભાવ એટલે કે અનંત અવરત્તને આત્મા કહી અવરત્ત
 પો કહેતું કહેતું છે સ્વભાવ અવરત્ત એટલે અવરત્ત એટલે સ્વભાવ
 સ્વભાવ સ્વભાવને સ્વભાવ-સ્વભાવ કહે છે

એમ કહેવામાં કહેતું પો.ત.પો-પો.ત.પો સ્વભાવને કુલ
 પો.ત.પો સ્વભાવ સ્વભાવ (સ્વભાવ) કહે છે સ્વભાવ સ્વભાવ
 સ્વભાવ સ્વભાવ સ્વભાવ કે કહેતું સ્વભાવ સ્વભાવ સ્વભાવ
 સ્વભાવ સ્વભાવ સ્વભાવ કહેતું કહેતું સ્વભાવ સ્વભાવ સ્વભાવ
 સ્વભાવ સ્વભાવ સ્વભાવ કહેતું કહેતું

વિધિમાં ચેતનની સ્થાપના અને સ્થાપના પદ્યો કે અને
 તે દરેક ધ્યાન સમય છે અને તે પદ્યો કે અને તે પદ્યો અને તે
 ધર્મોત્તર, અધર્મોત્તર, અધર્મોત્તર, અધર્મોત્તર, અધર્મોત્તર, અધર્મોત્તર,
 વિવેક, અધર્મોત્તર, અધર્મોત્તર, અધર્મોત્તર, અધર્મોત્તર, અધર્મોત્તર,
 રજુ દ્વયો દરેક એકે છે કે કેવળ અને તે અને તે અને તે
 વિવેક અને તે અને તે અને તે અને તે અને તે અને તે અને તે,
 અધર્મ, અધર્મ અને સ્થાપના પદ્યો કે અને તે દરેક અને તે અને તે,
 અધર્મ, અધર્મ, અધર્મ અને તે અને તે

પ્રકારોત્તર, અધર્મોત્તર, અધર્મોત્તર, અધર્મોત્તર, અધર્મોત્તર,
 અધર્મોત્તર છે. દરેક પદ્યો અને તે અને તે અને તે અને તે અને તે
 દ્વય છે. દરેક પદ્યો અને તે અને તે અને તે અને તે અને તે
 તે પદ્યો પદ્યો અને તે અને તે અને તે અને તે અને તે

અધર્મોત્તર, અધર્મોત્તર - અધર્મોત્તર અને તે અને તે અને તે
 અધર્મોત્તર

ધર્મોત્તર, અધર્મોત્તર અને તે અને તે અને તે અને તે

અધર્મોત્તર, અધર્મોત્તર અને તે અને તે અને તે અને તે

અધર્મોત્તર, અધર્મોત્તર અને તે અને તે અને તે અને તે

અધર્મોત્તર, અધર્મોત્તર અને તે અને તે અને તે અને તે

અધર્મોત્તર, અધર્મોત્તર અને તે અને તે અને તે અને તે

અધર્મોત્તર, અધર્મોત્તર, અધર્મોત્તર, અધર્મોત્તર, અધર્મોત્તર, અધર્મોત્તર,
 વિવેક છે. અને તે અને તે અને તે અને તે અને તે અને તે અને તે
 કે તે અને તે અને તે અને તે અને તે અને તે અને તે અને તે
 વિવેક છે

દેવદાસ કોતી નથી ૧૬૭ તેન બાલ ૧૧ ૧૧ ૧૩૨ ૧૬૬
 બલદાસ કાન્દિયજો ચર થય ૧૧ ૧૧ ૧૧ ૧૧ ૧૧ ૧૧
 ૧૧૧૧૧૧ ક્રિયા ૧૧૧૧ ૧૧૧૧ ૧૧ ૧૧ ૧૧ ૧૧ ૧૧
 ૧૧૧૧૧૧ નથી ૧૧૧ ૧૧૧ ૧૧૧ ૧૧ ૧૧ ૧૧ ૧૧
 ૧૧૧૧૧-૧૧૧૧૧૧૧૧ ૧૧૧ ૧૧ ૧૧૧૧૧ ૧૧ ૧૧ ૧૧૧૧૧
 ૧૧ ૧૧ ૧૧૧૧ ૧૧૧૧૧ ૧૧ ૧૧૧ ૧૧ ૧૧ ૧૧ ૧૧
 ૧૧૧૧૧૧૧ ૧૧૧ ૧૧૧ ૧૧ ૧૧ ૧૧ ૧૧ ૧૧ ૧૧
 ૧૧૧૧ ૧૧૧૧ ૧૧ ૧૧૧ ૧૧ ૧૧ ૧૧ ૧૧ ૧૧
 ૧૧૧૧ ૧૧૧૧ ૧૧ ૧૧૧ ૧૧ ૧૧ ૧૧ ૧૧ ૧૧
 ૧૧૧૧ ૧૧૧૧ ૧૧ ૧૧૧ ૧૧ ૧૧ ૧૧ ૧૧ ૧૧
 ૧૧૧૧૧૧૧ ૧૧૧૧ ૧૧૧૧ ૧૧૧૧ ૧૧૧૧ ૧૧૧૧

નાના ૧૧૧૧ ૧૧૧૧ ૧૧ ૧૧ ૧૧ ૧૧ ૧૧ ૧૧
 ૧૧૧૧૧૧ નાના નાના ૧૧૧ ૧૧૧ ૧૧૧ ૧૧ ૧૧ ૧૧ ૧૧
 ૧૧૧૧૧૧ ૧૧૧૧ ક્રિયા ૧૧ ૧૧૧ ૧૧ ૧૧૧૧ ૧૧ ૧૧૧૧૧૧
 ૧૧૧૧૧૧૧ ૧૧૧ ૧૧૧ ૧૧૧ ૧૧૧ ૧૧૧ ૧૧૧ ૧૧૧
 ૧૧૧૧ ૧૧૧ ૧૧૧૧ ૧૧૧૧ ૧૧૧૧ ૧૧૧૧ ૧૧૧૧ ૧૧૧૧
 ૧૧૧૧ ૧૧૧૧ ૧૧૧૧ ૧૧૧૧ ૧૧૧૧ ૧૧૧૧ ૧૧૧૧ ૧૧૧૧
 ૧૧૧૧૧૧૧ ૧૧૧૧ ૧૧૧૧ ૧૧૧૧ ૧૧૧૧ ૧૧૧૧ ૧૧૧૧

૧૧૧ ૧૧૧ ૧૧૧૧ ૧૧૧૧ ૧૧ ૧૧ ૧૧૧ ૧૧૧૧
 ૧૧ ૧૧૧૧૧ ૧૧ ૧૧૧૧ ૧૧ ૧૧૧ ૧૧૧ ૧૧૧ ૧૧૧
 ૧૧૧૧૧ ૧૧૧ ૧૧૧૧ ૧૧૧ ૧૧૧૧ ૧૧૧ ૧૧૧૧ ૧૧૧૧
 ૧૧૧-૧૧૧૧૧ ૧૧ ૧૧૧૧૧, ૧૧૧ ૧૧૧૧૧ ૧૧૧ ૧૧૧૧૧
 ૧૧૧૧ ૧૧૧ ૧૧૧૧૧ ૧૧ ૧૧૧૧૧ ૧૧ ૧૧૧ ૧૧૧૧૧
 ૧૧૧ ૧૧૧૧ ૧૧૧૧ ૧૧૧૧ ૧૧૧૧૧ ૧૧ ૧૧૧૧ ૧૧૧૧
 ૧૧૧૧૧, ૧૧૧૧૧, ૧૧૧૧૧, ૧૧૧૧૧, ૧૧૧ ૧૧૧
 ૧૧ ૧૧૧ ૧૧૧૧૧, ૧૧૧ ૧૧૧૧૧, ૧૧૧૧(૧) ૧૧૧૧

હું સત્ત્વ પુત્ર બેટલે પરિપૂર્ણ પુત્ર કેટલે અપૂર્ણ કે હંમેશાં
 મારું સ્વરૂપ નથી, બ્રહ્મા અપૂર્ણ કે હંમેશાં હંમેશાં સ્વરૂપ
 અને સ્વરૂપ ન હોય એકે વસ્તુ ને એકે સ્વરૂપ છે,
 વિદ્યા છે, તેથી આત્મા બહુ રૂપ પૂર્ણ, અપૂર્ણ એકે સ્વરૂપ
 તેમ બહારના કે.ઈ પદાર્થમાં પૂર્ણ, અપૂર્ણ એકે સ્વરૂપ
 પૂર્ણ પુત્ર બેટલે બેટલે પદ્મ બેટલે સ્વરૂપ એકે સ્વરૂપ
 પરિપૂર્ણ છે બેટલે કે.ઈ પદ્મ બેટલે પદ્મ બેટલે પદ્મ
 નથી, બેટલે સ્વરૂપ એકે પૂર્ણ પૂર્ણ બેટલે પૂર્ણ
 પરિપૂર્ણ સ્વરૂપને કે.ઈની સ્વરૂપ એકે સ્વરૂપ
 સ્વરૂપ નથી, વિદ્યાના પદ્મને સ્વરૂપ એકે સ્વરૂપ
 કે.ઈ કે.ઈ કે.ઈ સ્વરૂપ એકે સ્વરૂપ એકે સ્વરૂપ
 સ્વરૂપ એકે સ્વરૂપ એકે સ્વરૂપ એકે સ્વરૂપ
 બેટલે મારું સ્વરૂપ છે તેમજ સ્વરૂપ એકે સ્વરૂપ

વસ્તુ આત્મા એકે પદ્મ (પરિપૂર્ણ) અને સ્વરૂપ સ્વરૂપ
 અને વિદ્યા છે બેટલે કે.ઈ પદ્મ કે.ઈ પદ્મ એકે સ્વરૂપ
 પદ્મને કે.ઈ, બેટલે, અપૂર્ણ બેટલે નેટ નેટ એકે સ્વરૂપ
 બેટલે મારું કે.ઈ, બેટલે, અપૂર્ણ બેટલે નેટ નેટ એકે સ્વરૂપ
 હું સ્વરૂપ બેટલે અને પદ્મ વિદ્યા પુત્ર બેટલે મારું મારું
 એકે હું નેટ નેટ એકે અને સ્વરૂપ એકે સ્વરૂપ એકે

હું કે.ઈ પુત્ર એકે સ્વરૂપ, એકે સ્વરૂપ એકે સ્વરૂપ
 બેટલે સ્વરૂપ એકે સ્વરૂપ એકે સ્વરૂપ એકે સ્વરૂપ
 સ્વરૂપ એકે સ્વરૂપ એકે સ્વરૂપ એકે સ્વરૂપ
 વિદ્યા સ્વરૂપ એકે સ્વરૂપ એકે સ્વરૂપ એકે સ્વરૂપ

આ સિવાય મારું મૂલ્ય છે એવો કંઈ જવાબ બહાર
દેહકારે દેહના પદમાં હું છતાં મારું જીવન દેહમાં જ રહે
નથી. તે જુદો અને હું પણ જુદો જીવન નથી, એ જીવન દેહ
વધુ કણમાં અને એકમિક રૂપે જાય નહીં. એ જીવન દેહ
મહાનુભવોનો પિંડ અનિત્ય સ્વભાવનો છે. એ જીવન દેહ
એકમિકરૂપે નિત્ય સ્વભાવવર્તે, એ જીવન દેહ
અને હું નિત્ય દર્શી અનિત્ય પ્રાણી. એ જીવન દેહ
દેહમાં સમયે સમયે અનિત્યવર્તે, એ જીવન દેહ
દેહ અને અધાર અવરત્નને એ જીવન દેહ પુનઃ જ
શબ શેષ દેહ તે જ દેહ તે જ, પુનઃ જન્મ નહીં. એ જીવન દેહ
પ્રાણ અવરત્ન એ જીવન દેહ પુનઃ જન્મ દેહ અનિત્ય
દેહમાં જ દેહ. મારું કર્મ, કર્મ અને તે જીવન દેહ
અને દેહનું કર્મ, કર્મ અને તે જીવન દેહ
મારું જ દેહ દેહ

[illegible][illegible]

દેવન શરણુ, અને જડ કોઈ એવું નહીં .

જડ અને દેવનને, યુગ કોઈ નહીં .

દેવન, જડને ધાતુ નહીં .

આથા આત્મ, એ આત્મ નહીં .

આથા છે છતાં આથા એક નહીં .

સ્વયંત્ર છે, પરિપૂર્ણ છે, સ્વયંત્ર નહીં .

સ્વયંત્ર અસ્તિ છે અને ત્રિશૂળ છે .

જડને જડનું પદ નહીં .

જડ પદો અનંતાનંત નેમ નહીં .

જડ, એક અધર્મીય નહીં .

જડો અને અનંતાનંત યુગ નહીં .

જડો છે, છતાં જડ નહીં .

અનંતાનંત છે છતાં જડ, એક નહીં .

દેવન અને જડને, અનંત નહીં .

જડ છતાં દેવનું સ્વયંત્ર નહીં .

અને જડ જડનું સ્વયંત્ર છે દેવનું સ્વયંત્ર નહીં .

દેવને સ્વયંત્ર સ્વયંત્ર આત્મ છે આત્મ સ્વયંત્ર સ્વયંત્ર નહીં .

દેવ છે, દેવ એકે એક નહીં .

જડને આથા આત્મ દેવ નહીં .

આથા આત્મ દેવને, સ્વયંત્ર નહીં .

અધર્મીય દેવ આત્મ દેવને, સ્વયંત્ર નહીં .

જડને સ્વયંત્ર દેવને, સ્વયંત્ર નહીં .

અનંત દેવને, સ્વયંત્ર નહીં .

১. ১৯৭১ সালে ১০ জন কর্মী ১০ জন কর্মী ১০ জন কর্মী ১০ জন কর্মী
 ২. ১৯৭২ সালে ১০ জন কর্মী ১০ জন কর্মী ১০ জন কর্মী ১০ জন কর্মী
 ৩. ১৯৭৩ সালে ১০ জন কর্মী ১০ জন কর্মী ১০ জন কর্মী ১০ জন কর্মী

[illegible]

જાણનાર હતા કે ...
 મહેસાણાના જાણનારે ...

উপস্থিত ২৭ জনের মধ্যে ১৮ জনের উপস্থিতিতে সভা অনুষ্ঠিত হয়।

[illegible]

১৭। একটি ক্রান্তি-মুক্ত সিস্টেমের ক্ষেত্রে, $\mathbf{A}$ ম্যাট্রিক্সের λ একটি বৈশিষ্ট্যমূলক। $\mathbf{A}$ ম্যাট্রিক্সের λ বৈশিষ্ট্যমূলক হলে $\mathbf{A} - \lambda \mathbf{I}$ ম্যাট্রিক্সের র‍্যাংক কত?

[illegible]

